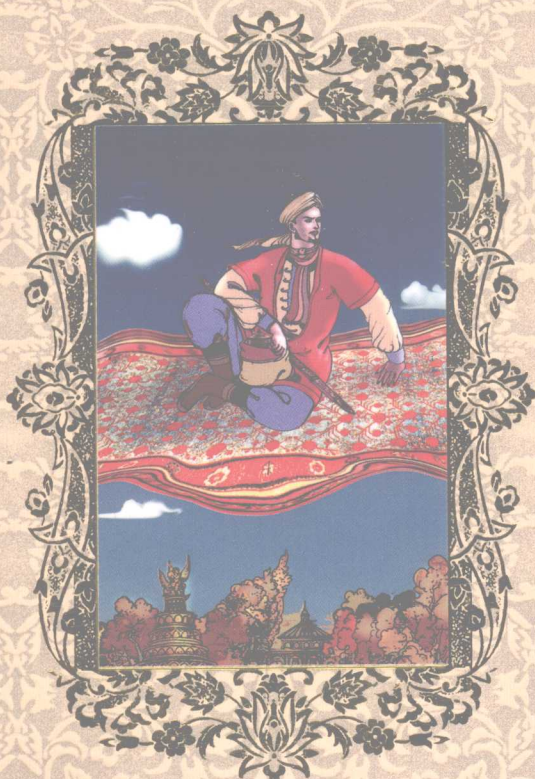


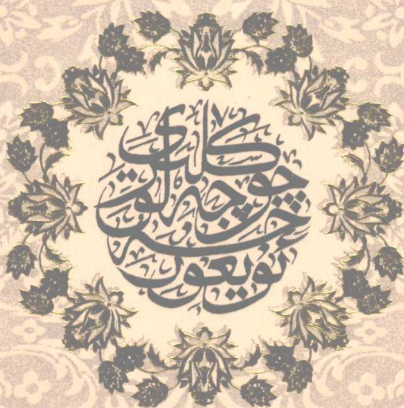
ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى

5

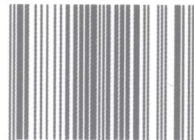


— شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى —

مۇقاۋا رەسمىي سىزغۇچى : مەمەت ئابدۇرېھىم
مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى : مەمەت نەۋبەت



ISBN 978-7-228-12036-9



9 787228 120369 >

定价: 12.00 元

ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى

5

«ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى قامۇسى»
تەھرىر ھەيئىتى نەشرگە تەييارلىغان

— شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى —

图书在版编目(CIP)数据

维吾尔民间故事. 5: 维吾尔文/《维吾尔民间文学大典》编委会编. — 乌鲁木齐: 新疆人民出版社, 2008. 11
(维吾尔民间文学大典)

ISBN 978-7-228-12036-9

I. 维… II. 维… III. 维吾尔族—民间故事—作品集—
中国—维吾尔语(中国少数民族语言) IV. I277.3

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2008)第 177979 号

策 划	阿不都热合曼·艾白, 艾合买提·伊明
责任编辑	艾合买提·伊明
责任校对	阿布勒孜·阿巴斯 等
封面设计	买买提·诺贝提
出版发行	新疆人民出版社
地 址	乌鲁木齐市解放南路 348 号
电 话	(0991)2827472
邮 编	830001
经 销	新疆维吾尔自治区新华书店
印 刷	乌鲁木齐八家户彩印有限公司
开 本	880×1230 毫米 1/32
印 张	5
版 次	2008 年 11 月第 1 版
印 次	2008 年 11 月第 1 次印刷
印 数	1—5000
定 价	12.00 元

ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى — 5

نەشىرگە تەييارلىغۇچى: «ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى قامۇسى» تەھرىر ھەيئىتى

پىلانلىغۇچىلار: ئابدۇراخمان ئەبەي، ئەخمەت ئىمىن

مەسئۇل مۇھەررىرى: ئەخمەت ئىمىن

مەسئۇل كوررېكتورى: ئابلىز ئابباس قاتارلىقلار

مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى: مەمەت نەۋبەت

نەشر قىلىپ تارقاتقۇچى: شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

ئادرېسى: ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى 348 - نومۇر

تېلېفون: 0991-2827472

پوچتا نومۇرى: 830001

سانقۇچى: شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق شىنخۇا كىتابخانىسى

باسقۇچى: ئۈرۈمچى باجياخۇ رەڭلىك باسما چەكلىك شىركىتى

فورماتى: 880×1230 مىللىمېتىر 1/32

باسما تۈنچى: 5

نەشرى: 2008 - يىلى 11 - ئاي 1 - نەشرى

باسمىسى: 2008 - يىلى 11 - ئاي 1 - بېسىلىشى

تراژى: 5000-1

كىتاب نومۇرى: ISBN 978-7-228-12036-9

باھاسى: 12.00 يۈەن

مۇھەررىردىن

ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى باي ۋە گۈزەل بىر خەزىنە. ئۇيغۇر خەلقى ئۆزىنىڭ بېسىپ ئۆتكەن ئۇزاق تارىخىي تەرەققىياتى جەريانىدا، ئۆزىنىڭ مىللىي تىلىنى، ئورپ - ئادىتىنى، مىللىي مەدەنىيىتىنى، جۈملىدىن باي، گۈزەل ۋە پارلاق ئېغىز ئەدەبىياتىنى بارلىققا كەلتۈرگەن. ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى ئۇزۇن تارىخقا، باي، چوڭقۇر مەزمۇنغا، ئۆزىگە خاس مىللىي ئۇسلۇب ۋە مىللىي شەكىلگە ئىگە بولۇپ، كۆزنى قاماشتۇرۇپ تۇرىدىغان بىر رەڭدار گۈلشەن. ئۇ ئۆزىنىڭ مەزمۇنىنىڭ چوڭقۇرلۇقى، بايلىقى ۋە كەڭلىكى بىلەن، شەكىلىنىڭ خىلمۇخىللىقى ۋە گۈزەللىكى، تۈرىنىڭ كۆپلۈكى بىلەن كۆزگە ئالاھىدە چېلىنىدۇ.

ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى يۇقىرىقىدەك ئالاھىدىلىكلەرگە ئىگە ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ ئەڭ ئومۇملاشقان بىر تۈرى ھېسابلىنىدۇ. ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى ئېغىزدىن ئېغىزغا، ئەۋلادتىن ئەۋلادقا كۆچۈش جەريانىدا خەلق ئاممىسى تەرىپىدىن پىششىقلىنىپ، ۋەقەلىكى تاۋلانغان، نەتىجىسى روشەن ھەم ئۈمىدۋار، تىلى تەسىرلىك ۋە گۈزەل بولۇپ يېتىلگەن.

ھەممىمىزگە مەلۇم، چۆچەك پېرسوناژلىرى بولغان، بىر پۈتۈن ۋەقەلىككە ئىگە نەسىرىي ئەسەر. ئۇ ئىجتىمائىي تۇرمۇشنىڭ ھەرقانداق بىر تەرىپىنى ئەكس ئەتتۈرەلەيدۇ. ئۇ ئىجتىمائىي رېئاللىقنىڭ ئەمگەكچى خەلق مېخىسىدىكى

ئىنكاسى، ئەمگەكچى خەلق تۇرمۇشىنىڭ، ئىدىيە - ھېسسىياتىنىڭ، غايە ۋە ئارمىنىنىڭ بەدىئىي ئىپادىسى. چۆچەكلەر ئاساسەن رېئاللىق بولىدۇ، ئۇنىڭدا يەنە ئاكتىپ رومانىزمنىڭ قويۇق ئىپادىسىمۇ بولىدۇ. ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرىمۇ شۇنداق.

ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرىدە ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئاق كۆڭۈللۈكى، ھەقىقەتپەرۋەرلىكى، ئەمگەكچان روھى، ساغلام ۋە گۈزەل ئەخلاقىي پەزىلىتى، ۋەتەنپەرۋەرلىكى، قەيسەرئانە كۈرەش قىلىش ئىرادىسى، شۇنداقلا ئېسىل ئارزۇ - ئارمانلىرى ئىپادىلەنگەن. بۇلارنىڭ ھەممىسى ئوبراز ئارقىلىق ئىپادىلىنىپ، كىشىلەرگە ياخشى بىلەن ياماننى، ھەق بىلەن ناھەقنى، ئۆز بىلەن دۈشمەننى، خۇنكۈلۈك بىلەن گۈزەللىكنى پەرق ئېتىشكە ياردەم بېرىدۇ. بىز بۇنىڭدىن خەلق چۆچەكلىرىنىڭ مۇئەييەن تەربىيىۋى رولىنى بايقىۋالالايمىز.

شۇنى قەيت قىلىشقا بولىدۇكى، خەلق چۆچەكلىرىنىڭ بالىلارغا بولغان تەربىيىۋى رولى تېخىمۇ زور بولىدۇ. بالىلار كىچىكىدىن تارتىپلا خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنى، جۈملىدىن چۆچەكلەرنى ئاڭلىسا، ئۇلارنىڭ يۇمران قەلبىدە ياخشىلىق، ھەققانىيلىق، گۈزەللىك، ھاياتنى ۋە تەبىئەتنى سۆيۈش ئىستىكى ئويغىنىدۇ.

خەلق چۆچەكلىرىنىڭ تۇرمۇشنى، تارىخنى بىلىش ۋە چۈشىنىشتىكى رولى، خەلق تىلىنى ئۆگىنىشتىكى رولى، گۈزەللىك قارىشىنى يېتىلدۈرۈشتىكى ئېستېتىكىلىق رولى، كۆڭۈل ئېچىش رولىنىمۇ ئۇنىڭ تەربىيىۋى رولىدىن ئايرىپ قاراشقا بولمايدۇ. يۇقىرىدىكىلەرنىڭ ھەممىسى ئۆزئارا باغلانغان، ئۆزئارا گىرەلەشكەن، سىڭىشىپ كەتكەن، بىر - بىرىنى تولۇقلىغان ۋە ئۆزئارا ماسلاشقان. بۇ خەلق چۆچەكلىرىنىڭ خەلق

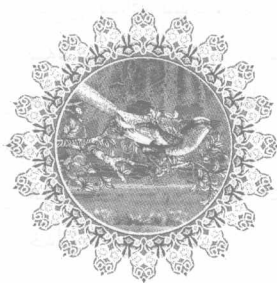
تۇرمۇشى بىلەن قان - گۆشتەك زىچ مۇناسىۋىتى بارلىقىنى چۈشەندۈرىدۇ.

خەلق چۆچەكلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان خەلق ئاغىزى، ئەدەبىياتى يېزىق شەكىللىنىشتىن بۇرۇنلا ۋۇجۇدقا كېلىپ، نۇرغۇن ئەسىرلەر مابەينىدە ئېغىزدىن ئېغىزغا كۆچۈپ يۈردى. يېزىق شەكىللەنگەندىن كېيىن ئۇنىڭ تەرەققىياتى يەنىلا توختاپ قالغىنى يوق. كېيىنكى مەزگىللەردە نۇرغۇن ئەللەردە خەلق چۆچەكلىرى يىغىپ خاتىرىلىنىپ، ئۇنىڭ يوقىلىپ كەتمەي داۋاملىق مۇكەممەللىشىشىگە كاپالەتلىك قىلىندى. بۇ ئىش بىزدە بۇرۇن ئانچە - مۇنچە ئىشلەنگەن بولسىمۇ، رەسمىي ئىشلەش ئۆتكەن ئەسىرنىڭ 50 - يىللىرىدا باشلاندى دېيىشكە بولىدۇ. ئازادلىقتىن كېيىن ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى بىرقانچە توپلام قىلىپ ئىشلەنگەنىدى. 80 - ، 90 - يىللارغا كەلگەندە ئېلىمىز بويىچە خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنى توپلاش، رەتلەش، نەشر قىلىش دولقۇنىنىڭ تۈرتكىسىدە شىنجاڭنىڭ ھەرقايسى ناھىيىلىرىگىچە خەلق چۆچەكلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى ئەسەرلىرى كەڭ كۆلەمدە يىغىلدى، رەتلەندى ۋە مەخسۇس توپلاملار نەشر قىلىندى. مۇشۇ ئەسىرنىڭ باشلىرىدا بۇ ئەسەرلەر قايتا - قايتا سېلىشتۇرۇش، رەتلەش، تاللاش ئارقىلىق سىستېمىلاشتۇرۇلۇپ زور ھەجىملىك «ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى قامۇسى» ۋۇجۇدقا كەلدى. قولىڭىزدىكى 23 قىسىملىق «ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى» دەل مۇشۇ ئىلمىي ئەمگەكنىڭ مېۋىسى.

بۇ بىر يۈرۈش كىتابقا سېھرىي چۆچەكلەر، تۇرمۇش چۆچەكلىرى، چېچەنلەر ھەققىدىكى چۆچەكلەر، ھەجۋىي چۆچەكلەر، تېپىشماقلىق چۆچەكلەر، ھايۋانلار ھەققىدىكى چۆچەكلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان 300 دىن ئارتۇق چۆچەك

كىرگۈزۈلگەن ۋە مۇناسىپ قىزىقارلىق قىستۇرما رەسىملەر سەپلەنگەن.

ئىشنىمىزكى، بۇ بىر يۈرۈش كىتاب خەلقىمىزنىڭ مەدەنىيەت تۇرمۇشىنى تېخىمۇ بېيىتىدۇ ۋە رەڭدار قىلىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىللە خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى تەتقىقاتچىلىرىنىمۇ مول ۋە رەڭدار ماتېرىيال مەنبەسى بىلەن تەمىنلەيدۇ، ئۇلار بۇ كىتابلىرىمىزدىن ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ھەرقايسى تارىخىي دەۋرلەردىكى سىياسىي، تارىخىي، ئەخلاقىي، دىنىي ۋە ئېستېتىكىلىق قاراشلىرىنى، ھەرقايسى تارىخىي دەۋرلەردىكى سىياسىي، ئىقتىسادىي، مەدەنىي تۇرمۇشىنى، ئۆرپ - ئادەت ئالاھىدىلىكلىرىنى تەتقىق قىلىشتا مۇھىم يىپ ئۈچى ۋە ئىلھامغا ئېرىشەلەيدۇ. بىزنىڭ بۇ كىتابلارنى نەشرگە تەييارلاشتىكى ئاساسىي مۇددىئايىمىزمۇ دەل مۇشۇ.



مۇندەججە

- 1..... سېخىي بىلەن بېخىل
15..... خاسىيەتلىك تاش
24..... ئۇستانگۇر تۆمۈرچى
31..... چۆچۈرە بالا
40..... ئەڭگۈشتەر
68..... بەختى غايىب
76..... مەلىكە نۇر جامال
114..... يېلىقچى شامدۇن
128..... قىلىچ باتۇر
132..... خاسىيەتلىك رەسىم
138..... ئامەتلىك شاھزادە





بۇرۇننىڭ بۇرۇنسىدا، ھەركىمنىڭ ئىشىكى ھويلىسىدا، لەڭمىنى چويلىسىدا، ئۆگزىسى تورۇستا، ئوچىقى مورسىدا، ئېگىز ئېرىقنىڭ ئېنىچە، چوڭقۇر ئېرىقنىڭ يېنىچە، ئېشەك-لىرىنى ھاڭگىلىتىپ، پۇتلىرىنى ساڭگىلىتىپ يول ماڭىدىغان زامانلارنىڭ بىرىدە، بۇ شەھەردە ئەمەس بۆلەك شەھەردە ئىككى ئاغىنە بولغانىكەن. ئۇلار بىر - بىرىنى بىر كۈن كۆرمىسە تۇرالمايدىغان، بىر نان تاپسا پۇچۇقتىن بىللە يەيدىغان، ھېچ-قانداق ئىشتا سېنىڭ - مېنىڭ دېيىشمەيدىغان قىيامەتلىك جان دوست - ئاغىنىلەردىن ئىكەن. كىشىلەر بولسا، ئۇلارنىڭ بىرىنى بېخىل، بىرىنى سېخى دەپ ئاتىشىدىكەن.

ئايىلاردىن ئاي ئۆتۈپ، يىللاردىن يىل ئۆتۈپ، ئۇلار بىر كۈنى باشقا بىر شەھەرگە بېرىپ كېلىشنى مەسلىھەتلىشىپتۇ ۋە يولدا يېيىش ئۈچۈن ھەر ئىككىسى بىر خۇرجۇندىن سەپەر توقىچى ۋە بىر قاپاقتىن سۇ ئېلىپ يولغا چىقىپتۇ. ئۇلار يولغا چىقىپ بىرىنچى كۈنلا بېخىل سېخىغا:

— بۇ يەردىن بىز بارىدىغان شەھەرنىڭ ئارىلىقى بىر ئايلىق چۆل. ھەر ئىككىمىز خۇرجۇن، قاپاقنى كۆتۈرۈپ ئاۋارە بولمايلى، ئاۋۋال سېنىڭ خۇرجۇن، قاپىقىڭنى بىكارلايلى، ئۇنىڭدىن كېيىن مېنىڭكىنى يەپ - ئىچەيلى، — دەپتۇ.

سېخى بولسا دوستىنىڭ گېپىگە:

— بولىدۇ، شۇنداق قىلايلى، — دەپ جاۋاب بەردى.

شۇنىڭدىن باشلاپ بېخىل سېخىنىڭ نېنىنى يەپ، سۈيىنى ئىچىپ يۈرۈۋېرىپتۇ. شۇنداق قىلىپ چۆل يېرىم بولغاندا،

سېخىنىڭ نان، سۈيى تۈگەپ، بېخىلنىڭكىنى يېيشكە ئۆۋەت كەپتۇ، ئەمما بېخىل دوستىنى بىر قېتىمۇ نان يەيلى دەپ.

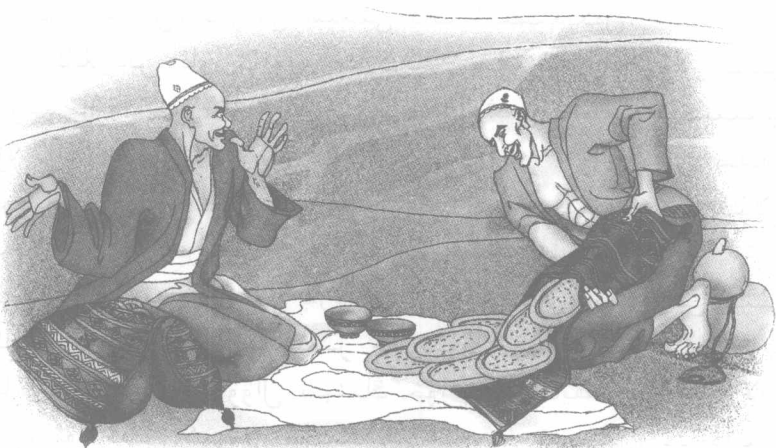
مەپتۇ. سېخى بولسا، دوستىدىن بۈگۈن نان يەيلى دېمىسە، ئەتە دەر، دەپ تەمە قىلىپ، ئاچلىق، ئۇسسۇزلۇق، ئىسسىق

غازابىنى تارتىپ ئۈچ كۈننى ئۆتكۈزۈپتۇ. بېخىلنىڭ ئۆزىمۇ دوستى بار يەردە ئاغزىغا بىر چىشلەم نان سالماپتۇ، بىر يۈ-

تۇم سۇ ئىچمەپتۇ. تەرەت سۇندۇرۇشنى باھانە قىلىپ چۆلدە-كى يۇلغۇن، توغراق ۋە قۇم دۆۋىلىرىنىڭ دالدىسىغا ئۆتۈپ

قورسىقىنى تويغۇزۇۋېلىپ، ئاچلىقتىن ماغدۇرىدىن كەتكەن دوستىنى ئىتتىك مېڭىشقا ئالدىرىتىپ، يېتىشلەمسە، ئار-

قىمىدا تاشلاپ قويۇپ بىر - ئىككى ئۈن يېتىم ئالدىغا ئۆ-تۈۋېلىپ، دوستى يېتىپ كېلىپ بولغۇچە ئارام ئېلىپ ئولتۇ-



رۇۋالىدىكەن، دوستى يېتىپ كەلگەندە ئورنىدىن تۇرۇپ يەنە ماڭىدىكەن. شۇنداق قىلىپ تۆتىنچى كۈنى بولغاندا سېخىنىڭ قورسىقى ئېچىپ، كۆزلىرى تارتىشىپ، جېنى بىر تومۇردا قاپتۇ. ئۇ دوستىغا قاراپ:

— دوستۇم، ياراتقان خۇدانىڭ ھەققىدە بىر نان بەرسەڭ، —

دەپتۇ. بېخىل:

— دوستلۇقىمىزنىڭ ھۆرمىتى ئۈچۈن بىر نان بەرسەم

بېرەي، بىر نان بەرسەم، سەن ماڭا نېمە بېرىسەن؟ — دەپ سورايتۇ. سېخى:

— نېمە لازىم بولسا، شۇنى بېرەي، — دەپتۇ. بېخىل:

— ئوڭ كۆزۈڭنى ئويۇپ بەر، ئاۋۋال كۆزۈڭنى بەرگەندىن

كېيىن ئاندىن ناننى بېرىمەن، — دەپتۇ. سېخى بولسا:

— قېنى ئويۇۋال، — دەپتۇ. بېخىل دوستىنىڭ ئوڭ

كۆزىنى ئويۇۋالغاندىن كېيىن بىر نان، بىر يۇتۇم سۇ بېرىپ-

تۇ. ئارىدىن ئۈچ كۈن ئۆتكەندىن كېيىن بېخىل دوستىنىڭ

سول كۆزىنى ئويۇۋېلىپ يەنە بىر نان، بىر يۇتۇم سۇ بېرىپ-

تۇ ۋە ئىككى كۆزىدىن ئايرىلىپ يول يۈرۈشتىن مەھرۇم

بولغان دوستىنى چۆلدە تاشلاپ قويۇپ كېتىپ قاپتۇ.

ئىككى كۆزىدىن ئايرىلغان سېخى سىلاشتۇرۇپ - مۇدۇ-

رۇپ يۈرۈپ بولسىمۇ يول يۈرۈشنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ. كەچ

كىرگەندە چۆلدىكى بىر تۈپ چوڭ توغراقنىڭ تۈۋىگە كېلىپ

قايتۇ ۋە يىرتقۇچ ھايۋانلاردىن ساقلىنىش ئۈچۈن توغراققا

چىقىپ، ئۇنىڭ ئاچىمىقىدا تۈنمەكچى بوپتۇ. ئۇ توغراققا

چىقىپ ئاچىمىقىغا جايلىشىۋېلىپ ئارام ئالاي دەپ تۇرغاندا،

چۆلدىكى يىرتقۇچ ھايۋانلاردىن شىر، يولۋاس، ئېيىق، بۆرە،

تۈلكە قاتارلىقلارنىڭ ۋارقىرىشىپ نەرە تارتىپ توغراق تۈۋىگە

كېلىشىۋاتقانلىق شەپسىنى ئاڭلاپ چۆچۈپ كېتىپتۇ. بۇ يوغان

توغراقنىڭ تۈۋى نەچچە يىللاردىن بۇيان مۇشۇ ھايۋانلارنىڭ
بىر يىلدا بىر قېتىم جەم بولۇپ، كۆرگەن - سېلىنىدىغان
دېيىشىدىغان يىغىلىش ئورنى ئىكەن. ھايۋانلار يىغىلىش
خاند، يولۋاس:

— قېنى، بىر يىلدىن بۇيانقى كۆرگەن - ئاڭلىغانلىرىمىزنى
مىزنى دېيىشىپ باقايلى، — دەپ سۆزىنى باشلاپتۇ ۋە مۇنداق
دەپتۇ، — گەپنى ئاۋۋال مەن باشلاي. مۇشۇ توغراقتا بىر
خىسلەت بار، ئەگەر كىمكى مۇشۇ توغراقنىڭ غازىتىدىن بىر
سېقىمى بېلىگە تۈگۈۋالسا، بىر يىلغا قالماي بىر يۇرتقا پا-
دىشاھ بولىدۇ.

يولۋاسنىڭ گېپى تۈگىگەندىن كېيىن، شىر:
— مۇشۇ توغراقتىن كۈنچىقىش تەرەپكە قاراپ يىگىرمە
قەدەم ماڭغاندا بىر بۇلاق ئۇچرايدۇ، ئەگەر كىمكى شۇ بۇلاق-
نىڭ سۈيىدىن ئىچسە ياكى ئۇنىڭغا چۆمۈلسە، ھەرقانچە سا-
قايمىغان پالەچ - لەقۇۋا، ئاقساق - چولاق، توكۇر - ماي-
ماق، تاز - قوماق، پېسە - ئاۋلاق، قارىغۇ - جىرتاق، قوتۇر -
قىچىشقاق، جۇزام - سىزلام قاتارلىق كېسەللەرنىڭ ھەممە-
سىدىن سەللىمازا ساقىيدۇ، — دەپتۇ. ئېيىققا نۆۋەت كەل-
گەندە، ئۇ:

— كۈنچىقىش تەرەپتىكى تاغدىن ئۆتۈپ بىر ھەپتە ماڭ-
سا، بىر كاتتا شەھەرگە يېتىپ بارغىلى بولىدۇ. بۇ شەھەرنىڭ
پادىشاھىنىڭ كۈن دېسە كۆزى بار، ئاي دېسە يۈزى بار بىر
قىزى بار، ئەمما بۇ قىز تۇغما پالەچ ھەم ئەمما. پادىشاھ كېچە -
كۈندۈز مۇشۇ قىزنىڭ دەرد - پىراقىدا بولۇپ، كىمكى داۋالاپ
ساقايتالسا پادىشاھلىقىمنى بېرىمەن دېگەن بولسىمۇ، نۇرغۇن
ھەكىملەر قىزنىڭ كېسىلىگە ئىلاج قىلالىمىدى. ئەگەر شىر-
نىڭ گېپى بويىچە بىرەر ئادەم زات خىسلەتلىك بۇلاقنى تېپىپ،

سۈيىنى شۇ قىزغا ئىچۈرسە قىزنىڭ كېسىلىنى ساقايتالايدۇ، — دەپتۇ. باياتىن بېرى باشقىلارنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ نۆۋەت كۈتۈپ ئولتۇرغان بۆرە:

— كۈنچىقىشتىكى تاغدىن ئۆتۈپ ئۈچ كۈن ماڭغاندىن كېيىن ئوت، سۈيى مول بىر يايلاق ئۇچرايدۇ. بۇ يايلاقتا بىر باي ھەر يىلى مىڭدىن ئارتۇق قوي باقىدۇ. مەن باينىڭ يۈز-دىن ئارتۇق قويىنى يەپ كېتىمەن، باي مېنى يارام ئارغىد-ماقلار بىلەن قوغلاپمۇ تۇتالمايدۇ. باينىڭ ئېغىلىدا بىر كۆ-رۈمسىز، كالتە قۇيرۇق ئات بار، ئەگەر مېنى ئاشۇ ئاتقا مە-نىپ قوغلىسا چوقۇم تۇتۇۋالالايدۇ. بۇ سىرنى بىرەر ئادەمىزات ئاڭلاپ قېلىپ بايغا مېنى تۇتۇپ بېرىدىغان بولسا، بايدىن نۇرغۇن ئالتۇن - كۈمۈش ئىنئام ئالىدۇ، — دەپتۇ. ئاڭغىچە تاڭ ئېتىشقا ئاز قاپتۇ. مەن گېپىمنى دەۋالاي دەپ، گېپىنى باشلاپتۇ تۈلكە:

— مۇشۇ توغراقنى ئۇدۇللاپ كۈنپېتىش تە-رەپكە ئۈن يېتىم ماڭ-غاندا، بىر قۇم دۆۋىسى ئۇچرايدۇ، شۇ يەردە ئاغمىخانلارنىڭ ئۇۋىسى بار. ئاغمىخانلار ھەر كۈ-نى چۈشتە ئۆز ئۇۋىلى-رىدىن تەڭگە - تىللە-رىنى ئاچىقىپ ئاپتاپقا سېلىپ، ئاسمانغا ئېتىپ ئوينىشىدۇ. ئەگەر بىرەر ئادەمىزات دەل چۈش



ۋاقتىدا شۇ يەرگە يېتىپ بېرىپ، مۆكۈنۈپ ئولتۇرۇپ، ۋاڭ-
مىخانلار تىللارنى ئاسمانغا ئېتىپ ئويناشقىن. «ئۇنىڭدا
«ھويت!» دەپ تەلپىكىنى ئاسمانغا بىر ئاتىدىغان بولسا،
مىخانلار قورقۇنچىدا ئۇۋىسىغا قېچىپ كىرىپ كېتىدۇ، ئۇ دەپ
نۇرغۇن ئالتۇن - تىللاغا ئېرىشىپ باي بولۇپ كېتىدۇ، — دەپ دەپ
تۇ. تۈلكىنىڭ گېپى تۈگىگەندىن كېيىن يولۋاس يۇقىرىقى
مەخپىيەتلىكلەرنى چىڭ ساقلاشنى، بىرەر ئىنسان بالىسىغا
بىلدۈرۈپ قويماسلىقنى قاتتىق تاپلاپتۇ. يىرتقۇچ ھايۋانلار
كېلەر يىلى دەل مۇشۇنداق پەيتتە يەنە مۇشۇ توغراق تۈۋىگە
يىغىلىش ھەققىدە ۋەدە بېرىپ تارقىلىشىپتۇ.

سېخى يىرتقۇچ ھايۋانلارنىڭ تارقىلىپ كەتكەن شەپسىد-
نى ئاڭلاپ توغراق ئۈستىدىن ئاستا چۈشۈپ، يولۋاستىن ئاڭ-
لىۋالغان گەپ بويىچە توغراقنىڭ پەسكە ساڭگىلىغان شاخلى-
رىدىن بىر سىقىم غازاڭ سىيرىپ بەلۋىغىغا تۈگۈۋاپتۇ ۋە
بىر تال شاخنى سۇندۇرۇپ بىر ھاسا ياسىۋاپتۇ. ئاندىن كې-
يىن ھاسىنى تۈكۈلدىتىپ، شىرنىڭ دېگىنى بويىچە خاسىيەت-
لىك بۇلاقنى ئىزدەپ كۈنچىقىش تەرەپكە ساناپ يىگىرمە قە-
دەم ماڭغانىكەن، تۇيۇقسىز شالاق - شۇلۇق قىلىپ مۈزدەك
سوغۇق سۇغا چۈشۈپ كېتىپ ئەندىكىپ تىترەپ كېتىپتۇ ۋە
باش - كۆزىنى شۇنداق بىر سىلىغانىكەن، خۇددى كۈن چىق-
قانداك پارقراپ كۆزى ئېچىلىپ كېتىپتۇ. خۇشلۇقتا بۇلاق-
نىڭ كۆزىدە تۇرۇپ قانغۇچە سۇ ئىچىپ، بەدەنلىرىنى يۇيۇپ،
سۇدىن چىقىپ قولغا ھاسىنى ئېلىپ، كۈنپېتىشقا قاراپ
مېڭىپ ئاغمىخانلارنىڭ ئۇۋىسىنى ئىزدەپ تېپىپ، ئۇلارنىڭ
تاماشاسىنى بىردەم كۆرۈپتۇ ۋە تەلپىكىنى ئېتىپ ئۇلارنى
ئۈركۈتۈپ، ئالتۇن، تىللارنى قوينىغا ساپتۇ. ئاندىن كەينىگە
يېنىپ كۈنچىقىشتىكى تاغدىن ئۆتۈپ، مىڭ قوينا بار باينىڭ

يايلىقىغا يېتىپ كەپتۇ ۋە كالتە قۇيرۇق ئانقا مىنىپ بۆرىنى تۇتۇپ ئۆلتۈرۈپ، بايدىن نۇرغۇن پۇل ئىنئام ئاپتۇ. سېخىي داۋاملىق كۈنچىقىشقا قاراپ يول يۈرۈپتۇ، يول يۈرسىمۇ مول يۈرۈپتۇ. بىر ھەپتە بولدى دېگەندە كاتتا بىر شەھىرى ئەزىمگە يېتىپ كېلىپ بىر سارايغا چۈشۈپتۇ. ئۇ بۇ سارايدا يېتىپ - قويۇپ بىرقانچە كۈن دەم ئېلىپ، شەھەر كوچىلىرىنى ئايلىنىپ كۆڭۈل - قارىنى ئېچىپتۇ. بىر كۈنى ئېيىق دەپ بەرگەن پادە - شاھنىڭ ھېلىقى كېسەل قىزى ئېسىگە كەپتۇ ۋە سارايۋەنگە:

— مەن ئەسلىي ئۇستا تېۋىپ ئىدىم، بۇ شەھەرگە بۇ ۋاقىتچە باشقا تېۋىپلار داۋالاپ ساقايتالمىغان كونا كېسەللەر - نى داۋالاپ ساقايتقىلى كەلدىم. ئەتىدىن باشلاپ داۋالانماقچى بولغانلار مېنىڭ قېشىمغا كەلسۇن، — دەپتۇ. سارايۋەن ئۇنىڭ بۇ گېپىنى شەھەرنىڭ ھەممە كوچىلىرىغا كىرىپ - چىقىپ، ھەممە ئادەمگە ئاڭلىتىپتۇ. كۈنلەردىن بىر كۈنى بۇ خەۋەر پادىشاھنىڭ قولىقىغا يېتىپتۇ. قىزىم ئەمدى ساقايمىدۇ دەپ، ئۈمىد ئۈزگەن پادىشاھ خۇشاللىقىدا خەۋەر يەتكۈزگۈچىلەرگە سۆيۈنچە بېرىپتۇ. پادىشاھ سالاىى - سۈپەت، كىيىم - تەكەب - بۇرۇقلىرىنى بىر چەتكە قايرىپ قويۇپ، ۋەزىر - ئەمىرلەر - رىنى كەينىگە سېلىپ ئۇنىڭ قېشىغا سالامغا بارماقچى بوپتۇ. بۇنى كۆرگەن ۋەزىرلەر:

— سەلتەنەتلىك شاھىم، سىلى بىر دۆلەتنىڭ قاياشى، قاراپ تۇرۇپ بىر كەمبەغەل تېۋىپنىڭ ئالدىغا ئوردا ئەھلىنى ئەگەشتۈرۈپ سالامغا بارسىلا ئۆزلىرىنىڭ ئابرويلىرى تۆكۈل - مەمدۇ، ئۇنىڭدىن كۆرە ئۇنى بۇيرۇق بىلەن ئوردىغا چاقىرتاي - لى، — دېيىشىپتۇ. بۇ گەپنى ئاڭلىغان پادىشاھ:

— كىمنىڭ كىمگە ھاجىتى چۈشسە، ھاجەتمەن چوقۇم ئۇنىڭ ئالدىغا بېرىشى كېرەك. بۇنىڭدا شاھ، گاداي دەپ

ئايرىلمايدۇ. ھازىر مېنىڭ شۇ كىشىگە ھاجىتىم يوق،
مەن ئۇنىڭ ئالدىغا بارىمەن، — دەپتۇ — دە،
ئەگەشتۈرۈپ ساراىغا يېتىپ كەپتۇ. پادىشاھ ئۆز قولى بىلەن
كېسەللىك ئەھۋالىنى بايان قىلىپ، ئەگەر داۋالاپ ساقايىسا
قىزنى نىكاھلاپ بېرىدىغانلىقىنى ھەم دۆلەتنىڭ پادىشاھلىقىنى
قىنى بېرىدىغانلىقىنى ۋەدە قىلىپ بىر نامە يېزىپ، ئالتۇن
مۆھرىنى بېسىپ بېرىپتۇ. سېخى پادىشاھنىڭ قىزىنى
ساراىغا ئەكەلدۈرۈپ، ئايرىم بىر ئېغىز ئۆيىنى جابدۇپ
داۋالاشقا تۇتۇش قىپتۇ. ئۇ دەردكە داۋا، رەنجىگە شىپا بولدى.
دىغان خاسىيەتلىك بۇلاقتىن سۇ توشقۇزۇپ ئېلىۋالغانىكەن،
قىزغا بۇ سۇنى ئىچۈرۈپتۇ ۋە بەدەنلىرىنى يۇيۇپتۇ. ئۇزۇن
ئۆتمەي كۆزى كۆرمەس، قولى تۇتماس، پۇتى باسمىس، تىلى
سۆزلىمەس، تېرىسى سەزمەس بۇ قىز ئون تۆت كۈنلۈك تولۇن
ئەيدەك پارقىراپ، بارلىق كېسەللىرىدىن سەلىمازا ساقايىپ،
دادىسى بىلەن يۈز كۆرۈشكىلى ئوردىغا قاراپ يۈگۈرۈپ كېلىپ-
تىپتۇ. قىزنى كۆرۈپ خۇشلۇقتىن پادىشاھنىڭ يۈرىكى يېرىد-
لىپ كەتكىلى تاس قاپتۇ. پۈتۈن شەھەر خەلقىنى يىغىپ، قىزنىڭ
كېچە - كۈندۈز كاتتا توي - مەرىكە قىلىپ، قىزنى سېخىغا
نىكاھلاپ بېرىپتۇ ۋە پادىشاھلىقىنى ئۆتكۈزۈپ بېرىپتۇ.

ئەمدى بىر كەلىمە گەپنى بېخىلدىن ئاڭلايلى:

كۈنلەردىن بىر كۈنى بېخىل سېخىنىڭ بىر شەھەرگە
پادىشاھ بولۇپ يۇرت سوراپ يۈرگەنلىكىنى ئاڭلاپ ھەيرانۇھەس
قېلىپ، ئۆز قولىغا ئىشىنەلمەستىن شۇ شەھەرگە بېرىپ
ئىشنىڭ تېگى - تەكتىنى ئۇقۇپ كېلىش ئۈچۈن سەپەرگە
چىقىپتۇ. بىرقانچە كۈن يول يۈرگەندىن كېيىن سېخىنىڭ
شەھەرگە يېتىپ كەپتۇ ۋە بىر ساراىغا چۈشۈپ، شەھەر
كوچىلىرىنى ئايلىنىپ سېخىنىڭ ئەھۋالىنى تىڭتىڭلاشقا



باشلاپتۇ، كۆپ
سۈرۈشتۈرۈش
ئارقىلىق بېخىل
بۇ شەھەرنىڭ پا-
دىشاھى دەل ئۆزى
ئىككى نان ئۈچۈن
ئىككى كۆزىنى
ئويۇۋېلىپ چۆلدە
تاشلاپ قويۇپ

كەتكەن دوستى سېخىي ئىكەنلىكىنى بىلىپتۇ ۋە قانداق قىل-
لىپ پادىشاھ بولغانلىقى، كۆزىنىڭ قانداق ئەسلىگە كەلگەنلى-
كىنى تېخىمۇ بىلگۈسى كەپتۇ. مۇشۇ مەقسەت بىلەن ئۇ بىر
كۈنى ھەشەمەتلىك شاھ ئوردىسىغا قاراپ يول ئاپتۇ. قىرىق
دەرۋازىغا قويۇلغان جېسەكچىلەرنىڭ قاتمۇقات تەكشۈرۈشلىرىد-
ىن مىڭ تەستە ئۆتۈپ، ئاران دېگەندە پادىشاھ سارىيىغا يې-
تىپ كەپتۇ. قارىغۇدەك بولسا، دوستى سېخىي بېشىغا شاھلىق
ئالتۇن تاجنى كىيىپ، سەلتەنەتلىك ئالتۇن كۇرسىدا ھەشەمەت
بىلەن ھەر خىل چېگىش ئىشلارغا ئەرمەرۈپ قىلىپ ئول-
تۇرغۇدەك، تەخت ئاستىدا بىرقانچە يۈزلىگەن ۋەزىر - ئە-
مىرلەر، ئوردا ئەركانلىرى قول باغلاپ: «خوش - خوش،
شۇنداق قىلىلى» دېيىشىپ، پادىشاھنىڭ ئەمرىگە تەزىم بەجا
كەلتۈرۈپ تۇرغۇدەك. بۇلارنى كۆرۈپ بېخىلنىڭ پۇت - قو-
لىغا تەترەك ئوللىشىپ، يۈرىكى سېلىشقا باشلاپتۇ ۋە ئۆزىنىڭ
بۇ يەرگە كېلىپ قالغانلىقىغا مىڭ پۇشايمانلارنى قىپتۇ. بې-
خىل ئۇيان ئويلاپ، بۇيان ئويلاپ، ئاخىر سېخىينىڭ مەرد، تۈز،
ئاق كۆڭۈللۈكىنى ئېسىگە ئېلىپ، پادىشاھ مەندىن ئۆچىنى ئې-
لىپ كالىمانى ئالارمۇ ياكى ئۆمۈرلۈك زىندانغا سېلىۋېتەرمۇ،

دېگەن غەم - قورقۇنچلاردىن خالاس بويىن دەرد ئېلىش ئۆ-
ۋىتى داداھالار قاتارىدىن ئورۇن ئېلىپ تۇرغان ياخشى كەل-
گەندە، ئۇ سورۇننىڭ ئوتتۇرىسىغا سېلىنغان يېپەك كىيىم-
ئۈستىگە يۈگۈرۈپ بېرىپ پادىشاھنىڭ ئايىغىغا باش قويغان.
— داد، پادىشاھىئالەم، خام سۈت ئىچىپ چوڭ بولغان
ئىنسان شەيتاننىڭ ئازدۇرۇشى بىلەن نى ئەسكى كويلاردا بو-
لۇپ گۇناھ، سەۋەنلىكلەردىن خالىي بولالمايدىكەنمىز. ئادەم
كىچىكىدە تۈز كۆڭۈل - ئاق نىيەت بولىدىكەن، چوڭ بول-
غانسېرى نىيىتى بۇزۇلۇشقا باشلايدىكەن. ئىككىمىز كىچىك-
مىزدە قىيامەتلىك جان دوستلاردىن ئىدۇق، لېكىن بىر قې-
تىملىق سەپەر ئۈستىدە نەپسىمنىڭ كەينىگە كىرىپ ئۆزلى-
رىگە، دوستلۇقىمىزغا خىيانەت قىلىپ، ئۆزلىرىنى ئازاب -
ئوقۇبەتلەرگە دۇچار قىلىپ، ئىنسان قېلىپىدىن چىقتىم. بۇ-
گۈن ئالدىلىرىدا تۇرۇپتىمەن، مېنىڭ ئەسكىلىكىم ئۈچۈن
مېنى مىڭ قېتىم جادا بىلەن توغراپ قاقتەك - قۇلاقتەك
قىلىۋەتسىلىمۇ ئۇۋال بولمايدۇ، — دەپ ئۇن سېلىپ ھۆڭ -
ھۆڭ يىغلاپتۇ. بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ پۈتۈن ئوردا ئەھلى ھەيران
قېلىشىپتۇ. دوستىنىڭ يىغىسىنى ئاڭلاپ پادىشاھنىڭ ئاق
كۆڭۈللۈكى تۇتۇپ كېتىپ، پۈتۈن ئوردا ئەھلىنى ئارام ئې-
لىشقا قويۇپ بېرىپ، شاھلىق تەختىدىن چۈشۈپ دوستى بې-
خىلنى يۆلەپ ئورنىدىن تۇرغۇزۇپتۇ ۋە ئۆزىنىڭ ئالىي مېھ-
مانخانىسىغا باشلاپ، تۈرلۈك - تۈمەن نازۇنپەت، مېۋە -
چېۋىلەر بىلەن ئوبدان مېھمان قىپتۇ ۋە بىرقانچە كۈن ئۆز
يېنىدا ئېلىپ قېلىپ ھالىدىن خەۋەر ئاپتۇ، ياخشى سەرپاي،
پۇل - پۇچەك ھەدىيە قىپتۇ.

بىر كۈنى چۈشلۈك تاماقتىن كېيىن، پادىشاھ:
— دۇنيادا ئازمايدىغان ئىنسان يوق، بىر قېتىم يامان

ئىش قىلىپ قايتا سادىر قىلمىسا، ئۇنى كەچۈرۈشكە بولىدۇ،
ھەممىدىن نىيەت ئەلدۇر. ماڭا قىلغان بارلىق يامانلىقلىرىڭنى
كەچۈردۈم، دوستلۇقىمىز بۇرۇنقىدەك داۋاملاشقۇن، — دەپ
ئۆزىنىڭ سېخىي، مەرد، ئاق كۆڭۈللۈكىنى يەنە بىر مەرتە نا-
مايان قىپتۇ ۋە دوستى بېخىل كۆزىنى ئويۇۋالغاندىن كېيىن
قانداق قىلىپ قېرى توغراق تۇۋىگە كېلىپ قالغانلىقىنى،
توغراقنىڭ ئاچىمىقىدا تۇرۇپ ھايۋانلارنىڭ گېپىنى قانداق
ئاڭلىغانلىقىنى، ئۇلارنىڭ ھەربىرىنىڭ نېمە دېگەنلىكىنى،
ئاشۇ ھايۋانلارنىڭ دېگىنى بويىچە ئىش قىلىپ، ئاخىر ئۆزى-
نىڭ بەخت خەزىنىسىگە ئېرىشىپ پادىشاھ بولغانلىق سەرگۈ-
زەشتلىرىنى بىر - بىرلەپ سۆزلەپ بېرىپتۇ. بۇ گەپنى
ئاڭلاۋېتىپ بېخىلنىڭ سېخىغا بولغان ھەسەتخورلۇقى مىڭ
گەز ئۆرلەپ، قورسىقىغا جىن كىرىپ، ئىككى دوست بىللە
سەپەرگە چىققان ھېلىقى يولدا ئۆزى يالغۇز يەنە بىر قېتىم
مېڭىپ ھېلىقى توغراقنى تېپىپ، ھايۋانلارنىڭ سۆزىنى
ئاڭلاپ، مۇشۇ شەھەرگە كېلىپ دوستى سېخىنى پادىشاھلىق-
تىن ئۆرۈۋېتىپ ئۇنى زىندانغا سېلىپ، ئۆزى ئۇنىڭ ئورنىغا
پادىشاھ بولۇش، چىرايلىق مەلىكىنىمۇ تارتىۋېلىش يامان نە-
يىتىنى كۆڭلىگە پۈكۈپتۇ. پادىشاھنىڭ سەرگۈزەشتى تۈگەش
بىلەن بېخىلنىڭ كەتكۈسى كېلىپ تۇرالماي، كېتىشكە ئىچا-
زەت سورايتۇ. پادىشاھ:

— دوستۇم، يۇرتقا قايتىپ بارغاندىن كېيىن نېمە ئىش
قىلماقچىسەن؟ — دەپ سورايتۇ. بېخىل:

— مەنمۇ چۆلىدىكى توغراقنى تېپىپ، شىر، يولۋاسلارنىڭ
مەخپىيەتلىرىنى ئاڭلىۋېلىپ ئۆزلىرى ماڭغان يولدا ماڭماق-
چىمەن، — دەپتۇ. پادىشاھ:

— دوستۇم، مەن ساڭا ئۆمرۈڭ بويى ئىشلىتىپ بولالا-

مىغۇدەك ئالتۇن - كۈمۈش بېرەي، خالىغان بېنىمدا ئوڭ
قول ۋەزىر بولۇپ قال، لېكىن بۇ يولغا ماڭما. چۈنكى ئۇ
ھاياتلار ناھايىتى سەزگۈر. ئۇلار مەخپىيىتىنىڭ تەڭرىسىنى
نىپ قالغانلىقىنى بىلىپ قالسا، ئۇ يەرگە يېقىنلاشقان بولسا،
سانى تىرىك قويمايدۇ، - دەپتۇ. لېكىن، بېخىلىنىڭ كۆڭلى
دىكى يامان نىيىتى ئۇنى تىنچ قويماپتۇ، ھەرقانداق قىلىپمۇ
ئۇ نىيەتتىن يانالماپتۇ. دوستى سېخىنىڭ نەسھەتىنى بول-
سا، مەندىن قىزغىنىۋاتىدۇ دەپ چۈشىنىپ، ئۆز گېپىدە چىڭ
تۇرۇۋاپتۇ. دوستىغا نەسھەت كار قىلمىغانلىقىنى كۆرگەن
پادىشاھ ئۇنىڭغا بىر دانە يارام ئارغىماق، ئاش - ئوزۇقلارنى
بېرىپ، ئىززەت - ئىكرام بىلەن يولغا سېلىپ قويۇپتۇ.

بېخىل بىرقانچە كۈن يول يۈرۈپ، چۆل ئوتتۇرىسىدىكى
توغراقنىڭ قارىسىنى كۆرۈپتۇ. خۇشاللىقىدا ئارغىماقتىن
سەكرەپ چۈشۈپ، ئاتنى كەلگەن يېرىڭگە كەت دەپ، كېلىش-
تۇرۇپ قامچا بىلەن سۆڭىگىچىگە بىرنى ئۇرۇپ ھەيدىۋېتىپ،
ئۆزى بىر تۈپ يۇلغۇننىڭ تۈۋىگە كېلىپ يېتىپ كۈننىڭ
پاتراق كەچ بولۇشىنى تۆت كۆزى بىلەن كۈتۈپتۇ. كەچ كىرىپ
كۆز باغلانغاندا، يۇلغۇن تۈۋىدىن سەكرەپ چىقىپ ئۈدۈل
توغراققا قاراپ قۇيۇندەك يۈگۈرۈپتۇ ۋە توغراققا چىقىپ ئۇ-
نىڭ ئاچىمىقىغا جايلىشىپ ئولتۇرۇپتۇ. بىردەمدىن كېيىن
يولۋاس، شىر، ئېيىق، تۈلكىلەر تەرەپ - تەرەپتىن نەرە تار-
تىپ - ھۆركىرىشىپ يېتىپ كېلىشكە باشلاپتۇ. ئادىتى بو-
يىچە يولۋاس ئاۋۋال گەپ باشلاپ:

— بۇ يىل بىزدىن ئامەت قاچقان بىر يىل بولدى.
توغراقنىڭ خاسىيىتىنى بىركىم بىلىۋالغان ئوخشايدۇ، غازاڭ-
لىرىنى سىيرىۋاپتۇ، شاخلىرىنى سۇندۇرۇپتۇ، - دەپتۇ.
شىر:

— بۇلاقتا بىركىم يۇيۇنۇپ، بۇلاقنىڭ كۆزىگە توپا تىقىۋېتىپتۇ، سۈيىمۇ بۇلتۇرقىدىن ئاز قايتۇ، — دەپتۇ. ئېيىق:

— بۇ يىل بىزنىڭ ئىشلىرىمىز قاملاشمىدى. ئۆتكەن يىلى مەن سىلەرگە سۆزلەپ بەرگەن كۈنچىقىش تەرەپتىكى پا- دىشاھنىڭ لەقۇا قىزى ساقىيىپتۇ، ياقا يۇرتتىن كەلگەن بىر ئادەم پادىشاھنىڭ قىزىنى ئاپتۇ ۋە پادىشاھ بوپتۇ. بۈگۈنكى سورۇنىمىزغا بۆرە كەلمەپتۇ، بۇنىڭدا بىر سەۋەب بار. بۆرىنىڭ بۇلتۇر قىلغان گېپى ئۆزىگە دۈشمەن بولۇپ بېشىغا چىققان گەپ، بولمىسا كەلمەي قالمايتتى، — دەپ سۆزىنى تۈگىتىپ- تۇ. بۇنى ئاڭلاپ ئولتۇرغان باشقا ھايۋانلار: «راست، شۇنداق» دېيىشىپ ئالاقزادە بولۇشۇپ كېتىپتۇ. ئاخىردا تۈلكە سۆز ئېلىپ:

— بۇ يىل ئاغمىخانلار ئالتۇن - تىللارنى ئاپتاپقا سېلىپ، ئېتىپ ئوينىمايدىغان بولۇپ قالدى، مەنمۇ كۆڭۈل ئېچىشتىن مەھرۇم قالدىم. ئاغمىخانلارنىڭ ئالتۇن - تىللا تەڭگىلىرىنى بىرەر ئادەم كېلىپ بۇلاپ كەتكەن ئوخشايدۇ، — دەپتۇ. ھايۋانلار ھېچقانداق يېڭى گەپ قىلماستىن بىر يىلدىن بۇيانقى كېلىشمەسلىكلەرنى سۆزلىشىپ، پۇشۇلدېشىپ ئىچى پۇشۇپ ئولتۇرغاندا، يولۋاس:

— ھەي ئاغىنىلەر، بىزنىڭ بۇلتۇر مۇشۇ يەردە قىلىشقان گەپلىرىمىزنى بىرەر ئادەم زات بىزگە يېقىن بىر يەرگە يوشۇ- رۇنۇۋېلىپ تىڭشۇالمىغان بولمىسا، ئۇنداق ئىشلار بولمايت- تى، — دەپتۇ. شىر:

— مۇشۇ تۇرقىدىمۇ بىرەر ئادەم زات گېپىمىزنى تىڭ- شاۋاتامدىكىن دەپ گۇمان قىلىۋاتىمەن، — دەپتۇ. ئېيىق:

— بەرھەق، مەن شۇ تاپنىڭ ئۆزىدە ئادەم زاتنىڭ پۇرىقىد-

نى سېزىۋاتمەن، — دەپتۇ. بۇ گەپنى ئاڭلىغان بىخەلىقنىڭ
 پۇت - قوللىرىغا تىترەك ئولشىپ، يىقىلىپ چۈشكەن. —
 تاماس قايتۇ. ئېيىقتىن كېيىن تۈلكە:
 — مەن ئۇنىڭ قەيەردىلىكىنى تاپاي، — دەپ ئەتراپىنى
 چۆرگىلەشكە باشلاپتۇ. بىردەمدىن كېيىن يېتىپ كېلىپ، —
 تاپتىم، تاپتىم! ئۆتكۈر بۇرۇم بىلەن پۇراپ، ھىلىگەر كۆز -
 لىرىم بىلەن سىنچىلاپ قارىسام، ئۇ ھارامزادە بىزنىڭ بېشى -
 مىزغا چىقىۋاپتۇ، ئەنە توغراقنىڭ ئاچمىقىدا ئولتۇرىدۇ، —
 دەپ، ئوڭ پۇتىدا ئىشارەت قىلىپ كۆرسىتىپتۇ. دەرغەزەپ
 بولغان يولۋاس ئاچچىقىدا نەرە تارتىپ توغراقنى شۇنداق بىر
 ئىرغىتىپكەن، پۇت - قولدا جان قالمىغان بېخىل خۇددى
 جاغالۋاينىڭ ئاغزىدىن چۈشۈپ كەتكەن قۇمچاقتەك توغراق
 تۈۋىگە پالاققىدە چۈشۈپ ئۆلۈپتۇ. يولۋاس، شىر، ئېيىق،
 تۈلكىلەر ئۇنىڭ گۆشىنى يەپ، سۆڭىكىنى ئاسمانغا پۈركۈۋې -
 تىپتۇ.

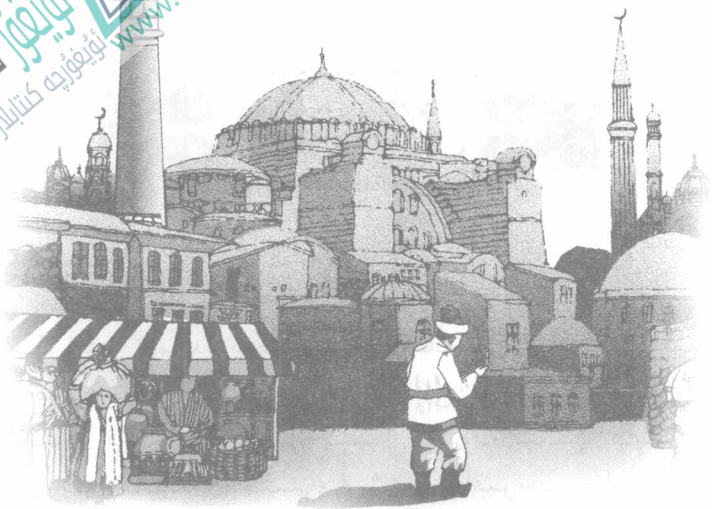
«بەتنىيەتنىڭ قازىنى تۆشۈك» دېگەن تەمسىل شۇنىڭدىن
 قالغانىكەن.



خاسىيەتلىك تاش

بۇرۇنقى زاماندا بەختى ئىسىملىك بىر يىگىت ئۆتكەندە -
كەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۇنىڭ ئانىسى تۈگەپ كېتىپتۇ، ئاز -
چە ئۆتمەي دادىسىمۇ ئېغىر كېسەل بولۇپ يېتىپ قاپتۇ. ئۇ
جان ئۈزۈش ئالدىدا بەختنى قېشىغا چاقىرىپ، ساندۇقنىڭ
تېگىدىن ساقىدەك بىر تاشنى ئېلىپ:

— بالام، بۇ خاسىيەتلىك تاش، مەندىن ساڭا قالىدىغان
مىراس مۇشۇ. مەن بەگنىڭ ئېتىزىدا ئىشلەپ يۈرگەن كۈندە -
لەرنىڭ بىرىدە، ئۇسساپ كېتىپ سۇ ئىچكىلى بۇلاققا باردىم.
قارىسام، بۇلاققا بىر نىمجان بېلىق لەيلەپ يۈرۈپتىكەن. بې -
لىققا ئىچىم ئاغرىپ، ھەر كۈنى نان تاشلاپ بېرىپ ساقايتقا -
ندىم، بۇ تاشنى ئەنە شۇ بېلىق ماڭا بۇلاقنىڭ تېگىدىن ئا -
چىقىپ بەردى. بېلىق تاشنى بېرىۋېتىپ: «سەن ماڭا كۆپ
ياخشىلىق قىلدىڭ، ياخشىلىققا ياخشىلىق. بۇ تاشنى ئال،
ئېسىڭدە چىڭ ساقلا، بۇ دۇنيادىكى يەتمىش يەتتە خىل دورى -
دىن ياسالغان تاش، جېنى تېنىدىن چىقمىغان ھەرقانداق كې -
سەلگە مۇشۇ تاشنى چايقاپ سۈيىنى ئىچۈرسە سەللىمازا سا -
قىيدۇ» دېگەندى. مەن بۇنى ئۇنتۇپ قاپتىمەن، ئەمدى ئې -
سىمگە كەلدى. ئۆزۈمگە ئىشلەتمەيمەن، چۈنكى ساقىيىپ يەنە
بەگنىڭ زۇلمىنى، يوقسۇزلۇقنىڭ دەردىنى تارتىشنى خالىماي -



مەن، — دەپتۇ — دە، تاشنى بەختىگە بېرىپ جان ئۈزۈپتۇ.
بەختى بايلارنىڭ زۇلمىنى كۆپ كۆرگەچكە، كەمبەغەل —
يوقسۇللارغا جان كۆيەر يىگىت بولۇپ ئۆسۈپتۇ. كەمبەغەللەر —
دىن كىم ئاغرىپ — تارتىپ قالسا، ھېچقانداق ھەق ئالماي
ئۇلارنى خاسىيەتلىك تاش بىلەن ساقايتىپ قويدىكەن. كەم —
بەغەللەرمۇ بەختىنى ناھايىتى ياخشى كۆرىدىكەن. ئۇنىڭدىن
خەۋەر تاپقان بەگ تاشنى قولغا كىرگۈزۈشنىڭ كويىغا كە —
رىپتۇ. بەگنىڭ قارا نىيىتىنى بىلگەن بەختى باشقا يۇرتقا
باش ئېلىپ كېتىپتۇ.

ئۇ نەچچە كۈنلەپ يول يۈرۈپتۇ، يۈرگەندىمۇ مول يۈرۈپ —
تۇ، تاغلارنى ئېشىپ، چۆللەرنى بېسىپ، دەريالارنى كېچىپتۇ.
شۇنداق مېڭىپ كېلىۋېتىپ، يولدا يېرىم جان بولۇپ ياتقان
بىر چاشقاننى كۆرۈپتۇ ۋە: «بۇمۇ خۇدانىڭ بىر مەخلۇقى،
ساقايتىپ قويماي» دەپ ئويلاپ بېلىدىكى قاپقىدىن سۇ ئې —

لىپ، تاشنى چايقاپ چاشقانغا ئىچۈرگەنىكەن، ئۆلەر ھالدا يات-
قان چاشقان شۇ ھامان سىلكىنىپ قويۇپ بىر ئايلىنىپتۇ ۋە
زۇۋانغا كىرىپ:

ئوزۇق ئىزدەپ يۈرگىنىمدە بىر ھارۋا،
بېسىپ كېتىپ مېنى قويدى بۇ ھالغا.
قۇتۇلدۇردۇڭ، يىگىت، مېنى ئۆلۈمدىن،
نېمە كېرەك ساڭا ئېيتقىن كۆڭلۈڭدىن؟

دەپتۇ. بەختى:

كېرەك ئەمەس سەندىن ماڭا ھېچنېمە،
كەت ئۇۋاڭغا، مېنىڭدىن سەن غەم يېمە.

دەپ يولغا مېڭىپتۇ. ئەمما، چاشقان بەختىنىڭ ئالدىغا
ئۆتۈپ:

كېتىپ بارسام ئات دەسسىدى بېلىمدىن،
بەك قىينالدىم جېنىم چىقماي تېنىمدىن.
كېلىپ ئۆلەي دېگىنىمدە جان بەردىڭ،
تارتىنىمىغىن نېمە كېرەك مېنىڭدىن؟

دەپ بىر تال تۈكىنى بەختىگە بېرىپ كۆزدىن غايىب بوپتۇ.
بەختى تۈكىنى ئېلىپ يولغا راۋان بوپتۇ. يەنە خېلى كۆپ
يوللارنى باسقاندىن كېيىن، ئالدىدا تولغىنىپ ياتقان بىر
نىمجان يىلان ئۇچراپتۇ. بەختى بۇمۇ خۇدانىڭ بىر جانىۋارى
دەپ، ئۇنىڭغا خاسىيەتلىك تاشنىڭ سۈيىدىن ئىچۈرۈپتۇ، ھايال
ئۆتمەي يىلانمۇ سەللىمازا ساقىيىپتۇ. ساقىيىپتۇ - دە، قۇي-
رۇقى بىلەن تىك كۆتۈرۈلۈپ، بەختىگە قاراپ مۇنداق دەپتۇ:

كېتىپ بارسام ئات دەسسدى بېشىمدىن،
بەك قىينالدىم جېنىم چىقماي تېنىم،
كېلىپ ئۆلەي دېگىنىمدە جان بەردىڭ،
تارتىنىمىغىن نېمە كېرەك مېنىڭدىن؟

بەختى يىلانغا قاراپ:

سورمايمەن يىلان سەندىن، ھېچنېمە،
خوش قال ئەمدى، سەن مېنىڭدىن غەم يېمە.

دەپ مېڭىپتۇ. بەختى ئىككى چامدام ماڭمايلا، يىلان بەختىنىڭ
ئالدىنى توسۇپ:

سورمىساڭ ھېچ نەرسىنى مېنىڭدىن،
بىردەم توختا، ساڭا بېرەي تىلىمدىن.
ئېغىر كۈنلەر چۈشەر بولسا بېشىڭغا،
كۆيدۈر تىلىنى، مەن بارمەن قېشىڭغا.

دەپ تىلىنى ئۈزۈپ بەختىگە بېرىپ كېتىپتۇ. بەختى بۇنىمۇ
پوتىسىغا تۈگۈپتۇ - دە، يولنى داۋام قىپتۇ.
ئۇ يەنە مەنزىل ئېشىپ كېتىپ بارسا، بىرنەرسىنىڭ
«غولڭ - غولڭ» قىلغان ئاۋازى ئاڭلىنىپتۇ، ئەمما ئۆزى كۆ-
رۈنمىگۈدەك. شۇنداق قارىسا، قاناتسىز بىر ھەرە ئۇچالماي پىر-
قراپ ياتقۇدەك. بەختى ھەرگىمۇ خاسىيەتلىك تاشنىڭ سۈيىنى
ئىچۈرۈپتۇ، ھەرە بىردەمدىلا قانات چىقىرىپ، بەختىنىڭ بى-
شىدىن نەچچە ئايلىنىپ ئۇچۇپتۇ - دە، مۇنداق دەپتۇ:

قامچا تېگىپ ئايرىلغاچقا قاناتتىن،
پەرۋاز قىلىپ ئۇچالماستىن ياناتتىم.
قانات بېرىپ قۇتۇلدۇردۇڭ ئازابىتىن،
تارتىنىمىغىن، نېمە كېرەك ئېيت مەندىن؟

بەختى:

كېرەك ئەمەس سەندىن ماڭا ھېچنېمە،
گۈل تېرىپ يەپ، ئەلگە ھەسەل بېرىۋە.

دەپ ئۆز يولىغا مېڭىپتۇ، ئەمما ھەرە بېشىدا غوغۇلداپ بىل-
لىلا ئۇچۇپ كېلىۋاتقۇدەك. بەختى توختاپتۇ. شۇ چاغدا ھەرە:

توختاپ تۇرغىن سەۋر قىلىپ ئادەملەر،
ھېچبولمىسا يۇلۇپ بېرەي بىر قانات.
ئېغىر كۈنلەر چۈشەر بولسا بېشىڭغا،
شۇنى كۆيدۈر، مەن بارمەن قېشىڭغا.

دەپ ئۇچۇپ كېتىپتۇ.

بەختى يەنە ئۆز يولىغا راۋان بوپتۇ، بىر جەزىرىدە كې-
تىپ بارسا، ئۆزى قۇراملىق بىر ياش يىگىت يول ئۈستىدە
ئىڭراپ، «ئاھ» چېكىپ ياتقۇدەك، ئاغرىق ئازابىدىن رەڭگى
پۈرۈشۈپ، كۆزلىرى ئولتۇرۇشۇپ، كالىپۇكلىرى گەز باغلاپ
كېتىپتۇدەك. بۇنى كۆرۈپ بەختنىڭ يۈرىكى ئېچىشىپ كې-
تىپتۇ. بەختى دەرھال تاشنى چايقاپ سۈيىنى ئىچۈرگەنكەن،
ئۇ يىگىت شۇ ھامان سەللىمازا ساقىيىپتۇ ۋە بەختىگە كۆپتىن
كۆپ رەھمەت ئېيتىپتۇ.

— بۇرادەر، مېنى ئۆلۈمدىن قۇتۇلدۇردۇڭ، — دەپتۇ يى-
گىت، — بۇ خالىس ياخشىلىقنىڭ ئۈچۈن ساڭا ئۆمۈرۋايەت
قۇل بولىمەن.

— مەن ئاتا — ئانىسىز بىر يېتىم — مۇساپىرمەن، باش-
قىلارنى قۇل قىلىشنى خالىمايمەن. ئەگەر ساڭا ماقۇل كەلسە،
ئۆمۈرلۈك دوست بولايلى.

بەختنىڭ بۇ تەكلىپى يىگىتكىمۇ ماقۇل كەپتۇ. ئىككىسى

دوست بولۇپ يولغا چۈشۈپتۇ، تاپقىنىنى تەڭ يېپ - تاغ - داۋان، چۆل - جەزىرىلەرنى بېسىپ ئۆتۈپ، يېرىم يولدا شەھەرگە كەپتۇ. بۇ شەھەر پادشاھنىڭ بىر قىزى بولۇپتۇ. ئون بەش يىلدىن بېرى ئېغىر كېسەل ئىكەن. پادشاھ قىزنى تولىمۇ ياخشى كۆرىدىكەن، ئۇنىڭ قىلمىغان ئامالى - كۆرسەتمىگەن تېۋىپى قالماپتۇ، قىز ساقايماپتۇ. ئاخىر پادشاھ: «ئەگەر كىمدەكىم قىزمنى ساقايتسا، شۇ كىشىگە قىزمنى ھەم پادشاھلىقىمنى بېرىمەن» دەپ ئۆزىنىڭ قول ئاستىدىكى جايلارنىڭ ھەممىسىگە جاكار قىپتۇ، لېكىن بۇ كېسەلگە داۋا تاپىدىغان كىشى تېخىچە تېپىلماپتۇ. بۇ ئەھۋالنى ئۇققاندىن كېيىن ھېلىقى يىگىتنىڭ نىيىتى بۇزۇ - لۇپتۇ - دە، بەختىنىڭ خاسىيەتلىك تېشىنى ئوغرىلاپ توپ - توغرا ئوردىغا بېرىپ، پادشاھقا:

— قىزىڭىزنى مەن ساقايتىمەن، — دەپتۇ.

پادشاھ خۇشاللىقىدىن قىن - قىنىغا پاتماي يىگىتنى قىزىنىڭ ھۇجرىسىغا باشلاپ كىرىپتۇ. يىگىت خاسىيەتلىك تاشنى چايقاپ سۈيىنى ئاغزىغا تېمىتقانىكەن، قىز سەللىمازا ساقىيىپ كېتىپتۇ. پادشاھ قول ئاستىدىكى ۋەزىر - ئۆلىما - لىرىغا دەرھال توي تەييارلىقى قىلىش توغرىسىدا بۇيرۇق بېرىپتۇ. بۇ خەۋەر بىردەمدە پۈتۈن شەھەرگە پۇر كېتىپتۇ. ئەھۋالدىن خەۋەر تاپقان بەختى ناھايىتى غەزەپلىنىپتۇ، بىراق ھېلىقى ساختىپەز دوستى پادشاھقا كۈيئوغۇل بولۇش ئالدىدا تۇرغاندا ئۇنىڭغا قانداقمۇ كۈچى يەتسۇن؟! بۇنى ئويلاپ بېشى قېتىپ تۇرغىنىدا، بىردىنلا يولدىكى چاشقان، يىلان، ھەرلەر - نىڭ بەرگەن سوۋغىلىرى ئېسىگە چۈشۈپتۇ، بەختىدە ئۈمىد پەيدا بوپتۇ. چاشقاننىڭ تۈكىنى كۆيدۈرگەنىكەن، ھايال ئۆت - مەي چاشقان ھازىر بوپتۇ.

— بېشىڭغا نېمە كۈن چۈشتى؟ — دەپ سوراپتۇ چاشقان. بەختى بېشىدىن ئۆتكەننى ئېيتىپ بېرىپتۇ. چاشقان ئەھۋالنى ئۇققاندىن كېيىن:

— تاڭ ئاتقاندا تاش قولۇڭدا بولىدۇ، — دەپ چىقىپ كېتىپتۇ.

بەختى تاش قولۇمغا كىرسىلا يەنە بىر ئامال قىلىمەن، دەپ ئويلاپتۇ. تاڭ ئاتقاندا ئۆيدە ۋىچىرىلغان ئاۋاز پەيدا بوپتۇ، چاشقان بەختىنىڭ ئالدىغا كېلىپ ئاغزىدىن تاشنى چىقىرىپ، خوشلىشىپ كۆزدىن غايىب بوپتۇ.

بەختى يىلاننىڭ تىلىنى كۆيدۈرگەنكەن، دەرھال يىلان پەيدا بولۇپ، بەختىگە:

— مەندىن ساڭا قانداق ياردەم كېرەك؟ — دەپتۇ.

بەختى بولغان ئەھۋالنى ئېيتىپتۇ. يىلان بىر ئاز ئويلىنىپ:

— سەن پادىشاھنىڭ قىزىنى ئالسىەن، پادىشاھمۇ بولىدۇ. سەن بۇنىڭ ئۈچۈن ئالدى بىلەن تاشنى ئېلىپ قاچقان قاراقچىنى زەھىرىم بىلەن چىقىپ ئۆلتۈرمىەن، ئاندىن كېيىن پادىشاھنىڭ قىزىنى چاقىمەن. ئۇنى سېنىڭ قولۇڭدىكى خا-سىيەتلىك تاشتىن باشقا ھېچ نەرسە ساقايتالمايدۇ، — دەپتۇ.

بىر ئاش پىشىم ۋاقىت ئۆتەر — ئۆتمەيلا پۈتۈن شەھەردە: «پادىشاھقا كۈيئوغۇل بولىدىغان يىگىت ئۆلۈپ، قىزى يەنە بۇرۇنقى كېسەل ھالىغا كېلىپ قاپتۇ» دېگەن سۆز تارقىلىپتۇ.

ئەتىسى جاكارچىلار يەنە كوچىمۇكوچا يۈرۈپ، پادىشاھنىڭ پەرمانىنى ئاڭلىتىپتۇ. ئۈچىنچى كۈنى بەختى ئوردىغا بېرىپ، پادىشاھقا قىزنى ساقايتىدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. پادىشاھ ئۇنى قىزىنىڭ ھۇجرىسىغا كىرگۈزۈپتۇ. بەختى قىزنى ساقايتىپتۇ. قىز بۇ كېلىشكەن، زېرەك يىگىتنى كۆرۈپ ئاشىق بولۇپ قاپتۇ. بەختىمۇ قىزغا ئاشىق بولۇپ قاپتۇ. ئۇلار

سېرىدىشىپ - مۇڭدىشىپ، خۇشال - خور پادىشاھنىڭ ئال-
دىغا كىرىپتۇ. ئەمەلدارلىرى ئۆزئارا مەسلىھەتلەشىپ، پادىشاھنىڭ
تىنىڭ كەمبەغەللىكىنى باھانە قىلىپ، پادىشاھنى دەستىدىن
دىن قايتۇرماقچى بوپتۇ. پادىشاھ باشتىكى پىكرىدىن قايىپ،
بەختىگە نۇرغۇن مال - دۇنيا بەرمەكچى بوپتۇ. بۇنى ئاڭ-
لىغان بەختى، مەلىكە ۋە شەھەر خەلقى پادىشاھقا قاتتىق
نارازى بوپتۇ. خەلقنىڭ نارازىلىقىنى ئاڭلاپ، پادىشاھ بىلەن
ئەمەلدارلار ئەندىشىگە چۈشۈپتۇ، شۇنىڭ بىلەن ئۇلار كې-
ڭىشىپ:

— بۇ يىگىت تېۋىپلىقتا تەڭدىشى يوق ئىكەن، بىراق
يۇرت سورىغۇدەك ئەقلى بار - يوقلۇقىنى سىنايمىز. بۇنىڭ
شەرتى: ئات ۋە ھەممە جابدۇق - سايىمانلىرى ئوخشاش بولغان
قىرىق مەپىنى يىگىتنىڭ ئالدىدىن ئۆتكۈزۈمىز. مەلىكىنىڭ
قايسى مەپىدە ئىكەنلىكىنى تاپالسا، بۇرۇنقى شەرتنى ئادا
قىلالى، — دەپتۇ.

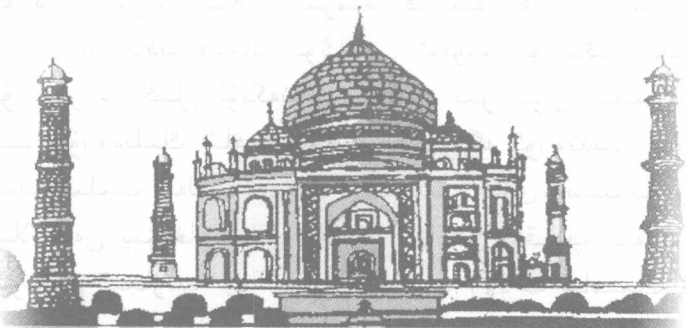
بەختى پادىشاھتىن پۈتۈن شەھەر خەلقى ئالدىدا ۋەدە ئې-
لىپ، بۇ شەرتنى قوبۇل قىپتۇ. ھەرىنىڭ قاننىنى كۆيدۈر-
گەنلىكى، شۇ ھامان ھەرە كېلىپ بەختىنىڭ بېشىغا قونۇپتۇ.
ھەرە بەختىدىن ئەھۋالنى ئوقۇپ:

— سەن غەم قىلما، مەپىلەر ئۆتكەندە مەن قايسى ئاتنىڭ
بېشىدا ئۇچۇپ يۈرسەم شۇ مەپىنى تۇت، — دەپ ئۇچۇپ
كېتىپتۇ.

بۇ چاغدا جاراڭ - جۇرۇڭ قىلىپ، بىر - بىرىگە ئويۇمۇ
ئوخشاش قىرىق مەپە كېلىۋاتقۇدەك. بەختى كۆزىنى ئوبدان
ئۇۋۇلىۋېتىپ، مەپىلەرگە قېتىلغان ئاتلارغا زەن قويۇپ قاراپ-
تۇ. بىر مەپە ئۆتۈپتۇ، ئىككى مەپە ئۆتۈپتۇ، ھەرە كۆرۈنمەپ-
تۇ، يىگىرمە - ئوتتۇز مەپىمۇ ئۆتۈپ بوپتۇ، بەختى جىم

تۇرغۇدەك.

مەيدانغا يىغىلغان خەلقلەر ھاياجانغا چۈشۈپتۇ، بەختىمۇ
ئەندىشە قىلىشقا باشلاپتۇ. ئوتتۇز سەككىزىنچى مەپمۇ ئۆتۈپ
كېتىپتۇ. ئوتتۇز توققۇزىنچى مەپە ئالدىدىن ئۆتۈپ كېتىپ
بارغاندا، ئاتنىڭ بېشىدا غوغۇلداپ ئۇچۇپ كېتىپ بارغان ھە -
رىنى كۆرۈپتۇ - دە، بەختى يۈگۈرۈپ بېرىپ مەپىگە چىقىپ -
تۇ، قارىسا مەپىنىڭ ئىچىدە مەلىكە ئولتۇرغۇدەك. بەختى مە -
پىنى ئۇدۇل ئوردىغا قاراپ ھەيدەپتۇ. مەيدانغا يىغىلغان خەلق -
مۇ مەپىنىڭ ئارقىسىدىن ئەگىشىپ مېڭىپتۇ. پادىشاھ پۈتۈن
خەلق ئالدىدا بەرگەن ۋەدىسىدىن يانالمىي تەختتىن چۈشۈپ،
بەختىگە پادىشاھلىقىنى ئۆتكۈزۈپ بېرىپتۇ. بەختى قىرىق
كېچە - كۈندۈز توي قىلىپ مەلىكىنى ئاپتۇ ۋە ئادالەت بى -
لەن يۇرت سورايتۇ.



ئۆستەنگۈرتۈمۈچى

بۇرۇنقى زاماندا شەھەرەيۇ جەننەت ئىسىملىك بىر ئاۋات شەھەر بولغانىكەن. بۇ شەھەرگە زوۋاك ئىسىملىك بىر پادىشاھ ھۆكۈمرانلىق قىلىدىكەن. شەھەر خەلقى ئاق كۆڭۈل، ئىشچان، زېرەك بولغاچقا، تۇرمۇشلىرىنى باياشات ئۆتكۈزىدەن. خەلقنىڭ قوۋناق تۇرمۇشىنى كۆرگەن شەيتان بۇ تىنچ تۇرمۇشنى بىر ئامال بىلەن بۇزۇش قارارىغا كەپتۇ ھەم بىر يۇمىلاپلا زوۋاك شاھنىڭ خاس غۇلامى قىياپىتىگە كىرىپتۇ. دە، ئوردىغا كىرىپ شاھقا خىزمەت قىپتۇ، ھەر خىل ئۇسۇللار بىلەن پادىشاھنىڭ كۆڭلىنى ئۇتۇپ، ئۆزىگە مايىل قىپتۇ. بىر مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن بىر كۈنى شەيتان:

— ھۆرمەتلىك شاھىم، مەن ئۆزلىرىگە ئۇزۇندىن بۇيان خىزمەت قىلىپ كەلدىم. مەنغۇ سىلىدىن رازى، سىلىمۇ رازى بولسىلا. مەن يېزىغا بېرىپ يالغۇز ئانامنى يوقلاپ كەلسەم، ئۆزلىرىدىن ئىجازەت سوراپمەن، — دەپ زوۋاك شاھنىڭ ئال-دىدا تىزلىنىپتۇ. شاھ:

— سەن ماڭا ئوبدان خىزمەت قىلىدىڭ، مەنمۇ سەندىن رازى. سەن ئۆيۈڭگە بارساڭ بېرىپ، ئاناڭنى بۇ يەرگە ئەكەل-گىن، ئۆمرىنىڭ ئاخىرىدا سەن بىلەن بىرگە ياشاپ راھەت كۆرسۇن، — دەپ ئۇنىڭغا ئىجازەت بېرىپتۇ.

— ئالىيلرى، مەن ئۆزلىرىگە بەكمۇ ئېچىكىپ قاپتىمەن. شۇڭا خوشلىشىدىغان ۋاقتىمدا كۆكسىلىرىدىن بىر بۆسە بەرسىلە، ئۆيگە بېرىپ كەلگۈچە ئۆزلىرىنىڭ ھىدىنى ھىدلاپ ماڭسام، — دەپ ئۆتۈنۈپ تۇرۇۋاپتۇ شەيتان. پادشاھ ماقۇل بوپتۇ. شەيتان پادشاھنىڭ كۆكسىنىڭ ئىككى تەرىپىگە بىردىن ئىككىنى سۆيۈپ قويۇپ ئوردىدىن چىقىپ كېتىپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇزۇن ئۆتمەي، پادشاھنىڭ كۆكسىنىڭ ئىككى تەرىپىدىن بىردىن ئىككى يىلان پەيدا بوپتۇ. بۇ يىلانلار كۈندىن — كۈنگە يوغاناپ، بېشىنى پادشاھنىڭ ئىككى قولىغا كىرگۈزۈپ ئۇخلايدىغان بولۇۋاپتۇ. شەھەردىكى دانىشمەن ھەكىملەرمۇ بۇنىڭغا چارە قىلالماپتۇ. پادشاھ تەرەپ — تەرەپكە يىلاننىڭ تىلىنى بىلىدىغان كىشىنى تېپىشقا چاپارمەن چاپتۇرۇپتۇ. چاپارمەنلەر قوشنا شەھەر كۆچىلىرىدا يىلاننىڭ تىلىنى بىلىدىغان ئادەم ئىزدەپ يۈرگەندە، ھېلىقى شەيتان باشقا بىر ئادەم قىياپىتىدە، قولىدا ئىككى يىلاننى ئويناتقىنىچە چاپارمەنلەرنىڭ ئالدىغا ئۇچراپتۇ. چاپارمەنلەر ئۇنىڭدىن: «يىلاننىڭ تىلىنى بىلەمسەن؟» دەپ سورىغا. نىكەن، شەيتان:

«بىلىمەن» دەپ

جاۋاب بېرىپتۇ.

ئۇلار بۇ «يىلان

ئويناتقۇچى»نى

ئېلىپ دەرھال

ئۆز شەھىرىگە

قايتىپتۇ.

«يىلان ئويى»

ناتقۇچى» ئوردىغا



كۈرپىلا پادىشاھ بىلەن كۆرۈشۈپتۇ. ئۇ پادىشاھنىڭ غايىتى تە-
رىپىدىكى يىلاننىڭ بېشىنى قۇلىقىغا سېلىپ تۇرۇپ: «ئۇلار»
دېيىپ: «بولدۇ، بولدى» دەپتۇ، سول تەرىپىدىكى يىلاننىڭ
بېشىنىمۇ قۇلىقىغا سېلىپ تۇرۇپ: «ماقۇل، ماقۇل» دەپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان شاھ:

— يىلانلار نېمە دەيدۇ؟ — دەپ سورىغانىكەن، يىلان
ئويناتقۇچى:

— بۇلار خاسىيەتلىك يىلانلار ئىكەن. ئۇلار: «پادىشاھ
بىزنى ئۆلتۈرسە، ئۆزىمۇ ئۆلگەندىن سىرت، شەھەر خەلقىمۇ
پالاكەتكە ئۇچرايدۇ. ئۇنىڭدىن كۆرە بىزگە ھەر كۈنى ئون ئا-
دەمنىڭ مېڭىسىنى يېگۈزسە، بىزدىن شاھقا ھېچ خەۋپ يەت-
مەيدۇ ھەم شاھنىڭ شەۋكىتى ئاشىدۇ» دەيدۇ، — دەپتۇ. پا-
دىشاھ بۇ دەھشەتلىك سۆزنى ئاڭلاپ قاتتىق چۆچۈپتۇ. يىلاننى
ئۆلتۈرسە، ئۆزىنىڭمۇ ئۆلۈشىدىن قورقۇپ، ئامالسىز ھەر كۈ-
نى شەھەر خەلقىگە ئون ئادەمنى نۆۋەت بىلەن كىرگۈزۈپ بې-
رىش پەرمانى چىقىرىپتۇ. كۈنلەر ئۆتكەنسېرى شەھەر خەلقى
ئازىيىشقا باشلاپتۇ. بەزىلەر ئۆزلىرىگە نۆۋەت كەلگۈچە باشقا
يۇرتلارغا قېچىپتۇ. شۇنداق ئاۋات شەھەر شەيتان تېرىغان بۇ
بالايىئاپەت تۈپەيلىدىن خاراب بولۇشقا باشلاپتۇ. شەھەر كوچى-
لىرى چۆلدەرەپ، ئادەملەر كوچىلارغا ئاز چىقىدىغان بولۇپ
قاپتۇ.

بۇ شەھەرنىڭ ھۈنەرۋەنلەر كوچىسىدا ئۇستانگۈر ئىسىم-
لىك بىر ئۇستا تۆمۈرچى ياشايدىكەن. ئۇنىڭ بەش بالىسى بار
ئىكەن. شۇ كۈنلەردە ئۇنىڭ ھۈنرى ئاقماي، بىر ئائىلىدىكى
يەتتە ئادەم ئاچ - توق تۇرمۇش كەچۈرۈشكە باشلىغانىكەن.
بىر جۈمە كۈنى ئۇستانگۈر تۆمۈرچى يانچۇقىدىكى ئەڭ ئا-
خىرقى ئون تۆت تەڭگە پۇلغا يېمەكلىك سېتىۋېلىش ئۈچۈن

بازارغا چىقىپتۇ. ئۇ ئايلىنىپ رەستىگە كەلگەندە، بىر توپ كىشىنىڭ توپلىشىۋالغانلىقىنى كۆرۈپ، نېمە ئىش ئىكەنلىكىنى بىلىپ باقماقچى بولۇپ توپقا يېقىنلىشىپتۇ. قارىسا، بىر بوۋاي سۆزلەۋاتقۇدەك. ئۇ:

— ھازىر مۇشۇ سورۇندىكى بىر مۆمىن مۇسۇلماننىڭ يانچۇقىدا ئون تۆت تەڭگە پۇلى بولسا، بۇ پۇلغا قاراشلىق يەتتە كىشى ئاچ تۇرغان بولسا، ھازىر ئاشۇ مۇسۇلمان يانچۇقىدىكى پۇلنىڭ ھەممىسىنى ئىككىلەنمەي ماڭا خىزىر ئەلەيھىسسالام ھەققىدە دۇئا قىلدۇرسا، شۇ كىشى ئورنىدىن يەتتە قەدەم ئېلىشىغا خىزىر ئۇچرايدۇ، — دەۋاتقۇدەك. ئۇستانگۇر تۆمۈرچى بۇ سۆزنى ئاڭلاپ ھېچ ئىككىلەنمەي يانچۇقىدىكى پۇلنى ۋائىزغا دۇئا قىلدۇرۇپتۇ ۋە كىشىلەر توپى تارقىغاندىن كېيىن، تۇرغان يېرىدىن ساناپ يەتتە قەدەم مېڭىپتۇ، ئەپسۇسكى ھېچكىم ئۇچرىماپتۇ. ئۇ قەدىمىم چوڭ - كىچىك بولۇپ قالغان ئوخشايدۇ دەپ ئويلاپ، ئالدى بىلەن ئوڭ پۇتىنى ئېلىپ يەنە يەتتە قەدەم مېڭىپتۇ، يەنە ھېچكىم ئۇچرىماپتۇ. ئۇ ئۈمىدسىزلىنىپ ئۆيگە قايتىپتۇ، ئۆيگە كىرە - كىرمەي، بالىلىرى: «نان» دەپ نالە قىلىشقا باشلاپتۇ. ئۇ قانداق قىلىشنى بىلمەي تۇرغاندا، سىرتتىن ئاق ساقال بىر بوۋاي: «ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم» دەپ كىرىپ كەپتۇ. ئۇستانگۇر تۆمۈرچى بوۋاينى سالام بىلەن قارشى ئېلىپ تۆرگە باشلاپتۇ. بوۋايغا داستىخان سالالماي خىجىل بولۇپ تۇرغاندا، بوۋاي:

— ئوغلۇم، داستىخاننىڭنى سېلىۋەر، مەندە بىر نان بار، تەڭ يەيلى، — دەپتۇ. داستىخان سېلىنغاندىن كېيىن بوۋاي قوينىدىن بىر ناننى ئېلىپ توققۇز پارچە قىلىپ داستىخانغا قويۇپتۇ، ئۆيدىكىلەر بىر پارچىدىن ئالغانىكەن، يەنە بىر پارچە ئېشىپ قاپتۇ. ھەممەيلەننىڭ كۆزى داستىخاندىكى بىر

پارچە نانغا تىكىلىپ، قولىدىكى ناننى ئىسلاپ يەپ بولۇپ،
داستىخاندىكى ناننى ئالماقچى بولۇپ، بىراق ھەممەيلىنىڭ قولىدا
دىكى ناننى يەپلا تويۇپ قاپتۇ. بوۋاي ھەممەيلەنگە قاراپ يېپىپ
نى زورلىغانىكەن، ھەممىسى يېمەيدىغانلىقىنى بىلدۈرۈپتۇ.
بوۋاي دۇئاغا قول كۆتۈرۈپتۇ. ھەممەيلەن دۇئادىن كېيىن قاراپ
رىسا، داستىخاندىكى بىر پارچە نان پۈتۈن بولۇپ تۇرغۇدەك.
بۇنىڭدىن ئۇلار ھەيران بولۇپ تۇرۇپ قاپتۇ. بوۋاي ئۇستانگۈر
تۆمۈرچىگە قاراپ:

— سەن بۈگۈن ئەتىگەن خىزىرنىڭ ھەققىدە ئون تۆت
تەڭگە دۇئا قىلدۇرغانىدىڭ، خىزىر ئەلەيھىسسالام دېگەن مانا
مەن بولمەن. سېنىڭ ئۆيۈڭدىكى موھتاجلىقنى كۆرۈپ، ساڭا
ياردەم بەرگىلى كەلدىم. مەندىن نېمە تەلەپ قىلسەن؟ — دەپ
سورايتۇ. ئۇستانگۈر تۆمۈرچى:

— مېنىڭ ئارتۇقچە تەلپىم يوق، ئۆزلىرىنىڭ ئاتا قىل-
غىنىغا شۈكۈر قىلىمەن، — دەپتۇ. خىزىر:
— ئۇنداق بولسا مەن ساڭا مۇشۇ شەھەرنىڭ پادىشاھلى-
قىنىڭ جۈمە نامىزىدىن يانغۇچە سېنىڭ قولىڭغا ئۆتۈشنى
تەلەيمەن، — دەپتۇ — دە، دۇئا قىلىپلا كۆزدىن غايىب بول-
تۇ. ئۇستانگۈر تۆمۈرچى نېمە قىلارنى بىلمەي تۇرغاندا، ئۆي-
گە پادىشاھنىڭ چاپارمەنلىرى كىرىپ كەپتۇ. ئۇلار:

— ئۇستانگۈر تۆمۈرچى، بۈگۈن پادىشاھنىڭ كۆكسىدىكى
يىلانلارغا يەم بولۇش نۆۋىتى سىلەرنىڭ ئۆيىدىكى ئۈچ جانغا
كەلدى، دەرھال تەييارلىق قىل ! — دەپتۇ.

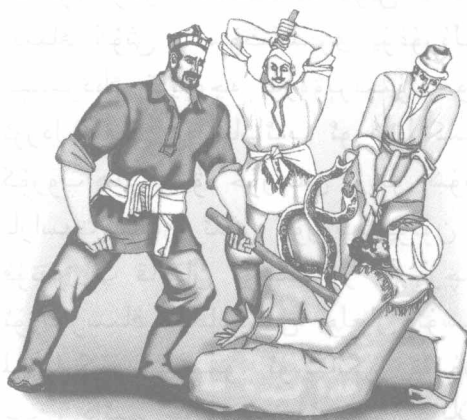
ئۇستانگۈر تۆمۈرچى ئۇ يەرگە بېرىپ ياۋاشلىق بىلەن
ئۆلگۈچە، پادىشاھ بىلەن ئىككى يالماۋۇز يىلاننى ئۆلتۈرۈپ
ئاندىن ئۆلگىنىم ياخشى دەپ ئويلاپ:

— چاپارمەن بېگىم، سەل تەخىر قىلسىلا، مەندە پادى-

شاھنىڭ كۆكسىدىكى يىلانلارنى يوقىتىدىغان بىر دورا بار، شۇنى ئېلىۋالاي، — دەپتۇ ۋە چوڭ ئىككى ئوغلنىڭ قوينىغا بىردىن، ئۆزىنىڭ قوينىغا بىر بازغانى يوشۇرۇپ، قانداق قىلىش توغرىسىدا ئوغللىرىغا گەپ ئۆگەتكەندىن كېيىن، چاپارمەنلەر بىلەن ئوردىغا كەپتۇ ۋە پادىشاھقا قاراپ: — پادىشاھىئالەم، كۆكسىلىرىدىكى يىلاننى ئۆزلىرىگە دەخلىسى يەتمەيدىغان قىلىپ يوقىتىدىغان خاسىيەتلىك دورا ئەكەلدىم، — دەپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان پادىشاھ: — ئۇنداق بولسا دوراڭنى چاققان ئىشلەتمەمسەن؟ — دەپتۇ. تۆمۈرچى:

— پادىشاھ ھەزرەتلىرى، بۇ دورىنى ئالدىراپ ئىشلەتكىلى بولمايدۇ. سىلى ئالدى بىلەن ئوردا ئىچىدىكى مۇلازىم، ئەمەلدارلارنىڭ ھەممىسىنى سىرتقا چىقىرىۋېتىشلىرى كېرەك، — دەپتۇ. پادىشاھ بۇ شەرتنى تەخىرىسز ئورۇنداپتۇ. ئۇستانگۈر تۆمۈرچى يەنە:

— ئەمدى سىلى تەختتىن چۈشۈپ، تەخت ئالدىدىكى تۈز



يەردە كۆزلىرىنى يۇمۇپ ئوڭدا ياتى. سىلا، ئاندىن بىز خاسىيەتلىك دورىنى ئىشلىتەيلى، — دەپتۇ. پادىشاھ شۇنداق قىپتۇ. ئۇستانگۈر تۆمۈرچى ئوغللىرىغا ئىشارەت قىپتۇ ۋە قوينىدىن بازغانلارنى

ئېلىپ «ياپىر!» دېگىنىچە ئاتا - بالا ئۈچى بىلەن پادىشاھنىڭ كۆكسىگە شۇنداق ئۇرغىلى تۇرۇپتۇكى، پادىشاھنىڭ ئۇنى بىلەن ئۈستىخنى يۇغۇرۇلۇپ، خېمىر بولۇپ كېتىپتۇ. يەنە ئۇرۇشنى توختاتماپتۇ. سىرتتا تۇرغان پادىشاھنىڭ ئۇنى ئۆي ئىچىدىكى بازغان ئاۋازىنى ئاڭلاپ، قاراپ بېقىش ئۈچۈن دېرىزىدىن ماريغانىكەن، ئۇستانگۇر تۆمۈرچى بىلەن ئۇنىڭ ئوغلى تەخت ئالدىدىكى بوش يەرنى ئۇرۇپ ئازگال قىلىۋەتەن. پادىشاھ ئۆي ئىچىدە كۆرۈنمەپتۇ. شاھزادىنىڭ كۆڭلىگە گۇمان چۈشۈپ، دەرھال ئۆيگە كىرىپ ئۇلارنى ئۇرۇشتىن توختىتىپتۇ ۋە:

— ھوي ئەخمەقلەر، نېمە قىلىشقىنىڭ بۇ؟ دادام قېنى؟ — دەپ سورىغانىكەن، ئۇستانگۇر تۆمۈرچى:

— دادىڭىز مانا بۇ يەردە، — دەپ، ئازگالنى كۆرسىتىپتۇ. شاھزادە ئازگالغا يېقىن كېلىپ شۇنداق ئېغىشىپ قاراۋاتقاندا، ئۇستانگۇر تۆمۈرچى «ياپىر!» دەپلا شاھزادىنىڭ بېشىغا بازغان بىلەن بىرنى ئۇرغانىكەن، ئۇمۇ ئازگالغا يىقىدەلىپتۇ. ئۇلار پادىشاھنىڭ گۆش - سۆڭەكلىرى بىلەن شاھزادىنىڭ گۆش - سۆڭەكلىرى يۇغۇرۇلۇپ، ئالما چوڭلۇقىدىكى خېمىردەك قالغۇچە ئۇرۇۋېرىپتۇ. جۈمە نامىزىدىن يانغان ئوردا ئەھلى ۋە جامائەت ئوردىغا كىرىپ، بولغان ئەھۋالنى كۆرۈپ ھەيران ۋە خۇرسەن بوپتۇ. شۇنچە يۈرەكلىك ۋە ئەقىل - پاراسەت بىلەن ئىش كۆرۈپ، پۈتۈن خەلقنى بالايىئاپەتتىن قۇتقۇزۇپ قالغان ئۇستانگۇر تۆمۈرچىگە ئاپىرىن ئوقۇپتۇ ھەم ئۆزلىرىنىڭ نىجاتچىسى بولغان ئۇستانگۇر تۆمۈرچىنى شاھ - لىققا كۆرسىتىپتۇ. ئۇستانگۇر تۆمۈرچى شاھ بولغاندىن كېيىن، دائىم خەلق مەنپەئىتىنى ئويلاپ، ئەدىلى - ئادالەت بىلەن يۇرت سوراپ ئالەمدىن ئۆتۈپتۇ.

چۆچۈرە بالا

ئۆتكەن زاماندا، سۈيى ئەلۋەك، يېرى مۇنبەت، ساپ ھاۋا -
لىق بىر يېزىدا، تېرىپ ئاشقۇدەك يېرى، باراقسان بېغى، مال -
ۋارانغا تولغان قوتىنى، ئازادە ھويلا - ئارامى بار بىر ئىشچان
دېھقان ئۆتكەنكەن. ئۇنىڭ توققۇزى تەل، تۇرمۇشى باياشات
بولسىمۇ، لېكىن ئاخشىمى - ئەتىسى ئۆزىگە ئەرمەك بولغۇ -
دەك بىرەر ئوغۇل ياكى قىز پەرزەنتى بولمىغاچقا، كۈنى
ھەسرەت ۋە غەشلىكتە ئۆتىدىكەن.

بۇ دېھقاننىڭ ۋاپادار، چېچەن ئايالى ئېرىنىڭ كۆڭلىدىكى
دەرد - ھەسرەتنى چۈشىنىپ، ئېرىگە بىر پەرزەنت تۇغۇپ
بېرىش ئۈچۈن سەۋەب ئىزدەپ داخانلارغا ئوقۇتۇپتۇ، نەزىر -
چىراغ ئۆتكۈزۈپتۇ، داڭلىق قەبرە - مازارلارنى تاۋاپ قىپتۇ،
سەدىقە بېرىپتۇ، بىراق تىلىكى ئەمەلگە ئاشماپتۇ. ئىلاجىسىز
قالغان ئايال ھەر كۈنى بەش ۋاخ نامازنى تەرك قىلماي،
تەقۋادارلىق بىلەن ئىبادەت قىلىپ، خۇدادىن بىر پەرزەنت تە -
لەپ قىپتۇ. ئايلار ئۆتۈپتۇ، يىللار ئۆتۈپتۇ، بالا يۈزى كۆر -
مەپتۇ. ئايال ئاخىر تەقدىرگە تەن بېرىپ، پۈتۈن زېھنىنى
ھويلا - ئارام ۋە ئېتىز - ئېرىق ئىشلىرىغا قارىتىپ، ئېرى -
گە ياردەمچى بوپتۇ. ئىشتىن يانغاندا ھېرىپ - چارچىغىنىغا
قارىماي مەزىلىك تائاملارنى تەييارلاپ، ئېرىنىڭ كۆڭلىنى

ئېلىشقا ئۇرۇنۇپتۇ. دېھقانمۇ خوتۇنىنىڭ كۆڭلىنى چۈشىنىپ-
دىكەن. ئەمما، پەرزەنت سەۋداسى ئازابلانغان بولغانىكەن
كۆڭلى ھەرقانداق قىلىشمۇ ھەسرەتتىن خالىي بولالمىدىكەن.
شۇڭا، ئۇ دائىم دېگۈدەك ئۇن - تىنسىز، تېگى يوق خې-
ياللارغا غەرق بولۇپ ئۆتىدىكەن.

بىر كۈنى ئىشتىن يېنىپ، ئايالى چۆچۈرگە تۇتۇش
قىپتۇ. دېھقان ئادىتى بويىچە يۇمشاق تۆشەككە تاشلىنىپ
خىيالغا چۆكۈپتۇ. ئېرىنىڭ ئەپتىگە قاراپ يۈرىكى ئېزىلگەن
ئايال چۆچۈرە تۈگكەچ ئىختىيارسىز ئۇھ تارتىپ: «ئاه خۇدا!
مەن تۈگۈۋاتقان چۆچۈرىچىلىك پەرزەنت ئاتا قىلساڭمۇ، ئۇ
دۇنيا - بۇ دۇنيا رازى بولاتتىم» دەپ كۆز يېشى قىپتۇ. شۇ
زامات ئايالنىڭ قورسىقى ئاچچىق تولغايتۇ - دە، ئايال تەرد-
پىدىن بىر مونەك چۈشۈۋاتقاندا ك سېزىم پەيدا بوپتۇ، ئايال
نېمە بولۇۋاتقانلىقىنى ئاڭقىرىپ بولغۇچە، پۇچقىقىدىن خۇددى
چۆچۈرىگىلا ئوخشايدىغان كىچىككىنە بىرنەرسە چۈشۈپ
دىگىلداپ ئاستا خىتسى ئۈستىگە چىقىپتۇ - دە:
— ئانا - ئانا، مەنمۇ چۆچۈرە تۈگۈشۈپ بېرىمۇ؟ —
دەپتۇ.

بۇ مۆجىزىدىن ھەيرانۇھەس بولغان ئايال سىنچىلاپ قا-
رىسا، ھېلىقى چۆچۈرىسىمان مەخلۇق ئەپچىللىك بىلەن جىل-
تىلارغا قىيما سېلىپ چۆچۈرە تۈگۈۋاتقۇدەك. تىلىكىگە يەتكەن
ئايال سۆيۈنگەن ھالدا:

— چۆچۈرىجان ئوغلۇم، تېخى ئەمدىلا تۇغۇلدۇڭ، ماڭا
چۆچۈرە تۈگۈشۈپ بېرىمەن دېمەي، داداڭنىڭ قوينىغا كىرىپ
ئوينىۋالغىن، — دەپتۇ.

چۆچۈرە بالا ئاستا خىتتىن سەكرەپ چۈشۈپ، دادىسىنىڭ
قېشىغا كەپتۇ. ئايالنىڭ كىم بىلەن گەپلىشىۋاتقانلىقىنى

بىلمەي، خىيالىدىن بېشىنى كۆتۈرگەن دېھقان كىچىككىنە چۆچۈرە بالىنىڭ شۇنچە يېنىك چامداپ يېنىغا كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ چەكچىيىپلا قاپتۇ.

ئۆي ئىچى بىردىنلا جانلىنىپ كېتىپتۇ. چۆچۈرە بالىنىڭ گەپلىرى شۇنچە چۈچۈك، مېڭىش - تۇرۇشلىرى شۇنچە قىزىقارلىق، قىلغان - ئەتكەنلىرى شۇنچە ئورۇنلۇق ئىكەن. كىچىككىنە تۇرقىغا قارىماي، ئۇ ئاتا - ئانىسى بىلەن بىر داستاندا ئولتۇرۇپ چۆچۈرە يەپتۇ، تاماقتىن كېيىن داستان يىغىپتۇ، ئانىسىغا ياردەملىشىپ قاچا - قۇچىلارنى يۇيۇپتۇ. ياتار ۋاقتىدا ئاتا - ئانىسى: «قوينىمىزغا سولاپ ياتساق ئۇيقۇچىلىقتا بېسىپ تاشلاپ مېجىلىپ كەتمسۇن» دەپ، چۆچۈرە بالىنى دادىسىنىڭ تۇمىقى ئىچىگە ياتقۇزۇپ قويۇپتۇ.

ئەتىسى تاڭ سەھەردە ئەر - خوتۇنلار ئورنىدىن تۇرۇپ تۇماقنىڭ ئىچىگە قارىسا، چۆچۈرە بالىسى كۆرۈنمىگۈدەك، چاقىرىپتىكەن، جاۋاب كەلمەپتۇ. ئۆي ئىچىنى ئىزدەسە ھېچ يەردىن چىقماپتۇ. «ئالادىن تىلەپ ئاران ئېرىشكەن ئوغللىمىز نەگە غايىب بولغاندۇر؟» دەپ ئەنسىرىشىپ، ئوچاق بېشى ۋە قاچا - قۇچىلارنىڭ ئىچىگە قارايتۇ، ھېچ يەردە كۆرۈنمىگۈدەك. ئىشىكنى ئېچىپ تالاغا قارىسا، ھويلا - ئارام پاكىز سۈپۈرۈلۈپ، سۇ سېپىلىپ، چىندەك تازا تۇرغۇدەك. تاڭ ئاتا - تار - ئاتماي يەم تەمە قىلىپ ئارام بەرمەيدىغان مال - ۋارانلار ئېغىل - قوتانلىرىدا كاراسلىتىپ ئوت - چۆپ يېيىشىۋاتقۇدەك. كۆڭۈللىرى بىرنېمىنى تۇيغان ئەر - خوتۇنلار ھويلا ئالدىغا چىقىپ قارىسا، چۆچۈرە بالىسى چوڭ قىزىل خورازغا مىنىۋېلىپ ئۇياقتىن - بۇياققا چېپىپ يۈرەرمەش. ئەر - خوتۇنلار مىڭ بىر شۈكۈر ئېيتىپ، چۆچۈرە بالىسىنى ئۆيىگە قايتۇرۇپ كىرىپتۇ. ئاشتىدىن كېيىن چۆچۈرە بالا

دادىسىغا ئەگىشىپ، ئېتىزغا بىللە بارىمەن دەپ تۈرۈۋاپتۇ.
ئاتا - ئانىسى يالۋۇرۇپ، نەسىھەت قىلىپ تۇرغاندا، قىلچەمۇ ئويۇپ
قويۇپتۇ. چۈشكەچە چۆچۈرە بالا ئانىسىغا ياردەملىشىپ،
ئەكېلىپتۇ، كۆكتات ئوتاپتۇ، تاماق ئېتىپتۇ. چۈشلۈك كېلىپ
تەييار بولغاندا، ئۇ: «دادامغا ئۆزۈم تاماق ئاپىرىپ بېرىمەن»
دەپ جېدەل قىپتۇ. ئانىسى:

— ۋاي جېنىم بالام، بويۇڭ چۆچۈرچىلىك تۇرسا، شۇنداق
چە چوڭ تاماق كومزىكىنى قانداق كۆتۈرسەن؟ — دەپتىكەن،
چۆچۈرە بالا:

— باشقا ئىش بىلەن كارىڭىز بولمىسۇن، مېنى كومزىكا
زەكەنىڭ قۇلىقىغا مىندۈرۈپ قويىڭىزلا بولدى، — دەپتۇ.
ئانىسى ئۇنىڭ دېگەنلىكىگە كۆنۈپ، كومزەكەنىڭ قۇلىقىغا
مىندۈرۈپ قويۇپتۇ. چۆچۈرە بالا كومزەكەنى دىكىلىتىپ ماڭا.
دۈرۈپ، بىردەمدە كۆزدىن ئۆزۈپتۇ. ئۇ ئېتىز بېشىغا بېرىپ
كومزەكەنى بىر تۈپ ئۈجمە دەرىخى ئاستىغا قويۇپتۇ - دە:
— دادا، تاماق ئەكەلدىم، غىزالىنىۋېلىڭ! — دەپ
ۋارقىراپتۇ.

دادىسى قوشنى توختىتىپ قۇلاق سالسا، ئۈجمە تەرەپتىن
ئاۋاز چىقىۋاتقۇدەك. دادىسى كېلىپ چۆچۈرە بالىسىنى
ئامراقلىقى كېلىپ سۆيۈپ قويۇپتۇ - دە، تاماق يېيشكە تۈ-
تۈش قىپتۇ. تاماق يەپ بولۇپ قارىسا، چۆچۈرە بالا كۆرۈنمەي-
گۈدەك. ئايلا، بۇ كەپسىز قاياققا قاچقاندۇ دەپ ئەتراپىغا سەپ-
سالغانىكەن، چۆچۈرە بالا ساپانىڭ تۇتقۇچىغا مىنىۋېلىپ يەر
ھەيدەۋاتقۇدەك. دادىسى قېشىغا كېلىپ بولغۇچە، چۆچۈرە بالا
ھەيدەشكە تېگىشلىك يەرنىڭ ھەممىسىنى ھەيدەپ تۈگىتىپتۇ.
ئەتىسى چۆچۈرە بالا دادىسىغا:

— ئۆيدە ئۇن ئاز قاپتۇ. تۆگىگە ئۈگۈت ئارتىپ بەرسە -

ئىز، تۈگمەنگە بېرىپ ئۇن تارتىپ كەلسەم، — دەپتىكەن،
دادىسى:

— بالام، تۈگمەن بەك يىراقتا، ئۇنىڭ ئۈستىگە، سەن
چۆچۈرچىلىك بەستىنىڭ بىلەن قانداق ئۇن تارتىپ كېلەلەي-
سەن؟ — دەپ ئۇنىماپتۇ.

— مېنى ئۈگۈت ئۈستىگە قوندۇرۇپ قويسىڭىزلا بولىدۇ،
تۆگە يولنى بىلىدۇ، ئۈگۈتنى تۈگمەنچى بىلەن ئۇن تارتقۇز-
غىلى كەلگەنلەر چۈشۈرۈپ، تارتىپ يولغا سېلىپ قويىدۇ.
مەندىن غەم قىلماڭ، — دەپتۇ چۆچۈرە بالا.

دادىسى ئامالسىز چۆچۈرە بالىنى تۈگمەنگە يولغا ساپتۇ.
چۆچۈرە بالا يول بويى تۈگىنى قاتتىق باشقۇرۇپ مېڭىپتۇ.
تەڭ يولغا كەلگەندە يامغۇر يېغىشقا باشلاپتىكەن، ئۇ ئۈگۈت
ئۈستىدىن دىڭىلداپ مېڭىپ تۈگىنىنىڭ قولىقىنىڭ ئىچىگە
كىرىۋېلىپ دالدىلىنىپتۇ. يامغۇر توختاپ ئاپتاپ چىققاندا،
تۆگە يۈرۈشىنى ئاستىلىتىپ چۆپ ۋە غازاڭ يەپ مېڭىپتۇ.
تۆگە بىر قېتىم غازاڭغا ئېڭىشكەندە، چۆچۈرە بالا ئېھتىيات-
سىزلىقتىن غازاڭ ئارىسىغا دومىلاپ چۈشۈپ كېتىپتۇ. ئۇ
ئۆزىنى ئوڭشاپ بولغۇچە، تۆگە ئۇنى غازاڭ بىلەن قوشۇپ
يالمۇۋېتىپتۇ. چۆچۈرە بالا تۈگىنىنىڭ قورسىقىدا تۇرۇپ
ۋارقىراپ، تېپىچەكلەپ تۈگىنىنى تۈگمەنگە ئەكەپتۇ. تۈگمەن
ئالدىغا كەلگەندە، تۈگىنىنىڭ قورسىقىدىن:

— ھەي تۈگمەنچى، ئۈگۈتۈمنى تارتىپ بەر، تېز بول،
بولمىسا ئۆيۈمگە كەچ قالىمەن! — دېگەن سادا كەپتۇ. تۈگ-
مەنچى چىقىپ قارىسا، ئۈگۈت ئارتىقلىق تۈگىلا تۇرغۇدەك،
ئىگىسى كۆرۈنمىگۈدەك. تۈگمەنچى:

— ئۈگۈتنىڭ ئىگىسى قېنى؟ — دەپ توۋلاپتىكەن،
چۆچۈرە بالا:

— مەن تۆگىنىڭ قورسىقىدا، سەن تۆگىنى چۈشۈرۈپ،
ئۇن تارتىپ تۆگەمگە ئارتىپ بەرسەڭلا بولدى،
كېتىۋېرىمەن، — دەپتۇ.

ھەيران قالغان تۆگەمەنچى باشقىلار بىلەن تۆگىنى
شۈرۈپ ئۇن تارتىپ، يەنە تۆگىگە ئارتىپ بېرىپتۇ. ئۇن تار-
تىلىپ بولغۇچە ئوتلاپ تويغان تۆگە كەلگەن يولى بىلەن ھا-
يالىسىز ئۆيگە قايتىپ كەپتۇ. ھويلىغا كەلگەندە، چۆچۈرە بالا:
— دادا، ئۇن تارتىپ كەلدىم، ئۇنى چۈشۈرۈۋېلىڭ، —
دەپ ۋارقىراپتۇ.

تاقەتسىزلىنىپ ئولتۇرغان دادىسى يۈگۈرۈپ چىقىپ قا-
رسا، ئۇن ئارتىلغان تۆگە ھويلىدا تۇرغۇدەك، چۆچۈرە بالا
كۆرۈنمىگۈدەك.

— چۆچۈرە باتۇرۇم، قېنى سەن؟ — دەپ چاقىرىپتۇ
دادىسى.

— تۆگىنىڭ مېھرىدىن كېچىپ، مېنى تۆگىنىڭ قېرى-
نىدىن تېپىۋېلىڭ، — دەپتۇ چۆچۈرە بالا.

دادىسى دەرھال تۆگىنى ئۆلتۈرۈپ، ئىچ - باغرىدىن با-
لىسىنى ئىزدەپتۇ، ئۇيان قاراپتۇ، بۇيان قاراپتۇ، چۆچۈرە بالا
ئۈچەي - قېرىنلار ئىچىدىن چىقماپتۇ. ھەسرەتلىك يېشىنى
تۆكۈشكەن ئاتا - ئانا قالدى - قاتتى ئۈچەي - قېرىنلارنى
ئەخلەت دۆۋىسىگە تاشلاپ ھازا ئېچىپتۇ. ئەسلىدە تۆگە بو-
غۇزلانغاندا دېمى كېسىلىپ ھوشسىزلانغان چۆچۈرە بالا تۆگە-
نىڭ توققۇز تولۇقىنىڭ قېتىغا كىرىپ قالغانىكەن. شۇ كې-
چىسى ئۇزاقتىن بۇيان ئوزۇق تاپالماي ئاچ يۈرگەن بىر قېرى
بۆرە قان ھىدىنى پۇراپ چۆچۈرە بالىنىڭ ھويلىسىغا كەپتۇ -
دە، ئەخلەتخانىغا تاشلىۋېتىلگەن تۆگىنىڭ ئۈچەي - قېرىنى-
لىرىنى ئاچ كۆزلۈك بىلەن يالماپ يۇتۇۋېتىپتۇ. چۆچۈرە بالىمۇ

توققۇز تولۇق بىلەن بىللە بۆرىنىڭ قارىغا كىرىپ كېتىپتۇ.
ئاج كۆز بۆرە يەنە بىر دېھقاننىڭ قوتىنىغا كىرىپتۇ. چۆچۈرە
بالا ۋارقىراپتۇ:

— ھەي دېھقان، قوتىنىڭغا بۆرە تەگدى ! ئارا - پالتاڭ.
نى ئېلىپ تېز چىق !

بۆرىنىڭ جان - پېنى چىقىپ، ئالدى - كەينىگە قارىماي
تىكىۋېتىپتۇ. ئەتىسى ئېچىرىقغان بۆرە، پادىسىنى ھەيدەپ
يايلاققا كەتكەن بىر قوچىنىڭ قوتىنىدا قالغان قوزىلارغا
تەگمەكچى بولۇپ شۇنداق چىت ئاتلىشىغا، چۆچۈرە بالا:

— ھەي تايغانلار، كەلمەمسەن ! قوتانغا بۆرە كىردى ! —
دەپ ۋارقىراپتۇ.

تايغانلارنىڭ ھاۋشىپ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن بۆرە ئۆ -
لەر - تىرىلىشىگە قارىماي قېچىپتۇ. شۇنىڭدىن تارتىپ بۆرە
قەيەرگە بېرىپ ئولجىغا تۇتۇنسا، چۆچۈرە بالا قورسىقىدا تۇ -
رۇپ مال ئىگىسىنى چاقىرىدىكەن ياكى ھايۋانلارنى ئاگاھلاند -
دۇرىدىكەن. بىرقانچە كۈنگە قالماي بۆرىنىڭ تۈكلىرى تەتۈر
يېنىپ، ئۈستىخانلىرى تېرىسىنى تېشىۋەتكۈدەك بوپتۇ. ئاچ -
لىق ۋە ماغدۇرسىزلىققا پايلىمىغان بۆرە بىر كۈنى قورسىقىد -
ىكى چۆچۈرە بالىدىن:

— ئەي، جېنىمغا پاتقان شۇم مەخلۇق، قانداق قىلسام
سەندىن قۇتۇلىمەن؟ — دەپتۇ.

— شور دەرياغا بېرىپ تۈزلۈك سۇدىن قانغۇچە ئىچ، ئاڭ -
دىن راسا تەرلىگۈچە يۈگۈر، شۇ چاغدا مەندىن قۇتۇلىسەن ! —
دەپتۇ چۆچۈرە بالا.

بۆرە ئۇزۇن يوللارنى بېسىپ، شور دەريانىڭ قىرتاق سۇ -
يىدىن قورساقلىرى ئېسىلىپ كەتكۈچە ئىچىپتۇ، ئاندىن پۇ -
تۇن كۈچىنى يىغىپ، دېمى كېسىلگۈچە يۈگۈرۈپتۇ. تېرىلىرى

تەرگە چۆمۈلگەندە توختاپتىكەن، ئىچى سۈرۈپ شاتىر قىلىشقا باشلاپتۇ. قورسىقى بوشاپ يېنىكلىگەندە، كۈچى ئېشىپ كەتتى. سۆرەپ بىر دالدىغا بېرىپتۇ - دە:

— ھەي، ئوت قۇيرۇق شۇم، ئەمدىغۇ قورسىقىمدىن قارىسەن! — دەپ تۈۋلاپتىكەن، ئۇن كەلمەپتۇ، يەنە تۈۋلاپتۇ. ئۇن چىقماپتۇ. قۇتۇلغىنىغا خۇش بولغان بۆرە ئاياغلىرىغا مەدەت بېرىپ باشقا جاڭگالغا كېتىپتۇ.

بۆرىنىڭ شاتىرىقى بىلەن بىللە يەرگە چۈشكەن چۆچۈرە بالا ئەمدىلا ئۆزىنى رۇسلاپ تۇرۇشقا، ئەگىپ يۈرگەن بىر توك قاغا كۆرۈپ قېلىپ ئۇچۇپ چۈشۈپتۇ. قاغا بىر تاقلاپ، ئىككى چامداپ چۆچۈرە بالىنى چوقۇشقا تەمشەلگەنىكەن، چۆچۈرە بالا لىككىدە ئىرغىپ قاغىنىڭ بويىغا مىنىۋاپتۇ - دە، ئۇنىڭ پەيلىرىنى چىڭ تارتىپ تۇرۇپ:

— ئامان قالاي دېسەڭ ئاۋۇ ياققا ئۇچ، ئۆلەي دېسەڭ يەرگە چۈش! — دەپ ۋارقىراپتۇ.

ئاغرىققا چىدىيالماي قالغان قاغا ئائىلاج چۆچۈرە بالا دېگەن ياققا قاراپ ئۇچۇپتۇ، دېھقاننىڭ ھويلىسى ئۈستىگە كەلگەندە، چۆچۈرە بالا قاغىنىڭ پەيلىرىنى تارتىپ تۇرۇپ:

— ئاۋۇ قوناق يېيىلغان ئۆگزىگە چۈش، قوناقلاردىن خالىغانچە ئال، ئاندىن ئىختىيار قىلغان يېرىڭگە ئۇچ! — دەپ بۇيرۇق قىپتۇ.

چۆچۈرە بالىنىڭ گېپى كۆڭلىگە تازا ياققان توك قاغا ئۆگزىگە قونۇپ، چۆچۈرە بالىنى چۈشۈرۈپ قويۇپتۇ. بىر باش قوناقنى چىشلەپ، ئىككى باش قوناقنى قاماللاپ ئۇدۇل كەلگەن بىر ياققا ئۇچۇپ كېتىپتۇ.

چۆچۈرە بالا شوتىنىڭ ئۇدۇلىغا كېلىپ: — دادا، ئانا، مېنى چۈشۈرۈپ قويۇڭلار، شوتىنىڭ بالدىقىغا



پۈتۈم يەتمىدى، — دەپ چۇقان ساپتۇ.
 چۆچۈرە بالىنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ، ئوڭىمىزمۇ ياكى چۈ-
 شىمىزمۇ دەپ تاڭ قالغان ئاتا - ئانىسى چىقىپ قارىسا،
 چۆچۈرە بالا ئۆگزىنىڭ گىرۋىكىدە چۈشەلمەي تۇرغۇدەك.
 دادىسى شوتا ئۈستىگە ئېتىلىپ چىقىپ چۆچۈرە بالىنى ئە-
 چۈشۈپتۇ.

— قەيەرلەردە بولدۇڭ، قانداق يېتىپ كەلدىڭ، چۆچۈرە
 باتۇرۇم؟ — دەپ سوراپتۇ ئانىسى ۋە ئېتىلىپ كەلگىنىچە
 ئۇنى باغرىغا بېسىپتۇ.

— دەشت - باياۋانلاردا سەيلە - ساياھەتتە بولدۇم، ئۈچ
 باش قوناق سىمكار بېرىپ قايتىپ كەلدىم، — دەپ جاۋاب
 بېرىپتۇ چۆچۈرە بالا.

شۇ كۈندىن باشلاپ چۆچۈرە بالا ئاتا - ئانىسىدىن بىر
 قەدەممۇ ئايرىلماي، ئاتا - ئانىسىغا چوڭ ئادەملەرگە ئوخشاش
 قول - قانات بولۇپ خۇشاللىق ۋە ئارام بەخش ئېتىپتۇ.



بار ئىكەن، يوق ئىكەن، بۇرۇنقى زاماندا ئاجايىپ قۇد-
رەتلىك بىر خانلىق بولغانىكەن. بۇ خانلىققا ئەجدادىدىن بىر
ئەڭگۈشتەر مىراس قالغانىكەن. شۇ ئەڭگۈشتەرنىڭ خاسىيە-
تىدىن بۇ يۇرتنىڭ ھاۋاسى ئىللىق، يېرى مۇنبەت، سۈيى
ئەلۋەك بولۇپ، خەلق خاتىرجەم، باياشات ياشاپ كېلىۋات-
قانىكەن.

خانلىق داۋام قىلىپ نۆۋەت زۇمرەت شاھقا كەپتۇ.
زۇمرەت شاھ تەختكە ئولتۇرغاندىن كېيىن ئەيش - ئىشرەت-
كە، ناشايان ئىشلارغا بېرىلىپ، ئەلنى ئۇتتۇپ، ئاتا - بوۋا-
سىنىڭ روھىغا يات ئىشلارنى قىلىپ يۈرۈپتۇ.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە زۇمرەت شاھ چارپىغىغا سورۇن تۈ-
زۈپ، ئەڭگۈشتەرنى داستىخان ئۈستىگە تاشلاپ قويۇپ، چې-
كىملىكتىن كېيىن ئۆزى ياخشى كۆرىدىغان بىر كېنىزىكى
بىلەن پەيز سۈرۈۋاتقانىكەن، ئۇيۇقسىز ھاۋا تۈنۈلۈپ، چاقماق
چېقىپ، گۈلدۈرماما دەھشەتلىك گۈلدۈرلەپ، كۆزنى يۇمۇپ -
ئاقچۇچە قارا بوران چېقىپ، باغنى قاراڭغۇلۇق قاپلاپ، بىرئاز
ئۆتكەندىن كېيىنلا ھاۋا سۈزۈلۈپ كېتىپتۇ. زۇمرەت شاھ
خاسىيەتلىك ئەڭگۈشتەرنى قويغان يەرگە كېلىپ قارىسا، ئەڭ-
گۈشتەر يوق تۇرغۇدەك. بۇ ئەھۋالنى كۆرگەن زۇمرەت شاھ:

«ئاد، مېنىڭ ئەڭگۈشتىرىم!» دەپ نالە قىپتۇ ۋە ئۇنىڭ بۇيرۇقى بىلەن ھەممە يەر ئاڭتۇرۇلۇپتۇ، لېكىن ئەڭگۈشتەر تېپىلماپتۇ.

شۇ كۈندىن باشلاپ بۇ يۇرتتىكى پاراۋانلىق، خاتىرجەم-لىك چىرىغى ئۆچۈپ، يۇرتتا توپىلاڭ كۆتۈرۈلۈپ، خەلق سەرسان بولۇشقا باشلاپتۇ. زۇمرەت شاھ ئۆزىنىڭ قىلغان - ئەتكەنلىرىگە پۇشايمان قىلىپ: «كىمدەكىم ئاتا - بوۋامدىن مىراس قالغان ئاشۇ خاسىيەتلىك ئەڭگۈشتەرنى تېپىپ كەل-سە، پادىشاھلىق تەختىمنى شۇنىڭغا ئۆتۈنۈپ بېرىمەن» دەپ جاكارلاپتۇ.

جاكارچىلار پادىشاھنىڭ سۆزىنى كۈندە ئۈچ قېتىم كو-چىغا چىقىپ جاكارلىسىمۇ، ھېچكىم ئوتتۇرىغا چىقماپتۇ. پا-دىشاھ بۇنىڭدىن كۆپ ئەنسىرەپتۇ.

شۇ يۇرتنىڭ خىلۋەت بىر مەھەللىسىدە ئاق كۆڭۈل بىر ئوتۇنچى بوۋاي بار ئىكەن، خۇدا ئۇنىڭغا ئۈچ ئوغۇل، بىر پالتا، بىر تال ئارغامچىدىن باشقا نەرسە ئاتا قىلمىغانىكەن.

بوۋاي بىر كۈنى بازاردىن ئوتۇن سېتىۋېتىپ، پادىشاھنىڭ جاكارچىلىرىنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ كەچتە ئۆيگە قايتىپ كې-لىپ، كۆرگەن - ئاڭلىغانلىرىنى ئوغۇللىرىغا سۆزلەپ بې-رىپتۇ. ئوغۇللار ئاتىسىنىڭ ئېيتقانلىرىنى ئاڭلاپ جىمىپ كېتىپتۇ. خېلىدىن كېيىن كەنجى ئوغلى ئورنىدىن تۇرۇپ:

— ئاتا، پادىشاھ يوقاتقان ئاشۇ ئەڭگۈشتەرنى تېپىپ كې-لىشىمگە رۇخسەت بەرسىڭىز، — دەپتۇ. بوۋاي:

— ئوغۇلۇم، مەقسىتىڭ نېمە؟ — دەپ سوراپتۇ. كەنجى

ئوغۇل:

— خاسىيەتلىك ئەڭگۈشتەرنى تېپىپ كېلىپ، ۋەيران

بولغان يۇرتنى، سەرسان بولغان خەلقنى قۇتقۇزۇش، — دەپ



جاۋاب بېرىپتۇ. بوۋاي ئوغلنىڭ جاۋابىنى ئاڭلاپ:
— ئوغلۇم، ئاللا مۇرادىڭنى ھاسىل قىلسۇن، — دەپ
دۇئا قىپتۇ ۋە ئۇنىڭغا بىر قىلىچ سوۋغا قىپتۇ. ئىككى ئا-
كىسىمۇ ئۆكىسىنىڭ جاسارىتىگە قايىل بولۇپ، ئۆكىسى بى-
لەن بىرگە بېرىشقا بەل باغلاپتۇ.

ئاكا - ئۇكا ئۆچىسى ھەربىرى بېلىگە يەتتىدىن ناننى
چىگىپ، مۇرىسىگە بىر قاپاقتىن سۇنى ئارتىپ يولغا چى-
قىپتۇ. شۇ ماڭغىنىچە يەتتە كېچە - كۈندۈز توختىماي يول
يۈرۈپ، ئىككى يېنى ئاسمان - پەلەك تاغ، ئالدى چەكسىز
كەتكەن بىر جىرانىڭ ئىچىگە كىرىپ قاپتۇ. ئۇلار شۇ جىرا-
نىڭ ئىچىدىن چىقىپ كەتكۈچە نېنىنى يىپ، سۈيىنى ئىچىپ
تۈگىتىپتۇ. ئۇلار يول يۈرگەنسېرى ماغدۇرىدىن كېتىپ، تا-
مىقى قۇرۇپ، لەۋلىرى يېرىلىپتۇ. ئۇلار شۇ ھالەتكە چۈشۈپ
قالغاندا، ئالدىغا توقسان گەز ئېگىزلىكتە بىر ئالما دەرىخى
ئۇچراپتۇ. ئىككى ئاكىسى ئارام ئېلىشنى ئېيتىپتۇ، كەنجى

ئوغۇل سەپەرنى داۋاملاشتۇرۇشنى ئېيتىپتۇ. ئاخىر كۆپ تالاش - تارتىشتىن كېيىن ئارام ئېلىش قارارىغا كەپتۇ. ئۇلار ئالمنىڭ سايىسىگە كېلىپ يېتىپتۇ. ئۇزۇن ئۆت-مەي كەنجى ئوغۇل ئۇيقۇغا غەرق بوپتۇ. ئىككى ئاكىسىنىڭ قورسىقى ئاچ بولغاچقا، كۆزىگە ئۇيقۇ كەلمەپتۇ، شۇنداقتىمۇ ئوتتۇرانچى ئاكىسى كۆزىنى چىڭ يۇمۇپ يېتىۋاپتۇ. چوڭ ئا-كىسى ئۇيقۇسى كەلمىگەچكە، ئالمنىڭ شاخلىرىغا قارىسا، قوش مۇشتتەك قىزىرىپ پىشقان بىر تال ئالما كۈن نۇرىدا چاقناپ تۇرغۇدەك. ئۇ بۇ ئالمنى يېيىشنى كۆڭلىگە پۈكۈپ، ئاستا ئورنىدىن تۇرۇپ ئالما دەرىخىگە يامشىپتۇ. ئۇ ھېلىقى ئالما بار شاختىكى بىر تاختىغا يېزىلغان: «بۇ ئالمنى يې-يىشكە پېتىنغانلىكى جانلىق تاشقا ئايلىنىپ كېتىدۇ» دېگەن خەتنى كۆرۈپتۇ، لېكىن بۇنىڭغا پەرۋا قىلماي يۇقىرىغا ئۆر-لەپتۇ. ئۇ ئالما تۇرغان شاخقا چىقىپ، ئەمدى ئالمىغا قول ئۇزاتقانكەن، دەسسەگەن شېخى يىرىلىپ كېتىپتۇ، ئالمنىمۇ ئۇزۇلۇپ ئوتتۇرانچى ئوغۇلنىڭ مەيدىسىگە پۈككەن چۈشۈپتۇ. ئۇ چۆچۈپ كۆزىنى ئاچسا، بىر تال ئالما مەيدىسىدە تۇرغۇ-دەك. ئۇ ئاللاتائالا ماڭا تاشلاپ بەرگەن چېغى دەپ، ئالمنى شۇنداق ئاغزىغا ئاپىرىپتەكەن، چىشى ئالمىغا تېگىپلا تاشقا ئايلىنىپ قاپتۇ.

شۇ ۋاقىتتا چوڭ ئوغۇل ئالمنىڭ شاخلىرىغا دەسسەپ يەرگە چۈشۈۋاتقاندا يىقىلىپ كېتىپ، ئالمنىڭ تۈۋىدىكى تاشقا بېشى تېگىپ، بېشى ئىككى پارچە بولۇپ كېتىپتۇ. كەنجى ئوغۇل «گۈپ!» قىلغان ئاۋازدىن چۆچۈپ ئويغىنىپ قارىسا، چوڭ ئاكىسى قانغا مىلىنىپ، ئوتتۇرانچى ئاكىسى تاشقا ئايلىنىپ ياتقانلىقىنى كۆرۈپتۇ ۋە بۇنىڭ نېمە سىر ئىكەنلىكىنى بىلىش ئۈچۈن ئەتراپقا قارايتۇ. ئوتتۇرانچى

ئاكسىنىڭ يېنىدا مەي بولۇپ پىشقان بىر ئال قىيىزىل
ئالمنىڭ تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ، ئالما سەۋەبىدىن ئالماغە
ئۇچرىغانلىقىنى، بۇ ئالمىدا بىر سىر بارلىقىنى پەمەيىمەن
مىنى ئاستا ئېلىپ خۇرجۇنغا سېلىپ، ئاكىلىرى ئۈچۈن
زار يىغلاپ، يولنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ.

كەنجى ئوغۇل شۇ ماڭغىنىچە يەنە يەتتە كېچە - كۈندۈز
يول يۈرۈپ بىر ئورمانلىققا قەدەم قويۇشقا، قۇلىقىغا ھەسەل
ھەرىسىنىڭ غوغۇلىدىغان ئاۋازى ئاڭلىنىپتۇ. ئۇ ئاۋاز چىققان
تەرەپكە قاراپ ئازراق ماڭغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ ئالدىنى بىر
يولۋاس توسۇپتۇ. كەنجى ئوغۇل ئاتىسى بەرگەن قىلىچنى
يولۋاسنىڭ بوينىغا شۇنداق قاتتىق ئۇرۇپتۇكى، يولۋاسنىڭ
كاللىسى تېنىدىن چورت ئۈزۈلۈپ يەرگە چۈشۈپتۇ. دەل شۇ
ۋاقىتتا يولۋاسنىڭ بۇرىنىدىن بىر ھۇۋۇقۇش چىقىپ ئۇچۇپ
كېتىپتۇ. بۇنىڭ بىلەن يولۋاس بىر كۈتەككە ئايلىنىپ قاپتۇ.
كەنجى ئوغۇل ئۆزىنىڭ سېھىرلەنگەن ماكانغا كىرىپ قالغاندا
لىقىنى بىلىپ، دىققەت قىلىپ مېڭىپتۇ. ئۇ يولۋاسنى ھالاك
قىلىپ ئالاھزەل يېرىم كۈن يول يۈرگەندىن كېيىن، ئالدىدا
يوغان بىر پارچە گىلەمنى تارتىپ قويغاندەك بىرنەرسە كۆرۈ-
نۇپتۇ. ئۇ سەپىلىپ قارىسا، ئۇنىڭ ئۈستىدە بىرنەرسە مە-
دىرلاپ يۈرگۈدەك، ئۇ تېخىمۇ يېقىن بېرىپ قارىسا، گىلەم
ئەمەس، دۆنىڭ ئىككى تۈپ دەرەخكە توقۇغان تورى بولۇپ،
ئاشۇ تورغا بىر ھەسەل ھەرىسى چۈشۈپ قالغانىكەن. ئۇ ھە-
سەل ھەرىسىنى كېيىشتەك چوڭلۇقتىكى بىر دۆ يېيىشنى
قەستلەپ تۇرغانىكەن. كەنجى ئوغۇل قىلىچنى چىقىرىپ
تورنى كېسىپ، دۆنى ئۆلتۈرۈپ، ھەسەل ھەرىسىنى توردىن
ئاجرىتىپ قويۇپ بېرىپتۇ. ھەسەل ھەرىسى ئەگىپ ئۇچۇپ
كېلىپ ئۇنىڭ مۇرىسىگە قونۇپ، ئادەمدەك زۇۋانغا كىرىپ:

— ھەي رەھىمدىل ئىنسان، سەپىرىڭ قاين؟ مېنى نېمە
ئۈچۈن قۇتۇلدۇرۇپ قالدىڭ؟ — دەپ سوراپتۇ.
كەنجى ئوغۇل ئۆزىنىڭ سەپەرگە چىقىش مەقسىتىنى ۋە
كەچۈرمىشلىرىنى سۆزلەپ بولۇپ:
— سېنى خالىس نىيەتتە قۇتقۇزۇپ قويدۇم، — دەپ
جاۋاب بېرىپتۇ.

— سەپىرىڭ خاسىيەتلىك سەپەر ئىكەن، مەنمۇ ساڭا يار-
دەم قىلاي، — دەپ ھەسەل ھەرىسى كەنجى ئوغۇلغا قوشۇلۇپ
يولغا چىقىپتۇ.

ئۇلار ئىككىسى سەپەرنى بىرلىكتە داۋاملاشتۇرۇپ، ئور-
مانلىقتىن چىقىپ بىر يايلاققا يېتىپتۇ. ئۇلار يايلاققا چىققان
ھامان چىرقىرىغان ئاۋاز ئاڭلىنىپتۇ. ھەسەل ھەرىسى بۇ
ئاۋازنى ئاڭلاپلا، ئۇنىڭ مۇرىسىدىن ئۇچۇپ ئالدىدا يول باشلاپ
مېڭىپتۇ. بىر ئاز ماڭغاندىن كېيىن ئۇنىڭ ئالدىنى تورپاق تەك
زور بىر كۆك بۆرە توسۇپتۇ. كەنجى ئوغۇل قولغا قىلىچنى
ئاپتۇ، ھەسەل ھەرىسى ئۇچۇپ كېلىپ بۆرىنىڭ كۆزىگە قو-
نۇپتۇ، بۆرە كۆزىنى ئاچالماي قاپتۇ. كەنجى ئوغۇل پۇرسەتنى
غەنىمەت بىلىپ بىر قىلىچ ئۇرغانىكەن، بۆرە ئىككى پارچە
بولۇپ كېتىپتۇ. شۇ ھامان بىر قاغا ئۇچۇپ كېتىپ، بۆردى-
نىڭ ئورنىدا بىر قورۇق تېرە قاپتۇ. ئۇلار بىر ئاز ماڭغاندىن
كېيىن بىر ئاۋاز ئاڭلىنىپتۇ ۋە ئالدىغا يوغان بىر تاش
ئۇچراپتۇ. ئاۋاز شۇ تاشنىڭ ئاستىدىن چىقىۋاتقانلىقىنى ھە-
سەل ھەرىسىمۇ ئاشۇ تاشنىڭ ئۈستىگە قونۇپتۇ. كەنجى ئوغۇل
تاشنىڭ تېگىگە قارىسا، بىر تۇلۇمچاشقان تاشنىڭ ئاستىغا
بېسىلىپ قالغانىكەن. كەنجى ئوغۇل تاشنى دومىلىتىپ تۇ-
لۇمچاشقانىنى چىقىرىپ قويۇپتۇ. تۇلۇمچاشقان يەتتە قەدەم
يەرگە يۈگۈرۈپ بېرىپ توختاپ، كەينىگە قاراپ:

— ئەي ئادەمزات، سېنىڭ قەدىمىڭ ۋە مەقسەتلىرى بۇ يەرگە يەتتى؟ نېمە مەقسەتتە مېنى قۇتۇلدۇرۇپ قالدىڭ؟ بارماقچىسەن؟ — دەپ ئادەمدەك سوراپتۇ.

كەنجى ئوغۇل سەپەرگە چىقىش مەقسىتىنى، سەپەر كۆرگەنلىرىنى سۆزلەپ كېلىپ:

— سېنى خالىس نىيەتتە قۇتقۇزدۇم، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. تۇلۇمچاشقان بۇ جاۋابنى ئاڭلاپ:

— سەپىرىڭ خاسىيەتلىك سەپەر ئىكەن، مەقسىتىڭگە يېتىش ئۈچۈن مەنمۇ ساڭا ياردەم قىلاي، — دەپ ئۇلارغا قوشۇلۇپتۇ.

ئۇلار ئۈچى سەپەرنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ. شۇ ماڭغىنىچە بىر قومۇشلۇققا يېتىپ بېرىپتۇ. ئۇلار قومۇشلۇقتا بىر كۈن يول يۈرگەندىن كېيىن، مۈشۈكنىڭ مياۋلىغان ئاۋازى ئاڭلىنىپتۇ. بۇ ئاۋازنى ھەسەل ھەرىسى ئاڭلاپ يەنە يول باشلاپتۇ. ئۇلار ھەسەل ھەرىسىنىڭ كەينىدىن مېڭىپ ئۆرۈلۈپ كېتەي دەپ قالغان، ئۆتمەشۈك بولۇپ ھۇۋۇقۇش باللاپ كەتكەن بىر ئەسكى سوقمىنى كۆرگەندە، ئالدىنى يۈتەك يوغانلىقتىن كىرىپ يىلان تۈسۈپتۇ. كەنجى ئوغۇل قولىغا قىلىچنى ئالدى. تۇلۇمچاشقان يىلانغا ئېتىلىپتۇ. يىلان شۇنداق دەم تارتقا. نىكەن، تۇلۇمچاشقان يىلاننىڭ ئاغزىغا كىرىپ كېتىپتۇ، شۇ ھامان يىلاننىڭ ئاغزىدىن تۈتۈن چىقىپ قومۇشلۇقنى قاپلاپتۇ. كەنجى ئوغۇل قىلىچ بىلەن يىلاننىڭ بېشىنى كېسىپ تاشلاپتۇ. تۇلۇمچاشقان يىلاننىڭ قورسىقىنى تېشىپ چىقىپتۇ. يىلاننىڭ ئورنىدا بىر تال قىل ئارغامچا قېلىپ، بىر قۇزغۇن ئۈچۈپ كېتىپتۇ. ئاندىن ئۇلار ھېلىقى ئەسكى سوقما تۈۋىگە بېرىپ بىر مۈشۈكنى كۆرۈپتۇ، مۈشۈك قاپقانغا چۈشۈپ قالغان. نىكەن. كەنجى ئوغۇلنىڭ مۈشۈككە ئىچى ئاغرىپ، ئۇنى قاپقان.

دىن چىقىرىپ قويغانىكەن، مۈشۈكمۇ يەتتە قەدەم نېرىسىغا بې-
رىپ توختاپ كەينىگە قاراپ، زۇۋانغا كېلىپ:

— ئەي ئادەمزات، بۇ يەرگە نېمە سەۋەبتىن قەدىمىڭ
يەتتى؟ مەن مۇشۇ ھالەتتە ياشىغىلى يەتتە يىل بولغان، بۈگۈن
جېنىمدىن ئۈمىد ئۈزۈپ نالە قىلىۋاتاتتىم، نېمە سەۋەبتىن
مېنى قۇتۇلدۇرۇپ قالدىڭ؟ — دەپ سوراپتۇ.

كەنجى ئوغۇل سەپەرگە چىقىش مەقسىتىنى، سەپەر جە-
يانىدىكى كەچۈرمىشلىرىنى سۆزلەپ كېلىپ:

— سېنى خالىس نىيەتتە قۇتقۇزدۇم، — دەپ جاۋاب بې-
رىپتۇ. مۈشۈك ئۇنىڭ جاۋابىنى ئاڭلاپ:

— سەن خالىس نىيەت بىلەن مېنى قۇتۇلدۇرۇپ قويغا-
نىكەنسەن، مەنمۇ سېنىڭ مەقسىتىڭنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈ-
چۈن ياردەم قىلاي، — دەپ ئۇلارغا قوشۇلۇپ مېڭىپتۇ.

ئۇلار يولنى بىر ھەپتە داۋاملاشتۇرۇپ بىر تاغنىڭ باغ-
رىغا يېتىپ بارغاندا، كەنجى ئوغۇلغا ھاردۇق يېتىپ، قەدەم ئې-
لىشقا ماجالى، ئۆرە تۇرۇشقا دەرمانى قالماپتۇ. ئۇ شۇ ھالەتتە
ھەمراھلىرىغا ئۆز ھالىنى ئىزھار قىلىپ، بىر ئاز ئارام ئېلىۋې-
لىشنى ئۆتۈنۈپتۇ. ھەمراھلىرى ئۇنىڭ تەلىپىگە قوشۇلۇپ:

— سەن ئارام ئالغاچ تۇر، بىز ئەتراپنى كۆزىتىپ، ماڭار
يوللىرىمىزنى كۆرۈپ كېلەيلى، — دەپتۇ. كەنجى ئوغۇل ماقۇل
بويىتۇ.

كەنجى ئوغۇل بېشىنى بىر تاشقا قويۇشى بىلەن كۆزى
ئۇيقۇغا كېتىپتۇ. شۇ ھامان بىر چۈش كۆرۈپتۇ، چۈشىدە
ئاپئاق ساقاللىق، نۇرانە يۈزلۈك بىر بوۋاي نامايان بويىتۇ.

بوۋاي كەنجى ئوغۇلغا قاراپ:
— ئەي ئوغۇلۇم، سەپىرىڭ قايان، مۇرادىڭ نېمە؟ — دەپ
سوراپتۇ. كەنجى ئوغۇل:

— مەقسىتىم يوق —
قالغان ئىشلىرىمنىڭ
ئەڭگۈشتەرنى يېتىلدۈرۈش
كېلىپ، ئەلنى قۇتقۇزۇش — دەپ سەپىرى
قىلىش مەقسىتىنى
ئېيتىپتۇ. بوۋاي ئۇنىڭ
جاۋابىنى ئاڭلاپ:

— ئوغلۇم، نىيەت
تىڭ خالىس ئىكەن،
ساڭا يول كۆرسىتەي.
مۇشۇ تاغدىن ئۆتسەڭ

دېۋىلەر ماكانىغا يېتىسەن، سەن ئىزدەپ يۈرگەن ئەڭگۈش-
تەر ئاشۇ دېۋىلەر پادىشاھىنىڭ قولىدا. خۇدا ساڭا يار بول-
سۇن، سەپىرىڭ قۇتۇق بولسۇن. تۈر ئورنىڭدىن! — دەپ
ۋارقىراپتۇ.

كەنجى ئوغلۇل چۆچۈپ كۆزىنى ئاچسا چۈشى ئىكەن.
چۈشنىڭ خاسىيىتىدىنمۇ، ئەيتاۋۇر ئۇنىڭ ماغدۇرى ئەسلىگە
كەپتۇ. شۇ چاغدا ئۇنىڭ ھەمراھلىرى قايتىپ كەپتۇ. ئۇ
چۈشنى ئۇلارغا سۆزلەپ بېرىپ:

— ھەرنېمە بولسا ئەڭگۈشتەرنىڭ بار جايى ئېنىقلاند-
دى. قالغان ئامالنى شۇ يەرگە بارغاندا قىلايلى، — دەپ
ھەمراھلىرىنى باشلاپ مېڭىپتۇ. شۇ ماڭغىنىچە تاغنى ئايلى-
نىپ ئۆتۈپ دېۋىلەر ماكانىغا يېتىپ كېلىپ، ئەتراپتىكى بەزى
جانلىقلارنىڭ بېشىنىڭ، بەزى جانلىقلارنىڭ پۈتىنىڭ تاشقا
ئايلىغانلىقىنى، بەزىلىرىنىڭ يا ئادەمگە، يا ھايۋانغا ئوخشى-
مايدىغان غەلىتە تۈسكە كىرىپ قالغانلىقىنى كۆرۈپ تېنى



شۈركۈنۈپتۇ. يەنە بىر تەرەپكە قارىسا، چوڭلۇقى مۈشۈكتەك چايانلار، توملۇقى يۈتەك يىلانلار خىرىس قىلىپ تۇرغۇدەك. يەنە بىر تەرەپكە قارىسا، تورپاقتەك - تورپاقتەك يولۋاس، بۇ رىلەر خىرىس قىلىشىپ تۇرغۇدەك، ئۇلارنىڭ كۆپلۈكىدىن سانسىمۇ بىلگىلى بولمىغۇدەك. كەنجى ئوغۇل بۇلارنى كۆرۈپ، چۈشىدىكى بوۋاينىڭ سۆزىنى ئېسىگە ئاپتۇ. شۇ چاغدا ھەسەل ھەرىسى يەنە زۇۋانغا كىرىپ:

— ئەي ئادەمزات، سەن يەنە ئالدىڭغا ماڭساڭ، ئۆزۈڭ كۆرۈۋاتقان ئاشۇ جانلىقلارغا ئوخشاش يا بېشىڭ، يا بېلىڭ، يا پۈتۈڭ تاشقا ئايلىنىدۇ. ئۇ چاغدا مەقسىتىڭگە يەتمەك ئۇ-ياقتا تۇرسۇن، بۇ جايدىن مەڭگۈ كېتەلمەيسەن. ئەڭ ياخشى-سى، مەن ئۇچۇپ كىرىپ ئەڭگۈشتەرنىڭ نەدىلىكىنى بىلىپ چىقاي، شۇ چاغدا قالغان مەسلىھەتنى قىلىشايلى، — دەپ ئۇچۇپ دىۋىلەر ماكانغا كىرىپ كېتىپتۇ.

ھەسەل ھەرىسى قىرىق بىر سېھىرلەنگەن دەرۋازىدىن ئۆتۈپ، دىۋىلەر پادىشاھنىڭ ئوردىسىغا كىرىپ قارىسا، دىۋىلەر پادىشاھى ئۇخلاپ ياتقانكەن. ھەسەل ھەرىسى ھەممە يەرنى ئىزدەپمۇ خاسىيەتلىك ئەڭگۈشتەرنى تاپالماپتۇ. ئاخىر دىۋىلەر پادىشاھنىڭ بۇرنىنىڭ ئىچىگە كىرمەكچى بولغانكەن، ئۇنىڭ بۇرنىنىڭ ئىچىدىن ۋاللىداپ نۇر چېچىۋاتقان بىرنەرسىنى كۆرۈپتۇ. ئۇ سىنچىلاپ قارىسا، ئەڭگۈشتەر ئىكەن. ھەسەل ھەرىسى ئەڭگۈشتەرنى كۆرۈپ ئۇچۇپ يېنىپ چىقىپتۇ. ئۇ ھەمراھلىرىغا:

— دىۋىلەر پادىشاھنىڭ يېنىغا كىرىش ئۈچۈن قىرىق بىر سېھىرلەنگەن دەرۋازىدىن ئۆتۈش كېرەككەن، بىز ئىزدەنگەن ئەڭگۈشتەر دىۋىننىڭ بۇرنىدا ئىكەن، — دەپ كۆرگەن - بىلگەنلىرىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. كەنجى ئوغۇل قانداق قىلىش



توغرۇلۇق باش قاتۇرۇپ تۇرغاندا، تۇلۇمچاشقان:

— مەن تۆشۈك تېشىپ دېۋىلەر پادىشاھنىڭ ئوغلىغا

يول ئاچاي، مۈشۈك كەينىمدىن كىرىپ ئەڭگۈشتەرنى چىقسۇن، — دەپتۇ. كەنجى ئوغۇل قوشۇلۇپتۇ.

تۇلۇمچاشقان تۆشۈك تېشىشكە باشلاپتۇ، ھەش — پەش — دېگۈچە تاغدەك توپىنى دۆۋىلىۋېتىپتۇ. بىر ئازدىن كېيىن تۇ-

لۇمچاشقان قايتىپ چىقىپ:

— تۆشۈك دېۋىلەر پادىشاھنىڭ ئوردىسىغا يەتتى. ئەمدى مۈشۈك كىرىپ ئەڭگۈشتەرنى ئاچىقسۇن، — دەپتۇ. مۈشۈك:

— مەن ئەڭگۈشتەرنى دېۋىلنىڭ بۇرىندىن قانداق چىقىدىمەن؟ — دەپ سوراپتۇ. بۇ گەپ ھەممىسىنىڭ بېشىنى قا-

تۇرۇپتۇ. شۇ چاغدا تۇلۇمچاشقان يەنە:

— مەن مۈشۈك بىلەن يەنە بىر كىرىسەم بولغۇدەك، — دەپ، مۈشۈك بىلەن بىرگە تۆشۈككە كىرىپ كېتىپتۇ.

مۈشۈك بىلەن تۇلۇمچاشقان دېۋىلەر پادىشاھنىڭ ئوردىسىغا كىرىپتۇ. ئۇلار قانداق قىلىش توغرۇلۇق مەسلىھەتلى-

شىپتۇ. ئاخىر تۇلۇمچاشقان:

— مەن دېۋىلنىڭ بۇرىنىنىڭ تۆشۈككە كىرىپ ئۆز ھۈ-نرىمنى ئىشقا سېلىپ تاتىلايمەن. ئۇ چىدىيالىماي چۈشكۈردى-

دۇ، شۇ چاغدا ئەڭگۈشتە چۈشسە ئەجەب ئەمەس. ئەڭگۈشتە چۈشكەن ھامان سەن ئېلىپ قاچقىن، — دەپتۇ. مۈشۈك ما-

قۇل بوپتۇ.

تۇلۇمچاشقان ئۇخلاپ ياتقان دېۋىلنىڭ بۇرىنىنىڭ تۆشۈككە كىرىپ، بۇرىنىنى تاتىلاپتۇ، دېۋە چىدىيالىماي قاتتىق بىر

چۈشكۈرگەنىكەن، بۇرىندىن قارا بوران چىقىپ، بوران بىلەن تەڭ ئەڭگۈشتە ھەم تۇلۇمچاشقانمۇ بىللە ئېتىلىپ چىقىپ

كېتىپتۇ. مۈشۈك شۇ ھامان ئەڭگۈشتەرنى چىشلەپ ئۆزىنى

تۆشۈككە ئېتىپتۇ، ئۇنىڭ كەينىدىن تۇلۇمچاشقانمۇ قېچىپ چىقىپتۇ. ئۇلار ساق - سالامەت ئەڭگۈشتەرنى ئاچىپ كەندى جى ئوغۇلغا تاپشۇرۇپ بېرىپتۇ. ئۇلار بۇ يەردە ھايال بولماي دەرھال كەينىگە يېنىپتۇ. شۇ ماڭغىنىچە كەينىگە قارىماي يەتتە كېچە - كۈندۈز يول يۈرۈپتۇ.

ئۇلار يەتتە كۈن يول يۈرۈپ بولغاندا دېۋە ئويغىنىپ، بۇرىندىكى ئەڭگۈشتەرنىڭ يوقالغانلىقىنى بىلىپ بىر سىلكىنىپ قۇيۇنغا ئايلىنىپ ئۆزىنى تۆشۈككە ئېتىپتۇ. دېۋە تۆشۈكتىن چىقىپ قارا بورانغا ئايلىنىپ، ئۇلارغا يېتىشىپ: — توختاش، ئەڭگۈشتەرنى چىقىرىش! — دەپ دەھشەتلىك ۋارقىراپتۇ.

كەنجى ئوغۇل دېۋىنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ ئورنىدا تۇرۇپ قاپتۇ. دېۋە ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ:

— ھەي ئادەمزات، سېنىڭ يۈرىكىڭ ئەجەب چوڭكىنا؟ مەن سېنىڭ شۇ يۈرىكىڭنى سۇغۇرۇپ يېمەيدىغان بولسام! — دەپ كەنجى ئوغۇلنىڭ سول كۆكسىنى چاڭگاللىغانىكەن، ئا-كىلىرىنىڭ جېنىغا زامىن بولغان سېھىرلىك ئالما دېۋىنىڭ قولىغا چىقىپ قاپتۇ. دېۋە ئالماغا قاراپ:

— سېنىڭ يۈرىكىڭ مۇشۇنچىلىكما؟ مانا، سېنىڭ يۈرىكىڭنى يېگىنىمنى كۆر! — دەپ ئاغزىغا سېلىپ بىر چايدىنغانىكەن، دېۋە شۇ زامانلا تاشقا ئايلىنىپ كېتىپتۇ.

ئۇلار دېۋىلەر پادىشاھىنىڭ قولىدىن ساق - سالامەت قۇتۇلۇپ چىقىپ، چۆل - جەزىرىلەردىن ئۆتۈپ، كەنجى ئوغۇلنىڭ ئىككى ئاكىسى پالاكەتكە ئۇچرىغان ئالما دەرىخى تۈۋىگە كەپتۇ. كەنجى ئوغۇل يېنىدىكى ئەڭگۈشتەرنى چىقىرىپ ئوتتۇرىغا تۇرغۇزۇپ ئاكىسىنىڭ كۆكسىگە يېقىپتۇ، ئاندىن چوڭ ئاكىسىنىڭ پارچىلىنىپ كەتكەن بېشىنى بىر يەرگە ئەكىلىپ

ئەڭگۈشتەرنى بېشىغا قويۇپتۇ. ئۇلار:

— ئوھ، ئەجەب ئۇخلاپ كېتىپتىمىز،

كۆزلىرىنى ئېچىشىپتۇ. كەنجى ئوغۇل خۇشال بولۇپ:

— سىلەر ئۇلۇپ تىرىلىدىڭلار، — دەپ، بولغان ئەھۋالنى

سۆزلەپ بېرىپتۇ. ئىككى ئاكىسى ئەھۋالنى بىلىپ، توۋا دەپ:

ياقىلىرىنى تۈتۈپ، ئۆكسىغا مىننەتدارلىق بىلدۈرۈپ، ئۆز-

لىرىنىڭ قىلغانلىرىغا پۇشايمان يېيىشىپتۇ.

شۇ چاغدا ھەسەل ھەرىسى، تۇلۇمچاشقان، مۈشۈكلەر

ئۇلارنىڭ ئالدىغا كېلىپ:

— بىزمۇ سىلەرگە ئوخشاش ئىنسان، بىزنىمۇ قۇتۇلدۇ.

رۇپ قالساڭلار، — دەپتۇ. كەنجى ئوغۇل ئۇلارنىڭ ئىلتىما-

سىنى قوبۇل قىلىپ، ئەڭگۈشتەرنى چىقىرىپ ئالدى بىلەن

ھەسەل ھەرىسىنىڭ بەدىنىگە تەگكۈزگەنكەن، ھەسەل ھەرىسى

ئاستا - ئاستا چوڭلاپ ئاخىر ئاجايىپ چىرايلىق بىر سا-

ھىجامال مەلىكىگە ئايلىنىپتۇ. ئۇلار بۇنى كۆرۈپ ھەيران

قېلىشىپتۇ. كەنجى ئوغۇل ئەڭگۈشتەرنى تۇلۇمچاشقان، مۈ-

شۈكلەرنىڭ بەدىنىگە ياققاندىن كېيىن، ئۇلارمۇ ھەسەل ھەرد-

سىدەك ئاستا - ئاستا ئەسلىگە كېلىپ چىرايلىق مەلىكىلەر-

گە ئايلىنىپ قاپتۇ. قىزلار دەسلەپ يىگىتلەرگە قاراپتۇ، كې-

يىن بىر - بىرىگە قارىشىپ قۇچاقلىشىپ، ۋاي ئاچا دېسە،

ۋاي سىڭىللىرىم، دەپ يىغلاشقا باشلاپتۇ. يىگىتلەر بۇنىڭ

نېمە ئىش ئىكەنلىكىنى بىلمەي ھەيران بولۇپ تۇرۇشقاندا،

قىزلار يىغىسىنى توختىتىپتۇ. كەنجى ئوغۇل قىزلاردىن:

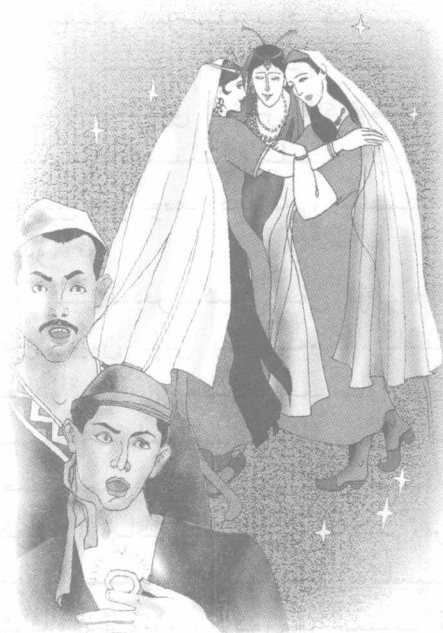
— بۇ زادى نېمە ئىش؟ — دەپ سوراپتۇ. قىزلارنىڭ

چوڭى كەنجى ئوغۇلغا قاراپ:

— مەن بۇ قىزلارنىڭ ئاچىسى، — دەپ سۆز باشلاپتۇ، —

سىز ئۆزىڭىزنىڭ زۇمرەت شاھنىڭ دۆلىتىدىن كەلگەنلىكىڭىزنى

ئېيتتىڭىز. بىز زۇمرەت
 شاھنىڭ پادشاھلىقىغا
 ئەڭ يېقىن قوشنا ئالىپ
 شاھنىڭ قىزلىرى. ئا-
 تام بىزنى ئەتىۋارلاپ
 چوڭ قىلدى. مەن ئون
 سەككىز ياشقا توشقان
 يىلى ماڭا تەرەپ - تە-
 رەپتىن ئەلچىلەر كې-
 لىشكە باشلىدى. ئاتام
 مەن بىلەن ئەلچىلەرگە
 قانداق جاۋاب بېرىش
 توغرىلىق مەسلىھەتلەش-
 تى. مەن ئاتامغا:



— ئاۋۋال ئەلچى

ئەۋەتكۈچىلەرنى كۆرەيلى، ئاندىن ئۇلارغا جاۋابىنى بەرسەك، —
 دەپ جاۋاب بەردىم. ئاتام تەكلىپىمگە قوشۇلۇپ، ئەلچى ئەۋەت-
 كەنلەرنىڭ ھەممىسىنى مېھماندارچىلىققا تەكلىپ قىلدى. ئا-
 تام چارباغدا كاتتا سورۇن تەييارلاپ، ئۇلارنى مېھمان قىلىشقا
 باشلىدى. مەن تەختىراۋاندا ئولتۇرۇپ يىگىتلەرنى كۆزدىن
 كەچۈرۈۋاتاتتىم، تۇيۇقسىز دەھشەتلىك گۈلدۈرماما گۈلدۈر-
 لەپ، ھاۋا تۇتۇلۇپ، قارا بوران كېلىپ، چارباغنىڭ ئىچىدە
 پاتىپاراقچىلىق باشلىنىپ، مەن بىلەن ھېچكىمنىڭ كارى
 بولمىدى. بىر چاغدا بىر قۇيۇنتاز پىرقىراپ كېلىپ مەن
 ئولتۇرغان تەختىراۋاننى ئايلىنىشقا باشلىدى. كېيىنكى
 ئىشلار ماڭا ئايان ئەمەس. مەن ھوشۇمغا كېلىپ كۆزۈمنى
 ئاچسام، ئۆزگىچە جابدۇلغان ھۇجرىدا ياتقانلىقىمنى كۆردۈم.

چۆچۈپ ئورنۇمدىن تۇردۇم، ئۆزۈمنىڭ ھەممىسىنى ئېلىۋەتسەم،
ئەتراپتىكى نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى غەلىتە. مەن ئېلىۋالغان
لىقنى بىلمەي ئىشكىنى قاقتىم، ۋارقىرىدىم، يىغلىدىم،
كىن ھېچقانداق تۈش ئاڭلانمىدى، شۇندىلا ئۆزۈمنىڭ كىيىمىنى
لىپ قالغانلىقىمنى بىلىپ، قورقۇپ ھوشۇمدىن كېتىپتەمەن.
كېيىن ھوشۇمغا كەلسەم، يېنىمدا بەتبەشىرە بىر دېۋە ئولتۇر-
رىدۇ. ئۇ:

— قەدىرلىكىم، سەن تۇغۇلغاندىلا مەن ساڭا ئاشىق بول-
غان، سەن بۇنى بىلمىگەچكە، باشقا يىگىتلەرنى تاللىماقچى
بولدۇڭ، مەن بۇنىڭغا چىدىماي سېنى بىر ئاز ئاۋارە قىلدىم.
مېنىڭ تەكلىپىمنى قوبۇل قىلساڭ، مەن سېنى ئەركىنلىككە
چىقىرىمەن، — دېدى. مەن ئۇنىڭ چاڭگىلىدىن قۇتۇلۇشنىڭ
كويىدا: «ماڭا بىر يىل مۆھلەت بەر، بولمىسا ئۆزۈمنى ئۆل-
تۈرۈۋالىمەن» دېدىم. دېۋە تەكلىپىمگە قوشۇلدى. ئۇ مېنى
كۈندە بىر نۆۋەت كۆرۈپ چىقىپ كېتىدۇ. مەن شۇ ھالەتتە
بۇ يەردىن قۇتۇلۇپ چىقىپ كېتەلمەيدىغانلىقىمنى ئويلاپ، ئۇ-
نى ئالداش نىيىتىگە كەلدىم. بىر كۈنى ئۇنىڭ كىرىدىغان
ۋاقتى يېقىنلىشىشىغا تامغا قاراپ يىغلاپ ئولتۇرۇۋالدىم. ئۇ
ماڭا يالۋۇرۇپ:

— سۆيۈملۈكۈم، ساڭا نېمە بولدى؟ سېنى كىم خاپا
قىلدى؟ — دەپ سورىدى. مەن:

— سەن خاپا قىلدىڭ، — دېدىم. ئۇ:

— مەن سېنى نېمىدەپ خاپا قىلدىم؟ — دەپ سورىدى.

مەن:

— مەن بۇ يەردە يالغۇز قېلىپ قورقىدىكەنمەن. ئاخشىمى

ماڭا ھەمراھ بولغۇدەك بىرەرى بولسا، — دېدىم. ئۇ گەپ -

سۆز قىلماي چىقىپ كەتتى. كەچتە ئۆزى كىرىپ يېنىمدا

ئولتۇردى. بىر چاغدا ئولتۇرغان ئورنىدا سوزۇلۇپ يېتىپ
 ئويۇقۇغا غەرق بولدى. شۇ چاغدا مەن ئۇنىڭ يېنىنى ئاڭتۇرۇپ
 بىر ئۈزۈكنى تېپىۋالدىم، ئۈزۈكنى قولۇمغا سېلىپ تاشقىرد-
 غا چىقتىم، چۈنكى ئۇ ئىشكىنى ئېچىپ قويغانىدى. ئىشك-
 تىن چىقىشىمغا، ئىشك تۈۋىدە تۇرغان دېۋىلەر ماڭا باش
 ئېگىپ يول بېرىشتى. مەن بۇ ئۈزۈكنىڭ خىسلەتلىكلىكىنى
 بىلىپ ئالدىمغا قاراپ مېڭىۋېرىپ، ھېلىقى قومۇشلۇققا كەل-
 گەندە كەينىمدىن دەھشەتلىك ۋارقىرىغان ئاۋاز چىقتى، چۆ-
 چۈپ كەينىمگە قارىسام، دېۋە قارا بورانغا ئايلىنىپ كېلىۋات-
 قانكەن. مەن نېمە قىلىشىمنى بىلمەي ۋارقىراپ قولۇمنى
 كۆتۈرگەنىدىم، دېۋە قولۇمدىكى ئۈزۈكنى چىقىرىۋېلىپ قا-
 قاقلاپ كۈلدى، ئاندىن:

— سەن مېنى ئالداپ، سېھىر قايتۇرىدىغان ئەڭگۈشتەرنى
 ئېلىپ قېچىپسەن. ياخشى، بۇ ئەڭگۈشتەر يەنە ئۆزۈمنىڭ قولىغا



چۈشتى، شۇنىڭ ئۈچۈن سېنى ھايات قويدىم. مېنى ئالدىڭ-
غانلىقىڭنىڭ جاجىسىنى تارتىسەن. مەندىن رەھىم ئېلىپ بېرىڭ
«ئېلىس» دەپ ئۈچ نۆۋەت چاقىرىغىن، مەن ھازىر بولغىنىم بىلەن
دەپ، مېنى بىر ئۇرۇپ مۈشۈككە ئايلاندۇرۇپ قويدى. سېنى
غەزەپ بىلەن ئۇنىڭ يۈزىگە ئېتىلغانىدىم، ئۆزۈمنى ھېلىقى
قايقاندا كۆردۈم. ئۇ كېتەر ۋاقتىدا يەنە:

— مەندىن رەھىم تىلىسەڭ، مېنى چاقىرىشنى ئۇنتۇپ
قالما، — دەپ كۆزدىن غايىب بولدى.

مەن قايقاندا قاچانغىچە يېتىشىمنى بىلمەيتتىم. بىر كۈ-
نى سەھەر دەھشەتلىك بوران چىقتى. بوراندىن كېيىن بىر
توپ قاغا ئۇچۇپ كەلدى. ئاشۇ قاغلاردىن ئۈچى توپتىن ئاي-
رىلىپ مەن تۇرغان سوقمىنىڭ ئۈستىگە قونۇشتى. ئۇلار:

— بۈگۈنگىچە سەۋر قىلدۇق، ئەمدى رەھىم قىلساق،
بىزنىڭ كۆزىمىزگە قادىلىدىغان مىخقا ئايلىنىپ قالامدۇ،
بۇنى بىلمەيمىز. ياخشىسى ئۆلتۈرۈۋېتىلى، — دەپ مەس-
لىھەتلەشتى. مەن ئۇلارنىڭ گەپ - سۆزىدىن ئۇلارنىڭ قاغا
ئەمەس، دىۋە ئىكەنلىكىنى پەملىدىم. ئۇلارنىڭ يەنە بىرىنىڭ
جېنىنى قەستلىگەنلىكىنى بىلىپ، باشقا بىرىنىڭمۇ ئۆزۈمگە
ئوخشاش بەختسىزلىككە ئۇچراپ قېلىشىدىن ئەنسىرەپ،
ئۇلارنىڭ ئىشىنى بۇزۇش ئۈچۈن دەھشەتلىك بىر ۋارقىرىغا-
ندىم، ئۇلار ئۇچۇپ كەتتى. مەن كۆڭلۈمدە سۈيقەست ئەمەلگە
ئاشمىدى، دەپ ئويلاپ تۇرغانىدىم، ئۇلار يەنە ئۇچۇپ كېلىپ:

— بىز سېنى ئىزدەپ يۈرەتتۇق، سەن ئۆزۈڭنى ئوبدان
ئاشكارىلىدىڭ. سەن كۈشەندە بولمىساڭ، بىز خاتىرجەم يا-
شايتتۇق. سېنى ئۆلتۈرمىسەك، ئېلىسنىڭ كۆڭلى سەندىن
سوۋۇمايدىغان ئوخشايدۇ، — دەپ ئۇلار ماڭا قاغا ھالەتتە ھۇ-
جۇم قىلغاچقا، خىرىس قىلىپ يېقىن كەلتۈرمىدىم. ئۇلار تەڭ

كېلەلمەي دىۋە ھالىتىگە كېلىپ، بىرى مېنى چاڭگىلىغا ئېلىپ شۇنداق سىققاندى، بوغۇلۇپ ئۆلگىلى تاس قالدىم. شۇ چاغدا تاقت قىلالماي:

— ئېلىس، ئېلىس، ئېلىس، — دەپ ۋارقىراپ ساپ-تىمەن، شۇ ھامان قارا بوران چىقىپ، ئېلىس دەھشەتلىك ۋارقىراپ يېتىپ كەلدى. ئالدىمدىكى ئۈچ چىشى دىۋە قاغا ھالىتىگە يېنىپ ئۇچۇشقا تەمىشلىپ تۇرۇشىغا ئېلىس ئۇلارنى تۇتۇۋېلىپ، بىر ئەپسۇن بىلەن ئۈچ دانە تۇخۇمغا ئايلاندۇرۇپ قوينىغا سېلىۋېلىپ:

— سۆيۈملۈكۈم، سىزگە زەخمەت يەتتىمۇ؟ مېنىڭ ياخشىلىقىم بولمىسا، سىز ھايات قالمايتتىڭىز، مېنىڭ تەلىمىمنى قوبۇل قىلىڭ، — دېدى. مەن ھايات قالغان بىلەن بېشىمغا كېلىۋاتقان كۈلپەتلەرنىڭ ھەممىسى شۇ دىۋىنىڭ كاساپىتىدىن بولغاچقا، ئۇنىڭ تەلىپىنى يەنە رەت قىلدىم. ئېلىس يەنە غەزەپكە كېلىپ:

— خەپ، سېنىڭ پۇشايمان قىلمىغىنىڭنى كۆرەي، — دەپ كۆزدىن غايىب بولدى. مەن قاپقاندا يېتىپلا قالدىم. ئارىدىن قانچىلىك ۋاقىت ئۆتكىنىنى بىلمەيمەن، بىر كۈنى ئېلىس يەنە پەيدا بولدى. ئۇ مېنىڭ ئالدىمغا كېلىپ:

— قانداق، مېنىڭ تەكلىپىمنى قوبۇل قىلامسەن، قىلامسەن؟ ئەگەر قوبۇل قىلساڭ، مەن سېنى ئەسلىڭگە كەلتۈرۈپ جاپا - مۇشەققەتتىن قۇتۇلدۇرىمەن، — دېدى.

— مەن ئاتامنىڭ ئالدىغا ئەركىن بېرىپ كېلەلەيمەنمۇ؟ — دەپ سورىدىم. ئۇ:

— سەن ئىنسانلار ئارىسىغا كىرسەڭ، يەنە ھىيلە ئىشلىتىپ مېنى قىينايسەن، چۈنكى ئىنسان تولىمۇ ھىيلىگەر.

مەن سېنىڭ ئىنسانلار بىلەن ئۇچرىشىشىڭنى توشۇلمايمەن، — دېدى. مەن ئۇنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭ ئىسسىق يەنە رەت قىلدىم. ئۇ ماڭا ئاچچىقلىنىپ:

— مەن سېنىڭ بۇ يەردىن قۇتۇلغىنىڭنى بىر كۆرەي — دەپ قولتۇقىدىن بىر تۇتام تۈكنى يۇلۇپ تاشلىغانىدى، تۈكلەر يەرگە چۈشۈپ ھەددى — ھېسابسىز يىلانلارغا ئايلىنىپ ئەتراپىمنى قورشاپ لۆمۈلدەشكە باشلىدى، لېكىن يىلانلار ماڭا قەست قىلىدىغاندەك ئەمەس ئىدى، شۇڭا مەن يىلانلاردىن ئانچە قورقۇپ كەتمىدىم.

بىر كۈنى ھاۋا يەنە تۇتۇلۇپ، ئەتراپ قاراڭغۇلىشىشقا باشلىدى. مەن كۈن يۈزىنى توسۇپ ئۇچۇپ كېلىۋاتقان بىر توپ قاغلارنى يەنە كۆردۈم. قاغلار ئۇچۇپ بېشىمدىن ئۆتۈپ كەتكەندە، ئارىدىن يەنە ئۈچ قاغا ئايرىلىپ قېلىپ سوقما بېشىغا قونۇشتى. بۇ چاغدا جىم ياتقان يىلانلار تىك بولۇپ، ئەتراپىمنى قورشىدى. قاغلار ماڭا ئېتىلغانىدى، يىلانلار قۇيرۇقىنى قامچىدەك پۇلاڭلىتىپ، قاغلارنىڭ باش — كۆزىگە ئۇرۇپ يېقىن كەلتۈرمىدى. قاغلارمۇ بوش كەلمىدى، ھەربىر ئېتىلغاندا بىر يىلانى چاڭگاللىۋېلىپ ھاۋاغا كۆتۈرۈلۈپ چىقىپ، يىلاننىڭ كۆزىنى چوقۇپ يەرگە تاشلىدى. شۇ ھالەتتە قاغا بىلەن يىلانلار ئەتىدىن كەچكىچە ئېلىشتى. ئاخىر قاغلار ھالسىزلىنىپ قايتىشتى، يىلانلارمۇ باشلىرىنى يەرگە قويۇپ يېتىشتى.

ئەتىسى قاغلار يەنە كېلىشتى. ئۇلار يىلانلار بىلەن كەچكىچە ئېلىشتى. ئاخىر بىرلا يىلان قالدى. ئۈچ قاغا تەڭلا ئۇنىڭغا ئېتىلغانىدى، يىلان بىر تولىغىنىپ قىرىق گەز ئۈزىپ، قاغلارنى بوغۇشقا باشلىدى. شۇ چاغدا قاغلار بىر دومىلاپ كەسلەنچۈككە ئايلىنىپ، قومۇشلۇققا كىرىپ كۆزدىن

غايىب بولدى. ئۇلار شۇنىڭدىن كېيىن قايتا كەلمىدى، يىلان-
مۇ شۇ ھالەتتە تۇرىۋەردى، ئېلىسمۇ كەلمىدى. ئۇ يىلان
ھېلىقى كۈنى سىلەرنىڭ ئالدىڭلارنى توسقان يىلان شۇ. شۇ
كۈنى مەن جېنىمدىن ئۈمىد ئۈزۈپ نالە قىلىۋاتقاندا، سىزنىڭ
مۇبارەك قەدىمىڭىز قومۇشلۇققا يېتىپ، شاپائەتلىك قولڭىز
مېنى قۇتۇلدۇرۇپ قالدى، — دەپ كەنجى ئوغۇلغا تەشەككۈر
ئېيتىپ ئۆز سۆزىنى تۈگىتىپتۇ.

قىزلارنىڭ ئوتتۇراچىسى نۆۋەتنىڭ ئۆزىگە كەلگەنلىكىنى
بىلىپ، كەچۈرمىشلىرىنى سۆزلەشكە باشلاپتۇ:

مەن ئاچام ئېيتقاندا ئالىپ شاھنىڭ ئوتتۇراچى قىزى.
ئاچام تاسادىپىي يوقىلىپ كەتكەن يىلى مەن ئون بەش ياشقا
كىرگەندىم. ئاچامنىڭ يوقىلىپ كەتكەنلىكىنى ئاڭلاپ دەسلەپ
ھەيران قالدىم، كېيىن قايغۇرۇپ زار - زار يىغلىدىم. شاھ
ئاتام بىلەن خانىش ئانام ئاچامنىڭ دەردىدە تۈگىشىپلا كەتكە-
نىدى. شۇنىڭ بىلەن ئەرلەرگە نىسبەتەن نەپرەتتىم ئۇلغايدى،
چۈنكى ئاچام بار چاغدا ئۇنىڭغا كۆز تىكمىگەن، ئاشىق بول-
مىغان ئەرلەر ئاز قالغانىدى، ئاچام يوقىلىپ كەتكەندىن كې-
يىن ئۇنى ئىزدەيدىغان، ئىز - دېرىكىنى ئالدىغان ئەرلەرگە
چىقىمىدى. بىزگە كېلىۋاتقان بۇ دەردلەرگە چىدىماي، مەن ئەر
دېگەننىڭ چىرايىغا قارىمايمەن، دەپ ئۆزۈمگە قەسەم بەردىم.
كېيىن مەنمۇ سەزمەيلا ئون سەككىز ياشقا توشۇپ قاپتىمەن.
ماڭمۇ ئەلچى كېلىشكە باشلاپتۇ. شاھ ئاتام مېنىڭمۇ ئاچام-
دەك پالاكەتكە ئۇچراپ قېلىشىمدىن ئەنسىرەپ، مېنى ياتلىق
قىلىشنى كۆڭلىگە پۈكۈپ ئالدىمغا كىرىپتۇ، مەن ئاتامغا ئۆز
كۆڭلۈمدىكىنى ئېيتتىم، لېكىن ئاتام مېنىڭ گېپىمگە قو-
شۇلماي، نەسىھەت قىلىپ تۇرۇۋالدى. مەن ئاتامنىڭ دەردىنى
بىلگەچكە، كۆڭلىمنى ياندۇرماسلىق ئۈچۈن بىر شەرت بىلەن

ياتلىق بولۇشقا قوشۇلدۇم. ئۇ شەرتىم: كىيىمى يوقىلىپ كەت-
كەن ئاچامنى تېپىپ كەلسە، شۇنىڭ بىلەن ئۆيىگە ئېلىپ
دى. ئاتام بۇ شەرتىمنى ئاڭلاپ دەسلەپ قوشۇلمىدى، كېيىن
ماقۇل بولدى. ئۇ بۇ شەرتنى ئەلچىلەرگە يەتكۈزمەكچى بولدى.
چىقىپ كەتكەندى، كەينىدىنلا ھۇجرامنىڭ تۇڭلۇكىدە بىر
ھۇۋقۇش پەيدا بولدى. مەن ئۇنىڭدىن قورقۇپ تۇراتتىم، ئۇ
زۇۋانغا كىرىپ:

— ئاچاڭنى مەندىن باشقا ھېچكىم تېپىپ بېرەلمەيدۇ.
مەن سېنى ئاچاڭنىڭ يېنىغا ئاپىراي، — دېدى. مەن ئۈنىم-
دىم. ئۇ:

— ئەگەر مەن بىلەن بېرىشقا ئۈنىمىساڭ، ئاتاڭنىڭ
ئوردا - تەختلىرىنى كۈمپەيكۈم قىلىپ، شەھىرىنى مازارلىققا
ئايلىاندۇرۇۋېتىمەن، — دەپ قورقۇتتى ھەم ھۇجرامنىڭ ئۆگ-
زىسىگە قاراپ بىر «سۇق» دېگەندى، ئۆگزە ئېچىلىپ كەت-
تى. مەن بۇنى كۆرۈپ ئۇنىڭ دېگىنىنى قىلىدىغانلىقىغا
ئىشىنىپ، ئاتا - ئانامنىڭ ئۆلۈپ كېتىشىدىن ئەنسىرەپ
ھۇۋقۇش بىلەن بېرىشقا ماقۇل بولدۇم. ئاغزىمدىن ماقۇللۇق
چىققان ھامان ھۇۋقۇش گەجگەمگە چاڭگال سېلىپلا مېنى ئې-
لىپ ماڭدى. مەنمۇ ھۇۋقۇشتەك كىچىكلەپ كەتكەندىم. ئۇ
ئۈچۈپ كېتىۋېتىپ ماڭا بىر قومۇشلۇقنى كۆرسەتتى، مەن
قومۇشلۇققا قارىدىم. ئۇ ماڭا شۇ قومۇشلۇقتىكى ئەسكى
سوقما تۈۋىدە يىلانلارنىڭ ئارىسىدا ياتقان بىر مۈشۈكنى
كۆرسىتىپ:

— ئاشۇ سېنىڭ ئاچاڭ، — دېدى. مەن ئاچامنىڭ بۇ
ھالغا چۈشۈپ قالغانلىقىغا ئىشەنمىگەندىم، ئۇ شۇ ھامان ئا-
چامنى ئەسلىدىكى سۈرەتتە كۆرسەتتى. مەن ئاچامنى كۆرۈپ،
ئۆزۈمنىڭ ئالدىنغانلىقىمنى بىلدىم. ئۇ مېنى ئۆز ماكانىغا



ئېلىپ باردى، ئاز.

دىن دىۋە ھالىتىد.

گە يېنىپ:

— مەن ئىم.

لىس دىۋە، ئۈچ

يىل ئىلگىرى ئا.

چاڭنى ئەكىلىپ

خوتۇن قىلىشقا

نىيەت قىلغانىدىم،

ئۇ تەكلىپىمنى رەت قىلىپ، مېنى ئالدىغانلىقى ئۈچۈن جا-
جىسىنى تارتىۋاتقانلىقىنى ئۆز كۆزۈڭ بىلەن كۆردۈڭ. ئۇ
ھازىرغىچە سۆزىدىن يانمىدى. سەن تەلىپىمنى قوبۇل قىلساڭ
ياخشىلىققا ئېرىشىسەن، — دېدى.

مەن ئۇنىڭ ئاچامغا قىلغانلىرىنى ئويلاپ، ماڭمۇ ياخشى-
لىق كەلمەيدىغانلىقىنى بىلىپ، ئۇنىڭ تەلىپىنى رەت قىلدىم.
ئۇ دەرغەزەپكە كېلىپ يۈزۈمگە بىر كاچات سالدى، مەن بىر
دومىلاپ تۇلۇمچاشقانغا ئايلىنىپ قالدىم. مەن تاشقىرىغا قاچ-
تىم. ئۇ مېنى قوغلاپ يايلاققا بارغاندا يېتىشىۋېلىپ تاشقا
باستۇرۇپ قويۇپ:

— سەن بۇ يەردىن قۇتۇلۇپ كېتىمەن دەپ خىيال قىلما، بۇ
يەرگە ئادەمزات تۇرماق، ئىنسۇجىنمۇ ئاياغ باسالمايدۇ، — دەپ
قوينىدىن بىر چاڭگال پىتنى چىقىرىپ چاچقاندى، پىتلار
ئاستا - ئاستا چوڭىيىپ بۆرىگە ئايلاندى. بۆرىلەر ئەتراپىمنى
قورشاپ خىرىس قىلىشىپ ياتتى. بىر كۈنى ئۈچ قاغا ئۇچۇپ
كەلدى. ئۇلار ماڭا قەست قىلماقچى بولۇپ تاش ئۈستىگە قوز-
غاندى، بۆرىلەر ئۇلارغا ھۇجۇم قىلدى. دەسلەپ بۆرىلەر قا-
غىلارغا ئارام بەرمىدى، كېيىن قاغىلار ئۈچى بىرلىشىپ بىر

بۆرىگە ئايلىنىپ، بۆرىلەرگە ئۆزىنى ئاتقايدى، بۆرىلەر دەسلەپ
بىر - بىرىگە قارىشىپ تۇردى، كېيىن ئۆز - ئۆزىگە بوغۇشۇشقا
باشلىدى، شۇ بوغۇشۇشقا كېچە - كۈندۈز توختىماي بوغۇشۇشقا
غۇشتى. ئۇلار شۇنداق بوغۇشۇپ، ئاخىر ئىككىلا بۆرە قالدى.
ئۇ ئىككى بۆرە يەنە بوغۇشۇشقا باشلىدى. ئاخىر بۆرىلەرنىڭ
بىرى ھالسىزلىنىپ يىقىلىپ چۈشۈپ، بېشى يەرگە تېگىشى
بىلەن يەنە ئۈچ قاغغا ئايلىنىپ ئۇچۇپ كەتتى. شۇنىڭدىن
بېرى مەن تاش ئاستىغا بەند بولدۇم، ساق قالغان بىر بۆرە
مېنى قوغداپ بىر قەدەممۇ نېرى كەتمىدى. ئۇ ھېلىقى كۈنى
سىلەر يوقاتقان بۆرە شۇ، — دەپ ئۆز سۆزىنى تۈگىتىپتۇ.
يىگىتلەر ئۇنىڭ ھالىغا ئېچىنىشىپتۇ.
قىزلارنىڭ كەنجىسى ئەمدى نۆۋەتنىڭ ئۆزىگە كەلگەنلىك-
كىنى بىلىپ:

— ئىككى ئاچام ئاشۇنداق تاسادىپىي يوقىلىپ كەتتى.
ئۇلارنى تېپىپ كېلىشكە بىرەر ئوغۇل بالا مەيدىسىگە ئۇرۇپ
چىقىمىدى. شاھ ئاتام، خانىش ئانام ئىككى ئاچامنىڭ دەردىدە
ھەسرەت چېكىپ تۈگىشىپ كەتتى. مەن ئاتا - ئانامنىڭ ھا-
لىغا قاراپ چىدماي قالدىم. ئۇلارغا ئېچىنىپ، ئىككى ئاچام-
نى تېپىپ كېلىش نىيىتىگە كەلدىم. مەن بۇ ئويۇمنى شاھ
ئاتامغا ئېيتقاندىم، ئۇ:

— مەن ئىككى ئاچامدىن ئايرىلىپ بۇ ھالغا چۈشۈپ
قالدىم. سەن بولساڭمۇ يېنىمدىن نېرى بولماي كۆڭلۈمگە
ئارام بەر. سەنمۇ كەتسەڭ، مېنىڭ بۇ جاھاندا ياشىغۇچىلىكىم
قالمايدۇ، — دەپ تەلىپىمنى رەت قىلدى، لېكىن مەنمۇ ئۆز
سۆزۈمدە چىڭ تۇرۇۋالدىم. ئاخىر شاھ ئاتام تەلىپىمگە قو-
شۇلدى، ئۇ قان - قان يىغلاپ تۇرۇپ، ماڭا ئامانلىق تىلەپ
دوئا قىلدى. مەن ئاتا - ئانام بىلەن خوشلىشىپ، ئالدىن

تەييارلاپ قويغان ئوغۇل بالىلارنىڭ كىيىمنى كىيىپ سەپەر -
گە چىقتىم. ئۈچ كۈن يول يۈرگەندە، كەينىمدىن بىر كارۋان
يېتىپ كەلدى. كارۋان بېشى يەتمىش ياشتىن ھالقىغان بىر
بوۋاي ئىكەن. بوۋايغا سالام بەردىم. بوۋاي سالىمىنى ئىلىك
ئېلىپ:

— ئەي ئوغلۇم، سەپىرىڭ قاين؟ — دەپ مەندىن ھال -
ئەھۋال سورىدى. مەن ئۆز ھالىمنى، سەپەر قىلىش مەقسەت -
تىمنى سۆزلەپ بەرگەندىن كېيىن، بوۋاي ئېغىر بىر تىنىپ:
— ئوغلۇم، مۈشكۈل سەپەرگە چىقىپسەن. مۇرادىڭ ھا -
سىل بولغاي. لېكىن، سەن ئىككى ئاچاڭنى ئىنسانلار ئارد -
سىدىن تاپالمايسەن، شۇڭا نىشانىڭنى ئۆزگەرت، ئىككى ئا -
چاڭنى چۆل - جەزىرىدىن ئىزدە، — دەپ يول كۆرسەتتى.
مەن بوۋاينىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ، خوشلىشىپ چۆل - جەزىرىگە
قاراپ ماڭدىم. بىر ئاز ماڭغاندىن كېيىن كەينىمگە قارىسام،
كارۋاننىڭ قارىسىمۇ كۆرۈنمەيدۇ. بۇنىڭدىن بىر ھېكمەتنى
ھېس قىلىپ، يولۇمنى داۋاملاشتۇردۇم. يەتتە كېچە - كۈندۈز



يول يۈرگەندە چەكسىز بىر قۇملۇققا دۈچ كەلدىم. قۇملۇقتا
يا بىر تال گىياھ، يا بىرەر جانلىق كۆرۈنمىدى. مەن گەپ-
نىمىگە قارىدىم، كەينىم كۆز يەتكۈسىز چۆل - جەزىرە.
سىم بىپايان قۇملۇق. مەن بۇ قۇملۇقتا بىر كۈن يول يۈر-
گەندىن كېيىن ئېلىۋالغان ئۇزۇق، سۈيۈم تۈگىدى. ئىككىنچى
كۈنى لېۋىمنى چىشلەپ ماڭدىم. ئۈچىنچى كۈنى ئۇسساپ
لەۋلىرىم قۇرۇپ، تامىقىم چاپلىشىپ، قورسىقىم ئېچىپ،
كۆزۈم قاراڭغۇلىشىپ يېقىلىپ چۈشتۈم. بىر چاغدا قۇللىقىم-
غا بىر ئاۋاز كىردى. كۆزۈمنى ئاچسام، ئۈستۈمدە ئىككى
سۈمۈرغ ئەگىپ يۈرىدۇ. ئۇلارغا تەلۈرۈپ قارىدىم، ئۇلار بىر-
نەرسە تاشلىدى. يېنىمغا بىر قاپاق بىلەن بىر داستىخان
چۈشتى، قاپاقتا سۇ، داستىخاندا ھورى كۆتۈرۈلۈپ تۇرغان
تۈرلۈك يېمەكلىكلەر بار ئىكەن. مەن ئۇسۇزلۇقنى ئېچىپ،
قورسىقىمنى توقلاپ يولۇمنى داۋاملاشتۇردۇم. قاپاقنى مۇرە-
گە سېلىپ، داستىخاننى قولىتىۋۇمغا قىسىپ ماڭدىم. قۇملۇق-
تىن چىقىپ كەتكۈچە قاپاقتا سۇ، داستىخاندا تائام تۈگەپ
قالدى. قاپاق، داستىخاننىڭ ھىممىتىدە بىپايان قۇملۇقنى
قىرىق بىر كېچە - كۈندۈز يۈرۈپ تۈگەتتىم. قۇملۇقتىن
چىقىپ بىر ئاز يۈرۈپلا مېنى ئۇيقۇ باستى. مەن داستىخاننى
بېشىمغا قويۇپ، قاپاقنى قۇچاقلاپ ئۇخلاپ قاپتىمەن. بىر
چاغدا بوراننىڭ ئىسقىرتقان ئاۋازىدىن چۆچۈپ ئويغانسام، قا-
پاق بىلەن داستىخان يوق تۇرىدۇ. ئەتراپنى ئىزدىدىم، بىراق
تاپالمىدىم. ئۇ نەرسىلەردىن ئۈمىدىمنى ئۈزۈپ، يەنە يولنى
داۋاملاشتۇردۇم. بىر چاغدا شامال چىقىپ، بىرنەرسىنىڭ ئاۋا-
زى كەلگەندەك بولدى. ئەتراپىمغا قاراپ، ئاۋاز چىققان نەرسە-
نى ئىزدىدىم. ئۇ، ئۈچ پەرىزاتنىڭ ئاۋازى ئىكەن. ئۇلار ئۇ-
چۇپ بېشىمغا كېلىپ توختاپ، مەندىن ئەھۋال سورىدى. مەن

ئۆز ھالىمنى بايان قىلدىم. ئۇلار ئەھۋالىمنى بىلىپ:
— سېنىڭ ئىككى ئاچاڭ ئىبلىس دېۋىنىڭ قولىغا چۈ-
شۈپ قالدى. بىز سېنى شۇ يەرگە ئاپىرىپ قويمايلى، — دې-
دى. مەن ماقۇل بولدۇم. ئۇلار:

— قولۇڭنى سۇن، — دېدى. مەن قولۇمنى سۇنغاندىم،
ئۇلار قولۇمنى تۇتۇپلا قاقاقلاپ كۈلۈشتى. قارىسام، ئۇلار پە-
رىزاتتىن قاغىغا ئايلىنىپ قاپتۇ. ئۆزۈمنىڭ ئالدىنغانلىقىمنى
بىلىپ زار - زار يىغلىدىم، لېكىن ئۇلار پەرۋا قىلمىدى.
ئۇلار ئۇچۇپ مېنى بىر ئورمانغا ئېلىپ بېرىشتى. ئۇلار ئەس-
لىي ئىبلىس دېۋىنىڭ خوتۇنلىرى ئىكەن. ئىبلىس دېۋە ئا-
چىلىرىمنى ئېلىپ بارغان كۈندىن باشلاپ ئۇلارغا قارىماس
بولۇۋالغاچقا، ئۇلار ئاچىلىرىمدىن راينى قايىتۇرۇشقا ھەرىكەت
قىلىۋاتقانىكەن. شۇڭا، ئۇلار ئىبلىس دېۋە ئۇخلاپ قالغاندا،
خۇپىيانە چىقىپ مېنى ئىبلىس دېۋىنىڭ كۆزىگە كۆرسەتمەس-
لىك ئۈچۈن ئورمانلىققا ئەكەلگەنىكەن. ئۇلار ئىبلىس دېۋ-
ىنىڭ شىكايىتىنى قىلىپ:

— ئىبلىس ئۇخلاپ قالغاندا ئۇنىڭ ھەممە سېھىرلىرى
ئاجىزلاپ كېتىدۇ، بولمىسا ئۇنىڭدىن قۇتۇلۇش مۇمكىن
ئەمەس، — دېيىشىگە دەھشەتلىك قارا بوران چىقىپ،
كەينىدىنلا بىر قارا دېۋە پەيدا بولدى. ئۇ دېۋە ئۈچ قاغىنى
تۇتۇۋېلىپ:

— شۇنچە ۋاقىتتىن بېرى قىلغانلىرىڭلارنى كەچۈرگە-
نمىنىڭ گۇناھىغا سىرىمنى ئىنسانغا ئاشكارىلىدىڭلار، ئەمدى
ئۆزۈڭلارنىڭ جاجىسىنى تارتىسىلەر، — دەپ ئۇلارنى بىر
ئۈرۈپ، بىرىنى يولۋاس، بىرىنى دۆ، بىرىنى تورغا ئايلىاندۇرۇپ
قويدى. تورنى ئىككى دەرەخكە تارتتى، دۆنى بىر پۇۋلەپ تور-
غا چاپلاپ قويدى، يولۋاسنى قارانچۇق قىلدى. شۇ چاغدا ئۇ

ماڭا قاراپ:

— سەن مېنىڭ سىرىمنى بىلىپ بولدۇڭ. شۇڭا سەن —
دىن ماڭا ياخشىلىق كەلمەيدۇ. سىرىمنى بىلىپ قالغانلىقىڭ
ئۈچۈن سەنمۇ ئۆز جاجاڭنى تارت! — دەپ ماڭا قارىدى.
ئۈرگەندى، مەن ھەسەل ھەرىسىگە ئايلىنىپ قالدىم. مەن
ئۈچۈپ كەتمەكچى بولغانىدىم، ئۇ بىر پۈۋلەپ مېنى تورغا
چاپلاشتۇرۇپ قويدى. شۇنىڭدىن باشلاپ ئاشۇ توردا تۇردۇم.
قانچە كۈن تۇرغانلىقىمنى بىلمەيمەن. ئاشۇ كۈنى ھېلىقى دۆ
توردىن ئاجراپ مېنى يېيىشكە ھەرىكەت قىلدى. بۇنىڭدىن
ئېلىسىنىڭ ئۇخلاپ قالغانلىقىنى ھېس قىلدىم. مەنمۇ توردىن
قۇتۇلۇپ ئۈچۈپ كېتىشكە ھەرىكەت قىلدىم. مەن تەۋرىشىمگە
دۇنڭ ھەرىكىتى تېزلەشتى، ھەرقانچە قىلىپمۇ توردىن
ئاجراپ چىقالمىدىم. شۇ چاغدا مەن قورقۇپ يىغلاپ سالىدىم،
بىر چاغدا بىر ئادەمزاتنىڭ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ تېخىمۇ
نالە قىلىشقا باشلىدىم. قالغان ئىشلارنى ئۆزۈڭلار كۆر-
دۇڭلار، — دەپ كىچىك مەلىكە سۆزىنى تۈگىتىپتۇ.
ئوغلۇلار بۇ ئۈچ مەلىكىنىڭ ئەھۋالىنى بىلگەندىن كې-
يىن، ئۇلاردىن:

— ئەمدى سىلەر قانداق قىلماقچى؟ — دەپ سوراپتۇ.

قىزلار بىر - بىرىگە قارىشىپ، تەڭلا:

— سىلەر بىلەن بىرگە قايتىمىز، — دەپتۇ.

ئوغلۇلار قىزلارنى ئېلىپ خۇشال ھالدا يۇرتىغا قايتىد-
شىپتۇ. زۈمرەت شاھقا ئەڭگۈشتەرنى تاپشۇرۇپ بېرىپتۇ.
زۈمرەت شاھ ئەڭگۈشتەرنى كۆرۈپ چەكسىز خۇشاللىققا تو-
لۇپ، پۈتۈن يۇرتتا كاتتا توي قىلىپ، ئۈچ ئوغۇلنى تۆردە
ئولتۇرغۇزۇپتۇ. ئوغلۇلارنىڭ يېنىدا ئولتۇرغان ئۈچ مەلىكىنى
كۆرۈپ، نېمە ئەھۋال ئىكەنلىكىنى سوراپتۇ. ئوغلۇلار بولغان



ئەھۋالىنى زۇمرەت شاھقا سۆزلەپ بېرىپتۇ. زۇمرەت شاھ دەر-
 ھال ئالىپ شاھقا خەۋەرچى ماڭدۇرۇپتۇ. خەۋەرچى ئالىپ
 شاھقا بۇ خۇش خەۋەرنى يەتكۈزۈپتۇ. ئالىپ شاھ خەۋەرچىگە
 نۇرغۇن سۆيۈنچە بېرىپتۇ ۋە ئوردا ئىشلىرىنى ۋەزىرگە تاپ-
 شۇرۇپ، خەۋەرچى بىلەن بىرگە سەپەرگە چىقىپتۇ. ئۇ زۇمرەت
 شاھنىڭ مەملىكىتىگە كېلىپ كاتتا توي قىلىپ، ئۈچ قىزنى
 ئۈچ ئوغۇلغا نىكاھلاپ بېرىپتۇ. زۇمرەت شاھمۇ ئۆز ۋەدىسىدە-
 گە ئەمەل قىلىپ، تەختىنى ئۇلارغا ئۆتۈنۈپ بېرىپتۇ. كەنجى
 ئوغۇل پادىشاھ بوپتۇ. چوڭ ئاكىسى ئوڭ قول ۋەزىر، ئوتتۇ-
 رىنچى ئاكىسى سول قول ۋەزىر بولۇپ، يۇرتنى ئادىل
 سورايتۇ. خاسىيەتلىك ئەڭگۈشتەرنىڭ خىسلىتىدە بۇ يۇرت
 قايتا گۈللىنىپ، ئەل باياشات، خاتىرجەم ياشاشقا باشلاپتۇ.

بەختى غايىب

بۇرۇنقى زاماندا بىر سودىگەر بار ئىكەن. ئۇ يىراق بىر شەھەرگە سودىگەرچىلىك ئۈچۈن بېرىپ قايتىپ كېلىۋاتسا، يولدا ئادەمنىڭ قۇرۇپ كەتكەن بىر كالىسىنى دۈمىلاپ كېتىپ بارغۇدەك ۋە خۇددى تىرىك ئادەمدەك سۆزلەپ: « تىرىكىم قىر- رىق بىرنى ئۆلتۈرگەن، ئۆلۈكۈمۈ قىرىق بىرنى ئۆلتۈرىدۇ» دەيمىش.

سودىگەر جېنى يوق كالىنىڭ سۆزلىگەنلىكىنى كۆرۈپ ھەيران بولۇپ ئەتراپىغا قارىسا، ئادەم زاتى كۆرۈنمەپتۇ. ئۇ قولغا بىر تاشنى ئېلىپ ئارقىسىدىن ئاتقانكەن، تاش تەگ- كەن ھامان كالىلا ئىككى پارچە بولۇپ، دۈمىلاشتىن توختاپتۇ، لېكىن سۆزلەشتىن زادى توختىماپتۇ. كالىنىڭ ئىچىدىن چۈككەن بىر يىلان چىقىپ چاتقال ئارىسىغا كىرىپ كۆزدىن غايىب بوپتۇ. سودىگەر كالىنى ئېلىپ خۇرجۇنىغا سېلىپ قويۇپ، قېنى، ئۆلۈكۈڭنىڭ قىرىق بىرنى ئۆلتۈرگەنلىكىنى بىر كۆرەي، دەپ ئېتىغا غانجۇغلاپ يولغا راۋان بوپتۇ.

ئۇ بىرنەچچە كۈن يول مېڭىپ ئۆز ئۆيىگە يېتىپ كەپ- تۇ. خوتۇن - بالىلىرى بىلەن كۆرۈشۈپ كۆڭلى خاتىرجەم بولغان بولسىمۇ، ھېلىقى قۇرۇق كالىنىڭ: «ئۆلۈكۈمۈ قىر- رىق بىرنى ئۆلتۈرىدۇ» دېگەن سۆزىنىڭ تەكرارلىنىپ تۇرۇشى

سودىگەرنى بەك بىئارام قىپتۇ. ئۇ كالىنى ھاۋانچا بىلەن سوقۇپ ئۇندەك قىلىپ خالتىغا ئېلىپ ئاغزىنى مەھكەم بو- غۇپ قويسا، يەنە: «قىرىق بىرنى ئۆلتۈرمىەن» دېگەن زۇۋان كەپتىكەن، سودىگەرنىڭ ئاچچىقى كېلىپ خالتىنى تۆمۈر ساندۇققا سېلىپ، ساندۇقنى قۇلۇپلاپ قويۇپتۇ. ئىككى يىلدىن كېيىن سودىگەر كېسەل بولۇپ كېسىلىدىن ئۆرە بولالماي، بۇ دۇنيادىن ئاخىرەتكە سەپەر قىپتۇ. بالىلىرى سودىگەرنى يەر- لىكىدە قويۇپ، نەزىر - چىراغلىرىنى بېرىپ جامائەتنى ئۇ- زىتىپتۇ. سودىگەرنىڭ پەردە ئىچىدە بېقىپ چوڭ قىلغان سا- ھىبجامال يالغۇز قىزى بار ئىكەن. بۇ قىز بالاغەتكە يەتكەن بولسىمۇ، قىزغا نامەھرەمنىڭ كۆزى چۈشمىگەنكەن، قىزمۇ ئەر كىشىگە تىكىلىپ قارىمايدىغان يۈزى تۆۋەن، شەرم - ھا- يالىق بالا ئىكەن. قىز دادام بولسا، بۇ شەھەردە چوڭ سودى- گەر ئىدى، كۆپ كىشىلەر بىلەن ئېلىم - بېرىم قىلاتتى، كىملىرىدىن پۇل ئېلىشى بار، كىملىرىگە پۇل بېرىشى بار، خەت - چەكلىرىنى كۆرۈپ باقاي. دادامنىڭ خەققە پۇل بېرىشى بولسا بېرىپ تۈگىتەي، قىيامەتلىك قەرز بولۇپ قالمىسۇن. دادامنىڭ خەقتە پۇل ئېلىشى بولسا، تەلەپ قىلىپ ئالاي، دەپ ئويلاپ ساندۇقلىرىنى بىر - بىرلەپ ئېچىپ ئاختۇرۇپتۇ. بىر تۆمۈر ساندۇقنى ئېچىپ قارىسا، بىر خالتا تۇرغۇدەك. خالتىنى يې- شىپ باقسا، ئاپئاق ئۇندەك بىرنەرسە چىقىپتۇ. قىز نېمىلىد- كىنى بىلىش ئۈچۈن تىلىغا تەگكۈزۈپ باققانىكەن، قىزنىڭ بەدەنلىرى جۇغۇلداپ، كۆڭلى باشقىچە بولۇپ قاپتۇ. ئەجەب ئەسكى نەرسىكەن دەپ ئاچچىق ئۆستەڭگە تۆككەنكەن، «تە- رىكىم سەكسەن ئىككىنى ئۆلتۈرگەن، ئۆلۈكۈممۇ سەكسەن ئىككىنى ئۆلتۈرىدۇ» دېگەن زۇۋان چىقىپ، ئاق كۆپۈك بولۇپ ئېقىپ كېتىپتۇ.

ئىككى - ئۈچ ئاي ئۆتكەندىن كېيىن قىزنىڭ بۇرغىدا داغ چۈشۈپ، تاماق سىڭمەيدىغان بولۇپ، سېزىكىلىق ئالسىزلىق مەيدانلىرىنى ئاشكارا بويىتۇ. قىزنىڭ ئانىسى بۇ ئەھۋالنى رۇپ قىزىدىن كۈچىلاپ سورىغانىكەن، قىز تاپا - تەنىگە دىماي ھەقىقىي ئەھۋالنى ئېيتىپ يىغلاپتۇ. ئانىسى قىزىغا رەھىمى كېلىپ، بېشىمىزغا كەلگىنىنى كۆرەرمىز، دەپ بېسىد. قىپ قاپتۇ. توققۇز ئاي توققۇز كۈن ئۆتكەندە، قىز ئون تۆت كۈنلۈك تولۇن ئايدەك بىر ئوغۇل تۇغۇپتۇ. بالىغا «بەختىغا - يىب» دەپ ئىسىم قويۇپتۇ. بالا ناھايىتى شوخ ھەم چىرايلىق ئۆسۈپ چوڭ بويىتۇ. يەتتە ياشقا تولغاندا مەكتەپكە بېرىپتۇ، قىسقا ۋاقىت ئىچىدە نۇرغۇن بىلىم ئىگىلەپتۇ.

ئەمدى گەپنى پادىشاھنىڭ ئوردىسىدىن ئاڭلايلى:

بىر كۈنى بېلىقچىلار پادىشاھقا بىر دانە ئالتۇن بېلىق تەقدىم قىپتۇ. بېلىقنى چارباغدىكى كۆلگە قويۇپ بەرگەندە - كەن، بېلىق تىك بولۇپ، پادىشاھقا ئۈچ قېتىم تەزىم قىپتۇ، ئاندىن خۇددى ئادەمدەك سۆزلەپ:

— ئى پادىشاھى جاھان، ئۆمرىڭىز ئۇزۇن، دۆلىتىڭىز زىيادە بولسۇن، — دەپ يەنە بىر تەزىم قىلىپ، باشقا بىر لىقلارغا قوشۇلۇپ ئۆزۈپ كېتىپتۇ. پادىشاھ ناھايىتى خۇرسەن بولۇپ:

— خانىشلىرىم چارباغقا چىقىپ ئالتۇن بېلىقنى تاماشا قىلسۇن، — دەپ ئەمر قىپتۇ.

پادىشاھنىڭ قىرىق بىر خانىشى قىرىق بىر مەپىگە ئولتۇرۇپ چارباغقا كېلىپ ئالتۇن بېلىقنى كۆرگەنىكەن، ئالتۇن - بېلىق پادىشاھقا قانداق ھۆرمەت بىلدۈرگەن بولسا، خانىشلىرىمىمۇ شۇنداق ھۆرمەت بىلدۈرۈپتۇ. پادىشاھنىڭ چوڭ خاندانى شى ئېرىگە سادىق كۆرۈنۈش ئۈچۈن:

— ۋىيەي، ناۋادا بۇ بېلىق ئەركەك بولغان بولسا، نا-
مەھرەم بولمامدۇ، — دەپ يۈزىنى يېپىۋاپتۇ. بېلىق شۇ ھامان
قورسقىنى كۈنگە تىكلەپ، سۇدا ئوڭدا بولۇپ لەيلەپ قاپتۇ.
پادشاھ يېرىم جان بولۇپ لەيلەپ قالغان ئالتۇن بېلىقنى
كۆرۈپ شەھەردىكى بارلىق تېۋىپ — ھەكىملەرنى چاقىرتىپ:
— ئالتۇن بېلىقنىڭ كېسىلىنى داۋالاڭلار، — دەپ ئەمر
قىپتۇ.

ھەكىملەر ئالتۇن بېلىقنىڭ كېسىلىنى تاپالماي دورا
قىلالماپتۇ. پادشاھ شەھەردىكى دانىشمەن — ئۆلىمالارنى
ئوردىغا يىغىپ:

— ئالتۇن بېلىقنىڭ يېرىم جان بولۇپ قېلىشنىڭ سەۋەبى-
نى تېپىپ دورا قىلىڭلار، مۇشۇ ئىشنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالمى-
غان تېۋىپ — ھەكىم ۋە دانىشمەن — ئۆلىمالارنىڭ ھەممىسى-
نىڭ كاللىسىنى ئالمەن! — دەپ ئەمر قىپتۇ. دانىشمەنلەر:

— ئۈچ كۈن مۆھلەت بەرسىلە، كىتاب كۆرۈپ ئىزدەنەي-
لى، ئەگەر ئۈچ كۈنگىچە سەۋەبىنى تاپالمايساق ئالىي ھۆكۈملى-
رىگە بىز رازى، — دەپ تىلخەت بېرىپ، كېچە — كۈندۈز
كىتابتىن ئىزدىگەن بولسىمۇ، سەۋەبىنى تاپالماپتۇ. ئۇلار
خوتۇن — بالىلىرى بىلەن رازىلىق ئېلىشىپ، يىغا — زار بى-
لەن پادشاھنىڭ ئالدىغا مېڭىپتۇ.

ئۇلارنىڭ ئارىسىدا بەختى غايىبى ئوقۇتۇۋاتقان موللاممۇ
بار ئىكەن. موللام تالىپلاردىن رازىلىق سورىغانىكەن، بەختى
غايىب ۋەقەنى سوراپتۇ. موللام ئالتۇن بېلىقنىڭ ھېكايىسىنى
سۆزلەپ بېرىپتۇ. بەختى غايىب:

— موللام، غەم قىلماي خاتىرجەم بېرىپ پادشاھقا
مەلۇم قىلسىلا، سەۋەبىنى ئۆزۈم دەپ بېرەي، — دەپتۇ.
موللامنىڭ كۆڭلى ئورنىغا چۈشۈپ، بەختى غايىبىنى ئەگەشتۈرۈپ

ئوردىغا كەپتۇ، ئۇ پادىشاھنىڭ ئالدىغا كىرىپ: — سەۋەبىنى بىلىدىغان بىرىنى ئەكەلدىم،

قىلغانىكەن پادىشاھنىڭ
شاھ ئىجازەت
رىپتۇ. بالا شاھنىڭ
ئالدىغا كىرىپتۇ.
پادىشاھ بالىغا
قاراپ:

— ئوغلۇم،
ئالتۇنبىلىق نېمە
ئۈچۈن يېرىم جان
بولۇپ قالدى ؟ —
دەپ سوراپتۇ. بەخ-
تى غايىب:

— بۇنىڭ سە-
ۋەبىنى دېيىشكە
بېشىمدىن قورقۇ-
مەن، گۇناھىمدىن
ئۆتسىلە ئاندىن دەپ
بېرەي، — دەپ
يەرگە قاراپ تۇرۇپ-
تۇ. پادىشاھ:

— ھەرقانداق
گۇناھىڭ بولسا ئۆت-
تۈم، سەۋەبىنى سۆز-
لە، — دەپتىكەن،
بەختى غايىب:



— پادشاھىئالەم، ئالتۇنبېلىقنىڭ بىتابلىق سەۋەبىنى
ھازىر ئېيتايىمۇ ياكى پىنھان يەردە ئېيتايىمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.
— ئىختىيار ئۆزۈڭدە، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ پادشاھ.
بەختى غايىب:

— ئۇنداق بولسا، خالىراق جايدا ئېيتقىنىم تۈزۈك، —
دەپتىكەن، پادشاھ ئوردا ئەھلىنى تارقىلىشقا ئەمر قىپتۇ.
بەختى غايىب پادشاھقا مۇنداق دەپتۇ:

— قىرىق بىر نەپەر خانىش ئالتۇنبېلىقنى تاماشا قىلىش
ئۈچۈن چارباغقا كىرىپ كۆلنىڭ لېۋىگە كەلگەندە، ئالتۇنبې-
لىق ئۆزلىرىگە قانداق ھۆرمەت بىلدۈرگەن بولسا، خانىشلار-
غىمۇ شۇنداق ھۆرمەت بىلدۈرگەن. چوڭ خانىش: «بېلىق ئەر-
كەك بولسا نامەھرەم بولىدۇ» دەپ يۈزىنى يىپىۋالغانىكەن، بۇ
ئىش ئالتۇنبېلىققا ئار كېلىپ بىتاب بولۇپ قاپتۇ. چۈنكى،
قىرىق بىر نەپەر خانىشنىڭ ھۇجرىسىدا قىرىق بىر نەپەر ئا-
يال خىزمەتكار بار ئىكەن، ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئايالچە ياسى-
نىۋالغان ئەر ئىكەن. ئالتۇنبېلىق، بۇلار كېچە - كۈندۈز خا-
نىشلار بىلەن بىللە يېتىپ - قوپۇپ يۈرسە نامەھرەم بولماي-
دۇيۇ، مېنىڭ جامالىمنى بىر نۆۋەت كۆرگەنگە نامەھرەم
بولامدۇ؟ دەپ، شۇ خاپىلىقتا كېسەل بولۇپ قاپتۇ، — دەپتە-
كەن، پادشاھ تېرىكىپ يېرىلغۇدەك بولۇپ:

— ئەي بالا، مۇشۇ گېپىڭ راستمۇ؟ ئەگەر گېپىڭ يالغان
چىقىپ قالسا، بەرگەن ۋەدەمنىمۇ بىكار قىلىپ بېشىڭنى ئا-
لىمەن! — دەپتۇ. بەختى غايىب ئورنىدىن تۇرۇپ:

— پادشاھىئالەم، قىرىق بىر نەپەر خانىشنىڭ يېنىدىكى
قىرىق بىر نەپەر ئايالچە ياسىنىۋالغان خىزمەتكارنىڭ ئەر ئى-
كەنلىكىنى كۆرسىتىپ بېرەلمىسەم، ئالىي ھۆكۈملىرىگە جې-

نېم پىدا بولسۇن، ئەگەر دېگەنلىرىم راست بولسا ئايالى
ئىلتىپاتلىرىدىن ئۈمىدۋارمەن، — دەيتىكەن، — پادىشاھ.

— مېنىڭ تۈزۈمنى يەپ، تۈزلۈقۇمنى چاققان قىزىق بولغان
نەپەر تۈزكۈرنى كۆزۈمگە كۆرسەتسەڭ، پادىشاھلىق تاجى بولغۇچى
تىمنى ساڭا ئۆتكۈزۈپ بېرىپ، ئۆزۈم تەركىدۇنيا بولغايىمەن
قايسى يول بىلەن كۆرسىتىش مۇۋاپىق بولسا، شۇ يول بىلەن
ئىش باشلا، — دەپتۇ. بەختى غايىب ئۆزىنىڭ پىلانى بويىچە
چارباغقا كىرىدىغان دەرۋازىنىڭ ئالدىنى توغرىسىغا توسىدىغان
ئىككى گەز كەڭلىكتە، بىر گەز چوڭقۇرلۇقتا ئۆستەڭ چاپتۇ.
رۇپ، سۇغا توشقۇزغاندىن كېيىن پادىشاھنىڭ ئالدىغا كىرىپ:

— ئەمىرلىرىگە بىنائەن تەييارلىق پۈتتى. ئەمدى قىرىق
بىر نەپەر خانىش بىلەن قىرىق بىر نەپەر ئايال خىزمەتكارنى
چارباغقا كىرىشكە ئەمىر قىلغايلا، — دەپتۇ. پادىشاھ شۇ بو-
يىچە يارلىق چۈشۈرۈپتۇ، ئۆزى راۋاققا چىقىپ كۆزىتىپ ئول-
تۇرۇپتۇ. خانىشلار بىلەن ئايال خىزمەتكارلار مەپىگە ئولتۇ-
رۇپ، چارباغ دەرۋازىسىنىڭ ئالدىغا كەپتۇ. ئۇلار كۆۋرۈكى
يوق ئۆستەڭ يېنىدا قىلىچ ئېسىپ تۇرغان ناتونۇش بەختى
غايىبىنى كۆرۈپ ھەيران بولۇپ تۇرۇشىغا، بەختى غايىب:

— ھازىر سىلەرگە پادىشاھنىڭ يارلىقىنى يەتكۈزۈمەن،
ھەممىڭلار مەپىدىن چۈشۈڭلار! — دەپتۇ. ھەربىر مەپىدىن
بېشىغا رومال سالغان، يۈزىگە چۈمبەل تارتقان ئىككى نە-
پەردىن ئايال چىقىپتۇ. بەختى غايىب:

— ھەممىڭلار ئۆستەڭدىن سەكرەپ ئۆتۈڭلار، — دەپتۇ.
كەن، قىرىق بىر نەپەر ئايالچە ياسانغانلار ئارقا - ئارقىدىن
سەكرەپ ئۆتۈپتۇ. قالغان قىرىق بىر نەپەر ئايال ئۆستەڭنى
ياقلاپ يۈگۈرۈپ زادى ئۆتەلمەپتۇ.

بەختى غايىب قىلىچىنى يالغىچلاپ كېلىپ، ئۆستەڭدىن سەكرەپ ئۆتكەن قىرىق بىر نەپەر «ئايال»نى راۋاقتىڭ تۇۋىگە ھەيدەپ كېلىپ، كىيىم - كېچەكلىرىنى سالدۇرغانىكەن، ھەممىسى ئايالچە ياسىنىۋالغان يىگىرمە بەش ياشلىق يىگىت - لەر ئىكەن. پادىشاھ بۇلارنى كۆرۈپ ھوشىدىن كېتىپ، بىر ھازادىن كېيىن ھوشىغا كەپتۇ - دە، قىرىق بىر نەپەر خوتۇ - نى قىرىق بىر ئاساۋ ئايغىرنىڭ قۇيرۇقىغا باغلاپ چۆلگە ھەيدىۋېتىشكە، قىرىق بىر نەپەر خىزمەتكارنى زىندانغا تاشلاشقا ئەمر قىپتۇ. ئاندىن ۋەزىر - ۋەزىرلەر بىلەن يۇرت چوڭلىرىنى يىغىپ، ئۇلارغا ئۆز ۋەدىسىگە ئاساسەن پادىشاھ - لىق تاجۇ تەختىنى بەختى غايىبقا ئۆتكۈزۈپ بەرگەنلىكىنى جاكارلاپتۇ. ئۆزى خىلۋەت ئۆيدە ئارام ئېلىپ، ئىبادەتكە مەش - غۇل بوپتۇ. شۇنىڭ بىلەن سانسىز ئۆلىما، ئاخۇن - ئەشرەپ - لەر، تېۋىپ - ھۆكۈمالار، مۇنەججىملەر، موللاملار ئۆلۈمدىن قۇتۇلۇپ قاپتۇ.

شەھەر خەلقى بەختى غايىبىنى مۇبارەكلەپ، ئىززەت - ئىكرام بىلەن بېشىغا تاج كىيدۈرۈپ تەخت ئۈستىگە ئولتۇر - غۇزۇپ، ئىتائەت كەمىرىنى بېلىگە باغلاپتۇ. بەختى غايىب پا - دىشاھ بولغاندىن كېيىن، بۇرۇندىن ئادەت بولۇپ كەلگەن: «بىر ئەرگە قىرىق خوتۇن راۋا» دەيدىغان پەتىۋانى ئەمەلدىن قالدۇرۇپ، بىر ئەر بىر خوتۇن ئېلىشنى قانۇنلاشتۇرۇپتۇ. شاھ ئوردىسىدا ئادالەت كۈندىن - كۈنگە ئەمەلگە ئېشىپ، خەلقنىڭ ھاياتى خاتىرجەملىككە ئېرىشىپتۇ. خەلق يېڭى پادىشاھتىن رازى بوپتۇ.

مەلىكە نۇر جامال

قەدىم زاماندا چىن مەملىكىتىدە مەھمۇد ئىسىملىك بىر پادىشاھ ئۆتكەنىكەن. ئۇنىڭ داڭقى ئالەمگە پۇر كەتكەن، ئېلىدە ئىلىم - مەرپەت راۋاجلانغانىكەن. شاھ ئادىل بولۇپ، پۇقرالارنىڭ ئەمىنلىكى ۋە پاراغىتىنى كۆزلەيدىكەن، شۇڭا بۇ ئەلنىڭ پۇقرالىرى ئۆز شاھىدىن مەمنۇن ئىكەن.

بىر كۈنى پادىشاھ ۋەزىرىنى چاقىرتىپتۇ. ۋەزىر كېلىپ: — ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم كېرەملىك شاھىم، مۇبارەك دىللىرى نېمىنى خالايدىكى؟ كەمىنە سادىقلىرى ھۇزۇرلىرىدا ئەمىرلىرىگە ئىنتىزارمەن، — دەپتۇ.

— دىلىم شىكار قىلىشنى خالايدۇ. ئوۋ ئوۋلاپ، جاڭگاللىرىنى سەيلە قىلىپ، كۆڭۈل ئېچىپ كەلمەكچىمەن، شۇڭا بىر ئايلىق شىكار تەييارلىقىغا تۇتۇش قىلىنسۇن، ئۈچ كۈندىن كېيىن يولغا چىقىمىز، — دەپ ئەمر قىپتۇ شاھ.

— جانابىي شاھىم، بۇيرۇقلىرىنى بەجا كەلتۈرىمەن، — دەپتۇ ۋەزىر.

مۆھلەت پۈتكەندىن كېيىن مەھمۇد شاھ بىلەن ۋەزىر - ۋۇزىرلىرى، ئاكابىر - ئەشرەپلىرى، سەردار - لەشكەرلىرى بولۇپ مىڭ ئادەم قورال - ياراغ، ئوزۇق - تۈلۈك، چېدىر - بارگاھلىرىنى ئېلىپ، داقا - دۇمباقلىرىنى چېلىپ زور ھەيۋەت

بىلەن يولغا چىقىپتۇ. ئۇلار چۆل - جەزىرىلەردە بىرنەچچە كۈن يۈرگەندىن كېيىن بىر جايغا يېتىپ كەپتۇ. بۇ جاينىڭ بىر تەرىپى تاغ، تاغ باغرى بۈك ئورمانلىق، چوڭ - كىچىك كۆللەرنىڭ ئەتراپى يېشىللىق بىلەن قاپلانغان خۇش ھاۋالىق ئىكەن. ئەمما، بۇ جاينىڭ ھايۋانلىرى بەكمۇ سەزگۈر بولغاچقا، دەبدەبە بىلەن كېلىۋاتقان ئادەملەرنى كۆرۈپ دەرھال جەم بوپتۇ - دە، ئۆز شاھىنىڭ ئەمرىنى ئاڭلاپتۇ. ھايۋانلار پادىشاھى ئۇلارغا:

— تۆت پۇتلۇقلار ۋە ئۇچالايدىغانلار ئورمان ئارىلاپ تاغ ئارىسىغا قېچىڭلار، ئۇچالمايدىغانلار بىلەن تېز ماڭالمايدىغانلار ئورمانلىققا مەھكەم يوشۇرۇنۇڭلار. بىز مۇشۇ چارە بىلەن بەرداشلىق بەرسەك، شىكارچىلار زېرىكىپ يېنىپ كېتىدۇ، ئاندىن كېيىن بىز يەنە قايتىپ كېلىپ خاتىرجەم ياشايدۇ، — دەپتۇ.

شىكارچىلار چېدىر - بارگاھلىرىنى تىكىپ بولغاندىن كېيىن شىكارنى باشلاپتۇ. قارىسا، بۇ يەردە بىرەر ھايۋاننىڭ قارىسىمۇ يوقمىش. ئىت ۋە تايغانلارمۇ ھېچ نەرسە تاپالماي تاغقا قاراپ ھاۋشىپتۇ. مەرگەنلەر قۇشقاچ، قاغىلارغا بىرنەچچە قېتىم ئوقيا ئۈزگەن بولسىمۇ، زادىلا تەڭكۈزەلمەپتۇ. تەرەپ - تەرەپكە چېپىشىپ غەنىمەتكە ئېرىشەلمىگەن شىكارچىلار ناھايىتى پەرىشان بوپتۇ. شۇنچە ياخشى جاڭگالدىن بىرەر سەيياتقا ئېرىشەلمىگەنلىكىگە خاپا بولغان پادىشاھ ئورمانلىقنى بىر ئايغا يېقىن قاتتىق مۇھاسىرىگە ئالغان بولسىمۇ، ھېچنەمگە ئېرىشەلمەپتۇ ۋە ئوزۇق - تۈلۈك تۈگەپ قالغانغا، ئىلاجسىز قايتىشقا مەجبۇر بوپتۇ. شۇنچە كۆپ شىكارغا چىقىپ بۈگۈنكىدەك ئائۇمىد بولۇپ باقمىغان پادىشاھ ئىنتايىن مەيۈسلىنىپتۇ. شەھەرگە يېرىم كۈنلۈك يول قالغاندا

ئۆزىنى ئىس - تۈتەك ئىچىدە قالغاندەك ھېس قىپتۇ ۋە ئې - سىنى يىغىپ:

— ئەي مۇبارەك شاھىئالەم، ئەمىرلىرىنى بېشىم بىلەن ئورۇنداپ، ئۆزلىرىنى مەمنۇن قىلغايىمەن. ئىجازەت بولسا، ئۆزلىرىدىن مۆھلەت سورايمەن، — دەپتۇ.
— بوپتۇ، قىرىق كۈنلۈك مۆھلەت بېرىمەن، — دەپتۇ پادىشاھ.

پادىشاھ ئوردىغا كەلگەندىن كېيىن، تەختتە ئولتۇرۇپ سەلتەنەت ئىشلىرى بىلەن بوپتۇ. ھەرقايسى ئەمەلدارلار ئۆز ئىشىغا مەشغۇل بولۇشۇپتۇ. بىچارە ۋەزىرنىڭ كۆزىدىن نەم، بېشىدىن غەم كەتمەپتۇ. شىكاردىن كېلىپلا ئارامۇ ئالماي، غىزامۇ يېمەي، بار كىتابلارنى جەملەپ كۆرۈشكە كىرىشىپ كېتىپتۇ. قاغا تىلىغا ئائىت بىرەر كىتاب چىقىپ قالسا ئە - جەب ئەمەس، دەپ ئۇ -



مىد قىپتۇ. بەختىگە قارشى ئۇ ھەقتە بىر جۈملە سۆزمۇ تاپالماپ - تۇ. مۆھلەت ۋاقتى يې - قىنلاشقانسېرى بىچارە ۋەزىرنىڭ ھەرىكىتى جىددىيلىشىپ، روھى تېخىمۇ چۈشۈپتۇ.

شۇنداق قىلىپ، ۋەزىر كۈندىن - كۈنگە ياداپ، بىر تېرە - بىر ئۈستىخان بولۇپ قاپ - تۇ. خوتۇن - بالىلىرى

تاماق ئەكرىسە، يېمىگەننىڭ ئۈستىگە چېچىلىپتۇ، ئۇلار ئەھۋالنى سوراڭقا تېخىمۇ يېتىنالمىپتۇ. خوتۇنى بىلەن قىزى قىزى ۋەزىرىدىنمۇ بەكرەك پەرىشان بوپتۇ.

ۋەزىر ئاق كۆڭۈل، پۇقراپەرۋەر ئادەم بولغاچقا، پۇقرىنى ئۇنى ياخشى كۆرىدىكەن. ۋەزىرنىڭ پەرىشانلىقىنى ئاڭلىغان خەلق ئۇنىڭغا ئىچ ئاغرىتىپ، ۋەزىرئەزەمنىڭ مۈشكۈلىنىڭ ئاسان بولۇشى ئۈچۈن دۇئا قىلىشىپتۇ. ۋەزىر بولسا، ئاخىردىن غا بېرىپ ھاياتىدىنمۇ ئۈمىد ئۈزۈش دەرىجىسىگە يېتىپتۇ. ئەمدى گەپنى شاھتىن ئاڭلايلى:

مەھمۇد شاھنىڭ دۇنيالىقتا بىر ئوغۇل، بىر قىزى بار ئىكەن. بۇ پەرزەنتلەر ئەقىل - ئىدراك، ئىلىم - مەرىپەت، ھۈنەر - سەنئەت، لەشكەرىي ئىلىمدە ۋە ئەدەب - ئەخلاق جەھەتلەردە كامالەتكە يەتكەن بولۇپ، مۇنداق ئوغۇل - قىزلار كەم تېپىلىدىكەن. ئوغلىنىڭ ئىسمى شاھزادە قەيسەر بولۇپ، شىجائەتلىك، باتۇر ئىكەنكى، جەڭلەردە دۈشمەنلەرنى يەر بىلەن يەكسان قىلىۋېتىدىكەن، نى - نى پالۋانلار ئۇنىڭغا تەڭ كې - لەلمەيدىكەن، بىراق ئۇ ئۆزىنىڭ بۇ ئۈستۈنلۈكىگە قىلچىمۇ تەمەننا قويمىدىكەن، ھەمىشە خەلقنىڭ ئامانلىقىنى ۋە پاراغدىن تىنى ئويلايدىكەن. مەھمۇد شاھ ئوغلىدىن مەمنۇن ۋە رازى ئىكەن، چۈنكى، ئوغلى دادىسىنىڭ ئەمرىنى جان - دىل بىلەن ئىجرا قىلىدىكەن. چوڭلارغا ھۆرمەت، كىچىكلەرگە شەپقەت قىلىپ، ھەممە ئادەمنىڭ ھال - ئەزىزىنى ئاڭلاپ، قۇدرىتى يەت - كەنلىرىنى ھەل قىلىپ، زۆرۈرلىرىنى پادىشاھقا يەتكۈزىدىكەن.

شاھنىڭ قىزى گۈزەل ۋە چېۋەر، كۆڭلى يۇمشاق، ئاقىل قىز بولۇپ، شۇ ئىقلىمنىڭ تامامى قىزلىرىغا نەمۇنە ئىكەن، ئاللا بارلىق ئالىي خىسلەتلەرنى بۇ قىزدىن ئايىمىغانىكەن. ئۇ مەكتەپلەردە ئۇستازلىرى ئالدىدا ئىناۋەتلىك، ساۋاقلاردا ئەلا

ئىكەن. ئۆزىنىڭ ئائىلىسىنىڭ شانۇ شەۋكىتىگە ھەرگىزمۇ تەمەننا ئەيلىمەيدىكەن، كىيىرىدىن، ھەسەتتىن، رىيادىن ۋە باشقا ناچار ئەخلاقىلاردىن خالىي ئىكەن. قىزنىڭ قەلبى مەرد - پەت گۈلزارىدىن نۇرلانغاچ، تۈرلۈك پەنلەردە يېتۈك ئالىم بولۇپلا قالماي، يەنە ئۇستا مەرگەن ئىكەن. ئۇ ئوقىياسى بىلەن مۇئەللەقتىكى ئۇچار قۇشلارنى ئېتىپ چۈشۈرەلەيدىكەن، قىلىچ بىلەن دەل - دەرەخلەرنى ئۈزەلەيدىكەن. ئۇنىڭ ئۇزۇن قارا چاچلىرى تۈن قاراڭغۇسىنى ئەسلەتسە، يۈزى تولۇن ئاينى ئەسلىتىدىكەن. قىيغان قەلەمگە ئوخشاش قاشلىرى ئاستىدا خۇددى خوتەن ئاھۇلىرىنىڭكىدەك مېھىر - شەپقەتلىك كۆز - لىرى بەرق ئورۇپ تۇرىدىكەن، كىرىپكىلىرى بۇ كۆزلەرنى مۇھاپىزەت قىلىشتا قاراۋۇلنىڭ ئۆزى ئىكەن، ھەرقانداق ئادەم بۇ گۈزەل چىرايغا نەزەر قىلسا، ھەربىر تال كىرىپىك ئوقيا بولۇپ ئېتىلىپ چىقىپ يۈرەككە سانجىلىدىكەن - دە، ئىشقا بالاسىغا مۇپتىلا قىلىدىكەن. ئوڭ مەڭزىدىكى بىر دانە قارا خال جامالىغا ھۆسن بېغىشلاپ تۇرىدىكەن، لاتاپەت بىلەن مېڭىشى تاۋۇسلارنىمۇ خىجىل قىلىدىكەن. بۇ قىزنىڭ ئىسمى نۇرجامال ئىكەن. ۋەزىرىنىڭ بىر قىزى بار بولۇپ، ھۆسن - جامالدا نۇرجامالغا تەڭ كېلىدىكەن. ئۇلار بىللە ئۆتىدىكەن. ئەمدى گەپنى ۋەزىرىنىڭ زەئىپ ھالىغا قايتۇرۇپ كېلەيلى: ۋەزىرىنىڭ مۆھلەت ۋاقتىغا بىر كۈنلا قاپتۇ. ئىشنىڭ ئاخىرقى چېكىگە يەتكەنلىكىنى بىلگەن قىز ئانىسىنىڭ قېشىغا كىرىپتۇ ۋە:

— ئانا، بۈگۈن قىرىق كۈنگە يېقىنلاشتى، بىچارە دادام تىنىم تاپماي كىتاب ۋاراقلايدۇ، ھەرىكىتى گويا ئەقىلىدىن ئازغان ئادەمدەك كۆرۈنۈۋاتىدۇ. دادامدا ئەزەلدىن مۇنداق ھالەت ۋە ئادەت كۆرۈنمىگەنىدى، ئەمدى بىر ئامال قىلمىساق بولمىدى،

تاقەتنىڭ چېكى پۈتتى، سەۋەبىنى بىلمىسەك بولماس، دەپ ئىلتىجا قىپتۇ.

— جېنىم بالام، مېنىڭ قايغۇلىرىم داداڭنىڭكىدىن ئېشىپ چۈشەي دەپ قالدى. بۈگۈن ھەرنە قىلىپ ئىشنىڭ تېكى تەكتىنى بىلەيلى، بولمىسا پۈتۈن ئائىلىمىز ئۆز يۆلەنچۈكىدىن ئايرىلىدۇ، — دەپ ياش تۆكۈپتۇ ئانا. ئانا — بالا ئىكەن كىسى ۋەزىرىنىڭ ئالدىغا كىرىپتۇ. قىزى شۇنداق دەپتۇ:

— مېھرىبان دادا، سىلى بىزدىن خۇپىيانە تۇتۇپ كەلدىلە، پەرىشان ھالەتلىرىدىن بىلىپ تۇرۇپتىمىز، روھىي ئالەملىرىگە ئېغىر كۈلپەت بۆسۈپ كىرىپ، ۋۇجۇدلىرىنى ئىنتايىن بىئارام قىلىۋاتىدۇ. ئۆزلىرى ئىشەنمەيلا، مانا ھازىر ۋۇجۇدلىرى زەئىپلىشىپ، بىر تېرە — بىر ئۈستىخان بولۇپ قالدىلا. شۇنچە كۈنلەردىن بېرى كەمىنە قىزلىرى ۋە بىچارە ئانام مىڭ ئۆلۈپ — مىڭ تىرىلىپ، سىلىنىڭ دەرلىرىدە كۆيدۇق. ئەگەر بىزگە مېھىر — شەپقەتلىرى تۈگەپ كەتمىگەن بولسا، بىزنى ئاياش، ئۆزلىرىنى ئاسراش يۈزىسىدىن ئىشنىڭ سىرىنى بىزگە مەلۇم قىلغايلا، مەن سىرنى بىلمىسەم قاشلىرىدىن يانماسەن. مەن گەرچە قىز بولساممۇ، باشلىرىغا كۈن چۈشكەندە دەرلىرىگە دەرمان، ۋۇجۇدلىرىغا قالدقان بولالامدەن سام، پەرزەنتلىك بۇرچۇمنى قانداق ئادا قىلىمەن؟! بىز ئۆزلىرىنىڭ بىر ئېغىز سۆزلىرىگە تەقەززامىز.

ۋەزىر قىزىنىڭ سۆزىدىن تەسىرلىنىپتۇ ۋە بولغان ئىشنى ئۆز ئەينى دەپتۇ — دە، يىغلاپ كېتىپتۇ. قىز ئاھ ئۇرۇپ ئۆزىنى دادىسىنىڭ ئۈستىگە تاشلاپتۇ، كېيىن ئېسىنى يىغىپ دەپتۇ:

— مېھرىبان دادا، ئەھۋالدىن بىزنى بۇرۇنراق ۋاقىپلاندۇرغان بولسىلا، مۇنچىلىك مۈشكۈلچىلىك بولماس ئىدى.

بىزمۇ بالا بولغاندىن كېيىن ئامال ئىزدەپ كۆرەر ئىدۇق،
دەردلىرىنىڭ دەرمانى بولۇپ قالسا ئەجەب ئەمەس ئىدى. ھې-
لىھەم ئىزدىنىپ كۆرەيلى.

شۇ ئەسنادا بىركىم ئىشىك قىقىپتۇ. قىز نۇرجامالنىڭ
كەلگەنلىكىنى ھېس قىلىپ دادىسى بىلەن خوشلىشىپتۇ.
ئۇلار كۈندە مەكتەپكە بىللە بارىدىكەن. نۇرجامال دوستىنىڭ
چىرايىدىكى پەرىشانلىقنى كۆرۈپ:

— جېنىم دوستۇم، چىرايىڭدىن پەرىشانلىق چىقىپ تۇ-
رىدۇ، ئۆيىدە بىرەر ھادىسە بولدىمۇ، نېمە؟ — دەپ سوراپتۇ.
— بىرەر ئەھۋال يۈز بەرمىدى، ئۆزۈمنىڭ بىر ئاز تاۋىم
يوق، — دەپتۇ قىز.

— مەندىن ھېچنېمىنى يوشۇرمايتتىڭ، بۈگۈن نېمە ئۇ-
چۈن مەندىن سىر تۇتسىەن؟ ئەگەر مېنى ھەقىقىي دوستۇڭ
دېسەڭ، ئۆز پەرىشانلىقىڭغا مېنى شېرىك قىلىشىڭ كېرەك، —
دەپتۇ نۇرجامال. ۋەزىرىنىڭ قىزى ئاخىر ئەھۋالنى بىر -
بىرلەپ بايان قىلىپ بېرىپتۇ.

— شۇنچىلىك ئىش ئۈچۈن مۇنچىۋالا مۈشكۈلچىلىك
تارتىشنىڭ ھاجىتى يوق ئىدى. سەن ۋەزىرگەزەمگە دېگىن، پا-
دشاھقا: «قاغا ئەرنى ئەر قىلغانمۇ خوتۇن، ئەرنى يەر قىلغان-
مۇ خوتۇن، دېدى» دېسۇن، يەنە سەۋەبىنى سورىسا: «ئەر كى-
شىنىڭ خاتىرجەملىكى، ئەقىل - پاراسىتىنىڭ جارى بولۇ-
شى، ئىل - يۇرت ئالدىدا ئىززەت - ئىناۋەتلىك، بەخت -
ئىقباللىق بولۇشى شۇ ئەرنىڭ خوتۇنىنىڭ ھوشيار، پەم -
پاراسەتلىك، ئىنساپ - دىيانەتلىك بولۇشى بىلەن مۇناسىۋەت-
لىك بولىدۇ» دەپ جاۋاب بەرسۇن. «بۇ جاۋابنى نەدىن تاپ-
تىڭ؟» دەپ سورىسا، تارتىنماي: «جانابلىرىنىڭ قىزى مەلىكە
نۇرجامال ئېيتىپ بەردى» دەپ راستىنى دېسۇن، — دەپتۇ

نۇر جامال.

ۋەزىرنىڭ قىزى دادىسىنىڭ قېشىغا كىرىپ سەلىمىنىڭ پىكرىنى بىرمۇبىر يەتكۈزۈپتۇ. ۋەزىر نۇر جامالنىڭ جاۋابىغا ئانچە ئېرەن قىلماي، ئۆزلۈكسىز كىتاب كۆرۈپتۇ. ئەسلىي ئەتىگەن ۋەزىرنىڭ ئۆيى گويا مۇسبەت تۈسىنى ئاپتۇ، پۈتۈن ئائىلە تاۋابىئاتلىرى ئۆكسۈپ يىغلاپ، خۇدادىن ئامانلىق تىلەپتۇ. ۋەزىر يىغا - زار ئىچىدە ئائىلىسىدىكىلەر بىلەن خوشلىشىپتۇ. ئۇنىڭ كۆزى قاراڭغۇلىشىپ، ئۆزىنىڭ شاھ ئالدىغا قايسى تەرزىدە كەلگەنلىكىنىمۇ سەزمەپتۇ.

— ئەي ۋەزىر، مۆھلەت توشتى، — دەپتۇ پادىشاھ. ۋەزىر ئۆزىنى ئاران - ئاران تۇتۇۋېلىپ پادىشاھقا قاراپ تۇ ۋە لايىق جاۋاب تاپالمىغانلىقىنى ئېيتماقچى بولۇپتۇ، لېكىن جان ھەلقۇمغا كەلگەن مىنۇتتا نۇر جامال مەلىكىنىڭ ئېيتقانلىرى ئېسىگە كېلىپ، شۇ بويىچە جاۋاب بېرىپتۇ. — بۇ جاۋابىنى نەدىن تاپتىڭ؟ كىم ئېيتىپ بەردى؟ — دەپ سوراپتۇ پادىشاھ. ۋەزىر راستىنى دەپتۇ. شاھ بىر مەھەل ئويلىنىپتۇ، ئاندىن:

— كەچۈردۈم، ئەقىدە - ئىخلاسىڭنى كۈچەيتىپ، ھوش - يارلىق بىلەن خىزمىتىڭگە مەشغۇل بول ! — دەپتۇ. ۋەزىر شاھ ئالدىدا جېنىنى خۇددى قولىدا تۇتۇپ چىققان. دەك قايتىپ چىقىپتۇ. ۋەزىرنىڭ ئۆيى خۇشاللىققا چۆمۈپتۇ. پادىشاھ قىزىنىڭ سۆزىنى قايتا - قايتا ئويلاپتۇ، ئويلىغانسېرى غەزىپى تېشىپتۇ. «ئۇنىڭچە ئاياللار ھەممىگە قادىر ئىمىش، ئەگەر ئاياللار بولمىسا، ئەرلەر ھېچنەمگە يارماس. مىش. خوش، مەن سېنىڭ لەۋزىڭگە يارىشا ئۆزۈڭنى شۇنداق بىر تەقدىرگە گىرىپتار قىلايىكى، نادانلارچە سۆزۈڭگە مىڭلار - چە پۇشايمان قىلغىن، ئۆمۈر بويى خارۇزار بولغىن. سەن

شۇنداق ئەرگە خوتۇن بولكى، قېنى، ئۆز كارامىتىڭنى ئۆزۈڭ تاماشا قىل!» دەپ ئويلاپتۇ. پادىشاھ ئوردا ئەھلىگە ئەمىر قىپتۇ:

— بىزگە تەئەللۇق يەرلەرنىڭ ھەممىسىنى ئارىلاپ بىر - مۇبىر ئىزدەڭلار، قانداقلىكى جايدا مېيىپ ئادەم يولۇقسا، ئۇ - نى دەرھال بۇ جايعا ئەكېلىڭلار. ئۇلارنى بىر - بىرلەپ كۆ - رۇپ چىققايىمەن!

پادىشاھنىڭ بۇيرۇقى بويىچە پۈتۈن مەملىكەت بىر - بىرلەپ ئاڭتۇرۇلۇپتۇ، مېيىپلارنىڭ ھەممىسى بىر مەيدانغا جەم قىلىنىپتۇ. ھەش - پەش دېگۈچە بۇ مەيدان گاسلار، گاجىلار، دۆتلەر، لەقۇالار، ئاقساقلار، جۇنۇنلار، تەلۋىلەر، غال - جىرلار، چاپاقلار، پوقاقلار، چولاقلار، توكۇرلار بىلەن تولۇپتۇ. ئەپسۇس، بۇ مېيىپلار پادىشاھقا يارماپتۇ. پادىشاھ غەزەپ بى - لەن تېخىمۇ قاتتىق پەرمان بېرىپتۇ:

— يىراق - يېقىن، بۇلۇڭ - پۇچقاقلارنىڭ ھەممىسى تەكشۈرۈلسۇن!

بۇ شەھەردىن ئۈچ كۈنلۈك يىراقلىقتىكى بىر چۆلىنىڭ چېتىدە قومۇش كەپىدە بىر تۇل خوتۇن ياشايدىكەن، ئۇنىڭ بىر ئوغلى بولۇپ، ئىسمى قاسىم ئىكەن، ئانىسى ھەنىپخان ئوتۇن سېتىپ تىرىكچىلىك قىلىدىكەن. قاسىمنىڭ پۇتى باسمىس، قولى تۇتماس، بېشى تاز، تىلى كېكەچ، قۇلىقى گاس ئىكەن. ھەنىپخان بىر تەرەپتىن يېمەك - ئىچمەكنىڭ غې - مىنى قىلسا، يەنە بىر تەرەپتىن ئوغلىنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئالىدىكەن، قاسىمنىڭ چوڭ - كىچىك تەرتىپىنى ئۆزى تۈگىدى - كەن، غىزانى يۇمشىتىپ يېگۈزىدىكەن. ئانا بۇ ئېغىر قىسمەتتىن قەددى ئېگىلىپ كۈندىن - كۈنگە زەئىپلىشىپتۇ، قاسىم بول - سا، جان چىقمىغاندىكىن بۇ ئېغىر تۇرمۇشقا كۆنۈپ قاپتۇ.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە پادىشاھنىڭ ياساۋۇللىرى چارلاپ بۇ كەپىگە كەپتۇ، قارىسا، بۇ تۇل خوتۇن كېسەل ئانىسىنىڭ قىچىپ ئولتۇرغۇدەك. ياساۋۇللار بۇ ھالنى كۆرۈپ قىچىپ شاھقا يارايدىغىنىنى ئەمدى تاپتۇق دەپ ئويلاپ، ئانا - پەرىزىنى ئاتقا مىندۈرۈپ يولغا راۋان بولۇشۇپتۇ. ئۇلار مېيپلار مەيدانغا كەلتۈرۈلگەندىن كېيىن، پادىشاھ قاسىمنىڭ قېشىغا كەپتۇ، ئۇنىڭ ئەزايى - بەدەنلىرىنى بىر - بىرلەپ تەكشۈرۈپتۇ، ئانىسىنىڭ ئوغلى توغۇرلۇق بارلىق گەپلىرىنى ئاڭلاپتۇ، ئەڭ ئاخىردا پادىشاھ قاسىمنى كۈيئوغۇللۇققا تاللاپتۇ - دە، ۋەزىرىنى چاقىرىپ جىددىي بۇيرۇپتۇ:

— ئاددىي توي رەسمىيىتى ئۆتكۈزۈڭلار، نۇرجامالىنى مۇشۇ مېيىپقا نىكاھ قىلدۇرۇڭلار، ئاندىن بۇ ئىككىسىگە قوشۇپ دەرھال ئۆزىڭلار!

مەلىكە نۇرجامال دادىسىنىڭ ئۆزى ئۈستىدە نېمە خەياللاردا بولۇۋاتقانلىقىنى بىلگەچكە تەييارلىقنى پۇختا قىلىپ، قېينانا بىلەن يىگىتكە سوۋغاتلارنى ھازىرلاپ، ئانىسىنىڭ ئالدىغا كىرىپ ئۇنى باغرىغا چىڭ بېسىپتۇ ۋە ھەرگىز غەم قىلماسلىقىنى، دۇئا قىلىپ تۇرۇشنى ئىلتىماس قىپتۇ، ئاندىن دادىسى مەھمۇد شاھنىڭ ھۇزۇرىغا كىرىپ، ئەدەپ بىلەن سۆز باشلاپتۇ:

— ئەسسالام، ئەڭ مېھرىبانىم، قىبلىگەھىم دادا، مەن بولسام ئاللاننىڭ ئاجىز بەندىسى، ئۆزلىرىنىڭ جىگەر پارىسىدە دۈرمەن. مېنى ئۆزلىرى چوڭ ئارزۇ بىلەن پەرۋىش قىلدىلا، ئوقۇتۇپ بىلىم ئېلىشقا تۈرتكە بولدىلا، ئۆزلىرىنىڭ ئەجرى ۋە جانابىي ھەقنىڭ ئىلتىپاتى بىلەن دىلىمنى تەۋپىق ۋە ھىدايەتنىڭ نۇرلىرى يورۇتتى، بۇنىڭ ئۈچۈن ئاللاغا چەندىن شۈكۈر، رەھمەت ئوقۇيمەن، ئۆزلىرىگە چەكسىز رازىلىق

بىلدۈرىمەن. مەن كىچىكىمدىن تارتىپ بەزى قىزلاردەك ئەر-
لەرنىڭ قان - تەرى بەدىلىگە كەلگەن نېمەتلەرگە ھەييارلارچە
ئىگە بولۇپ ھايات كەچۈرۈشنى خالىمايتتىم، ئوقۇغان ئىلىد-
مىمنى ئىل - ۋەتەن يولىغا سەرپ ئەتسەم دەپ ئارزۇ قىلات-
تىم. بۈگۈن ئارزۇيۇمنىڭ تۇنجى قەدىمى باشلاندى، بۇنى
ئاللانىڭ زور نېمىتى، ئۆزلىرىنىڭ ماڭا قىلغان غەمخورلۇق-
لىرى ۋە ئىلتىپاتى دەپ بىلىمەن. جېنىم دادا، مەندىن خا-
تىرىم بولغاچلا، مەن ئارزۇ - ئارمانلىرىم يولىدا ھارمايمەن،
ئۆزلىرىنىڭ كۆڭلىنى خۇش قىلىمەن. جېنىم دادا، ئۆزلىرىگە
بىئەدەپلىك قىلىپ كۆڭۈللىرىنى رەنجىتتىم، بۇ گۇناھلىرىم-
نى ئەيۈ قىلىپ، كەمىنە قىزلىرىدىن رازى بولۇشلىرىنى ئۈ-
مىد قىلىمەن، — دەپ سۆزىنى ئاخىرلاشتۇرۇپتۇ.

مەھمۇد شاھ قىزىنىڭ سۆزلىرىدىن كۆپ تەسىرلىنىپتۇ،
لېكىن ھۆكۈمىدىن ياناي دېسە، شاھلىق غۇرۇرى يول قويماپتۇ.
— خۇدايىمغا ئامانەت قىلدىم، ئاللا تېنىڭگە سالامەتلىك،

ئىشىڭغا ئۇتۇق بەرگەي، ئامىن! — دەپ دۇئا قىپتۇ شاھ.

مەلىكە نۇرجامال دادىسىنىڭ دۇئاسىدىن كېيىن خوشلە-
شپ يېنىپ چىقىپتۇ ۋە قاسىمنى زەمبىلىگە جايلاشتۇرۇپ،
زەمبىلىنىڭ بىر بېشىنى ئۆزى كۆتۈرۈپ يىگىتنىڭ كەپىسىگە
راۋان بوپتۇ. ئۇلار ئۈچىنچى كۈنى كەچتە چۆلىدىكى كەپىگە
يېتىپ كەپتۇ، زەمبىلىنى ئاۋايلاپ يەردە قويۇپ، يىگىتنى يات-
قۇزۇپ قويۇپتۇ.

— ھۆرمەتلىك ئانا، مەن گەرچە ھەشەمەتلىك ئوردىدا
راھەت - پاراغەتتە تۇغۇلۇپ ئۆسكەن شاھ قىزى بولساممۇ،
ئاللانىڭ خاھىشى ۋە دادامنىڭ تاللىشى بىلەن ھازىردىن
باشلاپ ئۆزۈمنى ئۆزلىرىنىڭ كېلىنى، ئوغۇللىرىنىڭ مەڭگۈ-
لۈك جۈپتى دەپ بىلىمەن. ئۆزلىرى بىزنىڭ ۋاپادار ئانىمىز.

بۇ چاغقىچە تۇرمۇشنىڭ پۈتكۈل ئېغىرچىلىقلىرىنى ئۆزلىرى
يالغۇز تارتىپ، تۇرمۇش ئازابىدا ۋۇجۇدلىرىنى ساقلاپ تۇرۇپ،
شۇنچىۋالا قىيىنچىلىقلىرى يېتەر. ئەمدى ئوغللىرى شۇنداقلا
ئۆزلىرى كېلىنلىك بولىدۇ. كېلىن دېگەن قىيىنچىلىق تۇرمۇشتىكى
قانائەت بولۇشى كېرەك. ھازىردىن ئېتىبارەن تۇرمۇشتىكى
مامى ئىشلارنى باشتىن - ئاياغ ئۆزۈم قىلىمەن، ئۆزلىرى
ئارام ئېلىپ ياتقايدۇ. ئۆزلىرىدىن ئىلتىجايم شۇكى، مەن
قىلماقچى بولغان ئىشلىرىمنى توسمىغايدۇ، - دەپتۇ مەلىكە.
ھەنىپخان قۇلىقىغا ئىشەنمەي قاپتۇ. قۇلاقتىن كىرگەن
شېرىن سۆز يۈرەككە تەسىر قىلغاندەك، ھەنىپخاننىڭ يۈزىگە
قىزىل قان يۈگۈرۈپتۇ، كۆزلىرىدىن بەخت ياشلىرى تۆكۈلۈپتۇ.
— ئۆزلىرىنىڭ شېرىن سۆزلىرى تېنىمگە ئارام بېغىشلايدۇ،
لىدى، يۈرىكىمنى ياشارتتى. خۇدايىم بەرگەن قىزىم، ئۆزلىرى
نېمە دېسە شۇنداق بولسۇن. شۇغىنىسى، بۇ ئوغلۇمنىڭ
كېسەلى بەك ئېغىر، تەرەتكە تۇرالمايدۇ، بۇنداق ئىش ئۆزلىرى-
رىگە ھەرگىز خوپ كەلمەيدۇ. بۇ ئىشنى ئۆزۈم قىلاي، -
دەپتۇ ھەنىپخان.

— كېلىن يوق چاغدا ئۆزلىرى قىلىدۇ، ئەمدى كېلىن
كەلدى، مەجبۇرىيەت مېنىڭ زىممىمگە يۆتكىلىشى لازىم. بۇ
مېنىڭ مەجبۇرىيىتىم، - دەپتۇ قىز.
مەلىكە نۇر جامال ئەتىسى سەھەر تۇرۇپ چاچلىرىنى تۈ-
رۈپ، پەشلىرىنى قىستۇرۇپ، قاسىمنى سىرتقا ئاچقىپ
پاخالغا ياتقۇزۇپ قويۇپ، كەپە ئىچىدىكى ئەسكى كىگىز،
ئەسكى يوتقان، قازان - داڭقان، قاچا - قومۇچلارنى سىرتقا
ئاچقىپتۇ. كەپىنىڭ بوران ئۆتۈشۈپ تۇرىدىغان تۆشۈكلىرىنى
ھەملەپتۇ، تامنىڭ سىڭايانلىرىنى رۇسلاپتۇ، چاشقانلارنى
قوغلاپتۇ. كەپىنىڭ بىر تەرىپىگە سۇپا، بىر تەرىپىگە ئوچاق

ساپتۇ. قازاننى كۆيدۈرۈپ تازىلاپتۇ، سۇ ئىسسىتىپ قاچىلار -
 نى پاكىز يۇيۇپتۇ، تام - تورۇس ۋە ھويلا - ئاراملارنى سۇ -
 پۇرۇپتۇ. ئىسسىق سۇ بىلەن قېينانسىنى يۇيۇندۇرۇپ، كىم -
 گىزدەك چاچلىرىنى تاراپتۇ، ئاخىردا ئاق كۆڭلەك، ئاق ئىش -
 تان، ئاق ياغلىق، تاۋار چاپان ۋە مەسە قاتارلىقلارنى كىلدۈ -
 رۇپتۇ. ھەنىپخان ئۆزىنى خۇددى ياش چوكاندەك ھېس قىل -
 ىپ، ئىككى يانغا قاراپ قويۇپ، تېتىكلىشىپ، ئۇيان - بۇيان
 دىك - دىك مېڭىپ بېقىپتۇ، بۇ ئۇنىڭ تۇنجى رەت پاكىز
 بولۇپ، يېڭى كىيىم كىيىشى بولغاچقا، ئۆز - ئۆزىگە ئىشەن -
 مەي قاپتۇ. كىچىكىدە ئانام ھېكايە ئېيتىپ بېرەتتى، ئۇ
 دۇنيادا جەننەت ۋە دوزاخ دەيدىغان ئىككى نەرسە بار ئىمىش.
 جەننەت پۈتۈنلەي پاراغەت ئورنى بولۇپ، دوزاخ ئازابىنىڭ جايى
 ئىمىش. مەن تېخى ھايات بولساممۇ، خۇدايىم مېنىڭ ئۈزۈن -
 دىن بېرى تارتقان رىيازىتىمگە رەھىم قىلىپ، ماڭا جەننەت
 ئىلتىپات قىلغان ئوخشايدۇ. بۇ قىز چوقۇم ئاشۇ جەننەت
 ھۆرلىرىدىن بولسا كېرەك، دەپ ئويلىنىپ يېتىپ ئۇخلاپ
 قاپتۇ. ھەنىپخان بۇ كېچە ئۆز ئۆمرىدە تۇنجى قېتىم ئەڭ
 ھۇزۇرلىنىپ ئارام ئاپتۇ.

نۇر جامال سەھەر تۇرۇپ قېينانسىغا بىر تىللا پۇل
 تەڭلەپ:

— جېنىم ئانا، مالال كەلمىسە، شەھەرگە بېرىپ بۇ پۇل -
 غا يېمەك - ئىچمەك ئەكەلسىلە، سىلى كەلگۈچە مەن چالا
 ئىشلارنى قىلغاچ تۇراي، — دەپتۇ.
 — ھۆرمەتلىك مەلىكەم بالام، بۇ ئىشنى خۇشاللىق بىلەن
 ئورۇندىمەن، — دەپ، يولغا راۋان بوپتۇ ئانا.

ئانا بازارغا كېتىۋېتىپ بۇرۇنقى كەچۈرمىشلىرىنى
 ئويلاپتۇ. يىگىرمە نەچچە يىل ئىلگىرى ھەنىپخان بارات ئاخۇن

ئىسمىلىك بىر يىگىت بىلەن توي قىلىپ مەزكۇر ئالىسى قاسىمنى تۇغقانكەن. بالا تۇغۇلۇپ ئۇلارنىڭ ھاياتىدا بىر خۇشاللىق قوشۇلۇپتۇ، ئەمما بايلار ئۇلارنى زىيادە كەچكە، يۇرتىنى تاشلاپ، چۆل بولسىمۇ ئارامخۇدا بۇ دەرياغا كېلىپ ئولتۇرۇپ قاپتۇ. ئېغىرچىلىق دەردىدىن بارات ئاخۇنغا سىل كېسەل يامىشىپتۇ، بۇ كېسەل ئاخىر ئۇنىڭ جېنىنى ئەكىتىپتۇ. شۇنىڭدىن بۇيان بۇ بىتەلەيلەر ئېچىنىشلىق ھالدا ھايات كەچۈرۈپتۇ... بۇ سەرگۈزەشتلەر ھەنىپخاننىڭ كۆز ئالدىدىن ئۆتكەنسېرى ئىختىيارسىز يىغلاپ ساپتۇ، بىردىنلا ۋاپادار كېلىنىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈپ، خۇداغا شۈكۈر ئو- قۇپتۇ: «خۇدايا، مەن ئاجىز بەندىگە رەھىم قىلىپ جەننەت ھۆرلىرىدىن ئەۋەتىپسەن، چۈنكى بۇ قىزدىكى ھۆسن - لاتا- پەت، ئەقىل - پاراسەت، ئەخلاق - پەزىلەت، ئىنساپ - دىيا- نەتلەر جەننەت ھۆرلىرىدىلا بولۇپ، ئىنسانلاردا كەم تېپىلىدۇ. ئىلاھىم، بۇ مەلىكەمنى مۇراد - مەقسىتىگە يەتكۈزگەيسەن، پېقىر ناتىۋاننى بۇ مەلىكەمدىن جۇدا قىلمىغايىسەن» دەپ مې- گىشىنى داۋاملاشتۇرىۋېرىپتۇ.

نۇرجمال بۇ چاغدا بۇ خالىي پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ قا- سىمنى ئورنىدىن تۇرغۇزۇپ پاخال ئۈستىگە ئاپتۇ - دە، كى- يىملىرىنى سالدۇرۇپتۇ، بەدەنلىرىنى سوپۇنداپ قايتا - قايتا يۇيۇپتۇ، تىرىناقلىرىنى ئېلىپ، چاپلىرىنى قىرقىپتۇ، تازىيا- رىلىرىنى پاكىز تازىلاپ دورا سۈركەپتۇ، يېڭىدىن كىيىم - كېچەك كىيىدۇرۇپتۇ، سۇپا ئۈستىگە يۇمشاق پاخال سېلىپ ياتقۇزۇپتۇ. قالغان چالا ئىشلىرىنى تۈگىتىپ، ئۆيدە قالغان بار - يوقى بىر ئاشلىق ئارپا ئۇنىدا چامغۇر توغراپ سۇيۇقئاش ئېتىپتۇ. بۇ ئاش شۇنداق لەززەتلىك ئاش بولۇپتۇكى، قاسىمنىڭ مۇنداق مەزىلىك ئاشنى تۇنجى قېتىم ئىچىشى ئىكەن.

كەچتە ھەنىپخان ئانا بازاردىن قايتىپ كەپتۇ.
 — ئەسسالام، ھارمىغايلا قەدىرلىك ئانا، — دەپتۇ كېلىن
 قېينانىسى ئەكەلگەن نەرسىلەرنى قولدىن ئېلىپ.
 — ۋەئەلەيكۇم ئەسسالام، جېنىم مەلىكەم بالام، ئىنشا-
 ئاللا خاتىرجەم بولغايلا، — دەپتۇ ھەنىپخان.
 نۇر جامال قېينانىسىنىڭ پېشانىسىدىكى تەرنى سۈرتۈپ
 قويۇپتۇ. ھەنىپخان كېلىپ قارىسا، كەپىننىڭ ئىچى پاكىز،
 ئوغلى يېڭى كىيىملەرنى كىيىپ كۈلۈمسىرەپ ياتقۇدەك.
 مەلىكە غىزا ئېتىشكە تۇتۇنۇپتۇ. ئىپار ھىدلىق پولۇ
 پىشىپ، داستىخانغا كەلتۈرۈلۈپتۇ. قېينانا تاماقنى ئىشتىھا
 بىلەن يەپ، ئۇنىڭ لەززىتىدىن ھەيرانۇ ھەس قاپتۇ ۋە كۆڭ-
 لىدە بۇ قىز چوقۇم جەننەت ھۆرلىرىدىن ئىكەن. ئۇنىڭ ئۆزى
 شۇنچىۋالا گۈزەل ۋە چىرايلىق بولۇشتىن تاشقىرى، ئەتكەن
 غىزاسىمۇ نېمىدىگەن مەزىزلىك؟ ! ئىلاھا، بۇ مەلىكەمگە
 نۇسرەت بەرگەيسەن ۋە مەقسىتىگە يەتكۈزگەيسەن، دەپ دۇ-
 ئا قىپتۇ. نۇر.

جامال بولسا قا-
 سىمغا تاماق يې-
 گۈزۈپتۇ.

مەلىكە نۇر-
 جامال قاسىمنى
 ساقايتىش ھەق-
 قىدە كۆپ ئويلى-
 نىپتۇ ۋە كۆپ
 داۋالاپتۇ. بىر
 مەزگىل تاماقلار-
 نى ئۆزى يېگۈزۈپ



قويۇپتۇ. كېيىن يىگىتنى يېنىچە ياتقۇزۇپ، تىپاقنى ئۇنىڭغا
 يېقىن جايغا قويۇپ، ئۆزىنىڭ ئىشىنى قىلىپ، ئۇنىڭ
 ھەدى قاسمىنىڭ ئىشتىھاسىنى قوزغاپ: «بىر قوشۇق يېزىپ
 زۇپ قويىسلا» دەپ يالۋۇرۇپتۇ، كېلىن ياكى ئانا پەرۋا
 ماپتۇ. ئاخىر ئىشتىھاس قاسمىنىڭ قولىنى مىدىرلىتىشقا مەجبۇر
 بۇرلاپتۇ، ناھايىتى تەسلىكتە قوشۇقنى توتۇپ، بىرقانچە قې-
 تىم تەڭلەپ ئاران ئاغزىغا ساپتۇ، يەنە بىر قوشۇق ئاشمۇ
 شۇنداق تەسلىكتە قولغا كەپتۇ، لېكىن بۇ ئىش تەكرارلىنىپ-
 ۋېرىپ، بارا - بارا قولى بىر ئاز كۆنۈپ قاپتۇ. نۇرجمال ئەم-
 دى غىزانى قاسمىنىڭ ئاياغ تەرىپىگە قويۇپ قويۇپتۇ. قاسم-
 غا پۇتىنىڭ ئۇچىدا تۇرغان ئاشنى يېيىش ئۈچۈن باشنى كۆ-
 تۈرۈپ، بەلنى ئېگىپ، قولىنى ئۇزىتىشقا توغرا كەپتۇ. ئۇ
 ئىككى قولىنى تىرەپ، كۆكرىكىنى كۆتۈرۈشكە ئىنتىلىپتۇ.
 يۇ، بىراق مادارى يەتمەپتۇ. قايتا - قايتا ئۇرۇنغاندىن كېيىن
 مىڭ مۇشەققەتتە ئولتۇرالايدىغان ھالەتكە كەپتۇ. بۇ ئۇسۇل
 تەكرارلىنىۋەرگەندىن كېيىن، بەلنىڭ يۇقىرىقى قىسمى ھەرد-
 كەتلىنىپتۇ. ئەمدى نۇرجمال غىزانى قاسمىدىن بىر غۇلاچ
 نېرىغا قويىدىغان بوپتۇ. قاسم تاماققا قاراپ ئۆمىلەيدىغان
 بوپتۇ... بۇ ھەرىكەتلەر بىر مەزگىل تەكرارلىنىپ، قاسمىنىڭ
 تېنىدە كۈچ - قۇۋۋەت پەيدا بولۇشقا باشلاپتۇ. قاسم ساقى-
 يشقا باشلىغاندىن كېيىن، نۇرجمال ئانىسىغا:

— جېنىم ئانا، بۈگۈن شەھەرگە بارغاندا يىپەك يىپ،
 ئەن رەخت ئالغىچ كەلسىلە، ئەمدى كەشتىچىلىك قىلىپ كۆ-
 رەي، بەلكى بۇنىڭ پۇلى بىلەن خىراجەتتىن قىسلىماسمىز، —
 دەپتۇ. ئانا بەكمۇ خۇش بولغان ھالدا بازارغا بېرىپ دېگەن
 لازىملىقلارنى ئەكەپتۇ. نۇرجمال بىر ھەپتە ئىچىدە پۈتۈن
 ئىخلاسى بىلەن تۈرلۈك - تۈرلۈك نۇسخىلاردا كەشتە تەييارلاپ

ئانىسىغا بېرىپتۇ ھەمدە:

— ئانا، بۇ كەشتىلەرنى كۆرگەنلەر «كىم تىككەن؟» دەپ سورىسا، «قىزىم تىككەن» دېمەي، «باشقا شەھەردىن ئەكەل-گەن» دېسە، بولمىسا ھەممىمىز كۆڭۈلسىزلىككە ئۇچرايمىز، — دەپتۇ. ھەنىپخان ئانا ھەممە ئىشنى قىزنىڭ دېگەنچە ئورۇنداپ قايتىپ كەپتۇ. شۇنداق قىلىپ، بۇ چىرايلىق كەشتىلەرنىڭ داڭقى ھەممە جايغا تارقىلىپتۇ. ئۇلارنىڭ تۇر-مۇش ئەھۋالىمۇ كۈندىن - كۈنگە ياخشىلىنىشقا قاراپ مې-خىپتۇ. نۇرجامالنىڭ كۆڭۈل قويۇپ كۈتۈشى نەتىجىسىدە قا-سىمۇ سەللىمازا ساقىيىپ، زەبەردەس يىگىتكە ئايلىنىپتۇ.

بىر كۈنى مەلىكە قاسىمغا:

— ئانىمىز كۆپ جاپا تارتتى، ئەمدى سىز ساقايدىڭىز، سودا ئىشلىرىنى ئانىمىزنىڭ قولىدىن ئېلىڭ، ئۇنى ئېغىر - يېنىك ئىشلارغا سالماي دۇئاسىنى ئالايلى، — دەپتۇ. بۇ سۆزدىن قاسىم بەك خۇرسەن بولپتۇ ۋە مەلىكىگە رەھمەتلەر ئېيتىپ:

— مېنىڭ يىرگىنچلىك بەتبۇي ھالىم سىز ئۈچۈن يىرگىنچلىك تۇيۇلمىدى. ناۋادا شەپقىتىڭىزگە مۇيەسسەر بولالمىغان بولسام، بۇ دۇنيادىن ئاللىقاچان ئايرىلغان بولاتتىم، — دەپتۇ.

— مېنى كۆپ ماختاشنىڭ ھاجىتى يوق، ئالدىمىزدا تېخى يەنە نۇرغۇن ئىشلار بار. ئەتىدىن باشلاپ تىجارەتنى ئۆز قولىڭىزغا ئېلىڭ، — دەپتۇ نۇرجامال.

ئەتىسىدىن باشلاپ كەشتىلەرنى قاسىم سېتىشقا باشلاپتۇ. بىر كۈنى قاسىم بازاردىن ياناشىدا بىر توپ ئادەمنىڭ لايغا پېتىپ قالغان تۆگە بىلەن ھەپلىشىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ دەرھال ياردەمگە بېرىپتۇ. ئۇ بىر تاختاي تېپىپ كېلىپ، ئۇنى

لاي ئۈستىگە قويۇپ دەسسەپ تۇرۇپ ئۆگىنىش پۈتۈن، كۈچى بىلەن تارتىپ لايدىن چىقىرىپتۇ. تۆگىچىلەر ئىنتايىن قىزىقارلىق بولۇپتۇ. كارۋان بېشى:

— رەھمەت، غوجام، تۆگىمىزنى ئۆلۈمدىن، بىزنى ئەمدىدىن قۇتقۇزدىلا، بىز سىلنى ھەرگىزمۇ ئۇنتۇپ قالمايمىز. ئەگەر مالال كۆرمىسە بىز بىلەن سەپەر قىلسىلا، يولدىكى خەج - خىراجەتلىرىنى بىز كۆتۈرىمىز. ئادەم ياش ۋاقتىدا يىراق - يېقىننى كۆرۈپ، جاھاننىڭ ئىشلىرىنى ئۆگەنگىنى تۈ - زۈك، — دەپتۇ. قاسىم ئۇلارغا ئائىلىسى بىلەن مەسلىھەتلى - شىپ ئاندىن جاۋاب بەرمەكچى بولۇپتۇ.

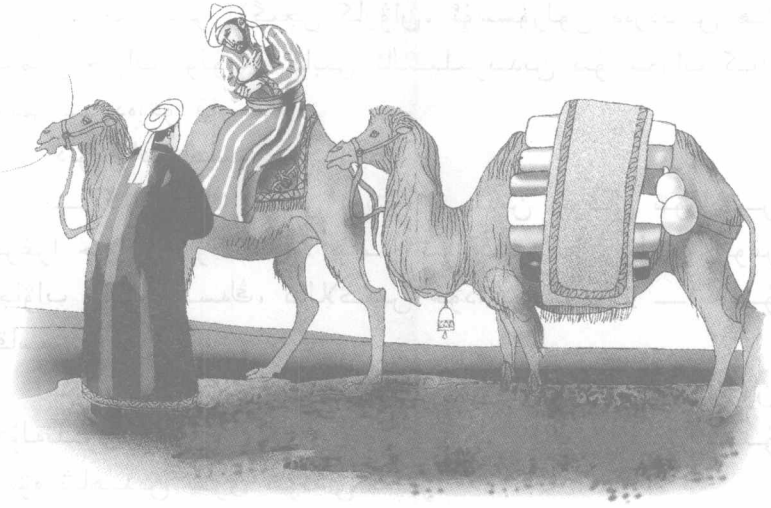
مەلىكە ئاڭلاپ:

— ئىنتايىن ياخشى ئىش بولۇپتۇ. سەپەردە مېڭە ئېچىلد - دۇ، ساغلاملىق ئاشىدۇ. سەپەردە ھوشيار بولغايىسىز، — دەپ يىگىتنىڭ قۇلىقىغا بىرنېمىلەرنى دەپتۇ.

يىگىت مەلىكىنىڭ تاپشۇرۇقلىرىنى قەلبىگە پۈكۈپ كارۋانلارغا قوشۇلۇپتۇ، ئۇلار بىلەن بىر تۇغقاندىك چىقىشىپ كېتىپتۇ. كارۋان قىرىق كۈندىن كېيىن بىر جەزىرىگە يېتىپ كەپتۇ. سۇ تۈگەپتۇ، كارۋانلارنىڭ ھالى تەڭ بولمىدى، ئۇلار سۇ ئىزدەپ ھەريان چېپىپ ئاخىر بىر قۇدۇقنى تېپىپتۇ. كارۋان بېشى:

— ئارغامچا بىلەن بىر ئادەمنى قۇدۇققا چۈشۈرەيلى، سۇ ئاچىقايلى! — دەپتۇ - دە، بىر ئادەمنى قۇدۇققا چۈشۈرۈپتۇ.

بىردەمدىن كېيىن ئارغامچىنى تارتىپتۇ، قارىسا، ھېلىقى ئادەمنىڭ باشسىز جەستى چىقىپتۇ. بۇنى كۆرۈپ كارۋانلار قورقۇشۇپ ھەيران بولۇپتۇ. شۇ چاغدا قاسىم مەلىكىنىڭ ئۆز قۇلىقىغا دېگەن گەپلىرىنى ئەسلەپتۇ - دە، كارۋان بېشىنىڭ ئالدىغا كېلىپ:



— ماڭا رۇخسەت بەرسىلە، قۇدۇققا چۈشۈپ سۇ
ئاچىقسام، — دەپتۇ. كارۋان بېشى ئۇنىڭغا كۆزى قىيماي
قوشۇلماپتۇ.

— ھېچكىم ئۆزىنى ئۆلۈمگە تۇتۇپ بەرمەيدۇ، زورلاپ
چۈشۈرسەك ھەممىسى ئۆلۈپ تۈگەيدۇ، چۈنكى ئۇلار ئىش-
نىڭ تېگى — تەكتىنى بىلمەيدۇ، شۇڭلاشقا مېنىڭ چۈشۈ-
شۇم ئەقىلگە مۇۋاپىقتۇر، — دەپتۇ قاسىم.

كارۋان بېشى ئائىلاج قاسىمغا رۇخسەت بېرىپتۇ. قاسىم
قۇدۇققا چۈشۈپتۇ. قۇدۇقنىڭ ئىچىگە سەپسىلىپ قاراپ، يو-
رۇق بىر جايىنى كۆرۈپتۇ. ئۇ يەرگە بېرىپ قارىسا، بىر چار-
باغ، باغ ئىچىدە ئىككى تەخت تۇرغۇدەك، بۇ ئىككى تەختتە
ھەيۋەتلىك دىۋە پادىشاھلىرى ئولتۇرغۇدەك. قاسىم تەخت ئال-
دىغا كېلىپ ئەدەپ بىلەن سالام بېرىپتۇ:

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، پادىشاھىئالەم!
— نېمە ئادەمسەن؟ نېمىگە كەلدىڭ؟ — دەپتۇ دىۋىلەر.

— مەن بىر تۆگىچى كارۋان، ئۇستۇرلۇق دەرىزىدىن ھا-
لىمىز خاراب بولۇپ جانابى ئالىيلەردىن بىرىمىز. — دەپتۇ قاسىم.

دېۋە پادىشاھلىرى:

— كەلگىنىڭ ياخشى بولسۇن. سەندىن سوئال سورايىمىز.
توغرا جاۋاب بېرەلسەڭ، ھەممە تىلىكىڭ ھەل بولىدۇ. توغرا
جاۋاب بېرەلمەسەڭ، كالاڭدىن جۇدا بولسەن! — دەپتۇ.
قاسىم:

— مەرھەمەتلىك شاھ ئالىيلەرى، ئۆمۈرلىرى ئۇزۇن،
دۆلەتلىرى فۇزۇن بولغاي، سوئاللىرىنى قويغايلا، — دەپتۇ.
دېۋە شاھىدىن بىرى شۇنداق دەپتۇ:

— مېنىڭ خوتۇنۇم بولسا مانا ماۋۇ گۈزەل مەلىكە، بۇ
دوستۇمنىڭ خوتۇنى بولسا پاقا. مەن خوتۇنۇمنى چىرايلىق
دېسەم، بۇ بۇرادەر مېنىڭ خوتۇنۇم چىرايلىق، دەيدۇ. ھەر
ئىككىمىز ئۆز گېپىمىزدە چىڭ تۇرىمىز. شۇڭا، بىز بۇ سو-
ئالنى ئادەمزاۋاتىن سوراپ ئاڭلاپ قانائەتلىنىش قارارىغا كەل-
گەنتۇق. بۈگۈن ياخشى ۋاقىتدا كەپسەن، سوئاللىرىمىزغا قانائەت-
لەنگۈدەك جاۋاب بەرگەن. زادى مېنىڭ خوتۇنۇم چىرايلىقمۇ
ياكى بۇرادىرىمنىڭمۇ؟

قاسىم دېۋىنىڭ سوئالىغا نۇرجامالنىڭ ئۆگەتكىنى بويىچە
جاۋاب بېرىپتۇ:

— بېشىڭنى كىم سىلىسا، ماشايىقىڭ شۇ، يېنىڭدا كىم
ئولتۇرسا، چىرايلىقىڭ شۇ. ھەرقايسىڭلار ئۈچۈن ئۆز مەشۇ-
قۇڭلار چىرايلىق، چۈنكى سىلەر بىر - بىرىڭلارنى ياخشى
كۆرۈشۈپ، ئوت - پىراقىڭلاردا كۆيۈشكەن.

دېۋىلەر جاۋابتىن سۆيۈنۈپ:

— بارىكاللا، يىگىت، جاۋابىڭدىن قانائەتلىنىدۇق، ئەمدى

مەقسىتىڭىزگە يەتكۈزۈمىز. كۆپ ئادەملەر بۇ سوئالغا مەلىكىنى چىرايلىق، پاقىنى سەت، دەپ جاۋاب بېرىپ جېنىدىن ئايرىلدى. ئەنە ئاۋۇ دۆڭلۈكلەر ئادەم كاللىسىدىن پەيدا بولغان. سەن يەنە نۇرغۇن ئادەملەرنى قۇتقۇزدۇڭ. ئەمدى سەن بىزدىن نېمە تەلەپ قىلىسەن؟ سورىغىن، — دەپتۇ.

— مەن سىلەردىن سۇ تەلەپ قىلىمەن، — دەپتۇ قا-سىم. دىۋە پادىشاھلىرى:

— قۇدۇقتىن يەر ئۈستىگە بىر ئۆستەڭ سۇ داۋاملىق ئاققاي، بۇ سۇ ئەبەدىلەپ سېنىڭ بولغاي. يەنە سورىغىن، — دەپتۇ. قاسىم:

— مەن بىر ھاجەتمەن يولۇچى، سىلەر ئۇلۇغ شاھ، ماڭا ئاتاپ نېمە بەرسەڭلار، شۇنى چوڭ مۇكاپات بىلىپ قوبۇل قىلىمەن، — دەپتۇ. دىۋىلەر:

— مانا ماۋۇ خىسلەتلىك ساندۇق، ئۇنىڭ ئىچىدە لىق-مۇلىق جاۋاھىرلار بار. ئۇنىڭ ئىچىدىكى دۇنيادەپنەنى ئېلىپ، ئاغزىنى يەنە ياپساڭ ئاۋۋالقىدەكلا جاۋاھىراتلارغا تولىدۇ. ماۋۇ خاسىيەتلىك ئەڭگۈشتەر. ئۇنى ھەرقانداق بىر كېسەل ئەزاغا سۈرتسەڭ شىپالىق تاپىدۇ. بۇلارنى سەن ئال، سېنىڭ ئۆمۈرلۈك مۈلكۈڭ بولسۇن. ئەگەر بېشىڭغا ئېغىر كۈنلەر كەلسە بىزنى ياد قىل، بىز دەرھال يېتىپ كېلىپ مۈشكۈلۈڭنى ئاسان قىلىمىز، — دەپتۇ. قاسىم كۆپ رەھمەت-لەرنى ئېيتىپ ساندۇقنى كۆتۈرۈپتۇ ۋە ئەڭگۈشتەرنى قولغا ساپتۇ. دىۋە پادىشاھلىرى يىگىتكە قاراپ يەنە دەپتۇ:

— يەنە تەلەپ - مۇددىئالىرىڭ بارمۇ؟

قاسىم دەرھال ئويلىنىپ:

— مەن سەپەر ئۈستىدە كېتىۋاتىمەن، يول بويى ساندۇق-نى كۆتۈرۈپ يۈرسەم، ھەسەتخورلار كۆرسە، مېنى ئاۋارە قىلىدۇ.

ئەگەر ھەربىرلىرىگە مالال كەلمىسە، بۇنى ئۆيىگە يەتكۈزۈپ
بەرسەڭلار مىڭ مەرتە خۇشال بولار ئىدىم، —

— ياخشى، بۇ بىز ئۈچۈن ھېچقانچە ئىش ئەمەس. —
تىرجەم بول، — دەپتۇ دىۋىلەر، ئاندىن بۇنى بىر دىۋىلگە
شۇرۇپتۇ، ئۇ دىۋە ھەش - پەش دېگۈچە ساندۇقنى مەلىكە
نۇرجامالغا ئاپىرىپ بېرىپتۇ ھەمدە ئۇنىڭ ئۇچۇرىدىن بىر
دانە كەشتىلەنگەن ياغلىق ئېلىپ قايتىپ كەپتۇ. قاسىم كەش -
تە ياغلىقنى ئېلىپ خاتىرجەم بوپتۇ.

قاسىم ئۇلار بىلەن خوشلىشىپ قۇدۇقتىن سىرتقا چى-
قىشى بىلەن تەڭ بىر ئۆستەڭ سۇ ئېتىلىپ چىقىپ، چۆلگە
جان كىرگۈزۈۋېتىپتۇ. كارۋانلار ئىنتايىن خۇشال بولۇشۇپتۇ.
قاسىم ياغلىقنى بېلىگە باغلاپ، ئەڭگۈشتەرنى قولغا سېلىپ
مېڭىپتۇ.

نۇرجامال خاسىيەتلىك ساندۇقنى تاپشۇرۇۋالغاندىن كې-
يىن، قېينانىسىغا مۇنداق دەپتۇ:

— جېنىم ئانا، مالال كۆرمىي شەھەرگە بارسىلا، ئىزدەپ -
سوراپ تامچى، ياغاچچى، تۆمۈرچى، خۇمدانچى، ئويمىچى، خەت-
تات، نەققاش، دېھقان، باغۋەن، تىكىمچى، موزدۇز، ئاشپەز،
ناۋاي قاتارلىق تۈرلۈك كاسىپلار بىلەن سۆزلىشىپ، ماقۇل
كۆرگەنلىرىنى باشلاپ كەلسىلە. ئۇلارنى دېگىندەك رازى قى-
لىمىز. ئەمدى بۈگۈندىن باشلاپ مېنى قىزىم دېمەي، ئوغلۇم
دەپ ئاتىغايلا، بۇ سىرنى ھېچكىمگە ئېيتىمىغايلا.

ئانا دەرھال شەھەرگە راۋان بوپتۇ. ھەر تەرەپتىن ئىزدەپ -
سوراپ ئوتتۇزغا يېقىن كاسىپ بىلەن ئۇچرىشىپ، ئۇلارنى
چۆلىدىكى ئۆيگە باشلاپ كەپتۇ. بۇ ئۆستىلارنى كېلىشكەن،
چىرايلىق بىر «يىگىت» قارشى ئاپتۇ، ئاندىن ئۇلارنى مېھمان
قىپتۇ. تاماقتىن كېيىن «يىگىت» سۆز باشلاپ:



— ھۆرمەتلىك ئۇستىلار، مۇشۇ چۆلىنىڭ ئۆزىدە چوڭ بىر شەھەر بەرپا قىلماقچىمىز. ھەربىرلىرىنى مەسلىھەتكە چاقىردۇق. سىلەر ماقۇل كۆرسەڭلار، ھەربىرڭلار يەنە بىر قىسىم ئۇستىلارنى باشلاپ كەلسەڭلار، ئىشىمىزنى باشلىۋەتە- سەك. كىمكى بۇ يەردە ئىشلەشنى ئىختىيار قىلسا، ئۇنداقلار- غا شەھەردىكىدىن ئىككى ھەسسە زىيادە ھەق ھەمدە يېمەك - ئىچمەك، كىيىم - كېچەك تولۇق بېرىلىدۇ. قېنى، نېمە دەي- سىلەر؟! — دەپتۇ.

— يىگىت غوجام، — دېيىشىپتۇ ئۇلار، — بۇ گەپلىرد- گە مېڭا مەرتە ماقۇللۇق بىلدۈرمىز. بىز قايتىپ بېرىپ يا- رەنلەرگە بۇ خۇش خەۋەرنى يەتكۈزەيلى، يەنە نۇرغۇن كە- سىپداشلارنى بۇ جايغا تەكلىپ قىلايلى، — دەپتۇ. شۇنداق قىلىپ، ئۇلار كەتمەكچى بولۇشۇپتۇ. خوشلىشىش ئالدىدا «يى- گىت» ئۇلارغا بىردىن تىللا ھەدىيە قىپتۇ. بىر ئاي جان تە- كىپ ئىشلەپ بىرەر تىللاغا ئېرىشەلمەيدىغان بۇ بىچارىلەر

خۇشاللىقىدىن قىن - قىنىغا پاتماي، ئۆيىگە كېلىپ ئارام ئېلىشقىمۇ تاقەت قىلماي دوست - يارەنلىرىنى ئۇچۇرۇپ، شۇنىڭ بىلەن نەچچە يۈز ھۈنەرۋەن بۇ يەرگە جەمئىيەت دە، شەھەر قۇرۇش ئىشى باشلىنىپ كېتىپتۇ. ھەممە ئادەم پۈتۈن ئىخلاسى بىلەن ئۆز ھۈنرى ۋە غەيرىتىنى ئىشقا سالىپتۇ. قۇرۇلۇۋاتقان بۇ شەھەرنىڭ داڭقىنى ئاڭلىغان كىشىلەر تەرەپ - تەرەپتىن بۇ يەرگە كېلىشكە باشلاپتۇ. ئۇلار مەلىكە نۇر جامالىنى «پادىشاھ يىگىت» دەپ ئاتىشىپتۇ.

«پادىشاھ يىگىت» لەشكىرى قوشۇن ئۇيۇشتۇرۇپتۇ، ئۇلارنى تەربىيەلەپتۇ. ئۆكەرلەر ئىچىدە بىر يىگىت بولۇپ، ئۇنىڭ ئىسمى سۇلتانقۇل ئىكەن. ئۇ كۈچ - قۇدرەت ۋە ئەقىل - پاراسەتتە ئۈستۈن، «پادىشاھ يىگىت» كە سادىق ئىكەن. «پادىشاھ يىگىت» ئۇنى پۈتكۈل قوشۇنلارغا سەردار ۋە ئۆزىگە ياردەمچى قىپتۇ.

بىر كۈنى «پادىشاھ يىگىت» نىڭ ئەتراپىدىكىلەر ئۇنىڭغا شۇنداق مەسلىھەت بېرىپتۇ:

— ئۇزۇن ۋاقىتتىن بېرىكى مېھنەت نەتىجىسىدە تەنلىرىڭىزگە ھاردۇق يەتكەنلىكىڭىزنىڭ روشەن ئالامەتلىرى سېزىلمەكتە، ئازراق ۋاقىت ئاجرىتىپ ئارام ئالغايلا، بۇ بولسىمۇ ئاباتلىقىڭىزنىڭ مېزىنىڭ بەختى ئۈچۈن، — دەپتۇ. «پادىشاھ يىگىت» ماقۇل كۆرۈپتۇ. ئۇ سۇلتانقۇلنى چاقىرىپ:

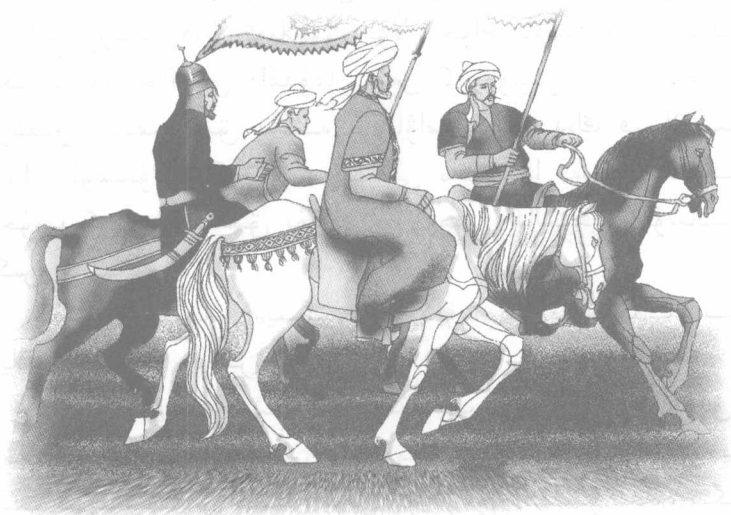
— يارەنلەرنىڭ شىكار قىلىپ بىر مەھەل ئارام ئېلىش توغرىسىدىكى تەكلىپىنى مۇۋاپىق كۆردۈم. مەن شىكاردىن كەلگۈچە ئاباتلىقنىڭ پۈتكۈل ئىشىنى سىزنىڭ بېجىرىشىڭىزگە تاپشۇردۇم، ساداقەت ۋە ئىشەنچ بىلەن ئىشلىشىڭىزنى ئۆتۈنمەن، — دەپتۇ.

سۇلتانقۇل ئورنىدىن تۇرۇپ سىپاھلارچە سالام بەرگەندىن

كېيىن، پۈتۈن ئىخلاسى بىلەن خىزمەت قىلىدىغانلىقىنى بىلدۈرۈپتۇ.

شۇنداق قىلىپ، «پادىشاھ يىگىت» ئىككى ئۆكرى بىلەن شىكارغا چىقىپتۇ. شەرق تەرەپتىن بىر توزان كۆتۈرۈلۈپتۇ، توزان بارغانسېرى يېقىنلىشىپتۇ، قارىسا بىر كېيىك ئىكەن. «پادىشاھ يىگىت» پۇرسەتنى غەنىمەت بىلىپ ئوقىيادىن كېيىككە قارىتىپ ئوق ئۈزۈپتۇ. كېيىكنىڭ ئارقا ئىككى پۇتى زەخمىلىنىپ دەرھال يىقىلىپتۇ. شۇ ئەسنادا يەنە بىر توزان كۆتۈرۈلۈپتۇ. توزان يېقىنلاشقاندىن كېيىن قارىسا، بېشىغا تاج كىيگەن، بېلىگە ئالتۇن كەمەر باغلىغان، يېنىغا قىلىچ ئاسقان سەلتەنەتلىك بىر پادىشاھ ئىكەن. «پادىشاھ يىگىت» دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ، ھېلىقى پادىشاھنىڭ ئالدىغا كېلىپ شاھانە سالام قىپتۇ.

— ئۇقۇشماسلىق بولغان ئوخشايدۇ، بىلمەستىن سەيياتلىرىنى ئېتىپ ساپتىمەن. گۆدەكلىكىمنى ئەپۇ



قىلىشلىرىنى ئۆتۈنمەن، — دەپتۇ — دە، يېڭى كۆتۈرۈپ
كېلىپ پادىشاھنىڭ ئېتىغا غانجۇغلاپ قويۇپتۇ —
— كېرەك يوق، — دەپتۇ پادىشاھ كۈلۈمسىرەپ —
سادىپىي ئەھۋاللار بولۇپ تۇرىدۇ.

«پادىشاھ يىگىت» چوڭ پادىشاھنى ناشتىلىق غىزاغا تەك
لىپ قىپتۇ. ئارىلىقتا ئىككىسى قىسقىچە ئەھۋاللىشىپتۇ.
چوڭ پادىشاھ «پادىشاھ يىگىت» كە:

— بىزنىڭ تۇرۇشلۇق شەھرىمىز بۇ يەرگە يىراق ئە-
مەس، مالال كەلمىسە شەھرىمىزگە بېرىپ مېھمان بولسىلا، —
دەپتۇ.

— تەكلىپلىرىدىن باش تارتىش مەن ئۈچۈن ئەيىب.
مىڭ مەرتە بارغاي مەن، — دەپتۇ «پادىشاھ يىگىت».
ئۇلار يولغا چىقىپتۇ. چوڭ پادىشاھ يول بويى كۆڭلىدە،
مانا مۇشۇنداق يىگىتكە قىزىڭنى بەرسەڭ، دۆلەت ۋە سەلتە-
نەتكە شۇنداقلا ۋارىسلىق قىلسا، مەنمۇ ئارمانسىز كېتەر ئى-
دىم. ئۇنىڭ ئەپتىدىن ئەقىل — پاراسەت، دىئانەت نۇرلىرى
چاقناپ تۇرىدۇ، دەپ ئويلاپتۇ. ئۇلار چوڭ پادىشاھنىڭ شەھى-
رىگە كەپتۇ. خالايق داغدۇغا بىلەن كۈتۈۋاپتۇ. سازەندىلەرنىڭ
مۇڭلۇق، يېقىملىق نەغمە — ناۋاسى، پەرىدەك قىزلارنىڭ
لەرزىان ئۇسسۇلى، گۈزەل سېيماسى مېھمانغا تەسىر قىلىپ،
ۋۇجۇدىدىكى ھارغىنلىق يۇيۇلۇپ، روھىي ھالىتىدە خۇشاللىق
ئەكس ئېتىپتۇ.

پادىشاھ بۇ ياش «يىگىت»نى كۈيئوغۇل قىلىۋېلىشنى
ئويلاپ ۋەزىرىنى چاقىرتىپتۇ:

— بۇ مېھمان شىكاردا يولۇقۇپ قالدى. ئۇنىڭ خۇلق —
ئەخلاقى، پەم — پاراسىتى كۆڭلۈمگە يېقىپ قالدى. بۇ يى-
گىت ئۆيلەنمىگەن بولسا، ئۇنى كۈيئوغۇل قىلىۋالسام، دېگەن

خيال كۆڭلۈمگە كىرىۋالدى، — دەپتۇ. ۋەزىر:
— پادىشاھىم، بۇ ئىش ئۈنچە قىيىن بولمىسا كېرەك.
ئاۋۋال ئەھۋالنى ئوقۇپ كۆرەيلى. مېنىڭچە، ئۆيلەنمىگەندەك
تۇرىدۇ. ئۆيلەنگەن بولسا ھەم ئىنشائاللا ئامالنى قىلغىلى
بولار، — دەپتۇ.

ئۇلار بىر كۈنى سەيلىگە چىقىپتۇ. ۋەزىر سەيلىگاھتا
ئولتۇرۇپ «يىگىت» كە دەپتۇ:

— ئادەم تۇغۇلۇپ بالاغەتكە يۈزلىنىپ، مۇھەببەت غوۋ.
غاسىغا يولۇقۇپ، ئۇنىڭ قايناملىرىغا كىرىدىكەن. بۇ قاينامدا
بەزىلەر ئەرگىن ئۈزۈپ يۈرەلەيدىكەن، بەزىلەر شۇڭغۇپ غەرق
بولدىكەن... بۇ سەۋدالار بىلەن ھەش — پەش دېگۈچە ياشلىد.
قىدىن مەھرۇم بولىدىكەن. پەممىچە، ئۆزلىرى تېخى ئۆيلەن-
مىگەن بولسلا كېرەك؟

— شۇنداق، ۋەزىرئەزەم، — دەپتۇ «پادىشاھ يىگىت»، —
مەن تېخى بۇ قاينام تەرەپكە قەدەم ئالمىدىم، ئەمدىلەتن خى-
يال قىلساق ئەيىب بولماس.

— ناھايىتى مەمنۇنلۇق پىكىر، — دەپتۇ ۋەزىر، — مې-
نىڭ ئاددىي بىر تەكلىپىم بار. خوپ كەلسە، ئۆزلىرىنى ئۆي-
لەپ قويىساق قانداق بولار؟

— مەن بولسام سىلەرگە مېھمان، بۇ ھەقتە سۆز ئاچسام
ئۇيات بولۇر. خىجالەت قىلماسلىقلىرىنى ئۈمىد قىلىمەن، —
دەپتۇ «پادىشاھ يىگىت».

— پادىشاھىمىز تولمۇ ئاقىل، ئادىل ۋە پاك ئادەم، ئۇ
ئۆزلىرىنىڭ تەرىپى ۋە تەۋسىيىلىرىنى كۆپرەك قىلىدۇ. ئۆز-
لىرىنى كۈيۈغۇل قىلىۋېلىش پادىشاھىمىزنىڭ ئارزۇسى.

بۇنى ئاڭلىغان «پادىشاھ يىگىت»نىڭ يۈزى قىزىرىپتۇ ۋە:
— ئاكام تېخى ئۆيلەنمىگەن. ئىنى ئاكاغا يول بەرمىكى

زۆرۈر، شۇڭا خۇدا نېسىپ ئەتسە، پادىشاھنىڭ بۇ قىزى ئاشۇ ئاكىمىنىڭ جۈپتى بولۇشقا لايىق ئىكەن، — دەپتۇ.

— ئۆزلىرىنى كۈيئوغۇل قىلىۋېلىش پادىشاھىمىزنىڭ زۇۋىسى، سىلى ماقۇل كۆرسىلە تولا ئوبدان ئىش بولاتتى، ياكى مەسىلە، — دەپتۇ ۋەزىر. ئامالسىز قالغان «پادىشاھ يىگىت»:

— ئۇلۇغ شاھ مېنى بالىلىققا لايىق كۆرگەن بولسا بوي-تۇ، — دەپتۇ.

— دىيانەتلىرىگە بارىكالا! — دەپتۇ ۋەزىر خۇشال بولۇپ.

ۋەزىر بۇ خەۋەرنى شاھقا يەتكۈزۈپتۇ. شاھ:

— مېنى غەمدىن قۇتقۇزغىنىڭىز ئۈچۈن كۆپ تۆھپە بېرىد-مەن. سىز توي مەسئۇلىيىتىنى ئۈستىڭىزگە ئېلىڭ. داغدۇغىلىق توي ئۆتكۈزۈپ، يۇرت ئەھلىنى شادىمان قىلايلى! — دەپتۇ خۇشال بولۇپ.

توي ئىشىدىن خەۋەر تاپقان مەلىكە دىئارام مەسلىسىز خۇشال بوپتۇ. ۋاقتى - سائىتى يېتىپ، داغدۇغىلىق توي باشلىنىپتۇ. تويىنىڭ ناغرا - سۇناي ساداسى پۈتكۈل شەھەر ئاسمىنىنى لەرزىگە كەلتۈرۈپتۇ. ئۇلار شاھانە ھۇجرىغا ئو-رۇنلاشتۇرۇلۇپتۇ. كۆشكىگە كىرگەندە، «يىگىت» دىئارامغا شۇنداق دەپتۇ:

— ئاللاننىڭ ئىرادىسى، شاھ ئاتىمىزنىڭ ئىلتىپاتى بىلەن ئىككىمىز بەختلىك ھالدا قوشۇلدۇق. لېكىن، مەن ئانامنىڭ رۇخسىتىنى ئالماي خوتۇنۇم بىلەن بىر يەردە بولماسلىقىنى قەسەم قىلغانىدىم، بۇ قەسەمگە ھەرگىزمۇ خىلاپلىق قىلالماي-مەن. ئانام بىلەن كۆرۈشكۈچىلىك تەخمىن قىلساق.

— كۆڭۈللىرىچە بولسۇن، شاھزادەم. ئانا ئالدىدىكى ئەھ-

دە بىز پەرزەنتلەرنىڭ قەرزى، — دەپتۇ مەلىكە. ئارىدىن بىرقانچە كۈن ئۆتۈپتۇ. بىر كۈنى «يىگىت» مەلىكىگە دەپتۇ:

— مېنىڭ بۇ يەردە تۇرغىنىمغا بىر ئاي بولدى. ئانامنى بەكمۇ سېغىنىدىم. مەندىمۇ بىر شەھەرنىڭ شاھلىق مەجبۇرىدىتى بار. يەنە بىر مۇھىم كىشىمىز يىراق يۇرتقا سەپەرگە كەتكەن، ئۇنىڭ ھالىدىن خەۋەرسىزمەن. زۆرۈرىيەت مېنى قىستاۋاتىدۇ. ئىلتىجايىمنى شاھ ئاتىمىزغا مەلۇم قىلساق، ئىجازەت بېرىپ بىزنى ئۆزىتىپ قويىسكەن. پات - پات كېلىپ شاھ ئاتىمىزنى زىيارەت قىلىپ تۇرساق. بۇ تەكلىپ دىلئارامغا ئىنتايىن يېقىپتۇ. شاھ ئەھۋالىنى بىلگەندىن كېيىن، خۇشاللىق بىلەن قوشۇلۇپتۇ. بىرنەچچە كۈندىن كېيىن بەش يۈز نۆكەر، يۈز كېنىزەك، قىرىق قېچىر جاۋاھىراتلار بىلەن سوۋغات تەييارلاپ، بۇ ئىككىسىنى ئۆزىتىپ قويۇپتۇ.

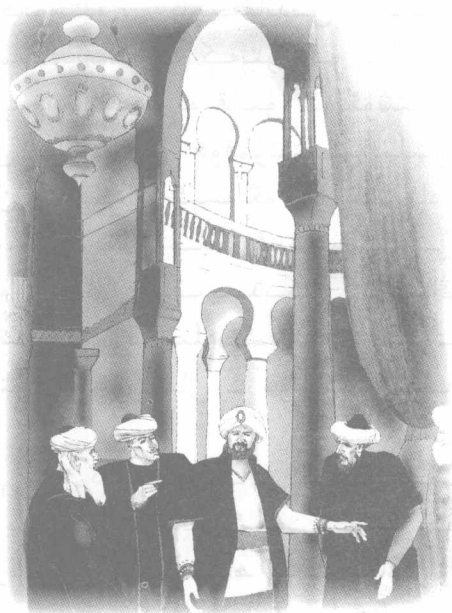
ئەمدى گەپنى قاسىمدىن ئاڭلايلى:

قاسىم قۇدۇقتىن ئەڭگۈشتەرنى ئاچىققاندىن كېيىن كارۋانلار بىلەن بىر قەدىمىي شەھەرگە كەپتۇ. ئۇ كارۋان باشلىقىدىن رۇخسەت ئېلىپ، شۇ شەھەردە قاپتۇ. ئەڭگۈشتەر - نىڭ كارامىتىنى كۆرمەكچى بولۇپ، بىر دوقمۇشتا تېۋىپلىق قىلىپ ئولتۇرۇپتۇ. كەلگەن ھەرقانداق كېسەلگە ئاز ھەم ئاددىي دورا بېرىدىكەن - دە، ئاغرىغان جايغا ئەڭگۈشتەرنى شۇنداق تەڭگۈزسە، كېسەل شۇ ئان ساقىيىدىكەن. ئۇنىڭ داڭقى تارقىلىپ تەرەپ - تەرەپتىن كىشىلەر كەپتۇ، شەھەر - شەھەرگە تەكلىپ قىلىنىپتۇ، نۇرغۇن مال - مۈلۈككە ئىگە بوپتۇ.

بىر شەھەرنىڭ ھەكىم شاھ دېگەن پادىشاھى بولۇپ، ئۇ - نىڭ گۈلسارەم ئىسىملىك يالغۇز قىزى بار ئىكەن. ھۆسن - جامالدا تەڭداشسىز بۇ گۈزەل قىزغا پادىشاھ بەكمۇ ئامراق ئىكەن. پادىشاھ ھەر كۈنى قىزنى كۆتۈرۈپ قىزىلگۈلنىڭ

شېخنى ئېگىپ پۇرتىدىكەن. بۇ ئىش قىزنىڭ ئادىشىگە ئاي-
لىنىپتۇ. قىز بالاغەتكە يەتكەن چاغلىرىدا، بىر كۈنى گۈل
پۇراۋاتقاندا گۈل ئارىسىدىن يىلان چىقىپ قىزنىڭ كۆزىگە
چىقىۋاپتۇ. قىزنىڭ كۆزى ئىشىشىپ، يىلانىڭ زەھىرى پۈتۈن
ئەزايىغا تارقىلىپ، بىچارە قىز دەھشەتلىك ئازاب ئىچىدە قاپتۇ.
شاھ پەرمان چۈشۈرۈپ، قىزنى داۋالىغان تېۋىپقا كۆپ
ئىنئاملارنى بېرىدىغانلىقىنى بىلدۈرۈپتۇ. بۇنى ئاڭلاپ ھەر
يەر - ھەر يەردىن تېۋىپلار كەپتۇ. قىزنىڭ ئازابى كۈچىيىش-
كە باشلاپتۇ. ئامالسىز قالغان پادىشاھ قىزنى داۋالىغۇچىنى
ۋەزىر، كۈيۈغۇل، ھەتتا شاھ قىلىدىغانلىقىنى جاكارلاپتۇ.
شۇ كۈنلەردە قاسىم بۇ شەھەرگە كېلىپ قاپتۇ. ئوردا ئەھلى
ئۇنى شاھ ئالدىغا باشلاپ بېرىپتۇ. پادىشاھ قاسىمغا ئېھتىرام
بىلدۈرۈپ:

— كۆپ كىشىلەر
كەلدى، داۋالاپ كۆردى،
ئۈنۈم بەرمىدى... —
دەپ، بولغان ئەھۋاللارنى
سۆزلەپ قاسىمدىن قى-
زنى ساقايتىشنى ئۆتۈ-
نۈپتۇ. قاسىم چوقۇم
قىزنى ساقايتىدىغانلىقى-
نى ئېيتىپ، ئىشقا كى-
رىشىپتۇ. ئۇ قىزنى سۈت
بىلەن يۇيۇندۇرۇپ، ئەڭ-
گۈشتەرنى كۆزىگە سۈر-
كىگەنكەن، قىزنىڭ
كۆزى ۋالىدە يورۇپتۇ.



شاھ قاسمغا كۆپ تەشەككۈر بىلدۈرۈپ:

— سىزگە مىڭلارچە رەھمەت، قىزىمنىڭ ھاياتىنى قۇت-
قۇزدىڭىز، جانغا جان قوشتىڭىز. ئوردا ئىچىدە ئازادە ئارام
ئېلىڭ! — دەپتۇ. پادىشاھ دەرھال تامامى خاسلىرىنى يى-
غىپ، توي ئىشىنى كېڭەش قىپتۇ. ھەممەيلەن شاھنىڭ پىك-
رىنى قوللاپتۇ. تەييارلىق پۈتۈپ، توي باشلىنىپتۇ. توينىڭ
ئاخىرقى كۈنى گۈلسارەمنى قاسمغا نىكاھلاپتۇ ۋە شاھانە
ھۇجرىلارغا جايلاشتۇرۇپتۇ. پۇرسەت پىشقاندىن كېيىن، قاسم
مەلىكىگە مۇنداق دەپتۇ:

— ھۆرمەتلىك مەلىكەم، مېنىڭ دۇنيالىقتا ياشانغان
بىرلا ئانام بار. مەن سەپەرگە چىقىدىغان چاغدا، ئانامنىڭ ئى-
جازىتىسىز خوتۇن كىشى بىلەن بىر جايدا بولمايمەن، دەپ
ئەھدە قىلغانىدىم، ئەھدىمنى بۇزالمىمەن. شۇڭا، مۇبارەك
كۆڭۈللىرىگە مالال كەلمىسۇن، بىر مەزگىل سەۋر قىلايلى،
ئانامنىڭ ئىجازىتى مەلۇم بولسۇن.

مەلىكە قاسمنىڭ ئىلتىماسىغا چىن دىلىدىن رازىلىق
بىلدۈرۈپتۇ.

ئارىدىن بىر مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن، شاھ قاسمنىڭ
ئۆز ئورنىغا شاھ بولۇشنى ئوتتۇرىغا قويۇپ قاتتىق تۇرۇۋاپ-
تۇ، ئەمما قاسم ئىكرام بىلەن رەت قىپتۇ. ئاخىر پادىشاھ
قاسمنىڭ پىكىرىگە ماقۇل بوپتۇ، ئۇنىڭ ساپ نىيىتىگە،
يۈكسەك ئەقىل - پاراسىتىگە زوقلىنىپتۇ. شۇنداق قىلىپ،
توي قىلغىلى ئالتە ئاي بوپتۇ. قاسم ئانىسى ۋە مەلىكىسىنى
ئىنتايىن سېغىنىپتۇ. بىر كۈنى قاسم گۈلسارەمگە مەسلىھەت
سېلىپ:

— مەن ئۆيىدىن چىققىلى ئۇزۇن بولدى، ئانامنى بەكمۇ
سېغىنىدىم. مەنغۇ ئاتىڭىزنىڭ دۆلىتىدە غەم - غۇسسسىز

ئوتۇراتمەن، لېكىن بىچارە ئانام چۈشۈمەي تولا كېلىدۇ. شاھ ئاتىمىزغا ئىلتىماسىمنى يەتكۈزۈپ، يۇرتىمىزغا يېزىشقا بىزگە جازەت ئالسىڭىز، — دەپتۇ. مەلىكە گۈلسارەم قىيىنچىلىق بىلەن ئىلتىماسىنى ئاتا — ئانىسىغا يەتكۈزۈپتۇ. شاھ ماقۇل بولدى. سەپەر تەييارلىقى باشلىنىپتۇ. بەش يۈز نۆكەر، يۈز كېنىزە، يۈز قېچىر مال — دۇنيا راسلىنىپتۇ. پادىشاھ بىلەن خانىش ئۇلارنى كۆزى قىيمىغان ھالدا كۆپ دۇئالار بىلەن يولغا سايىتۇ. ئۇلار بىرنەچچە كۈن يول يۈرۈپ، ھېلىقى قۇدۇق بويىغا يېتىپ كەپتۇ. ئۇ يەردە بىر ئۆستەڭ سۇ داۋاملىق ئېقىقلىق تۇرغۇدەك. جەزىرىنىڭ قىياپىتى ئۆزگەرگەن، نۇرغۇن ئادەملەر كېلىپ ئولتۇراقلاشقانكەن. قاسىم بىلەن مەلىكە ئىككىسى ئۇ يەردە بىر ئاخشام قونغاندىن كېيىن، يەنە يولغا راۋان بولۇپتۇ. قاسىم يول بويى ئاجىزلارغا خەير — ساخاۋەت قىلىپ مېڭىپتۇ. ئۇلار نەچچە ئون كۈن يول يۈرۈپ ماكانغا يېتىپ كەپتۇ. قاسىم بۇ يەرلەرنى تونۇيالماي قاپتۇ، قارىسا، بۇ يەردە يېڭى بىر شەھەر بەرپا بولغان. شەھەرنىڭ ھەشەمەتلىك بىنا — لىرى كۆزلەرنى قاماشتۇرىدىكەن، سودا — تىجارەتلىرى ئىنتايىن جانلانغان، ئادەملىرى خۇشال — خۇرام ئىكەن. قاسىم مەلىكە نۇرجامالدىن چەكسىز سۆيۈنۈپتۇ ۋە ئۇنى سېغىنىپتۇ.

ئەمدى گەپنى «پادىشاھ يىگىت» تىن ئاڭلايلى:
«پادىشاھ يىگىت» دىلئارامنى ئېلىپ يۇرتىغا قايتىپ كەپتۇ. بىر كۈنى كەچتە ياساۋۇللار ئۇنىڭ ھۇزۇرىغا كىرىپ شۇنداق مەلۇمات بېرىپتۇ:

— ھۆرمەتلىك پادىشاھىمىز، جانابلىرى سەپەرگە ئەۋەتكەن كىشىلىرى سەپەرنى تۈگىتىپ قايتىپتۇ، ئۆزلىرى بىلەن كۆ — رۈشۈشنى ئارزۇ قىلىدىكەن. ئۇنىڭ يەنە نۇرغۇن قوشۇنى ۋە باشقا مال — دۇنيالىرى بار ئىكەن.

خەۋەرنى ئاڭلىغان پادشاھ:

— قوشۇنلىرىنى ياخشى ئورۇنلاشتۇرۇڭلار، ئۇ كىشىنى
ئۈچىنچى دەۋۋازىدىكى مېھمانخانغا ئەكىرىڭلار! — دەپتۇ —
دە، ئۆزى ھۇجرىسىغا كىرىپ كېتىپ، ئالدى بىلەن مەلىكە
دىلئارامغا پۈتۈن ئىشلارنى بىر — بىرلەپ سۆزلەپ بېرىپتۇ.
مەلىكە دىلئارام ھەممە ئەھۋالنى چۈشىنىپتۇ. ئاندىن ئەرەنچە
شاھلىق لىباسىنى سېلىپ، ئەسلىدىكى مەلىكە سىياقىغا يې-
نىپتۇ. ھەيھات!... بىر پەرى پەيكار، ئاي يۈزلۈك گۈزەل
بويۇكى، ئوردا گويا قۇياش نۇرىغا چۆمۈلۈپتۇ. دىلئاراممۇ
جابدۇنۇپتۇ. كېنەزەكلەر ئوتتۇرىسىدا ئىككى مەلىكە خۇددى
جەننەتنىڭ ھۆللىرىدەك مېڭىشىپتۇ. قاسىم مەلىكىنىڭ ئال-
دىغا ئېھتىرام بىلەن كەپتۇ. نۇر جامال پۈتكۈل ۋۇجۇدى بىلەن
سېغىنغان دىلدارغا ئېگىلىپ تەزىم قىپتۇ، دىلئاراممۇ تەزىم
قىپتۇ. مەلىكە شېرىن سۇخەنلىك بىلەن يىگىتىدىن ئېسەن-
لىك سوراپتۇ. يىگىتنىڭ ۋۇجۇدىنى ھارارەت بېسىپتۇ. قاسىم
ئىچكىرىگە تەكلىپ قىلىنىپتۇ. ئۇ ئىچكىرىگە كىرىپ كېت-
ۋېتىپ، بىر نەرسە ئۇنتۇلۇپ قالغاندەك كەينىگە قاراپتۇ. مە-
لىكە بۇنى كۆرۈپ:

— ئارقىدا بىركىم بارمىدى؟ قوشۇنلار ئوبدان ئورۇنلاش-
تۇرۇلدى، — دەپتۇ.

— يوقسۇ، مەلىكەم، ئۆزلىرىگە كېنەزەك ئالغاچ كەلگە-
ندىم، — دەپتۇ قاسىم گۈلسارەمنى تونۇشتۇرۇپ.
مېھمانلار ئازادە ھۇجرىلارغا باشلىنىپ زىياپەت بېرد-
لىپتۇ. مېھمانلار بىلەن ساھىبخانلار غىزادىن كېيىن ئازادە
ئولتۇرۇپ كۆپ سۆھبەت قىلىشىپتۇ. ئەتىسى ئەتىگەن مەلىكە
ۋەزىر سۇلتانقۇلغا پۈتۈن خالايقىنى يىغىشنى تاپشۇرۇپتۇ.
پۇقرالار دېگەن قەرەلدە توپ — توپ بولۇپ مەيدانغا ئېقىپ

كېلىشىپتۇ. «پادىشاھ يىگىت» كاتتا بېزەش بۇنىڭغا چىرىپ قىپتۇ ۋە خەلقكە ئېھتىرام بىلدۈرۈپتۇ، ئاندىن

— بۈگۈن مەن خەلقىمگە نەچچە ۋاقىتتىن بېرى بىر قاسىمىنى تۇتۇپ كەلگەن سىرىمنى ئېچىش قارارىغا كەلدىم. مەن لىدە ئايال ئىدىم. ئۆز ھەمراھىم، — دەپتۇ ئۇ قاسىمىنى كۆرسىتىپ، — يېنىمدا بولمىغانلىق تۈپەيلىدىن ۋاقىتنىچە ئاياللىق سالاھىيىتىمنى يوشۇردۇم. مانا ھازىر ئۆز جۈپتۈم قايتىپ كەلدى. ئۇ مۇشۇ يەرنىڭ ئەسلىدىكى ئىگىسى. پادىشاھلىقنى بۈگۈندىن باشلاپ ئۇنىڭغا ئۆتۈنمەن.

مەلىكە نۇر جامال بېشىدىكى تاج ۋە ئۈستىدىكى شاھانە لباسنى قاسىمغا كىيىدۈرۈپتۇ. خەلق قاسىمنى مۇبارەكلەپتۇ. بۇ ئەھۋاللارنى كۆرگەن ھەنىپخان ئانا چەكسىز شادلىققا چۆمۈپتۇ.

قاسىم شاھلىق تەختىگە ئولتۇرۇپ، ئادىللىق بىلەن يۇرت سوراشقا باشلاپتۇ. ئارىدىن بىرقانچە ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن نۇر جامال قاسىمغا:

— دادامدىن ئايرىلغىلى ئۇزۇن يىللار بولدى، ئۇلارنى بەك سېغىنىدىم، شۇڭا، شاھ ئاتىمىزنى ئاباتلىقىمىزغا زىياپەتكە چاقىرتساقمىكەن، — دەپتۇ.

— مېنىڭ خىيالىمۇ شۇنداق ئىدى، — دەپتۇ قاسىم. شاھانە تەكلىپنامە يېزىلىپتۇ. قىرىق قېچىر سوۋغات تەييارلىنىپتۇ. سۇلتانقۇل باشلىق بىر توپ كىشىلەر مەھمۇد شاھنىڭ شەھىرىگە قاراپ يولغا چىقىپتۇ. ئۇلار ئۈچىنچى كۈنى قىيام ۋاقتىدا شەھەرگە كەپتۇ. شاھ بۇ تاسادىپىي ئەلچىلەرنى قوبۇل قىپتۇ. سۇلتانقۇل تەكلىپنامىنى شاھقا سۈنۈپتۇ. مەھمۇد شاھ ئامراق قىزىدىن ئايرىلغاندىن بۇيان كېچە — كۈندۈز ئۇنىڭ جۇدالىقىدا ھەسرەت چېكىدىكەن، يىغلايدىكەن.

ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى ۋەزىر - ۋۇزىرلىرى:

— ئەي پادىشاھىئالەم، قىزلىرىنىڭ دەردىدە كېچە - كۈندۈز غەم - ھەسرەت چېكىپ، مۇبارەك چىرايلىرىمۇ سار- غىيىپ كەتتى. سەيلە - ساياھەت قىلىپ كۆڭۈللىرىنى ئېچىپ كەلگەنلىرى سالامەتلىكلىرى ئۈچۈن ئىنتايىن پايدىلىق، شۇڭا بۇ تەكلىپنامىنى ئەۋەتكەن پادىشاھنىڭ يۇرتىغا بېرىپ كەل- سىلە، — دەپ مەسلىھەت بېرىپتۇ. مەھمۇد شاھ بۇ مەسلى- ھەتنى قوبۇل قىلدى.

مەھمۇت شاھ يولغا چىقىپتۇ. مېھمانلار يول بويى مىس- لىسىز ئىززەت بىلەن كۈتۈۋېلىنىپتۇ. شاھ ئاخىر نۇرجامال- نىڭ شەھىرىگە كەپتۇ. نۆكەرلەر كوچا - كوچىلاردا ھۆرمەت بىلەن تۇرۇپتۇ. مېھمانلار ئېسىل ھۇجرىلارغا ئورۇنلاشتۇرۇ- لۇپتۇ، ئارقىدىن زىياپەت باشلىنىپتۇ.

— ھۆرمەتلىك شاھ ئاتا، — دەپ ئۆزىنى ئاشكارىلاپتۇ مەلىكە نۇرجامال زىياپەتتە يۈزىدىكى ياغلىقنى ئېلىۋېتىپ، — سىلىنىڭ قىزلىرى نۇرجامال بولمەن. ئۆزلىرىدىن كۆپ ئەپۇ تىلەيمەن، ئۆز ۋاقتىدا مۇبارەك دىللىرىنى رەنجىتتىم. سىلى مېنى قوشۇپ قويغان ھېلىقى مېيىپ يىگىت ئاللاننىڭ ئىلتى- پاتى بىلەن، ئاندىن قالسا پېقىر قىزلىرىنىڭ ئاز - تولا سە- ۋەبكارلىقى بىلەن ئەسلىگە كېلىپ، ئاباتلىقىمىزنىڭ يېتەك- چىسى بولۇۋاتىدۇ. مانا بۇ قەمەر شاھنىڭ قىزى دىلئارام بو- لىدۇ. بۇ قىز ھەكىم شاھنىڭ قىزى گۈلسارەم. مانا بۇ مې- نىڭ قېينام.

— ئاھ قىزىم، — دەپ ھوشىدىن كېتىپتۇ پادىشاھ. نۇرجامال دەرھال دادىسىنى يۆلەپتۇ. پادىشاھ بىرپەستىن كې- يىن ھوشىغا كەپتۇ.

— مەرھەمەتلىك دادا، — دەپ يەنە سۆز باشلاپتۇ

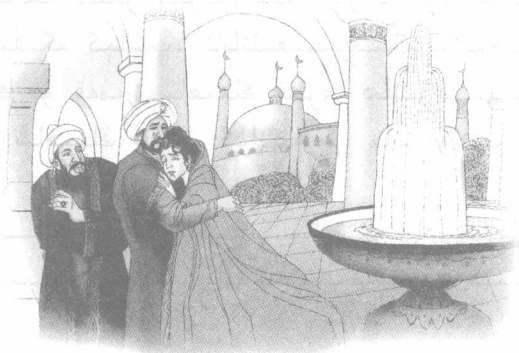
نۇر جامال، — ئۆتكەن ئىشلار ئۆتۈپ كەتتى، خۇدا بىزنى مۇ-
شۇنداق بەختلىك ھالدا كۆرۈشۈشكە نېسىپ قىلدى. بىزنىڭ
ھەممىمىز ئۆزلىرىنى بەك سېغىندۇق، كېچە - كۈنۈز ئۆزۈم-
قىلدۇق. دىدارلىرىغا مۇشەررەپ بولۇش ئارزۇسىدا پۈتۈن قىزى-
تەرمىنى سەرپ قىلىپ: «ئەرنى ئەر قىلغانمۇ خوتۇن، ئەرنى
يەر قىلغانمۇ خوتۇن» دېگەن ھېكمەتنىڭ ئەمەللىرىنى ئو-
رۇنداشقا تىرىشچانلىق كۆرسەتتىم. ھۆرمەتلىك دادا، ئەيبىكە
بۇيرۇمىغا يالا.

پادىشاھ قىزى نۇر جامالنى قۇچاقلاپ يىغلاپ كېتىپتۇ،
كۆڭلىدىكى قايغۇ - ھەسرەتلەر تامام كۆتۈرۈلۈپ كېتىپتۇ،
ئۆزىنىڭ بۇرۇنقى قىلغان ئىشلىرىغا قاتتىق پۇشايمان قىپتۇ.
شۇنداق قىلىپ، ئارىدىن بىر ئاي ئۆتۈپتۇ. بىر كۈنى شاھ
قىزىنى ۋە كۈيئوغلىنى چاقىرىپ دەپتۇ:

— بالىلىرىم، كۆڭلۈمنىڭ مەمنۇنلۇقىنى تىل بىلەن
ئىپادىلەپ بېرەلمەيمەن. سىلەرنىڭ دۆلىتىڭلاردا بەكمۇ ئازادە،
خۇشال - خۇرام بىر ئايىنى ئۆتكۈزدۈم، كۆڭلۈمنىڭ
ئىنتىزارلىقى قاندى، سىلەرنى كۆرۈپ بىر ئۆمۈر خاتىرجەم-
لىككە ئېرىشتىم. ئوردىنىڭ ئىشلىرى ئەمدى مېنى تەقەززا
قىلىۋاتىدۇ. ئېغىر

كۆرمىسەڭلار، مې-
نى ئۆزىتىپ قوي-
ساڭلار.

— مەرھەمەت-
لىك دادا، — دەپ-
تۇ نۇر جامال، —
ئۆزلىرى بىلەن
يەنە بىر مەسلىھەت



قىلىشىدىغان ئىشىمىز بار. ئۆزلىرىگە ئېيتىپ بەرگىنىدەك، دىلئارام مەن بىلەن كەلدى، گۈلسارەم كۈيۈڭۈللىرى بىلەن كەلدى. ئۈچ پادىشاھنىڭ ئامراق ئۈچ مەلىكىسى بىر يەرگە جەم بولىدۇ. زۆرۈرىيەت تۈپەيلىدىن شۇنداق بولدى. دىلئارامنى قوبۇل قىلىشتا پېقىرلىرى جانجىگەر ئاكامنى كۆزدە تۇتقانىدىم، چۈنكى، بىچارە ئاكام مېنىڭ جۇدالىقىمدا تا ھازىرغىچە نىكاھلانماپتۇ. گۈلسارەمنى بولسا، لەشكىرىي سەردارىمىز سۇلتانقۇلغا نىكاھلىساق. ئەگەر مېنىڭ تويۇمنى قايتا قىلىپ بېرىمەن دېگەن ئۈمىدلىرى بولسا، مۇشۇ تويلار بىلەن بىرلىكتە قىلساقمۇ بولىدۇ.

پادىشاھ خۇشاللىق بىلەن ماقۇللۇق بىلدۈرۈپتۇ ۋە ئۆزى دەر- ھال قايتىپ، زۆرۈر تەييارلىقلارنى قىلىدىغانلىقىنى بىلدۈرۈپتۇ. مەلىكە يۈز قېچىر زەر - جاۋاھىراتلار سوۋغا قىپتۇ، تۆت يۈز نۆكەرنى بىللە ماڭدۇرۇپتۇ. شاھ ئوردىسىغا يېتىپ كېلىپ دەرھال مۇلازىملارنى يىغىپ، ئۇلارنىڭ قىرىق كۈنلۈك توي تەييارلىقىغا تۇتۇش قىلىشنى تاپلاپتۇ. ئۇزۇن ئۆتمەي كاتتا توي مەرىكىسى باشلىنىپتۇ. نەغمە - ناۋا، داغدۇغلار ئۈزۈلمەي قىرىق كۈن داۋاملىشىپتۇ. تويىدىن كېيىن ھەممەي- لەن ئۆز جايلىرىغا يۈزلىنىپتۇ.

ۋاقتى - سائىتى يېتىپ مەلىكە نۇر جامال ئاپئاق، بۇد- رۇق بىر ئوغۇل تۇغۇپتۇ، ئۇنىڭغا «بەختى ئابات» دەپ ئىسىم قويۇپتۇ.

ئاڭلىساق، شاھزادە بەختى ئابات ئاتا - ئانىسىدىن كېيىن تەختكە ئولتۇرۇپ، ئاتا - ئانىسى بەرپا قىلغان ئا- باتلىقنى مىسلىسىز گۈللەندۈرۈپتۇ.

بېلىقچى شامدۇن

قەدىمكى زاماندا ھامدۇن، شامدۇن دەپ ئاتا - بالا ئۆتكەنكەن. ھامدۇن دادىسى، شامدۇن بالىسى ئىكەن. ھامدۇن، ئايالى ۋە بالىسى شامدۇن — ئۈچ جان ئادەم بىر ئائىلىدە ياشايدىكەن. ئاتا - بالا يىل بويى دەرياغا قارماق سېلىپ بېلىق تۇتۇپ، تۇتقان بېلىقلىرىنى سېتىپ تۇرمۇشنى قامدايدىكەن. ئۇلارنىڭ ئۆيى دەرياغا يېقىن ئىكەن.

بىر كۈنى ھامدۇن ئوغلى شامدۇننى ئەگەشتۈرۈپ دەرياغا بېرىپ، دەريانىڭ چوڭقۇر يېرىگە قارماق سايىتۇ، بىردەم - دىن كېيىن قارماققا بېلىق چۈشكەندەك بوپتۇ. ئۇلار قارماقنى تارتقانكەن، يوغان بىر لەھەڭ كۆرۈنۈپتۇ. ئۇلار لەھەڭنى دەريا قىرغىقىغا سۆرەپ ئەكەلگەن بولسىمۇ، قۇرۇقلۇققا ئاچىد - قالماپتۇ. ھامدۇن ئۆمرىدە بۇنداق چوڭ لەھەڭ تۇتۇپ باقمىدە - غاچقا ئىنتايىن خۇشال بوپتۇ - دە، لەھەڭنى دەريا ئىچىدە پارچىلىۋالماقچى بوپتۇ، شامدۇننى ئۆيگە پالتا ئەكىلىشكە ئەۋەتىپتۇ. شامدۇن ئۆيگە بېرىپ خېلى كۆپ ئىزدىگەن بول - سىمۇ پالتىنى تاپالماي، يۈگۈرگەن پېتى ھاسىراپ - ھۆمۈدەپ دادىسىنىڭ قېشىغا كېلىپ:

— دادا، قانچە ئىزدەسمۇ پالتىنى تاپالمىدىم، — دەپ -

تۇ. ھامدۇن:

— ۋاي ھاڭقاينىڭ بالىسى، ئۇ پالتىنى ئۆينىڭ تورۇسىغا قىستۇرۇپ قويغان تۇرسام، ئۆينىڭ تورۇسىغا قارىمىدىڭمۇ؟ — دەپتۇ. شامىدۇن:

— ئۆينىڭ تورۇسىغا قارىماپتىمەن، دادا. مەن يۈگۈرۈپ بېرىپ، يۈگۈرۈپ كېلىپ بەك ھېرىپ كەتتىم، ئۆزىڭىز بېرىپ ئەكەلسىڭىز، — دەپتۇ. ھامىدۇن:

— بوپتۇ، ئەمەس قارماقنى چىڭ تۇت، ھەرگىزمۇ قويۇۋەتمە، — دەپتۇ — دە، ئۆيدىن پالتا ئەكىلىشكە مېڭىپتۇ. لەھەڭ قانداق قىلارنى بىلمەي شامىدۇنغا يالۋۇرۇپ بېقىش قارارىغا كەپتۇ — دە، زۇۋانغا كېلىپ:

— ھەي يىگىت، مەن بېلىقلار پادىشاھى ئىدىم، بۇ يەرگە ساياھەت قىلىش ئۈچۈن كېلىپ سېنىڭ قارىمىقىڭغا ئېلىنىپ قالدىم. رەھىم قىلىپ مېنى قويۇۋەتسەڭ، بىر كۈن بولسىمۇ كۈننىڭ سېرىقىنى كۆرسەم. سەنمۇ ياش يىگىت ئىكەنسەن، كۈنلەرنىڭ بىرىدە بېشىڭغا كۈن چۈشكۈدەك بولسا ياردەم قىلاتتىم، — دەپتۇ. شامىدۇن:

— مېنىڭ سېنى قويۇۋەتكۈم بار ئىدى، لېكىن دادام بەكمۇ تەرسا ئادەم. مەن سېنى قويۇۋەتسەم، دادام مېنى ئۆلتۈرۈۋېتىشتىن يانمايدۇ، — دەپتۇ. لەھەڭ:

— ئۇنداق بولسا، داداڭنىڭ قارىسىنى كۆرگەن ھامان: «ۋاي دادا، چاققان كېلىڭ، لەھەڭ سۆرەپ كەتكىلىۋاتىدۇ، كۈچۈم يەتمەيۋاتىدۇ» دەپ ۋارقىرايسەن، داداڭ يېقىن كەلگەندە: «ئاپلا، كۈچۈم يەتمىدى» دەيسەن — دە، مېنى قويۇۋېتىدۇ. سەن. داداڭنىڭ نىيىتى بۇزۇلغۇدەك بولسا، ئۆزۈڭنى دەرياغا تاشلىغىن، مەن سېنى قۇتۇلدۇرۇپ قالغىمەن، — دەپتۇ. شا. مىدۇن لەھەڭنى قويۇۋېتىش نىيىتىگە كەپتۇ. دادىسىنىڭ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپلا:

— ۋاي دادا، چاققان بولۇڭ، كۈچۈم يەتمەيۋاتىمەن! —
دەپ ۋارقىراۋېرىپتۇ. دادىسى: «چىڭ تۇت، ھەرگىز قويمىغۇنمەن»
دېگىنىچە تېخىمۇ تېز يۈگۈرۈپتۇ.
دادىسى يېقىن كەلگەندە، بالىسى:
— ئاپلا، كۈچۈم يەتمىدى، — دەپتۇ — دە، قارماقنى قويىۋېتىپتۇ. ھامىدۇن:

— ھەي ئەيگار، ئاتا — بوۋىمىزدىن تارتىپ بۇنداق چوڭ
بېلىق تۇتۇپ باقمىغان تۇرساق. ئۇ بېلىق بىلەن بىزنىڭ بىر
يىللىق خىراجىتىمىز ھەل بولاتتى ئەمەسمۇ؟ بىردەم بەرداش-
لىق بېرەلمەي قويۇۋەتكىنىڭ نېمىسى؟ — دېگىنىچە شامىد-
دۇننى چاپماقچى بولۇپ پالتىنى ئېگىز كۆتۈرگەنىكەن، شامىد-
دۇن شۇ ھامان ئۆزىنى دەرياغا تاشلاپ كۆزدىن غايىب بوپتۇ.
لەھەڭ شامىدۇننى قۇتقۇزۇشقا تەييار تۇرغانىكەن، ئۇ شامىد-
دۇننى بىرلا دەم تارتىپ قورسىقىغا يوشۇرۇپتۇ — دە، دەريانىڭ
ئېقىشىغا قاراپ يۈرۈپ كېتىپتۇ.
شامىدۇن لەھەڭنىڭ قورسىقىدا بىرنەچچە كۈن تۇرغاندىن
كېيىن:

— مېنى قۇرۇقلۇققا چىقىرىپ قويساڭ، — دەپتۇ. لە-
ھەڭ شامىدۇننى بىرلا پۇرقۇپ قۇملۇققا چىقىرىپ قويۇپ:
— ئەي يىگىت، سەن مېنىڭ ھاياتىمنى قۇتقۇزۇپ قال-
دىڭ. قاچانكى بېشىڭغا كۈن چۈشۈپ ھاياتىڭغا خەۋپ يەتسە،
مۇشۇ جايغا كېلىپ: «لەھەڭ، مەن كەلدىم» دەپ ئۈچ قېتىم
ۋارقىرساڭ، مەن شۇ ھامان ئالدىڭدا پەيدا بولىمەن — دە،
ساڭا ياردەم قىلىمەن، — دەپتۇ. شامىدۇن: «بولدى» دەپ لە-
ھەڭ بىلەن خوشلىشىپ، ئادەم بار بىرەر مەھەللىنى ئىزدەپ
مېڭىپتۇ، ئۇزاق ماڭغاندىن كېيىن بىر ئېدىرلىققا كېلىپ
قاپتۇ. شامىدۇن ئېدىرلىقتا كېتىۋاتسا، ئورۇقلاپ جېنى ئاز

قالغان بىر قېرى تۈلكە ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ:
— ئەي يىگىت، ئاۋۇ ئوۋچى مېنى قوغلاپ كېلىۋاتىدۇ.
ئۇ مېنى ئاتماقچى. مېنىڭ ئۈچ كۈنلۈك بولغان بەش كۈ-
چۈكۈم بار، مەن ئۆلسەم، بەش بالامۇ ناھەق ئۆلىدۇ. خۇدا
ھەققى مېنى قۇتقۇزۇپ قالساڭ، — دەپتۇ. شامىدۇن قارىغۇ-
دەك بولسا، راستتىنلا بىر ئوۋچى ئۇ تۈلكىنى قوغلاپ كې-
لىۋاتقۇدەك. شامىدۇننىڭ تۈلكىگە ئىچى ئاغرىپ، ئۇنى ئېدىر-
نىڭ دالدىسىغا مۆكتۈرۈپ قويۇپ ئوۋچىنىڭ ئالدىغا بېرىپتۇ —
دە، ئۇنى توختىتىپ:

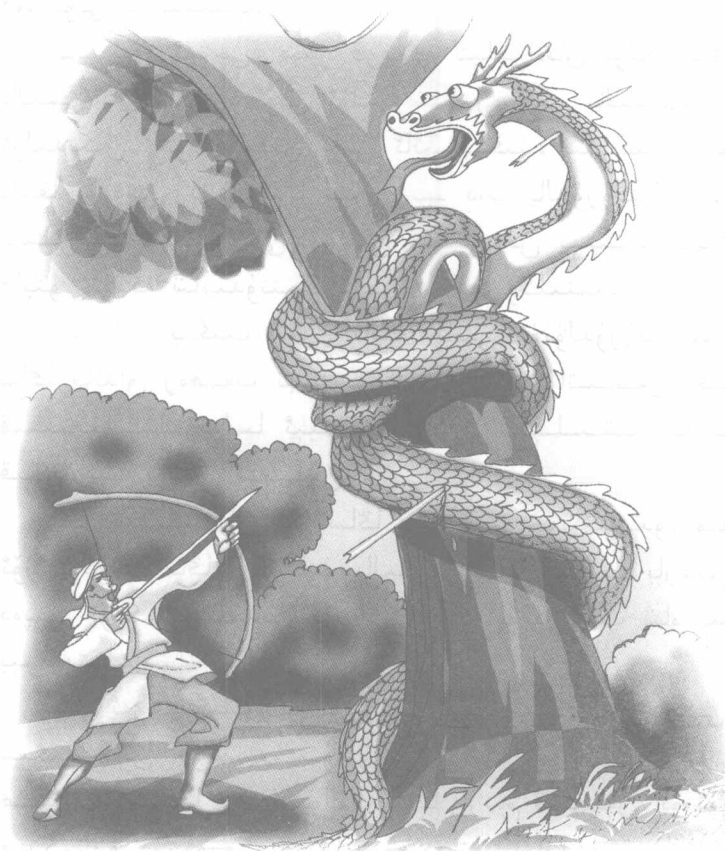
— ئەي ئوۋچى، سىز قوغلاپ كېلىۋاتقان تۈلكىنىڭ بەش
بالىسى بار ئىكەن. ئۇنى ئۆلتۈرسىڭىز، بەش بالىسىمۇ ناھەق
ئۆلىدىكەن. خۇدا ھەققى ئۇنى ئاتمىسىڭىز، سىزگىمۇ خۇدايىم
باشقا يەردىن رىزقى ئاتا قىلار، — دەپ يالۋۇرۇپتۇ. ئوۋچى
تەسەرلىنىپ، تۈلكىنى ئېتىش نىيىتىدىن يېنىپ كېتىپ
قاپتۇ. تۈلكە شامىدۇننىڭ ئايىغىدا كۈچۈكلىنىپ:

— ئەي يىگىت، سەن ئالتە جاننى قۇتۇلدۇرۇپ قالدىڭ،
ساڭا قانداق رەھمەت ئېيتىشىمنى بىلەلمەيۋاتىمەن، قانداق
قىيىنچىلىقنىڭ بولسا ئېيت، قولىمدىن كېلىشىچە ياردەم
قىلاي، — دەپتۇ. شامىدۇن:

— مېنىڭ ھازىرچە ساڭا ھاجىتىم چۈشمەيدۇ. مەنمۇ
ئۆز يولۇمغا ماڭاي، سەنمۇ بالىلىرىڭنىڭ قېشىغا بارغىن، —
دەپتۇ. تۈلكە بەدىنىدىن ئازراق تۈكنى يۇلۇۋېلىپ شامىدۇنغا
بېرىۋېتىپ:

— ئەي يىگىت، بۇ تۈكۈمنى ساڭا بېرەي، قاچانكى بې-
شىڭغا كۈن چۈشسە، مۇشۇ تۈكنى كۆيدۈرسەڭ، مەن شۇ
ھامان قېشىڭدا پەيدا بولۇپ ساڭا ياردەم قىلىمەن. بۇ تۈكنى
ھەرگىزمۇ يىتتۈرۈپ قويما، — دەپتۇ. شامىدۇن تۈلكىنىڭ

تۈكىنى يانچۇقىغا سېلىپ يولغا راۋان بولۇپ،
 شامدۇن يول يۈرۈپ، يول يۈرسىمۇ مول
 لىقتىن ئۆتۈپ بۈك - باراقسان بىر ئورمانلىققا كىرىپ
 ئەپلىك بىر جايىنى تېپىپ بىر كېچە تۈنەپتۇ. ئەتىسى سەھەر -
 دە يولىنى يەنە داۋاملاشتۇرۇپ كېتىۋاتسا، بىر ئەجدىھا يوغا
 بىر چىنارغا يامىشىپ چىقىۋاتقۇدەك، چىنار ئۈستىدىكى ئۇۋىدا
 سۈرمە قۇشنىڭ ئىككى بالىسى چۇرقىرىشىپ زارلىنىۋاتقۇدەك.
 شامدۇننىڭ سۈرمە قۇشنىڭ بالىلىرىغا ئىچى ئاغرىپتۇ - دە،



دەرھال دەرەخ شاخلىرىدىن ئوقيا ياساپ، قاتتىق ياغاچلارنى ئۇچلاپ ئوق ياساپ ئەجدىھاغا كەينى - كەينىدىن بىرقانچە تال ئوق ئۈزگەنىكەن، ئەجدىھا شۇ ھامان يىقىلىپ ئۆلۈپتۇ. پۈتۈن ئىشلارنى كۆرۈپ تۇرغان سۈرمە قۇش بالىلىرى خۇشاللىقىدا شا - مېدۇنى ئۆز ئۇۋىسىغا تەكلىپ قىپتۇ. شامىدۇن قۇش بالىلە - رىنىڭ ئۇۋىسىغا چىقىپتۇ. قۇش بالىلىرى:

— ئەي يىگىت، سىز بىزنىڭ ھاياتىمىزنى قۇتۇلدۇرۇپ قالدىڭىز. ئاتا - ئانىمىز ئوۋدىن قايتىپ كەلسە، سىزدىن كۆپ خۇش بولىدۇ. ئۇلار قايتىپ كەلگۈچە قانتىمىزنىڭ ئاستىدا ئارام ئېلىپ تۇرۇڭ، — دەپتۇ. شامىدۇن ئۇلارنىڭ تەكلىپىگە قوشۇلۇپ بىر قۇش بوران چىقىرىپ بالىسىنىڭ قانتىنىڭ ئاستىغا كىرگەنىكەن، كۆرۈنمەيلا قايتۇ. بىردەمدىن كېيىن ھاۋا گۈلدۈرلەپتۇ، ئىككى سۈرمە قۇش بوران چىقىد - رىپ يېتىپ كەپتۇ - دە، ئەجدىھانىڭ ئۆلۈكىنى كۆرۈپتۇ. با - لىلىرىمۇ ئاتا - ئانىسىنى قىزغىن قارشى ئالماي جىمجىتلا يېتىشىپتۇ. سۈرمە قۇش ھەيران بولۇپ:

— ئېيتىڭلارچۇ، بالىلىرىم، ئەجدىھا قانداق بولۇپ ئۆلدى؟ سىلەر نېمە ئۈچۈن جىمجىتلا ياتىسىلەر؟ زادى نېمە ئىش بولدى، دېسەڭلارچۇ؟ — دەپتۇ. قۇش بالىلىرى:

— ئەي ئاتا - ئانا، ياخشىلىققا ياخشىلىقمۇ ياكى ياخشى - لىققا يامانلىقمۇ؟ — دەپتۇ. ئاتا - ئانىسى:

— بۇ نېمە دېگىنىڭلار، بالىلىرىم، ئەلۋەتتە ياخشىلىققا ياخشىلىق، — دەپتۇ. قۇش بالىلىرى:

— ئۇنداق بولسا، ئەجدىھانى بىر يىگىت ئۆلتۈرۈپ بىزنى قۇتقۇزۇپ قالدى. ئۇنىڭغا زىيان - زەخمەت يەتكۈزمەسسىز، — دەپتۇ. ئاتا - ئانىسى:

— قېنى ئۇ يىگىت؟ بىز ئۇنىڭغا ياخشىلىق قىلىمىز،

هاجىتى بولسا ھاجىتىدىن چىقىمىز، — بىز قۇش بالىسى
رى قاننى ئاستىدىن شامىدۇننى چىقىرىپتۇ. ئۇلار ئايدا
سۈرمە قۇشلار شامىدۇننى كۆرۈپلا:

— ئەي يىگىت، سىز ئەجدىھانى ئۆلتۈرۈپ ئىككى يىل
مىزنى، ھەتتا بۇنىڭدىن كېيىنكى ئەۋلادلىرىمىزنى قۇتقۇزۇپ
قالدىڭىز. بۇرۇنقى يىللاردا ھەر قېتىم بالىلىرىمىز ئۇچۇرما
بولغاندا ئەجدىھا يەپ كېتەتتى. سىزگە نېمىدەپ رەھمەت ئېيىد.
تىشىنى بىلەلمەي قالدۇق. قانداق قىيىنچىلىقىڭىز بولسا دەڭ،
بىز سىزگە ياردەم قىلالى، — دەپتۇ. شامىدۇن:

— سىلەرمۇ خەتەردىن قۇتۇلۇپ قالدىڭلار، مېنىڭ ھازىر
ھېچقانداق قىيىنچىلىقىم يوق، مەنمۇ يولۇمغا مېڭىۋالاي، —
دەپتۇ.

سۈرمە قۇشلار بىر تالدىن پېيىنى شامىدۇنغا بېرىۋېتىپ:
— ئەي يىگىت، بۇ پەينى ئېلىۋېلىڭ، ئەسقىتىپ قالىدۇ.
قاچانكى بېشىڭىزغا بىرەر مۈشكۈلچىلىك چۈشسە، مۇشۇ پەيدى-
نى كۆيدۈرسىڭىز، شۇ ھامان سىزنىڭ قېشىڭىزدا ھازىر بو-
لىمىز، — دەپتۇ.

شامىدۇن پەينى ئېلىپ يولغا راۋان بوپتۇ. بىردەم
ماڭغاندىن كېيىن، داغدام چوڭ يولغا چىقىپتۇ. چوڭ يول
بىلەن بىر مەھەل ماڭغاندىن كېيىن بىر شەھەرگە كېلىپ
قاپتۇ. شامىدۇن كوچا ئارىلاپ كېتىۋېتىپ، بىر جايدا نەچچە
ئون مىڭ كىشىنىڭ توپلىشىپ قالغانلىقىنى، ئۇلارنىڭ ھەم-
مىسىنىڭ روھى چۈشكۈن ئىكەنلىكىنى كۆرۈپتۇ. شامىدۇن
ئۇ يەردە زادى نېمە ئىش بولغانلىقىنى بىلەلمەي، بىر بوۋاينى
چەتكە تارتىپ:

— ئەي بوۋا، بۇ يەردە زادى نېمە ئىش بولدى؟ — دەپ
سورايتۇ. بوۋاي شامىدۇنغا بىر قارىۋېتىپ:

— بالام، سەن بۇ شەھەردىن ئەمەس ئوخشايسەن. شەھەر پادىشاھنىڭ ئاي دېسە ئاي ئەمەس، كۈن دېسە كۈن ئەمەس، ئاجايىپ گۈزەل بىر ساھىبجامال مەلىكىسى بار. ئۇ مەلىكە ياتلىق بولۇش ئۈچۈن شەرت قويغان. ھازىرغىچە تالاي يىگىت-لەر مەلىكىنىڭ شەرتىنى ئورۇندىيالماي باشلىرىدىن ئايرىل-دى. بۈگۈنمۇ ئىككى يىگىتنىڭ بېشى تېنىدىن جۇدا قى-لىندى. بىز ئاشۇ ئىشلارنى كۆرۈش ئۈچۈن كەلگەن، — دەپ-تۇ. شامىدۇن:

— ئېيتىڭچۇ، بوۋا، ئۇ مەلىكە زادى قانداق شەرت قو-ى-غان؟ — دەپتۇ. بوۋاي:

— مەلىكە بىلەن توي قىلماقچى بولغان يىگىت مەلىكىگە ئۆزىنى مەلۇم قىلىپ قويۇپ، ئۆزى خالىغان يەرگە يوشۇرۇنۇشى لازىم. ئۆزىنى مەلۇم قىلغان ۋاقىتتىن باشلاپ ئۈچىنچى كۈنى شۇ ۋاقىتقا كەلگەندە، مەلىكە ئېگىز راۋاققا چىقىپ جاھان ئەينىكى بىلەن يوشۇرۇنغان يىگىتنى ئىزدەيدۇ، تېپىۋالسا، بېشىنى ئالىدۇ، تاپالمىسا، ئۇنىڭ ئەمرىگە ئۆتىدۇ. ھازىرغىچە ئۇ شەرتنى ئورۇندىغان بىرەر مۇ يىگىت چىقمىدى، — دەپتۇ.

شامىدۇن تەلەي سىناپ باقماقچى بولۇپ ئۇتتۇر مەلىكە-نىڭ ئالدىغا بېرىپ ئۆزىنى مەلۇم قىپتۇ. مەلىكە شامىدۇننىڭ يوشۇرۇنۇشىغا ئىجازەت بېرىپ، ئۈچىنچى كۈنى مۇشۇ ۋاقىتتا ئېگىز راۋاققا چىقىپ جاھان ئەينىكى بىلەن قارايدىغانلىقىنى، شامىدۇننى تېپىۋالالسا، كاللىسىنى ئالىدىغانلىقىنى، تاپالمىسا، ئۇنىڭ ئەمرىگە ئۆتىدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. شامىدۇن مەلىكە-نىڭ قېشىدىن قايتىپ چىقىپ قەيەرگە يوشۇرۇنۇشنى بىر ھازا ئويلىغاندىن كېيىن ئاخىر لەھەڭ ئېسىگە كەپتۇ — دە، بىر كېچە — كۈندۈز توختىماي يول يۈرۈپ دەريا بويىغا كېلىپ:

— ھەي لەھەڭ، مەن كەلدىم، — دەپ ئۈچ قېتىم

توۋلىغانىكەن، لەھەڭ سۇنىڭ ئىچىدىن بېشىنى چىقىرىپ:

— بېشىڭغا قانداق كۈن چۈشتى؟ دەرھال ئېلىپ بارىمەن.

قۇتقۇزۇشقا مەن تەييار، — دەپتۇ. شامدۇن بارلىق ئىشلارنى

لەھەڭگە ئېيتىپ بېرىپتۇ. لەھەڭ بىرلا دەم تارتىپ شامدۇن

نى قورسىقىغا سولاپتۇ. — دە، بارلىق بېلىقلارغا ئەر قىلىپ

دەريا سۈيىنى ئۇماچتەك لېيتقۇزۇپتۇ، ئۆزى بولسا دەريانىڭ

ئەڭ چوڭقۇر يېرىگە كىرىپ يوشۇرۇنۇپ يېتىپتۇ.

شامدۇننىڭ يوشۇرۇنۇش ۋاقتى توشقاندىن كېيىن مەلە.

كە ئېگىز راۋاققا چىقىپ جاھان ئەينىكى بىلەن قارىغانىكەن،

شامدۇننى كۆرەلمەپتۇ، ئىككىنچى قېتىم كۆزەتكەنىكەن، يە.

نىلا كۆرەلمەپتۇ. مەلىكە سەل جىددىيلىشىپتۇ، ئۈچىنچى قې.

تىم قارىغانىكەن، شامدۇننىڭ ئىككى كۈنلۈك نېرىدىكى بىر

دەريانىڭ چوڭقۇر يېرىدە ياتقان بىر لەھەڭنىڭ قورسىقىدا

ئىكەنلىكىنى كۆرۈپتۇ. مەلىكە بىرقانچە لەشكەرنى شامدۇننى

باشلاپ كېلىشكە ئەۋەتىپتۇ. لەشكەرلەر شامدۇن يوشۇرۇن.

غان دەرياغا بېرىپ:

— ھەي شامدۇن، مەلىكە سېنى كۆرۈپ قالدى. سەن

ھازىر بىر لەھەڭنىڭ قارىنىدا ياتسەن. دەرھال چىق، — دەپ.

تىكەن، شامدۇن لەھەڭگە قۇرۇقلۇققا چىقىرىپ قويۇشنى

ئېيتىپتۇ. لەھەڭ بىرقانچە يىلغىچە قورسىقىدىن چىقارماي

بېقىشقا ۋەدە قىلغان بولسىمۇ، شامدۇن:

— مەلىكە مېنى كۆرۈپ قاپتۇ. كۆرۈپ قالغانلىقىنى بى.

لىپ تۇرۇپ بارمىسام نامەردلىك بولىدۇ. بېشىم كەتسىمۇ بى.

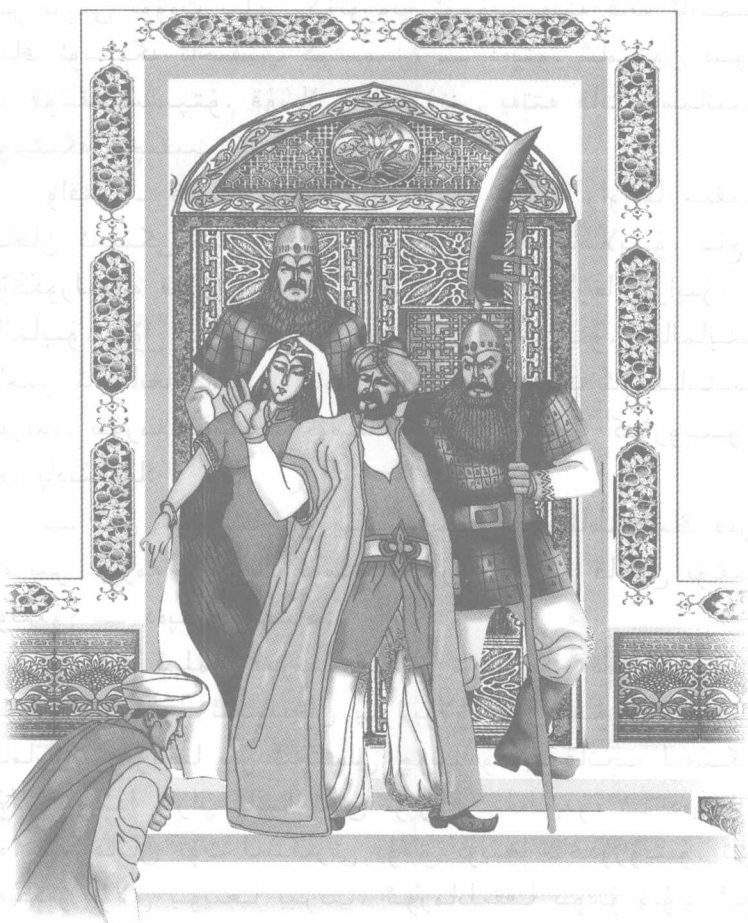
رىشىم كېرەك، — دەپ تۇرۇۋاپتۇ. لەھەڭ ئائىلاج شامدۇننى

قۇرۇقلۇققا چىقىرىپ قويۇپتۇ. شامدۇن مەلىكىنىڭ ئالدىغا

كەلگەندە، ئۇنىڭ بېشىنى ئالماقچى بوپتۇ، لېكىن پادىشاھ ئا.

رىغا چۈشۈپ:

— قىزىم، ھازىرغىچە تالاي يىگىتلەر ئادەتتىكى جايلارغا مۆكۈنۈپ باشلىرىدىن ئايرىلدى. بۇ يىگىتنىڭ قولىدىن ئىش كېلىدىغاندەك تۇرىدۇ. ئاھەق ئۆلۈپ كەتمىسە، مېنىڭ يۈزۈمنى قىلىپ يەنە بىر قېتىم يوشۇرۇنۇشقا ئىجازەت بەرسەڭ، — دەپتۇ. مەلىكە شاھ دادىسىنىڭ ھۆرمىتى ئۈچۈن شامىدۇنغا يەنە بىر قېتىم يوشۇرۇنۇش پۇرسىتى بېرىپتۇ. شامىدۇن ئۇيان ئويلاپ، بۇيان ئويلاپ ئاخىر سۈرمە قۇشنى



ئېسىگە ئاپتۇ - دە، خالىي بىر جايغا بېرىپ قۇشلارنىڭ يې-
يىنى كۆيدۈرگەنىكەن، شۇ ھامان ئىككى سۈرمە قۇش مەھاراپ
ئۇچقان پېتى شامىدۇننىڭ ئالدىغا كېلىپ چۈشۈپتۇ.
— ئەي يىگىت، بېشىڭغا قانداق كۈن چۈشتى، ھامان
دېگىن، — دەپتۇ. شامىدۇن پۈتۈن ئەھۋالى ئىككى سۈرمە
قۇشقا سۆزلەپ بېرىپتۇ. سۈرمە قۇشلار:

— ئۇنداق بولسا، سەن بىزنىڭ ئۈستىمىزگە مىنگىن،
بىز سېنى نۆۋەت بىلەن كۆتۈرۈپ ئۇچۇپ يەتتە قات ئاسمان-
نىڭ ئۈستىگە ئاچقىپ كېتىمىز، — دەپتۇ. شامىدۇن سۈر-
مە قۇشقا مىنىپتۇ. قۇشلار شامىدۇننى يەتتە قات ئاسماننىڭ
ئۈستىگە ئاچقىپ كېتىپتۇ.

ۋاقتى - قەرەلى توشقاندا، مەلىكە ئېگىز راۋاققا چىقىپ
جاھان ئەينىكى بىلەن شامىدۇننى ئىزدەشكە باشلاپتۇ، تاغ -
ئۆڭكۈرلەرگە قاراپتۇ، دەريا، دېڭىز - ئوكيانلارغا قاراپتۇ، تا-
پالماپتۇ، چۆل - جەزىرە، ئورمانلىقلارغا قاراپتۇ، تاپالماپتۇ،
ئاخىر ئاسمانغا قارىسا، شامىدۇننىڭ يەتتە قات ئاسماننىڭ
قەرىدە، سۈرمە قۇشنىڭ ئۈستىدە تۇرغانلىقىنى كۆرۈپتۇ -
دە، پادىشاھقا:

— ئەي شاھ دادا، ئۇ يىگىت يەتتە قات ئاسماننىڭ قەرىدە
دە بىر سۈرمە قۇشنىڭ ئۈستىدە تۇرىدۇ. ئۇنى قانداق تۇتقىلى
بولىدۇ؟ — دەپتۇ. پادىشاھ:

— غەم قىلما، قىزىم، شىمال تەرەپتىكى تاغنىڭ باغرىدا
سۈرمە قۇش سۇ ئىچىدىغان بىر بۇلاق بار. سۈرمە قۇشلار
ھامان شۇ بۇلاققا سۇ ئىچكىلى چۈشىدۇ. بىرقانچە لەشكەر
بۇلاق بويىدا ماراپ ياتسا ئۇنى تۇتۇپ كېلەلەيدۇ، — دەپتۇ -
دە، شۇ ھامان تۆت لەشكەرنى بۇلاق بويىغا ماغدۇرۇپتۇ. تۆت
لەشكەر بۇلاق بويىغا بېرىپ، ئورمانلىققا يوشۇرۇنۇپ ئول-

تۇرۇپتۇ. ئەتىسى كۈن چۈش بولغاندا سۈرمە قۇشلار شامدا -
دۇننى مىندۈرۈپ، بۇلاققا سۇ ئىچىشكە چۈشۈپتۇ. بۇ ۋاقىتتا
تۆت لەشكەر:

— ھەي شامدۇن، مەلىكە سېنى يەتتە قات ئاسماننىڭ
قەرىدە ئاشۇ سۈرمە قۇشنىڭ ئۈستىدە تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ-
تۇ. بىز ساڭا خەۋەر قىلغىلى كەلدۇق، — دەپتۇ. ئىككى
سۈرمە قۇش شامدۇننى ئېلىپ قېچىپ ئۇنىڭ جېنىنى قۇ-
تۇلدۇرۇۋالدىغانلىقىنى ئېيتقان بولسىمۇ، شامدۇن:

— مەلىكە مېنى كۆرۈپ قالغانىكەن، بېرىشىم كېرەك.
نامەردلىك قىلىپ قېچىپ كەتكەندىن كۆرە، مەردلىك بىلەن
ئۆلگىنىم ياخشى، — دەپتۇ ۋە قۇش بىلەن خوشلىشىپ، مە-
لىكىنىڭ ئالدىغا كەپتۇ. مەلىكە جاللاتلارنى شامدۇننىڭ بې-
شىنى ئېلىشقا بۇيرۇپتۇ. جاللاتلار ئۇنىڭ بېشىنى ئېلىشقا
تەييارلانغاندا، خانىش ئالدىغا كىرىپ:

— قىزىم، بۇ دۇنيادا ئۇ يىگىتتەك چېچەن، قولىدىن
ئىش كېلىدىغان يەنە بىر يىگىت چىقماس. ئۇنىڭ يوشۇرۇنۇ-
شىدىن قارىغاندا، قولىدىن ئىش كېلىدىغاندەك تۇرىدۇ. ئاندا-
لىق ھۆرمىتىم ئۈچۈن ئۇنىڭغا يەنە بىر قېتىم يوشۇرۇنۇش
پۇرسىتى بەرسەڭ، — دەپتۇ. مەلىكە:

— بولىدۇ، ئانا، سىزنىڭ ئائىلىق ھۆرمىتىڭىز ئۈچۈن
ئۇنىڭغا يەنە بىر قېتىم يوشۇرۇنۇش پۇرسىتى بېرىي، —
دەپتۇ. شامدۇن جازا مەيدانىدىن قايتىپ كېلىپ بىردەم
ئويلىغاندىن كېيىن ھېلىقى تۈلكە ئېسىگە كەپتۇ - دە، يې-
قىن ئەتراپتىكى ئورمانلىققا بېرىپ تۈلكىنىڭ تۈكىنى كۆي-
دۈرۈپتۇ. بىردەمدىن كېيىن تۈلكە بەش بالىسىنى ئەگەشتۈرۈپ
شامدۇننىڭ ئالدىغا كەپتۇ ۋە:

— ئەي يىگىت، بېشىڭغا قانداق كۈن چۈشتى، دەرھال

دېگىن، — دەپتۇ. شامدۇن بارلىق ئىشلارنى تۈلگىگە سۆزلەپ
بېرىپتۇ. تۈلكە:

— ئۇنداق بولسا، سەن مۇشۇ يەردە تۇرۇپ نورغۇننى
سېنى قۇتقۇزۇشنىڭ ئامالىنى قىلاي، — دەپتۇ ۋە بەش
سى بىلەن يەرنى كولاپ كىرىپ كېتىپتۇ، ئەتىسى كەچ بولۇپ
غۇچە قايتىپ چىقماپتۇ. ئۈچىنچى كۈنى مەلىكىنىڭ راۋاققا
چىقىپ قارايدىغان ۋاقتى بولۇپ قالاي دەپتۇ، تۈلكە يەنىلا
چىقماپتۇ. شامدۇن مەن تۈلكىگە ئالدىنىپتىمەن، دەپ تىت -
تىت بولۇپ تۇرغاندا، تۈلكە بەش بالىسىنى ئەگەشتۈرۈپ چى-
قىپتۇ - دە:

— يىگىت، ئىش پۈتتى. مۇشۇ تۆشۈك بىلەن ماڭساڭ
مەلىكە تۇرغان راۋاققا چىقسەن. راۋاققا چىقىدىغان تۆشۈككە
بىر گۈل تەشتىكى قويۇپ قويدۇم. ئاشۇ گۈل تەشتىكىنىڭ
تۆشۈكىدىن مەلىكىنىڭ ئىش - ھەرىكىتىنى كۆزىتىپ
تۇرالايسەن ھەم شۇ يەردە تۇرساڭ مۇرادىڭغا يېتىسەن، —
دەپتۇ. شامدۇن يەر ئاستى يولى بىلەن مېڭىپ، راست دېگەن-
دەك، راۋاقتىكى گۈل تەشتىكىنىڭ ئاستىغا كېلىپ قاپتۇ.
ۋاقىتمۇ توشۇپتۇ. مەلىكە راۋاققا چىقىپ جاھان ئەينىكى بى-
لەن پۈتۈن جاھاننى، يەتتە قات ئاسماننىڭ ئۈستىنى، يەتتە
قات يەرنىڭ ئاستىنى بىرقانچە قېتىمدىن تەكشۈرۈپمۇ شامد-
دۇننى كۆرەلمەپتۇ. مەلىكىنىڭ پۈتۈن ھەرىكىتىنى شامدۇن
كۆرۈپ تۇرۇپتۇ. مەلىكە شامدۇننى تاپالمىغاندىن كېيىن:

— مەن شامدۇننى ئىزدەپ تاپالمىدىم، ئۇ ھەرقانداق
جايدا بولسا قايتىپ كېلىپ، مېنى ئۆز ئەمرىگە ئالسا بو-
لىدۇ، — دەپ خەلقئالەمگە جاكار قىپتۇ. شامدۇن شۇ ھامان
گۈل تەشتىكىنى ئورۇۋېتىپ راۋاققا چىقىپتۇ.



— مانا مەن كەلدىم، خۇدايىم سىزنى ماڭا ئېسىپ قىپتۇ، — دەپتۇ. مەلىكە:

— ئاپلا، «چىراغ تۈۋى قاراڭغۇ» دېگەندەك، مەن تاپىمىنىڭ ئاستىغا قارىماپتىمەن ئەمەسمۇ. خۇدايىم مېنى سىزگە بۇيرۇپتۇ. ئەسلىدە پېشانىمىزگىمۇ مۇشۇنداق پۈتۈلگەن ئوخشايدۇ، — دەپتۇ.

مەيداندىكى نەچچە تۈمەن ئادەم تەبرىكلىشىپتۇ. پادىشاھ ۋە خانىش ئىنتايىن خۇشال بولۇشۇپتۇ.

پادىشاھ بىرنەچچە كۈنلۈك توي تەييارلىقىدىن كېيىن، قىرىق كېچە - كۈندۈز كاتتا توي - مەرىكە ئۆتكۈزۈپ مەلىكىنى شامدۇنغا نىكاھلاپ بېرىپتۇ.

شۇنىڭدىن كېيىن، شامدۇن ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە مەلىكە بىلەن بەختلىك ياشاپ ئۆتكەنىكى.

قىياچ باتۇر

بۇرۇن بىر كەمبەغەل ئوتۇنچى ئۆتكەن بولۇپ، ئۇنىڭ بىرلا ئوغلى بار ئىكەن. ئوتۇنچىنىڭ ئايالى خېلى بۇرۇنلا ئۆ-
لۈپ كەتكەچكە، ئوتۇنچى ئانىسىدىن كىچىك قالغان ئوغلىغا
ھەم ئانا، ھەم ئاتا بويۇتۇ.

بالا ئون سەككىز ياشلارغا كىرگەندە ئوتۇنچى قېرىپ
ماغدۇرىدىن كېتىپتۇ - دە، ئاغرىپ يېتىپ قاپتۇ. بىر كۈنى
ئۇ ئوغلىنى يېنىغا چاقىرىپ:

— بالام، يوقسۇزچىلىقنىڭ كاساپىتىدىن مەن سېنى ئو-
قۇتالمىدىم يا بىرەر ھۈنەر ئۆگىنىشكە بېرەلمىدىم. ساڭا
مىراس قىلىپ قالدۇرغۇدەك بىرەر نەرسەمۇ يوق. شۇڭا، مەن-
دىن كېيىن قالغاندا قانداق ھايات كەچۈرۈشۈڭدىن قايغۇرۇۋا-
تمەن. بۇرۇنقىلارنىڭ: «يۇرت قوغدىساڭ ئۆسەرسەن، قوغدى-
مىساڭ ئۆلەرسەن» دېگەن ماقالى بار، قانداقلا بولمىسۇن ئانا
يۇرتۇڭدىن ئايرىلما، ئۇنىڭ بىر چىمدىم توپىسىنىمۇ تۇتىيا
بىل، — دەپتۇ - دە، كۆزى يۈمۈلۈپتۇ. بالا قاقشايتۇ،
يىغلاپتۇ، قولۇم - قوشنىلارنىڭ ياردىمى بىلەن ئاتىسىنى
يەرلىككە قويۇپتۇ.

بىر يىلى بۇ ئەلگە ياۋ باستۇرۇپ كىرىپتۇ. پادىشاھ ئەلنى
قوغدىيالمى زەھەر ئىچىپ ئۆلۈۋاپتۇ، لەشكەرلىرى تىرىپىرەن

بويپتۇ. خەلق مال - مۈلكىدىن، يەر - زېمىنىدىن ئايرىلىپ، ياقا يۇرتلاردا سەرسان بويپتۇ. بۇ ئەھۋالنى كۆرگەن بالىنىڭ يۈرىكىگە ئوت تۇتىشىپ، ئىچ - باغرى كاۋاپ بويپتۇ. ئۇ ئانا يۇرتىنى قوغداش ئۈچۈن بىرەر ئىش قىلماقچى بولسىمۇ ئامال تاپالماپتۇ.

بىر كۈنى چۈشىدە بىر ئاپئاق ساقاللىق بوۋاي ئۇنىڭغا مۇنداق دەپتۇ: «ئوغلۇم، ئالدىڭدا يىلان بار، قولۇڭغا قامچا ئالغىن. ئالدىڭدا دۈشمەن بار، قولۇڭغا قىلىچ ئالغىن.» يىگىت ئويغىنىپ قارىسا، چۈشى ئىكەن. ئۇ چۈشىدىكى بوۋاينىڭ ئېيتقىنى بويىچە، بىرەر قىلىچ تاپماقچى بولسىمۇ، ياۋ ھەممە تۆمۈر - تەرسەكنى يىغىۋالغاچقا قىلىچ ياستالماپتۇ. ئۇ شۇ زامات دادىسى ئېيتىپ بەرگەن مۇنداق بىر ھېكايىنى ئېسىگە ئاپتۇ: «شىمالىي تاغنىڭ ئەڭ ئېگىز چوققىسىدا بىر غار بو - لۇپ، ئۇ يەرگە ئىنسۇجىنىمۇ بارالمايدىكەن. تاغنىڭ يېنىدا كۈمۈش يىلاندەك تولغىنىپ ئاققان دەريا بار ئىكەن. بۇرۇن بىر پادىشاھ غەربكە يۈرۈش قىلىپ كېتىۋېتىپ شۇ دەريادا ئېتىنى سۇغرىپتۇ. بۇ زېمىننىڭ كۆركەم، باي، خەلقىنىڭ ئىشچان، خۇشخۇي ئىكەنلىكىنى كۆرگەن پادىشاھ ئۆزىنىڭ خاسىيەتلىك قىلىچىنى غارنىڭ ئىچىدىكى ئالتۇن قوزۇققا ئېسىپ قويۇپتۇ. قىلىچنىڭ يېنىدا يەنە بىر ئالتۇن يۈگەنىمۇ ئېسىقلىق ئىمىش. ئەگەر بۇ يۇرت بىرەر بالا - قازاغا دۇچار بولسا، جاپا - مۇشەققەتتىن قورقمىغان بىرەر باتۇر غارغا كېلىپ، ئالتۇن يۈگەنىنى سىلكىسە، بىر تۇلپار پەيدا بولىدۇ - كەن. خاسىيەتلىك قىلىچنى قولغا چۈشۈرسە، بۇ ئەلنى ياۋدىن خالاس قىلالايدىكەن.»

يىگىتنىڭ كۆڭلى يورۇپ كېتىپتۇ. «ھەببەللى، — دەپتۇ يىگىت ئۆز - ئۆزىگە، — بۇ تاغ تەڭرىتاغلىرى بولسا كېرەك.

تاغ يېنىمىزدىغۇ، بىر چىقىپ كۆرمەيمەنمۇ؟» يىگىت تاغقا قاراپ يول ئاپتۇ. چوققىلىرى كۈنگە قاراپ بوي تارتقان تاغ يىگىتكە يول بەرمەپتۇ. يىگىت ئارغامچىنى تاغدىكىكىگە قاراپ دەرەخلەرگە ئېسىپ تاغقا يامشىپتۇ، لېكىن ئۇ ئۈچ كۈن يامىشقان بولسىمۇ دېگەن يېرىگە چىقالماپتۇ. ئۇ تاغنىڭ قاپلىدىن ئېشىپ ئادەم ئىزى باسمىغان بىر تاغ يولىنى كۆرۈپتۇ - دە، ئەمدىلا شۇ يولغا چۈشۈپ ماڭاي دېيىشىگە، بىر يوغان يىلان ۋىشىلداپ بالىنىڭ ئالدىنى توسۇۋاپتۇ ۋە ھەيۋە قىپتۇ. بالا يوغان بىر تاشنى يىلانغا ئاتقانكەن، يىلاننىڭ كاللىسى مېچىلىپ ئۆلۈپتۇ. بالا بىر كۈن يول مېڭىپ ئازراق دەم ئاپتۇ - دە، يەنە بىر چوققىغا يامشىپ چىقىپتۇ. تاغ يولۇنىسى، قاپلان، ئېيىقلار بالاغا خىرىس قىلغان بولسىمۇ، بالا ئۇلار بىلەن ئېلىشىپ يەر چىشلىتىپتۇ. ئاخىر يەتتىنچى كۈنى ھېلىقى غارغا يېتىپ بېرىپتۇ. قارىسا، ئالتۇن قوزۇقتا بىر قىلىچ ھەم يۈگەن ئېسىقلىق تۇرغۇدەك. بالا قىلىچنى ئېلىپ بېلىگە ئېسىپتۇ، يۈگەننى بىر سىلكىگەنىكەن، كۆز ئالدىدا بىر ئاق تۇلپار پەيدا بوپتۇ. بالا ئاتقا مىنىپ: «چۆھ» دېگەنىكەن، بىردەمدىلا تاغدىن يېنىپ چۈشۈپتۇ. ئۇ ئۆزىگە ئوخشاش ئەل سۆيەر يىگىتلەرنى توپلاپ، ياۋغا ھۇجۇم قىپتۇ. خامىيەتلىك قىلىچنىڭ كارامىتىدىن باسقۇنچىلارنىڭ كاللىسى نەشپۈت چېچكى تۆكۈلگەندەك تۆكۈلۈپتۇ، ھايات قالغانلىرى، ئۆلەر - تىرىلىشىگە قارىماي قېچىپتۇ. خەلق بالىنى پادىشاھ قىلىمىز دېگەن بولسىمۇ بالا زادىلا ئۇنىماپتۇ. ئاخىر ئۇلار بىر ئادىل كىشىنى پادىشاھ قىلىپ سايلاپتۇ. شۇنىڭدىن بېرى بۇ يۇرت تېخىمۇ روناق تېپىپتۇ.

نۇرغۇن پادىشاھلار ھىيلە - مېكر ئىشلىتىپ، قىلىچ بىلەن تۇلپارنى قولغا چۈشۈرۈشكە ئۇرۇنغان بولسىمۇ، قولغا



چۈشۈرەلمەپتۇ.

ئەلنىڭ بارغانسېرى گۈللىنىپ كۈچەيگەنلىكىنى كۆرگەن يىگىت خاتىرجەم بولۇپ تۇلپار ئېتىغا مىنىپتۇ - دە، ھېلى-قى غارغا يېتىپ بېرىپتۇ. ئۇ قىلىچ بىلەن يۈگەننى ئاۋۋالقىدەكلا ئالتۇن قوزۇققا ئېسىپ قويۇپتۇ - دە: «خەير، ۋاپادار ئېتىم» دەپ ئاتنى قويۇپ بېرىپتۇ. ئۆزى يەتتە كېچە - كۈن-دۈزدە مىڭ بىر مۇشەققەت بىلەن تاغدىن چۈشۈپتۇ. يىگىت ئۆيلىنىپ بالا - چاقىلىق بولۇپ، ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرۈپتۇ.

ئېيتىشلارغا قارىغاندا، ھېلىقى قىلىچ بىلەن يۈگەن تا-ھازىرغىچە غاردا شۇ پېتى ئېسىقلىق تۇرارمىش، نۇرغۇن ئا-دەملەر قولغا چۈشۈرمىز دېگەن بىلەنمۇ چۈشۈرەلمەپتۇ. بۇ «قىلىچ باتۇر» دېگەن چۆچەك شۇنداق قىلىپ ئېغىز-دىن ئېغىزغا، قوللاقتىن قوللاققا تارقىلىپ، ھازىرقى زامان-مىزغىچە يېتىپ كەپتۇ.

خاسىيەتلىك رەسىم

ئۇزۇن زامانلار ئىلگىرى بىر يۇرتتا بىر يېتىم بالا ئۆتە-
كەنكەن. ئۇ يىل بويى بىر باي ئايالنىڭ قويلرىنى باقىدە-
كەن، لېكىن ئۆزى ئاچ - يالڭاچ ياشايدىكەن. كۈنلەرنىڭ
بىرىدە ئۇ جاڭگالدا قوي بېقىۋاتسا، بىر بۈركۈت بىر يىلاننى
چاڭگاللاپ ئۇچۇپ كېتىۋاتقۇدەك. قويچى بالا يىلانغا ئىچى
ئاغرىپ، بېشىدىكى تۇمىقىنى پۇلاڭلىتىپ: «ھايت، كۈش،
ئال!» دەپ ۋارقىراپتۇ. بۈركۈت يىلاننى تاشلاپ تۇماققا ئېتىدە-
لىپتۇ - دە، تۇماقنى چاڭگاللىۋالغىنىچە ئۇچۇپ كېتىپتۇ.
قويچى بالا يەردە ياتقان يىلاننىڭ قورسىقى يېرىلىپ كەتكەنە-
لىكىنى كۆرۈپ، كۆڭلىكىنىڭ پېشىنى يىرتىپ يىلاننىڭ
قورسىقىنى تېڭىپتۇ. يىلاننى كەپسىگە ئەكېتىپ كۆڭۈل قو-
يۇپ قارىغانىكەن، يىلان بىرقانچە كۈندىلا سەللىمازا ساقىيىپ-
تۇ. بۇ يىلان ئەسلىدە يىلانلارنىڭ پادىشاھى بولۇپ، سەيلە -
تاماشا ئۈچۈن يەر يۈزىگە چىققان چېغىدا بۇ پالاكەتكە يولۇق-
قانىكەن. يىلان زۇۋانغا كېلىپ:

— ئەي رەھىمدىل بالا، سەن مېنىڭ ھاياتىمنى قۇتقۇزۇپ
قالدىڭ، بۇ ياخشىلىقنىڭ ئۈچۈن مەندىن نېمىنى تىلىسەڭ
شۇنى بېرەي، — دەپتۇ.

— ماڭا ھېچ نەرسە كېرەك ئەمەس، — دەپ جاۋاب

بېرىپتۇ بالا. يىلان يەنە:

— مەن سېنى ئوردامغا ئېلىپ باراي، سەن ئوردامدىن نېمىنى خالىساڭ شۇنى ئالغىن، مەن يىلانلارنىڭ پادىشاھىدەن. — دەپتۇ ۋە: «كۆزۈڭنى يۇم، ئەمدى ئاچ!» دەپ بولغۇچە قويچى بالا ئۆزىنى ھەشەمەتلىك ئوردىدا كۆرۈپتۇ. قويچى بالا ئەتراپقا قارىغۇدەك بولسا، ئالتۇن — كۈمۈش، لە-ئەل — ياقۇتلار كۆزنى چاقىتىپ تۆكۈلۈپ ياتقۇدەك، تامدا بىر پارچە رەسىم ئېسىقلىق تۇرغۇدەك. ئۇ يېڭىدىن ئېچىلغان قىزىل ئەتىرگۈلنىڭ سۈرىتى ئىكەن. قويچى بالا رەسىمگە ھەۋەسلىنىپ قاراپ تۇرۇپ قاپتۇ. يىلان پادىشاھ:

— خالىساڭ بۇ رەسىمنى ساڭا ھەدىيە قىلاي، — دەپ، تامدىن رەسىمنى ئېلىپ بالغا بېرىپتۇ. قويچى بالا رەھمەت دەپ، رەسىمنى ئېلىپ ئۆز يېرىگە قايتىپ كېتىشنى ئىلتىدە ماس قىپتۇ. يىلان پادىشاھ ماقۇل بولۇپ: «كۆزۈڭنى يۇم، ئەمدى ئاچ!» دېگەنكەن، بالا كۆزىنى ئېچىپ، ئۆزىنى قويدى. لىرى بار جاڭگالدا كۆرۈپتۇ.

قويچى بالا كەچقۇرۇن ئۆز كەپىسىگە قايتىپ كەپتۇ. ھې-لىقى رەسىمنى ئۆزى كۆرەلەيدىغان ئېگىز يەرگە ئاۋايلاپ چاپلاپ قويۇپتۇ. ھېرىپ — چارچاپ كەتكەن بالا بىردەمدىلا قاتتىق ئۇيقۇغا كېتىپتۇ. ئەتىسى ئورنىدىن تۇرۇپ قارىسا، داستىخان سېلىنىپ، تۈرلۈك نازۇنەمەتلەر تەييار تۇرغۇدەك. ئۇ، بۇ تامدىكى رەسىمنىڭ خىسلىتى بولسا كېرەك، دەپ ئويلاپتۇ، بەھۇزۇر ئولتۇرۇپ قورسىقىنى ئوبدان تويدۇرۇپ، قوي بېقىشقا كېتىپتۇ. كەچقۇرۇن قويلىرىنى ھەيدەپ كەلسە، كەپىنىڭ ئىچى پاك — پاكىز تازىلىنىپ، چىرايلىق بېزىلىپ، داستىخاندا شۇنداق مەزىزلىك غىزالار تولۇپ تۇرغۇدەك. قويچى بالا ھۇزۇرلىنىپ تاماقلانماپتۇ. شۇنىڭدىن باشلاپ بۇ ئىش

داۋاملىشىۋېرىپتۇ. قويچى بالىنىڭ يۈزلىرىدىن نۇر يېغىپ،
كىشىلەر كۆرسە ھەيران قالغۇدەك بولۇپ قاپتۇ.
بىر كۈنى باي ئايال قويچىنىڭ قامەتلىك، چىرايلىق بولۇپ
لۇپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ كۆڭلىگە جىن چۈشۈپتۇ.
ئۇنىڭ كەپسىگە بېرىپ باقماقچى بولۇپتۇ. بالا قوي باققىلىرى
چىقىپ كەتكەندىن كېيىن، ئايال ئاستا ئۇنىڭ كەپسىگە كىپ-
لىپ ئىشىكنىڭ يۇقىرىدىن ئۇنىڭ ئىچىگە قارىسا، ئىلگى-
رىكى ئەسكى كەپە شۇنداق چىرايلىق بىزەلگەن، يوپۇرۇق ۋە
ئازادە تۇرغۇدەك. ئۇ ئۆز كۆزىگە ئىشەنمەي قاراپ تۇرسا، تام-
دىكى رەسىم سىيرىلىپ چۈشۈپ بىر ساھىبجامالغا ئايلىنىپ-
تۇ. ئۇ قويچى بالىنىڭ كېلىشىگە تاماقنى تەييارلاپ قويۇش
ئۈچۈن ئەمدى داستىخان سالغىلى تۇرۇشىغا ھېلىقى باي ئايال
كەپىگە كىرىپ، قىزنىڭ قولىنى مەھكەم تۇتۇۋېلىپ قىزنى
ئەكەتمەكچى بولۇپ كەپىنىڭ سىرتىغا زورلاپ تارتىپتۇ. سا-
ھىبجامال:

— ئەگەر مېنى قويچى بالىدىن ئايرىۋەتمەكچى بولىمىد-
كەنسىن، پۈتۈن ئۆي - جاي، بىساتلىرىڭنى غايىب قىلىۋېتىد-
مەن، — دەپتۇ.

باي ئايال قورقۇپ قىزنى قويۇۋېتىپتۇ. قىز دەرھال رە-
سىمگە ئايلىنىپ تامغا چاپلىنىپتۇ.

شۇنىڭدىن باشلاپ باي ئايالنىڭ نىيىتى بۇزۇلۇپتۇ. ئۇ
رەسىمدىكى قىزنى ئىككى ئوغللىدىن بىرىگە ئېلىپ بېرىپ،
بۇ ئاجايىپ مۆجىزىگە ئىگە بولماقچى بولۇپتۇ، شۇڭا ئۇ قويچى
بالىنى كۆزدىن يوقىتىشنىڭ ئامالىنى ئىزدەپتۇ.

بىر كۈنى كەچقۇرۇنلۇقى قويچى بالا قويللىرىنى قوتانغا
سولاپ، كەپسىگە كىرىپ كېتىۋاتقىنىدا، باي ئايال ئۇنى
چاقىرىپ:

— مەن يېڭى ساراي سالماقچى. بۈگۈن كېچە باغدىكى ھەممە دەرەخلەرنى كېسىپ، لىم ھەم تورۇس ياغاچلىرىنى ئاقلاپ، ئەتە تاڭ ئاتقۇچە تەييارلاپ بول. ئەگەر بۇ ئىشنى ئو- رۇندىيالىمىساڭ جاجاڭنى يەيسەن! — دەپتۇ ھەم قويىچى بالغا بىر پالتا بىلەن ئورغاقنى تاشلاپ بېرىپتۇ. قويىچى بالا پالتا بىلەن ئورغاقنى ئېلىپ ئۆزىنىڭ كەپسىگە كىرىپ غەم بې- سىپ ئولتۇرۇپتۇ. بۇ چاغدا رەسىم تامدىن سىيرىلىپ سا- ھىجامالغا ئايلىنىپ، قويىچى بالغا:

— سىز غەم قىلماڭ، پالتا بىلەن ئورغاقنى باغقا ئاچىد- قىپ قويۇڭ، ئۆزىڭىز كەپىدە خاتىرجەم ئارام ئېلىپ ئۇخلاڭ، — دەپتۇ. ئۇ قىز يەنە رەسىمگە ئايلىنىپ تامغا چاپ- لىنىپتۇ. قويىچى بالا قىزنىڭ دېگىنى بويىچە غىزالىنىپ خا- تىرجەم ئۇخلاپتۇ.

ئەتىسى ئورنىدىن تۇرۇپ قارىسا، باغدىكى دەل - دەرەخلەر كېسىلىپ، باي ئايال تەلەپ قىلغاندىمۇ جىق لىم ياغاچلار تەي- يار بوپتۇ. باي ئايال بۇنى كۆرۈپ نىيىتى تېخىمۇ بۇزۇلۇپتۇ. كۆڭلىگە يەنە يامان نىيەت پۈكۈپ، قويىچى بالغا ساراينى ھازىر سالمايدىغانلىقىنى ئېيتىپ دەل - دەرەخلەرنى باغقا ئاپىرىپ ئاۋۋالقىدەك قىلىپ قويۇشنى، بۇ ئىشنى بۈگۈن كې- چە ئورۇنداپ بولمىسا جاجىسىنى بېرىدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. قويىچى بالا كەپسىگە قايتىپ داستىخاندىكى تاماقلارنى يېمەي غەم بېسىپ ئولتۇرغىنىدا، تامدىكى رەسىم ساھىبجا- مالغا ئايلىنىپ:

— ئەي ئاق كۆڭۈل بالا، غەمگە پاتماڭ، خاتىرجەم ئارام ئېلىڭ، — دەپتۇ. قويىچى بالا يەنە غىزالىنىپ ئۇخلاپ قاپتۇ. قويىچى بالا ئەتىسى سەھەردە تۇرۇپ باغقا كىرىپ قارىسا، دەل - دەرەخلەر ئەسلىدىكىدەك كۆكرىپ تۇرغۇدەك. ئۇ يەنە

خاترجەم قوي باققىلى كېتىپتۇ.

باي ئايال بۇ پىلاننىڭمۇ ئەمەلگە ئاشمىغانلىقىنى بىلىپ، ئوغىسى تېخىمۇ قايناپتۇ، كۆڭلىگە تېخىمۇ يىغىنچىلىق كەلگەن. پۈكۈپتۇ.

كەچقۇرۇن قويچى بالا قويلارنى ھەيدەپ كېلىشىگە، باي ئايال ئۇنىڭ ئالدىنى توسۇپ:

— بۈگۈن كېچە سەن ئىشىك ئالدىغا بىر كۆل چاپسەن، كۆلگە سۇ تولدۇرۇپ، قاينىتىسەن، — دەپ قويچى بالىغا بىر كەكە، بىر قولىتۇق ئوتۇن ھەم سېۋەت تاشلاپ بېرىپتۇ. قويچى بالا غەمگە يېتىپ كەپسىگە كەپتۇ. رەسىم ساھىبجامالغا ئايلىنىپ:

— ئۇ ئازارۇل جادۇگەر خوتۇن ئۆزىنىڭ گۆرىنى كولات- قۇرغۇدەك. سىز ئۇ بەرگەن نەرسىلەرنى ئىشىكنىڭ ئالدىغا قويۇپ خاترجەم ئۇخلاڭ، — دەپتۇ. قويچى بالا قىزىنىڭ دې- گىنى بويىچە خاترجەم يېتىپ قاپتۇ.

ئەتىسى تاڭ سەھەر بىلەن باي ئايال ئىككى ئوغلىنى كەينىگە سېلىپ چىقسا، ئىشىكى ئالدىدا يوغان بىر كۆل تۇرغۇدەك، كۆلدىكى سۇ پورۇقلاپ قايناپ تۇرغۇدەك. باي ئايال يەنە ئىشنىڭ ئەپلەشمىگەنلىكىدىن بىئارام بولۇپ تۇرغاندا، قويچى بالا بىلەن ساھىبجامال كۆل بويىغا كەپتۇ.

باي ئايال قويچى بالىنى يېنىغا چاقىرىپ:

— سېنى ئازاد قىلدىم، ئەركىن ھايات كەچۈرگىن، — دېگەچ پادىچى بالىنىڭ كەينىگە ئۆتۈۋېلىپ، ئۇنى كۆلگە ئىت- تىرىۋېتىپ، ئىككى ئوغلىغا قىزنى تۇتۇپ باغلاشنى بۇيرۇپتۇ. ئۇلار قىزنى تۇتۇپ باغلاشقا تەمىشلەگەندە، قويچى بالا بىر قو- لدا ئالتۇن، يەنە بىر قولىدا گۆھەر كۆتۈرگىنىچە كۆلدىن چىقىپتۇ. باي ئايال بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ كۆزلىرى ئاللاچەكمەن

بولۇپ كېتىپتۇ - دە، بالىدىن:
 — كۆلنىڭ تېگىدە ئالتۇن، گۆھەرلەر بارمىكەن؟ — دەپ
 سورايتۇ. قويچى بالا:
 — شۇنداق، كۆلنىڭ تېگىدە ئالتۇن - كۈمۈش،
 گۆھەر - ياقۇتلار نۇرغۇن ئىكەن، قاچىلاشقا بىرنەرسە ئالغىلى
 چىقتىم، — دەپتۇ.
 ئاچ كۆز باي ئايال كۆلنىڭ تەكتىدىكى بايلىقلارغا بۇ
 ئىگە بولۇۋالمىسۇن دەپ ئويلاپ، ئىككى ئوغلىغا:
 — بالىلىرىم، مەن كۆلگە چۈشمەن، قولۇمنى پۇلاڭلات-
 سام تېزدىن چۈشۈڭلار، — دەپ قايناۋاتقان كۆلگە سەكرەپتۇ.
 ئۇ دەققە ئۆتمەي تۇنجۇقۇشقا باشلاپتۇ. شۇ چاغدا ئۇ قوللى-
 رىنى پۇلاڭلىتىپتۇ. ئىككى بالىسى ئاپام بايلىقلارنى كۆتۈرەل-
 مەي بىزنى چاقىرىۋاتىدۇ دەپ ئويلاپ، كەينى - كەينىدىن
 كۆلگە سەكرەپتۇ. ئۇلار قايناق سۇدا ئۆلۈپتۇ.
 شۇنىڭدىن كېيىن ساھىبجامال ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە
 قويچى بىلەن خاتىرجەم، باياشات تۇرمۇش كەچۈرۈپتۇ.



ئامەتلىك شاھزادە

ئۇزۇن زامانلار ئىلگىرى بىر شەھەردە سەلتەنەتلىك بىر پادىشاھ ئۆتكەنىكەن. پادىشاھنىڭ ئۈچ خانىشى بولسىمۇ پەر-زەنت كۆرمەپتۇ. پادىشاھ پەرزەنت ئوتىدا قوقاستەك پۇچىلى-نىپتۇ. پادىشاھنىڭ ئاھى ئاللاغا يېتىپ، كىچىك خانىشى ھا-مىلىدار بوپتۇ. پادىشاھ بۇنىڭدىن چەكسىز سۆيۈنۈپ، كىچىك خانىشىنى ئىززەتلەپ، ھالىدىن ئوبدان خەۋەر ئاپتۇ. بۇنىڭغا چوڭ خانىشلىرىنىڭ ئىچى ئادايتۇ.

كۈنلەر، ئايلار ئۆتۈپتۇ، كىچىك خانىشنىڭ ئاي - كۈنى توشۇپ كۆزى يورۇشقا ساناقلىقلا كۈنلىرى قايتۇ. شۇ كۈن-لەردە پادىشاھنىڭ شىكار خۇمارى تۈتۈپ شىكارغا كېتىپتۇ. پادىشاھ شىكارغا كېتىپ تۆتىنچى كۈنى كىچىك خانىشنىڭ مېجەزى ئۆزگىرىپ، يەڭگىشنىڭ ئالامەتلىرى كۆرۈنۈپتۇ. ئىككى چوڭ خانىش كىچىك خانىش يەڭگىگەندە بوۋاقلارنى كۈچۈككە ئالماشتۇرۇۋېتىشنى مەسلىھەتلىشىپتۇ. كىچىك خا-نىش قوشكىزەك تۇغۇپتۇ، تۇغۇتتا ھوشىدىن كېتىپتۇ. ئىككى خانىش كىچىك خانىشنىڭ ئىككى بالىسىنى ئىككى كۈچۈككە ئالماشتۇرۇپ قويۇپتۇ. بىر جادۇگەر ئايالغا بالىلارنى ئەسكى چاپانغا ئورنىتىپ، شەھەر سىرتىدىكى چۆل - جەزىرىگە تاشلاقتۇرۇۋېتىپتۇ. ھەپتە توشۇپ پادىشاھ شىكاردىن قايتىپ

كەلگەندە، چوڭ خانىشلىرى پادىشاھنىڭ ئالدىغا چىقىپ كەتتى. چىڭ خانىش ئۈستىدىن شىكايەت قىلىپتۇ. پادىشاھ ئۇلارنىڭ شىكايىتىگە بىر ئىشىنىپ، بىر ئىشەنمەي ئوردىغا كىرسە خا-
نىش بىھوش ياتقان، ئىككى كۈچۈك ئۇنى ئېمىۋاتقانكەن. پادىشاھ بۇنى كۆرۈپ خانىشنى زىندانغا تاشلاشنى بۇيرۇپتۇ.
بۇ پادىشاھقا قوشنا شەھەردە بىر پادىشاھ بار ئىكەن، ئۇ پادىشاھمۇ شىكارغا خۇمار ئىكەن. بىر كۈنى ئۇ شىكارغا چىقىپتۇ، ئۇزۇن ئۆتمەي ئالدىغا بىر چىشى بۆرە ئۇچراپتۇ. پادىشاھ ئوقياسى بىلەن بۆرنى چەنلىگەنكەن، بۆرە بىر تۈپ يۇلغۇننىڭ كەينىگە ئۆتۈپ كېتىپتۇ. پادىشاھ بۆرنىڭ كەينىدىن ئىز بېسىپ قوغلاپتۇ. پادىشاھ كېلىپ قارىسا بۆرە يوق، يۇلغۇن تۆۋەندە بىر زاكىدا يېڭى تۇغۇلغان بىر قىز، بىر ئوغۇل ياتقۇدەك. پادىشاھ بالىلارنى ئېلىپ شىكاردىن قايتىپتۇ. پادىشاھ بالىلارنى ئوردىسىغا ئېلىپ بېرىپ، ئوغۇلغا «غېرىب»، قىزغا «سەرۋەر» دەپ ئىسىم قويۇپتۇ. ئاياللار، يىللار ئۆتۈپتۇ. غېرىب بىلەن سەرۋەر قۇرامىغا يېتىپتۇ. غېرىب ئەقىللىق يىگىت بولۇپتۇ، سەرۋەر ھۆسن - جامالدا تەڭداشسىز قىز بولۇپتۇ.

پادىشاھنىڭ بىر قىزى بار ئىكەن. مەلىكە بويىغا يېتىپ، غېرىبقا ئاشىق بولۇپ قاپتۇ، غېرىبمۇ مەلىكىگە ئاشىق ئىكەن. كۈنلەر ئۆتۈپ، پادىشاھ مەلىكىسى بىلەن غېرىبىنىڭ كۆڭۈل سىرىنى سېزىپ قاپتۇ. پادىشاھ كۆڭلىدە غېرىبىنىڭ تېگى - تەكتى ئېنىق ئەمەس، قىزىمنى بەرسەم قانداق بولار؟ دەپ ئويلاپ ۋەزىرگە مەسلىھەت سايىپتۇ. ۋەزىر: — ئەي پادىشاھىئالەم، غېرىبىنى ئادەم بالىسى بەجا كەلتۈرەلمەيدىغان بىر ئىشقا بۇيرۇيلى، — دەپ مەسلىھەت بېرىپتۇ. پادىشاھ بۇ مەسلىھەتنى قوبۇل كۆرۈپتۇ.

پادىشاھ غېربىنى ئالدىغا چاقىرىپ:
— ئەي غېرب، مەن سېنى بېقىپ قاتارغا قويۇش تۈمۈرسەن
مەلىكەمگە ئاشىق ئىكەنسەن، ۋىسالغا يېتەي دېسەڭ زېمىن تەييار
بار، شۇنى ئورۇندىشىڭ شەرت، — دەپتۇ.
— نېمە شەرت بولسا باش ئۈستىگە ئورۇندايمەن، —
دەپتۇ غېرب.

— بىزدىن يىراق بىر شەھەردە بىر موزدۇز بار ئىكەن،
ئۇ موزدۇزلۇق قىلغاندا، بىگىزنى ئاياغقا سانجىغاندا يىغلايدى-
كەن، يىپىنى تارتقاندا قاققلاپ كۈلىدىكەن، شۇنىڭ سىرىنى
بىلىپ كەل، — دەپتۇ پادىشاھ.
غېرب بىر يىللىق مۆھلەت سوراپتۇ. ئۇ يول تەييارلە-
قنى پۈتتۈرۈپ سەپەرگە چىقىپتۇ. غېرب كېچە - كۈندۈز
يول يۈرۈپ بىر شەھەرگە يېتىپ بېرىپتۇ. يەتتە كۈن ئىزدە-
گەن بولسىمۇ، بىر يىغلاپ - بىر كۈلىدىغان موزدۇزنى بۇ
شەھەردىن تاپالماپتۇ. كەچ كىرگەندە بىر ئىشكىنى قېچىپتۇ.
ئۆي ئىچىدىن ئاجىز بىر ئاۋاز ئاڭلىنىپتۇ. غېرب ئۆيگە
كىرىپ قارىسا، بىر بوۋاي نىمجان ھالەتتە ياتقانىكەن. بوۋاي
غېربىنى كۆرۈپ ئۇسسۇزلۇق بېرىشنى ئىشارەت قىپتۇ. غې-
رب بوۋاينىڭ ئاغزىغا سۇ تېمىتىپتۇ. بوۋاي:

— ئوغلۇم، سېنى خۇدا ئەۋەتتى. سەن مېنى ئۇ دۇنياغا
ئۆزىتىپ قوي، بۇنىڭ بەدىلىگە مەن ساڭا خاسىيەتلىك بىر
ئەڭگۈشتەر بېرىمەن، موھتاج بولساڭ، بۇ ئەڭگۈشتەر سېنىڭ
ھاجىتىڭدىن چىقىدۇ، — دەپتۇ.

بوۋاي ئۈچ كۈندىن كېيىن ئۇ ئالەمگە سەپەر قىپتۇ.
غېرب بوۋاينى ئۇ ئالەمگە ئۆزىتىپتۇ، لېكىن ئەڭگۈشتەرنىڭ
ئەپسۇسنى بوۋاي ئېيتىپ بەرمىگەچكە، ئەڭگۈشتەر ئۇنىڭ
موھتاجلىقىدىن چىقالماپتۇ. غېرب باشقا شەھەرگە بېرىشنى

مەقسەت قىلىپ شەھەردىن چىقىشىغا، بىر توپ قاراقچىنىڭ قولىغا چۈشۈپ قاپتۇ. قاراقچىلار غېربىنىڭ قولىدىكى ئەڭ-گۈشتەرنى تارتىۋاپتۇ. قاراقچىلارنىڭ سەردارى ئەڭگۈشتەرنى ئېلىپ:

— مەن ئۆمرۈمدە ئېرىشمەكچى بولغان ئەڭگۈشتەرگە ئىگە بولدۇم، ئەي خىسلەتلىك ئەڭگۈشتەر، بۇ يېتىمچىنى موزدۇز بار شەھەرگە تاشلىۋەت، — دەپ ۋارقىراپتۇ. غېربىنىڭ قولىغا دەھشەتلىك چاقماق چېقىلغاندەك ئاۋاز ئاڭلىنىپتۇ. غېرب كۆزىنى چاڭ يۇمۇپتۇ. بىر چاغدا ئۇنىڭ قولىغا يىغا ئاۋازى كىرىپتۇ. ئۇ، نېمە ئالامەت بولغاندۇ، دەپ كۆزىنى ئاچسا، ئۆزىنى باشقا بىر شەھەردە كۆرۈپتۇ، ئۆزى بىر موزدۇزنىڭ ئالدىدا تۇرغۇدەك. موزدۇز چەم-گە بىگىز سانجىپ يىغلايدىكەن، يىپىنى تارتىپ قاققلاپ كۈلىدىكەن. غېرب موزدۇزغا سالام بېرىپ:

— بىر يىغلاپ، بىر كۈلۈشلىرىنىڭ سەۋەبى نېمە؟ — دەپ سوراپتۇ. موزدۇز غېربىنىڭ ئۈستۈشىغا قاراپ:

— ئەي بالام، بۇ ئىشنى سەن سورىما، مەن ئېيتماي، — دەپتۇ.

غېرب يىلىنىپتۇ، يالۋۇرۇپتۇ. موزدۇز پەرۋا قىلماپتۇ. ئاخىر غېرب مەقسىتىنى ئېيتىپتۇ. موزدۇز غېربىنىڭ مەقسىتىنى بىلگەندىن كېيىن:

— ئەي ئوغلۇم، سەن بىر ھاجەتمەن ئىكەنسەن، شۇنداق-تىمۇ سەن مېنىڭ دەردىمگە يەتكىن، ئاندىن ساڭا سىرىمنى ئېيتىپ بېرەي. بۇ شەھەردىن تۆت كۈنلۈك يىراقتا بىر شەھەر بار، شۇ شەھەردە بىر مەزىن بار. ئۇ مەزىن ھەر كۈنى سەھەردە ئېگىز پەشتاققا چىقىپ ئەزان ئېيتىدۇ. ئەزاننى ئېيتىپ بولغاندىن كېيىن پەشتاقتىن ئۆزىنى يەرگە ئېتىپ

بىھوش بولىدۇ، خېلى ياتقاندىن كېيىن ئەسلىگە كېلىدۇ. ئۇ بۇ ئىشنى ھەر كۈنى تەكرارلايدۇ. سەن مەزىنىڭ يېنىنى بىلىپ كەلسەڭ، سىرىمنى ساڭا ئېيتىپ بېرىمەن، دەپتۇ. غېرىب موزدۇز كۆرسەتكەن يول بويىچە مەزىن بار. ھەرگە يېتىپ بېرىپتۇ. ئۇ مەزىننى تېپىپتۇ. ئەتىسى بامدات نامىزى ۋاقتىدا مەزىن ئېگىز پەشتاققا چىقىپ ئەزان ئېيتىپتۇ. ئەزان ئېيتىپ بولۇپ ئۆزىنى يەرگە تاشلاپتۇ، خېلىدىن كېيىن ھوشغا كەپتۇ. غېرىب مەزىننىڭ ئالدىغا بېرىپ:

— ئەي مەزىن، بۇنداق قىلىشلىرىنىڭ سەۋەبى نېمە؟ — دەپ سوراپتۇ. مەزىن غېرىبىنىڭ ئۈستۈشىغا قاراپ: — ئەي بالام، سەن سورىما، مەن ئېيتماي، — دەپتۇ. غېرىب مەقسىتىنى ئېيتىپتۇ.

— ئەي ئوغلۇم، سەن ھاجەتمەن ئىكەنسەن، شۇنداقتىمۇ سەن ئاۋۋال مېنىڭ ھاجىتىمدىن چىققىن، — دەپتۇ مەزىن، — بۇ يەردىن يەتمىش كۈنلۈك يىراقتا بىر شەھەر بار. شۇ شەھەرنىڭ چېتىدىكى قۇملۇقتا بىر ئاخۇنۇم بار. ئۇ ھەر كۈنى بىر كالىنى ئۆلتۈرۈپ، ئۇنىڭ بېشىنى بۆلەك، پۇتىنى بۆلەك، تېنىنى بۆلەك، ئۈستىخىنىنى بۆلەك قىلىپ تاشلايدۇ، ئاندىن ئۇ يەنە كالىغا قاراپ قان - زار يىغلاپ، دۇئا ئوقۇپ كالىنى قايتىدىن ئەسلىگە كەلتۈرىدۇ. بۇ ئىشنى ھەر كۈنى تەكرارلايدۇ. سەن شۇ سىرنى بىلىپ كەلسەڭ، سىرىمنى ساڭا ئېيتىپ بېرىمەن.

غېرىب ماقۇل بولۇپ، مەزىن بىلەن خوشلىشىپ، ئاخۇ- نۇمنى ئىزدەپ يولغا چىقىپتۇ. يەتمىش كۈن يول يۈرۈپ ئا- خىر ئاخۇنۇمنى تېپىپتۇ. ئاخۇنۇمنىڭ ئۆيىدە قونۇپ، ئەتىسى مەزىن ئېيتقان ئەھۋالنى كۆرۈپتۇ. ئاخۇنۇم كالىنى ئەسلىگە

كەلتۈرۈپ بولغاندا، غېرىب ئاخۇنۇمدىن بۇنىڭ سەۋەبىنى سورايتۇ. ئاخۇنۇم غېرىبىنىڭ ئۈستۈشىغا قاراپ: — ئەي بالام، سەن سورىما، مەن ئېيتماي، — دەپتۇ. غېرىب مەقسىتىنى ئېيتىپتۇ.

— ئەي ئوغلۇم، بۇ سىرنى بىلمىگۈچە نىيتىڭدىن يازمايدىغان ئوخشايسەن. ئۇنداق بولسا، سەن مېنىڭ ھاجىتىمدىن چىققىن، — دەپتۇ ئاخۇنۇم، — مۇشۇ يەردىن قىرىق توققۇز كۈن يول يۈرسەڭ، بىر چىنار تۈۋىگە بارىسەن. چىنارنىڭ ئوڭ تەرىپىنى سىلىساڭ، بىر ئىشك ئېچىلىدۇ. ئىشكتىن كىرىپ مېڭىۋەرسەڭ، بىر يەرگە بېرىپ توسۇلسەن. شۇ يەر دىكى تامنى سىلىساڭ، يەنە بىر ئىشك ئېچىلىدۇ. ئىشكتىن كىرىپ بىر تۇلپارنى كۆرسەن. شۇ تۇلپارنى مەنەلسەڭ، ئۇ سېنى ئۇچۇرۇپ بىر باغقا ئېلىپ بارىدۇ. شۇ باغدا بىر پەرىزات بار. شۇ پەرىزاتنى ئاتنىڭ ئالدىغا ئېلىپ مۇشۇ يەرگە كەلسەڭ، ئۆز سىرىمنى ئېيتىپ بېرىمەن.



غېرىب يولىنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ. ئۇ ئۇلۇغۇن جەبىر -
جاپالارنى چېكىپ قىرىق توققۇز كۈندە ئاخۇنۇم ئۆيىگە كەلگەن.
نارنىڭ تۈۋىگە يېتىپ بېرىپتۇ. چىنار تۈۋىدە ئارام ئالغان.
ئۇخلاپ قېلىپ چۈش كۆرۈپتۇ، چۈشىدە ئاپئاق ساقال،
چىرايى بىر بوۋاينى كۆرۈپتۇ. غېرىب بوۋايغا سالام بېرىپتۇ.
بوۋاي ئۇنىڭ سالىمىنى قوبۇل قىلىپ:

— ئەي ئوغلۇم، سەپىرىڭ قاين؟ — دەپ سوراپتۇ.
غېرىب ئۆزىنىڭ كەچۈرمىشلىرىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ.
— ئەي ئوغلۇم، خەتەرلىك يولغا قەدەم بېسىپسەن. تۇل-
پارنى مىنگەندە تىزگىننى ھەرگىز تارتما. تىزگىننى تارتىپ
قويساڭ ھالاك بولىسەن. غەپلەت ئۇيقۇڭنى ئاچ، بۇ دىۋىلەر
ماكانى، — دەپتۇ بوۋاي. غېرىب چۆچۈپ ئويغىنىپتۇ. ئۇ
چىنارنىڭ ئوڭ تەرىپىنى سىلىغانىكەن، بىر ئىشىك ئېچىد-
لىپتۇ. ئۇ شۇ ئىشىكتىن كىرىپ يەنە بىر ئىشىكنىمۇ ئېچىپ
كىرىپ تۇلپارنى كۆرۈپتۇ. غېرىب تۇلپارغا مىنىپتۇ، تۇلپار
شۇ ھامان بىر كىشىنەپ ئۇچۇپتۇ. كەينىدىن دىۋە قوغلاپتۇ.
غېرىب تۇلپارنىڭ بويىنىدىكى ئوقيانى ئېلىپ دىۋىننىڭ سىڭار
كۆزىنى چەنلەپ ئېتىپتۇ. ئوق دەل جايىغا تېگىپتۇ، دىۋە ئۆ-
لۈپتۇ. شۇ ھامان قارا بوران كۆتۈرۈلۈپ، جاھاننى قاراڭغۇلۇق
بېسىپتۇ. غېرىب تۇلپارنى بولۇشىغا قويۇپ بېرىپ، ئېگەرگە
چىڭ يېپىشىۋاپتۇ. بوران توختىغاندا، غېرىب يەر ھەيدەۋاتقان
بىر بوۋاينىڭ يېنىغا كېلىپ قاپتۇ. ئۇ بوۋايغا سالام بېرىپ،
بۇ يەرنى سوراپتۇ. بوۋاي غېرىبىنىڭ سالىمىنى قوبۇل
قىلىپ:

— بالام، ئاۋازىڭنى بوش قىل، بۇ يەر دىۋىلەرنىڭ ماكا-
نى. دىۋىلەر ئاڭلاپ قالسا، مەن تۇرماق، كاللارمۇ ئامان قال-
مايدۇ، شۇڭا كاللارنىمۇ ھوش - پوش دېمەي جىممىدە

ھەيدەۋاتمەن، — دەپتۇ. غېرىب:

— ئەي بوۋا، سىلىنىڭ قوشلىرىنى مەن ھەيدەپ تۇراي، سىلى بازارغا بېرىپ نان، قېتىق ئەكەلسىلە، — دەپ بوۋايغا ئون تىللا بېرىپ بازارغا يولغا ساپتۇ.

بوۋاي بازارغا كېتىپتۇ. غېرىب بوۋاينىڭ ئورنىدا قوش ھەيدەپتۇ. كالىلار ئېتىزنى ئۈچ ئايلىنىپ يېتىۋاپتۇ. غېرىب كالىلارنى قامچىلاپتۇ، كالىلار كۈچەپ تۇرۇپ بىر تارتىپتە-كەن، شۇ ھامان «قاراس» قىلغان ئاۋاز چىقىپ، يەر - جاھاز-نى ئىس - تۈتەك قاپلاپ كېتىپتۇ. بىر ئازدىن كېيىن شامال چىقىپ، ئىس - تۈتەكنى بىر تەرەپكە سۈرۈپ كېتىپتۇ. غېرىب كۆرۈپتۈكى، ئېتىزلىقتا ئادەم پاتقۇدەك بىر كامار تۇر-غۇدەك. ئۇ تۆۋەنگە چۈشۈپ قارىسا، بۇ يەردە قىرىق بىر ھۇجرا بار ئىكەن. ئۇ ھۇجرىلارغا بىر - بىرلەپ قاراپ يى-گىرمە بىرىنچى ھۇجرىنىڭ ئىشىكى ئالدىغا كەلسە، ئىشىككە خەت يېزىقلىق تۇرغۇدەك. خەتتە: «بۇ تىلىسىم غېرىب ئىسىم-لىك شاھزادىنىڭ نامىدا پۈتۈلگەن. غېرىب بۇ تىلىسماتتىكى ساندۇقنى ئېچىپ، ئۇنىڭدىكى ئەڭگۈشتەر ئۈزۈكنى ئېلىپ، ئۇنى سول قولىنىڭ ئوتتۇرا بارمىقىغا سېلىپ، مەلىكىنىڭ ئەمرى دەپ ئەمىر قىلسا، مۇرادى ھاسىل بولغاي. يەر ئاستى-دىكى بارلىق دېۋىلەر ئۇنىڭ قولىغا ئايلانغاي» دەپ يېزىلغاند-كەن. غېرىب ساندۇقنى ئېچىپ، ئەڭگۈشتەر ئۈزۈكنى ئېلىپ سول قولىنىڭ ئوتتۇرا بارمىقىغا سېلىپ: «مەلىكىنىڭ ئەم-رى» دەپ ئەمىر قىلغانىكەن، غاردىكى ئالتۇن - كۈمۈش، ئۈنچە - مەرۋايىت، تىللا - جاۋاھىرلار ئەسلىگە كەپتۇ. ئۆزى بىر غېرىچ، ساقىلى ئۈچ غېرىچ دېۋىلەر غېرىبىنىڭ ئايىغى ئاستىغا باش قويۇپ:

— نېمە خىزمەتلىرى بار؟ — دەپتۇ.

غېرب دېۋىلەرگە غار ئىچىدىكى مال دۇنيانى تاشقىدە -
رىغا ئاچىقىشنى ئەمىر قىپتۇ. دېۋىلەر ھەش -
مال - دۇنيانىڭ ھەممىسىنى تاشقىرىغا ئاچىقىپ -
يۈز تۆگىنى تەييارلاپ، مال - دۇنيانى ئارتىپ تەخلەپ قويىدۇ.
— يەنە نېمە خىزمەتلىرى بار؟ — دەپتۇ.

— ئەمدى تاماق تەييارلاڭلار، — دەپ ئەمىر قىپتۇ غېرب.
شۇ ھامان تاۋاق - تاۋاقتا تۈرلۈك - تۈمەن تائاملار ھا -
زىر بوپتۇ. غېرب بۇ تائاملارنى ھۇزۇرلىنىپ يەۋاتقاندا بوۋاي
يېتىپ كەپتۇ. بوۋاي بۇ كارامەتلەرنى كۆرۈپ:
— ئەي بالام، نېمە كارامەت بۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. غې -
رب بوۋايغا:

— مەن ئەسلىدە بىر سودىگەر ئىدىم، كارۋانلىرىم كەي -
نىمدە كېلىۋاتقاندى، ھازىر يېتىپ كەلدى، — دەپتۇ.
غېرب بىر تۆگىدىكى مال - دۇنيانى بوۋايغا قالدۇرۇپ
يولغا راۋان بوپتۇ.

غېرب بارلىق مال - دۇنيانى ئېلىپ، دېۋىلەرگە ناغرا -
سۇنيالارنى چالدۇرۇپ مېڭىپتۇ. ئۇ ئۇزۇن يوللارنى بېسىپ
ئاخۇنۇمنىڭ ئالدىغا يېتىپ بېرىپتۇ ۋە ئۆزىنىڭ بېشىدىن
ئۆتكەنلەرنى سۆزلەپ بېرىپ:

— ئەي ئاخۇنۇم، ئەمدى كالىنىڭ سىرىنى سۆزلەپ بې -
رىڭ، — دەپتۇ.

ئاخۇنۇم بىر ئۇھ تارتىۋېتىپ:

— ئەي ئوغلۇم، كىشىنىڭ رىزقى كىشىگە سىڭمەيدۇ -
كەن، ئاللا ھەممە بەندىسىنى ئۆز مەئىشىتى، رىزقى بىلەن
ياراتقانكەن. مەن ئەسلى ئاخۇن ئەمەس، بىر سېھىرگەر. مەن
كىتاب ئېچىپ سېنىڭ نامىڭدا پۈتۈلگەن بىر تىلىسىمنىڭ
بارلىقىنى كۆردۈم. ئۇ تىلىسىمنى ساڭا ئاچقۇزۇپ ئەڭگۈشتە -

گە ئېرىشمەكچى بولدۇم. شۇ مەقسەت بىلەن سېنى بۇ يەرگە ئالداپ ئەكەلدىم. سەن كۆرگەن كالا راست كالا ئەمەس، ياغاچ كالا. سەن كۆرگەن بىر يىغلاپ، بىر كۈلىدىغان موزدۇز، پەشتاقتىن ئۆزىنى ئېتىپ بېھوش بولىدىغان مەزىن مېنىڭ شاگىرتلىرىم، — دەپ ئۆز سىرىنى ئېيتىپ بېرىپتۇ.

غېرىب ئۇنىڭ ئېيتقانلىرىنى ئاڭلاپ:

— بۇ تىلىسىم نېمە ئۈچۈن مېنىڭ نامىدا پۈتۈلدى؟ —

دەپ سوراپتۇ. سېھىرگەر:

— ئەي ئوغلۇم، سەن تېگى - تەكتىڭنى ئوقمايسەن.

سەن بىلەن سىڭلىڭ ئىككىڭلار ئەسلىدە پادىشاھنىڭ كىچىك خانىشىدىن تۇغۇلغان قوشكىزەك بالىلار. پادىشاھنىڭ چوڭ خانىشلىرى تۇغماس بولغانلىقى ئۈچۈن، كىچىك خانىشقا ھەسەت قىلىپ سىلەرنى چۆلگە تاشلاشقۇزۇۋەتكەن. سېنىڭ مانا مۇشۇ تېگى - تەكتىڭنى ساڭا بىلدۈرۈش ئۈچۈن بۇ تىلىسىم پۈتۈلگەن، — دەپ پۈتۈن ئىشلارنى سۆزلەپ بېرىپتۇ.

غېرىب سېھىرگەرگە بىر تۆگە مال - دۇنيا بېرىپ

خوشلىشىپ مېڭىپتۇ. كۆپ يوللارنى بېسىپ مەزىننىڭ ئالدى -

غا بېرىپتۇ. غېرىب بېشىدىن كەچۈرگەنلىرىنى سۆزلەپ بې -

رىپ، مەزىننىڭ سىرىنى سوراپتۇ. مەزىن:

— مەن سېھىرگەرنىڭ شاگىرتى، ئۇ مېنى سېھىرلەپ

قويغان. مەن ئەزاننى ئېيتىپ بولسام، غايىتىن بىر قول

كېلىپ گېلىمنى بوغىدۇ. مەن شۇ چاغدىلا بېھوش بولۇپ

پەشتاقتىن ئۆچۈپ چۈشمەن. ئۆزۈمنى پەشتاقتىن ئېتىشىم -

نىڭ سەۋەبى شۇ. مەن ئىلگىرى بۇ سىرنى ساڭا ئاشكارىلاپ

قويغان بولسام، ھېلىقى غايىب قول مېنى بوغۇپ ئۆلتۈرۈۋەت -

كەن بولاتتى، — دەپ ئۆز سىرىنى ئېيتىپ بېرىپتۇ.

غېرىب مەزىنگە بىر تۆگىدىكى مال - دۇنيانى قالدۇرۇپ

يولغا راۋان بوپتۇ. ئۇ كۆپ يوللارنى بېسىپ موزدۇزنىڭ ئال-
دغا يېتىپ بېرىپتۇ. ئۇ موزدۇز بىلەن كۆرۈشكەن ۋاقىتتا، ئۇنىڭ
بېشىدىن ئۆتكۈزگەنلىرىنى سۆزلەپ بېرىپ موزدۇزنىڭ
نى سورايتۇ.

— مەن ئاشۇ سېھىرگەرنىڭ شاگىرتى. مېنىڭ بىر
يىغلاپ، بىر كۈلۈشۈمدىكى سەۋەب، ئۇ مېنى سېھىرلەپ قويدى.
خان. ھەر نۆۋەت ئاياغنىڭ چەمبەگە بىگىز سانجىغاندا، بىگىز
يۈرىكىمگە سانجىلىدۇ، مەن شۇ ئازابقا چىدىماي يىغلايمەن،
يېنى تارتقاندا ئاغرىق تۈگەپ بىر قول مېنى غىدىقلايدۇ،
شۇڭا قاقاقلاپ كۈلۈپ كېتىمەن، — دەپ ئۆز سىرىنى ئېيى-
تىپ بېرىپتۇ.

غېرىب موزدۇزغىمۇ بىر تۆگىدىكى مال — دۇنيانى بې-
رىپ، ئۆز يولغا راۋان بوپتۇ. غېرىب كۆپ يوللارنى كەينىدە
قالدۇرۇپ، ئۇ ئالەمگە ئۆزىتىپ قويغان بوۋاينىڭ تۇپراق بې-
شىغا كېلىپ دۇئا قىلىپ قايتماقچى بوپتۇ. شۇ چاغدا غايىب-
تىن:

«ئەي ئوغلۇم، مېنىڭ سەۋەنلىكىمدىن مەن بەرگەن ئامانەت
يامان ئادەملەرنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالدى. شۇ سەۋەنلىكىمدىن
مەن گۆرۈمدە تىنچ ياتالمايۋاتىمەن. سەن ئاشۇ ئامانەتنى ئۆز
قولۇڭغا قايتۇرۇۋېلىپ، مېنى خاتىرجەم قىلغىن» دېگەن ئاۋاز
چىقىپتۇ.

غېرىب دېۋىلەرگە: «بۇ شەھەردە بىر توپ قاراقچى بار،
تۇتۇپ كېلىڭلار!» دەپ ئەمر قىپتۇ. دېۋىلەر قۇيۇنتاز قاينى-
تىپ كۆزدىن غايىب بوپتۇ. ھەش — پەش دېگۈچە قىرىق بىر
قاراقچىنى تۇتۇپ كەپتۇ. غېرىب قاراقچىلاردىن ئەڭ گۈشتەر
ئۈزۈكنى تارتىۋاپتۇ ۋە دېۋىلەرگە قاراقچىلارنى ئىنسان ئاياغ
باسمايدىغان جەزىرىگە ئاپىرىپ تاشلاشنى ئەمر قىپتۇ.

غېرىب بوۋاينىڭ روھىغا دۇئا قىلىپ يولغا راۋان بوپ-
تۇ. ئۇ بىر يىل مۆھلەت توشىدىغانغا بىر كۈن قالغاندا
داغدۇغا بىلەن شەھەرگە كىرىپ كەپتۇ. شەھەر ئەھلى ھەيران
قاپتۇ. پادىشاھ غېرىبنى ھۆرمەت بىلەن كۈتۈۋاپتۇ. غېرىب
پۈتكۈل كەچۈرمىشلىرىنى پادىشاھقا سۆزلەپ بېرىپتۇ. پادىشاھ
قايل بولپتۇ ۋە قىزىنى غېرىبقا بېرىشكە رازىلىق بېرىپ،
قىرىق بىر كېچە - كۈندۈز توي قىلىپ ئەل - يۇرتقا
داستىخان ساپتۇ. غېرىب ۋىسال شادلىقىغا چۆمۈپتۇ. ئاشۇ
كۈنلەردە غېرىب ئۆزىنىڭ تېگى - تەكتىنى پادىشاھقا ئېيتىپ
بېرىپ، ئۆز ئاتىسىنىڭ شەھەرگە بېرىشقا رۇخسەت سورايتۇ.
پادىشاھ ئىجازەت بېرىپتۇ. غېرىب سىڭلىسىنى ئېلىپ ئاتى-
سىنىڭ شەھەرگە قاراپ يولغا چىقىپتۇ.

ئۇلار يەتتە كېچە - كۈندۈز توختىماي يول يۈرۈپ ئاتى-
سىنىڭ شەھەرگە يېتىپ بېرىپ، شاھ ئاتىسىنىڭ ئالدىغا
كىرىپتۇ ۋە ئۆتكەن ئىشلارنى شاھ ئاتىسىغا سۆزلەپ بېرىپ-
تۇ. پادىشاھ ئەمىر قىلىپ، زىنداندىكى كىچىك خانىشنى ئاچى-
قىپتۇ. خانىش غېرىب بىلەن سەرۋەرنىڭ ئالدىغا كەلگەندە،
ئىككى كۆكسىدىن ئاپئاق سۈت ئېتىلىپ چىقىپتۇ. پادىشاھ
ھەسەتخور خانىشلىرىنى ئايغىر كۆرمىگەن بايتالنىڭ قۇيرۇ-
قىغا باغلاپ، بايتال كۆرمىگەن ئايغىرنى قويۇپ بېرىپ
جازالاشقا بۇيرۇپتۇ.

پادىشاھ تەختىنى غېرىبقا ئۆتكۈزۈپ بېرىپتۇ. غېرىب
خوتۇنىنى ئەكەلدۈرۈپتۇ. غېرىبىنىڭ قېيناتىسىمۇ ئۆز شەھى-
رىنى غېرىبقا ئۆتكۈزۈپ بېرىپتۇ. غېرىب بۇ ئىككى شەھەرنى
بىرلەشتۈرۈپ ئادىللىق بىلەن يۇرت سوراپ، قالغان ئۆمرىنى
خۇشال - خۇرام ئۆتكۈزۈپتۇ.

[General Information]

书名=维吾尔民间故事 5 维吾尔文

SS号=40250816